

STORTINGET

Dokument 15:6

(2018–2019)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 751-900
11. januar – 6. februar 2019

Innhold

751. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. folkehøgskole for utviklingshemmede, besvart av arbeids- og sosialminister.....	11
752. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. etablering av luftambulansbase i Innlandet, besvart av helseminister.....	12
753. Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. skattereglane der arbeidsgjevar nå er pålagt å innrapportere tips, flybonuser, årskort etc., besvart av finansminister.....	13
754. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. byvekstavtale for Buskerudbyen, besvart av samferdselsminister.....	14
755. Fra stortingsrepresentant Geir Inge Lien, vedr. helseskadelig arbeidsplass, besvart av justis- og innvandringsminister.....	15
756. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. nedgang i arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	16
757. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. vold mot lærere, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	16
758. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeids- og sosialminister ..	17
759. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. skogvern, besvart av klima- og miljøminister	19
760. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. bruk av hjullås, besvart av samferdselsminister.....	19
761. Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. praksisopphold, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	20
762. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. å ansette nyutdannede fra Politihøgskolen, besvart av justis-, beredskaps- og innvandringsminister.....	21
763. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. nedtrekk av antall politistudentar ved Politihøgskolen i Stavern, besvart av justis-, beredskaps- og innvandringsminister.....	22
764. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. yrkestransportlova , besvart av samferdselsminister.....	23
765. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. referansebane for skog regjeringa vil melde inn til EU, besvart av klima- og miljøminister.....	23
766. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. erstatte torv i norsk plante- og matproduksjon, besvart av klima- og miljøminister.....	24
767. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. nemndbehandling av fosterreduksjon, besvart av helseminister	25
768. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. investeringsplaner for sykehussektoren, besvart av helseminister ..	25
769. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. Al Qaidas sentrale rolle i opprørsstyrkene i Libya, besvart av utenriksminister.....	26
770. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. bompenger, besvart av finansminister.....	27
771. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. neddyrkinga av myr og restaurere ødelagt myr, besvart av klima- og miljøminister.....	27
772. Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. Hålogalandsbrua, besvart av samferdselsminister	28
773. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. Huawei oversikt, besvart av justis-, beredskaps- og innvandringsminister.....	29
774. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. Oslo børs og sikkerhetslova, besvart av finansminister	30
775. Fra stortingsrepresentant Sheida Sangtarash, vedr. barselretningslinjer, besvart av helseminister.....	31
776. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. fergeavløsningsmidler, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	32
777. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. fradrag for bompenger, besvart av finansminister.....	33
778. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. eiendomsskatt, besvart av finansminister.....	33
779. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. ansvar med å fjerne linjenett og stolper/pålar, besvart av samferdselsminister	37
780. Fra stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen, vedr. anbudet for fergestrekninga Halhjem-Sandvikvåg på E39 Hordland, besvart av samferdselsminister.....	38
781. Fra stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen, vedr. NTP-perioden, besvart av samferdselsminister.....	38
782. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. investeringsstøtte, besvart av landbruks- og matminister....	39
783. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. pelsdyrnæring, besvart av landbruks- og matminister	40
784. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. avvikling av pelsdyrnæringa, besvart av landbruks- og matminister	40

785. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. CO2-avgift for landbruket, besvart av landbruks- og matminister	41
786. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. forbud mot nydyrking av myr, besvart av landbruks- og matminister	41
787. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. regjeringspartiene behandling av jordbruksmeldingen, jf. Innst. 251 S (2016-2017), besvart av landbruks- og matminister.....	42
788. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. beredskapslagring av korn, besvart av landbruks- og matminister	42
789. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. handlingsplan mot vold i nære relasjoner, besvart av justis- og innvandringsminister.....	43
790. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. konvertitters stilling i asylbehandlingen i Norge, besvart av justis- og innvandringsminister	43
791. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. flyktningkrisen i Hellas, besvart av justis- og innvandringsminister.....	44
792. Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. investeringsmidler fra Innovasjon Norge, besvart av landbruks- og matminister	45
793. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. beredskap og klimaforandringer, besvart av samfunnsikkerhetsminister.....	45
794. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister	46
795. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. strekningen E6 Sør fra Ulsberg til Melhus, besvart av samferdselsminister	47
796. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. rehabiliterende straffegjennomføring, besvart av justis- og innvandringsminister.....	48
797. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. Equinors vindpark Hywind, besvart av olje- og energiminister.....	48
798. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. kvotekjøp fra EU, besvart av klima- og miljøminister	50
799. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. menneskeskapte klimaendringer, besvart av samfunnsikkerhetsminister.....	50
800. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. gjennomgå reglene om barnepensjon, bidrag og bidragsforskudd etter fylte 18 år, besvart av arbeids- og sosialminister	51
801. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. handlingsregelen for bruk av oljeinntekter, besvart av finansminister.....	52
802. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. kostnaden for tre flytimer med innleigd sivilt helikopter, besvart av forsvarsminister	52
803. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. Koengen , besvart av samferdselsminister	53
804. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. skadefellingstillatelse, besvart av klima- og miljøminister.....	55
805. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. redningshelikopter i Troms, besvart av justis- og innvandringsminister.....	56
806. Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. norsk som fagspråk, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	56
807. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. konsultasjoner mellom Sametinget og kommuner, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	57
808. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. Folketrygdfondet og Oslo børs, besvart av finansminister.....	58
809. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. kampkrafta i Forsvaret i perioden fram mot ny Langtidsplan, besvart av forsvarsminister	59
810. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. brukervalgsordning, besvart av helseminister.....	60
811. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. sykehus i Alta, besvart av helseminister	61
812. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. forskrift for badebehandling med legemidler mot lakselus, besvart av fiskeriminister	62
813. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. rovvilt, besvart av landbruks- og matminister.....	63
814. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. sendetid fra Posten, besvart av samferdselsminister.....	63
815. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. Follobanen, besvart av samferdselsminister.....	64
816. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. kjøreveisavgiften på jernbane, besvart av samferdselsminister	65

817. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. reduksjon av statsansatte, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	65
818. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. prehospitale tjenester, besvart av helseminister.....	66
819. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. Follobanen, besvart av samferdselsminister	67
820. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. støtte til amatørteater, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	67
821. Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. Oslo Børs, besvart av finansminister.....	68
822. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. endringer i eiendomsskatten, besvart av finansminister	69
823. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. SPU, besvart av finansminister	70
824. Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. spørsmålene som Helsetilsynet stilte i oppsummeringsrapporten «Det gjelder livet», besvart av eldre- og folkehelseminister.....	72
825. Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. prehospitale tjenester, besvart av helseminister.....	73
826. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. soningsoverføringer, besvart av justis- og innvandringsminister.....	74
827. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. Gebyr for arbeidstillatelse, besvart av justis- og innvandringsminister.....	75
828. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. reaksjon overfor Zimbabwes myndigheter, besvart av utenriksminister	75
829. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. friluftsliv, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	76
830. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. Preikestolen, besvart av kultur- og likestillingsminister ..	77
831. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. ubåt U-864, besvart av samferdselsminister.....	78
832. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. E6 Øyer-Otta, besvart av samferdselsminister	78
833. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. småflytrafikk, besvart av samferdselsminister	79
834. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Sotrasambandet, besvart av samferdselsminister.....	80
835. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. svinepest, besvart av landbruks- og matminister	80
836. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. Veier i Orkdal, besvart av samferdselsminister	81
837. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. Oslo Børs, besvart av finansminister	82
838. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. fosterreduksjon, besvart av helseminister.....	83
839. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. gummigranulat, besvart av klima- og miljøminister.....	84
840. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. Mosambik, besvart av utviklingsminister	84
841. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. Kvamskleiva, besvart av samferdselsminister	85
842. Fra stortingsrepresentant Leif Audun Sande, vedr. utstasjonerte arbeidstakere, besvart av arbeids- og sosialminister.....	86
843. Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. skatteendringane for tilsette i kollektivtransportsselskap, besvart av arbeids- og sosialminister	86
844. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. Statens Pensjonsfond Utland, besvart av finansminister.....	87
845. Fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, vedr. konseptvalgutredningen og det påfølgende kvalitetssikringsarbeidet for fremtidig fengselsstruktur i Kriminalomsorgen region Vest, besvart av justis- og innvandringsminister.....	89
846. Fra stortingsrepresentant Jonny Finstad, vedr. oljevern og miljøsentere i Lofoten og Vesterålen, besvart av samferdselsminister	89
847. Fra stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen, vedr. statlige selskaper, besvart av samferdselsminister	90
848. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. flyging i nordområda, besvart av forsvarsminister.....	91
849. Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. TIPH, besvart av utenriksminister	92
850. Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. fastlegeregisteret, besvart av helseminister	93
851. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. utenlandske vogntog, besvart av samferdselsminister.....	93
852. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Design Thinking, besvart av næringsminister	94
853. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. "Din utvikling AS, besvart av arbeids- og sosialminister	96
854. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. klinkbåter, besvart av kultur- og likestillingsminister	97
855. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. Cyber-forsvar, besvart av forsvarsminister	97
856. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. støtteordning til organisasjoner, besvart av utenriksminister.....	99
857. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. rekrutteringskvote, besvart av fiskeriminister	100
858. Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. trygghet i hverdagen , besvart av statsminister	101

859. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. aktivitetsbaserte kontorplasser, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	101
860. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. omsorgsenter i Kabul, besvart av justis- og innvandringsminister.....	103
861. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. jernbanetraseen på strekningen Råde - Seut og videre til Sarpsborg, besvart av samferdselsminister	103
862. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. de nasjonale amatørteaterorganisasjonene, besvart av kultur- og likestillingsminister	104
863. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. norsk publiseringsindikator som grunnlag for prioriteringer, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	105
864. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. datokjøring, besvart av samferdselsminister.....	106
865. Fra stortingsrepresentant Tore Storehaug, vedr. returprovesjon, besvart av næringsminister	107
866. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. nedleggelse av FOKUS og stans i viktig arbeid for kvinners rettigheter og likestilling, besvart av utviklingsminister	107
867. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. personer under vergemål, besvart av justis- og innvandringsminister.....	108
868. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. institusjonsplasser i barnevernet, besvart av barne- og familieminister.....	109
869. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. Østfoldbanens østre linje til godstransport, besvart av samferdselsminister.....	110
870. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. endring av soneinndelingen i Østfold, besvart av landbruks- og matminister	110
871. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. oppfølging av vedtak 821 av 4. juni 2018, besvart av arbeids- og sosialminister.....	112
872. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. matkastelov, besvart av klima- og miljøminister.....	112
873. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. ledelse ved sykehusene, besvart av helseminister.....	113
874. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. faglige retningslinjer om stoffskiftesykdømmer, besvart av helseminister.....	114
875. Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. sykepleierplasser til Innlandet, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	115
876. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. Øst Politidistrikt og bemanning, besvart av justis- og innvandringsminister.....	116
877. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. pelsdyrnæringa, besvart av landbruks- og matminister	117
878. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. oppfølging av Eidesen-utvalget, besvart av fiskeriminister	118
879. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. kriminelle utlendinger, besvart av justis- og innvandringsminister.....	118
880. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. prosjektet Hjem-Jobb-Hjem, besvart av finansminister.....	119
881. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. strømprisen, besvart av olje- og energiminister.....	120
882. Fra stortingsrepresentant Sheida Sangtarash, vedr. mennesker med utviklingshemming, besvart av eldre- og folkehelseminister	120
883. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. Tinnosbanen, besvart av samferdselsminister.....	122
884. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. kostnadene til Posten, besvart av samferdselsminister	122
885. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. naltrekson i LAR-behandlingen, besvart av helseminister.....	123
886. Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. andelen av den årlige tilveksten i torv som taes ut i Norge, besvart av klima- og miljøminister	124
887. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. petroleumsvirksomhet på Mørefeltene, besvart av olje- og energiminister	125
888. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Kapitaltilgangsutvalget, besvart av næringsminister.....	126
889. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Agnes, besvart av justis- og innvandringsminister.....	127
890. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. buss for tog, besvart av samferdselsminister	128
891. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. Ringeriksbanen, besvart av samferdselsminister	128
892. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. nattogtilbudet, besvart av samferdselsminister	129

893. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. seksualforbrytere, besvart av justis- og innvandringsminister	130
894. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. ATK, automatisk trafikk kontroll, besvart av samferdselsminister.....	130
895. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. byvekstavgift for Nedre Glomma, besvart av samferdselsminister	131
896. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. hundelov, besvart av justis- og innvandringsminister	131
897. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. torskekvote, besvart av fiskeriminister	132
898. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. Tromsø kommune, besvart av samferdselsminister.....	132
899. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. tilgang norske redningskapasiteter har på Bjørnøya, Svalbard og Hopen, besvart av samfunnsikkerhetsminister	133
900. Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. Nav, besvart av arbeids- og sosialminister.....	134

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (751 - 900) for sesjonen 2018-2019**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

V Venstre

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

Andersen, Karin (SV)	790, 791, 860, 867
Aukrust, Åsmund (A)	798, 799, 849
Bastholm, Une (MDG)	797, 812, 856, 872, 892
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	789, 895
Borch, Sandra (Sp)	804, 805
Christoffersen, Lise (A)	800
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	879
Fagerås, Mona (SV)	857, 859
Finstad, Jonny (H)	846
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	773, 774, 808, 876
Grande, Arild (A)	794, 871
Greni, Heidi (Sp)	783, 784
Grimstad, Carl-Erik (V)	850
Grung, Ruth (A)	834, 852, 888, 893
Gulati, Himanshu (FrP)	826
Hagebakken, Tore (A)	824, 825
Haltbrekken, Lars (SV)	770, 771, 793, 839, 881, 887
Hansen, Øystein Langholm (A)	779, 833, 880
Hansen, Svein Roald (A)	823, 861
Heggø, Ingrid (A)	753, 843
Henriksen, Martin (A)	761
Hjemdal, Silje (FrP)	854, 864, 885
Huitfeldt, Anniken (A)	828, 866
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	782, 897, 899
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	835
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	777, 778, 840, 844
Kjerkol, Ingvild (A)	810
Knutsen, Eigil (A)	803, 837
Leirstein, Ulf (FrP)	827, 896
Leirtrø, Kirsti (A)	754, 776, 795, 836
Lerbrekk, Solfrid (SV)	756, 758, 853, 900
Liadal, Hege Haukeland (A)	829, 830
Lien, Geir Inge (Sp)	755
Lyngedal, Åsunn (A)	772
Moflag, Tuva (A)	811, 819
Mossleth, Siv (Sp)	764, 813, 814, 884, 889
Moxnes, Bjørnar (R)	769, 817
Myhrvold, Ole André (Sp)	765, 766, 785, 786, 869, 870
Myrli, Sverre (A)	831, 832, 890, 891
Mørland, Tellef Inge (A)	822
Navarsete, Liv Signe (Sp)	802, 809, 848
Nilsen, Tom-Christer (H)	780, 781, 847

Nordlund, Willfred (Sp)	762, 858
Nævra, Arne (SV)	815, 816, 851, 894, 898
Pollestad, Geir (Sp)	759, 760, 787, 788, 877, 878
Sandberg, Nina (A)	806
Sande, Leif Audun (A)	842
Sandtrøen, Nils Kristen (A)	792, 875, 886
Sangtarash, Sheida (SV)	775, 882
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	763, 862, 868
Sivertsen, Eirik (A)	807
Solberg, Torstein Tvedt (A)	757
Soleim, Vetle Wang (H)	845
Stensland, Sveinung (H)	838
Storehaug, Tore (KrF)	865
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	841, 863
Toppe, Kjersti (Sp)	767, 768, 818, 873, 874
Trellevik, Ove (H)	821
Vågslid, Lene (A)	796
Øvstegård, Freddy André (SV)	751, 820, 883
Aasrud, Rigmor (A)	752, 801, 855

STORTINGET

Dokument 15:6

(2018–2019)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 751

Innlevert 16. januar 2019 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 24. januar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at personer med utviklingshemninger vil kunne søke og få innvilget et andre år på folkehøgskole 1. februar, slik Stortinget har vedtatt?

BEGRUNNELSE:

Utviklingshemmede har hatt ikke samme mulighet til å gå på folkehøgskole som andre, fordi de ikke har fått støtte fra NAV til et annet år på folkehøgskolen. Derfor gjorde Stortinget den 12. juni 2018 følgende vedtak, nummer 898: «Stortinget ber regjeringen oppheve den innstramningen som har skjedd i utviklingshemmedes muligheter til å ta et andre år på folkehøgskole.»

Likevel er stadig ikke dette vedtaket effektivt, og personer som ønsker å gå et andre år på folkehøgskole blir enda hindret i dette. Årets søknadsfrist er 1. februar. Nok en gruppe unge med behov for tilrettelagt plass på folkehøgskole kan stå i fare for å gå en usikker høst i møte. Manglende avklaring vil føre til vedvarende frustrasjon både hos de unge og deres pårørende. Mye tid går med til både planlegging, skriving av søknad til NAV, kanskje også anke til NAV klageinstans og muligens videre til Trygderetten. Saksbehandlingstid på slike saker er som regel flere måneder.

Gjennomsnittlig saksbehandlingstid hos Trygderetten er for tiden 7-8 måneder, noe som passer vår gruppe søkere svært dårlig, da forutsigbarhet og trygghet er av største betydning for deres utvikling.

Tilbakemeldinger forteller at det også i fagmiljøet råder frustrasjon, og det er mange spørsmål rundt hvordan tilrettelegge et godt opplegg for vår gruppe elever.

Det er full enighet i fagmiljøet om at denne saken nå bør avsluttes snarest, slik at elevene kan få avklart sitt neste skoleår på et tidlig tidspunkt. Mennesker med behov for tilrettelagte tilbud må i fremtiden ha likeverdige muligheter til å ta ett år nummer to på folkehøgskole.

Svar:

Vanlig varighet ved opphold på folkehøgskole er ett skoleår. Dette gjelder både funksjonsfriske og utviklingshemmede. Personer som har fått stønad fra Arbeids- og velferdsetaten til nødvendige utgifter til opphold og opplæring som overstiger ordinære bo- og oppholdsutgifter ved skolen i ett år, kan få støtte til et andre år på visse vilkår.

Stortingets anmodningsvedtak nr. 898 bygget på en forutsetning om at det hadde skjedd en innstramning i mulighetene for å få stønad fra Arbeids- og velferdsetaten til et andre år på folkehøgskole. Som jeg tidligere har orientert om, er dette ikke riktig. Arbeids- og velferdsetaten har gitt retningslinjer for muligheten til å få støtte til opphold for et andre år. Disse retningslinjene ble endret høsten 2017. Formålet med endringen var å presisere at støtte til et andre år bare skal gis i helt spesielle tilfeller, og at mangelfullt tilbud i hjemkommunen ikke er et argument for slik støtte. Bakgrunnen for presiseringen var en økning i antall søknader om stønad til forlenget opphold i noen fylker, samt at manglende kommunalt tilbud ble oppgitt som grunn i mange søknader.

Jeg antar at Stortingets intensjon med det nevnte anmodningsvedtaket er at flere skal få stønad til to år på folkehøgskole. Dersom vilkårene for støtte til et andre år på folkehøgskole skal mykes opp, krever det endring i lov eller forskrifter gitt i medhold av folketrygdloven. Arbeids- og sosialdepartementet har omtalt oppfølgingen av anmodningsvedtaket i Prop.1 S (2018– 2019). Departementet har nå startet en utredning av saken. Departementet undersøker behovet for og ønsker om et andre år på folkehøgskole, og hva som er årsaker til dette. Videre

utredes statens kostnader knyttet til en utvidet adgang til støtte til et ekstra år på folkehøgskole for denne gruppen, samt hva det vil innebære av innsparinger for bostedskommunene.

Jeg vil samtidig presisere at det ikke er noe i veien for at bostedskommunen i dag støtter slikt opphold på folkehøgskole dersom det er det beste tiltaket for den enkelte, og at det ikke er noe til hinder for å søke om slik stønad selv om endringer i regelverket for statlig stønad ikke er ferdig utredet.

SPØRSMÅL NR. 752

Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 23. januar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Når kan det forventes at regjeringen klarer å gjennomføre en etablering av luftambulansbase i Innlandet?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mitt spørsmål fra august 2017 (15:1438) og statsrådets svar.

I svaret vises det til at helse Sør-Øst RHF i 2016 hadde fått i oppdrag å gjennomgå basestrukturen for luftambulanser i Norge, og at etableringen av en base i Innlandet skulle inngå som en del av denne utredningen. Stortingets bevilgning på 10 mill. kroner til å prosjektere i en base i Innlandet ble ikke brukt til dette, men til utredningen til tross for at representanter fra Stortingsflertallet forsikret om at basen endelig skulle bygges.

I svaret fra august 2017 sier statsråden at gjennomgangen som skulle ferdigstilles i løpet av 2017 ville utgjøre beslutningsgrunnlaget for luftambulansbase i Innlandet. Nå er det gått ett og et halvt år siden statsrådets svar og fortsatt er det ikke kommet noen avklaring. Behovet er fortsatt like tydelig. Innlandet har ikke akseptabel dekning av luftambulansbase, noe som går ut over pasientene trygghet.

Svar:

De regionale helseforetakene fikk i foretaksmøtet i mai 2016 oppdrag å gjennomgå basestruktur for luftambulansen, som oppfølging av Nasjonal helse- og sykehusplan. Helse Sør-Øst RHF ble i oppdragsdokument for 2017 tildelt 10 mill. kroner til prosjektering av luftambulansbase Innlandet, jf. Innst. 11 S (2016–2017). Det fremgår i

oppdragsdokumentet at prosjektering av luftambulansbase Innlandet må inngå som en del av de regionale helseforetakenes samlede gjennomgang av basestrukturen. Helse Sør-Øst ble også i 2018 tildelt 10 mill. kroner til prosjektering av basestruktur.

Sluttrapporten "Gjennomgang av basestruktur for ambulanshelikopter" ble behandlet av de regionale helseforetakenes administrerende direktører i mai 2018, og rapporten ble deretter oversendt til Helse- og omsorgsdepartementet. Rapporten viser at om lag 98 pst. av befolkningen i Norge nås av legebemannet helikopter, noe som er godt innenfor målet som er 90 pst innen 45 minutter.

Rapportens hovedanbefalinger, inkludert anbefalinger om luftambulansbase Innlandet, er omtalt i Prop. 1 S (2018-2019). Jeg gjentar her anbefalingene som konkret omhandler Innlandet. Utredningen anbefaler at det på sikt opprettes en ambulanshelikopterbase i Innlandet, men at beslutningen om base Innlandet ikke gjøres før sykehusstruktur og funksjonsfordeling i Innlandet er endelig vedtatt. Utredningen oppgir flere grunner til det:

- Det er kostbart å opprette og drifte en helikopterbase. Det er fortsatt uavklart hvordan en ny sykehusstruktur i Innlandet blir, og lokalisering av en ny base bør først skje når dette er avklart.
- Det er lite gunstig å etablere en base et sted for deretter å flytte den til et eventuelt nytt storsykehus et annet sted.
- Om det skal bygges nytt sykehus, er det trolig hensiktsmessig å etablere en helikopterbase i forbindelse med dette, fordi det vil spare kostnader og miljø.

Helse Sør-Øst RHF skal etter planene realitetsbehandle veivalg for Innlandet i sitt styremøte 31. januar 2019.

Jeg nevner også at utredningen om basestruktur anbefalte å etablere en legebil i Mjøsområdet, som kan gjøres uavhengig av beslutningen om sykehusstruktur. Det er en løsning som kan bedre akuttberedskapen i Mjøsområdet på kort og lang sikt. Det vil også avlaste ek-

sisterende luftambulansbase på Lørenskog. Utredningen anbefalte også en legebil i Grenlandsområdet. Dette er nærmere omtalt i Prop. 1 S (2018-2019), og for 2019 er det bevilget 10,2 mill. kroner med formål å etablere anest-esibemannede legebiler i Mjøsområdet og Grenlandsområdet. Dette vil gi befolkningen bedre beredskap i disse områdene.

SPØRSMÅL NR. 753

Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 24. januar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Eg har ikkje lykkast i å finne kva regelrådet har sagt om endringane i skattereglane som vart varsla i RNB og innført i budsjettet. Endringane eg viser til er der arbeidsgjevar nå er pålagt å innrapportere tips, flybonuser, årskort etc. NHO har påpeika auka byrokrati og at det endå ikkje er på plass klare retningslinjer. Regelrådet sitt formål er å unngå at ein vert påført unødvendige byrder og påsjå at sakene er tilstrekkelig utreda.

Kva har vore regelrådet sin rolle i denne saka?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa liker å smykke seg med at dei prioriterer forenkling og innførte regelrådet som skulle vere eit verktøy i den samanhengen. Følgande står om regelrådet sin rolle:

«Regelrådet skal bidra til at næringslivet ikke påføres unødvendige byrder gjennom nytt eller endret regelverk. Regelrådet er et faglig og politisk uavhengig forvaltningsorgan underlagt Nærings- og fiskeridepartementet.

Regelrådets viktigste oppgave er å gi rådgivende skriftlige uttalelser til forslag til nye forskrifter og lover som har konsekvenser for næringslivet.»

Endringer som kjem i seine nattetimer pga. kompromiss, er ikkje konsekvensutgreidd, men når endringer blir varsla i revidert for at man skal vere forberedt i god tid, så er det grunn til å tru at konsekvensane er utgreidd. Noko det verkar som det ikkje er i dette høvet. Det høyrer også med til bildet at 40 % av sakene frå finansdepartementet var utilstrekkelig utreda ifølge årsrapporten til regelrådet. Finansdepartementet kom dårligast ut her av alle departementa.

Det har ikkje lykkast underteikna å finne om regelrådet har vurdert desse endringane og kva regelrådet har meint om desse endringane.

Svar:

Regjeringa har arbeida hardt for forenklingar, og har gjennomført mange tiltak som har god effekt for næringslivet. Det er òg stor merksemd kring forenklingar på skatteområdet, jf. til dømes nye reglar om skattlegging av overtidsmat og fri avis. Finansdepartementet og Skattedirektoratet jobbar òg med eit prosjekt for å finna forenklingar i reglane som kan redusere dei administrative byrdane for dei skattepliktige. Sjå omtale av dette arbeidet i Prop. 1 LS (2018-2019) kapittel 24.

Klargjeringa av reglane om plikt til å rapportere ytingar som bonuspoeng og andre ytingar gjennom tredjepartar inneber ingen nye plikter for næringslivet. Denne endringa, som vart fastsett i revidert nasjonalbudsjett for 2018, har likevel ikkje frå regjeringa si side vore framstilt som eit forenklingstiltak. Motivasjonen bak denne endringa var snarare å avklare kven som har ansvaret for å rapportere ytingar dei tilsette tek i mot. Dette er viktig for å sikre betre etterleving av skatteplikta for slike ytingar. Ettersom etterlevinga tidlegare var svak, er det grunn til å tru at avklaringa gjer at det framover vert brukt noko meir ressursar til slik rapportering. Det er difor sagt uttrykkeleg i framlegget til Stortinget at ressursbruken til handteringa av slike ytingar, kan auke. Sjå Prop. 86 LS (2017-2018) kapittel 2 og Prop. 1 LS (2018-2019) punkt 5.5.

Mykje av det same gjeld for endringane som gjeld tips. Her var det i stor grad dei tilsette som åleine hadde ansvaret for å melde frå om tips til skattestyresmaktane, og etterlevinga var ikkje god. Endringa i reglane som inneber at arbeidsgjevar no skal gi opplysningar om tips,

var naudsynte for å få betre etterleving, og er heller ikkje meint som ei forenkling for næringslivet.

Men eit viktig poeng her er at rapportering frå arbeidsgjevar vil gjere det mykje enklare for dei tilsette å følgje reglane: Når ytinga er tatt med i arbeidsgjevar si rapportering til skattestyresmaktene, slepp dei tilsette å leggje inn slike opplysningar i skattemeldinga. Ein anna verknad for dei tilsette av at desse ytingane i større grad vert skattlagde, er at dei vil få betre opptening av trygdeytningar mv.

Både framlegget om betre reglar for skattlegging av naturalytingar og framlegget om å innføre arbeidsgjevarplikter for tips har vore på høyring, og det har vore møte med mellom anna partar i arbeidslivet.

Regelrådet hadde ingen realitetsmerknadar til framlegget til endringar av reglane om naturalytingar. Til framlegget om å innføre arbeidsgjevarplikter for tips var Regelrådet si samla vurdering og konklusjon at framlegget

var tilstrekkeleg greid ut. Regelrådet viste likevel til nokre områder som kunne vore greid ut betre i høyringsnotatet om tips, og desse merknadene vart følgde opp i framlegget til Stortinget.

Naturalytingar til tilsette og tips kan utgjere store verdier, og bør verte skattlagt som anna løn. Det kan ikkje vera slik at ein lagar fritak for ytingar som kan utgjere store verdier, berre fordi ordninga er komplisert. Det ville mellom anna gje incentiv til meir bruk av naturalytingar som vederlag for arbeid. Høyringa gav heller ikkje haldepunkt for at det finst mindre byrdefulle måtar å sikre likebehandling og ei effektiv skattlegging av slike ytingar.

Eg finn òg grunn til å minne om at det enklaste for arbeidsgjevar er å betale ut løn i pengar. Arbeidsgjevarane har med andre ord sjølv stor påverknad på kor ressurskrevjande dette vert, og er nærast til å ta ei kost-/nyttevurdering av ordningar for å gje løn i form av naturalytingar.

SPØRSMÅL NR. 754

Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 29. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hva er fremdriftsplanen for en byvekstavtale for Buskerudbyen, og når vil avtalen komme til behandling i Stortinget?

BEGRUNNELSE:

I dag har Buskerudbyen en belønningsavtale for 2018-19, som skal erstattes/suppleres med en byvekstavtale. Avtalen gjelder ut 2019. Vi er kjent med at en lokalt og regionalt har gjort de avklaringer som må til, og alle utredninger skal være ferdige. Det haster for å få en sømløs overgang og forutsigbarhet at saken blir behandlet i Stortinget.

Svar:

Samferdselsdepartementet og underliggende etatar er i gang med å førebu forhandlingar om ein byvekstavtale for Buskerudbyen. På det noverande tidspunkt kan eg ikkje seia eksakt når forhandlingane vil ta til og når dei vil vera avslutta. Ferdig forhandla byvekstvtalar blir ikkje lagt fram for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 755**Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Inge Lien****Besvart 23. januar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Hvor lenge mener justisministeren at ansatte i politiet skal godta et helseskadelig arbeidspress, og hvor lenge mener han folk som har vært utsatt for alvorlig kriminalitet akseptere at regjeringen ikke vil tilføre de ressursene som er nødvendig for å sette politiet i stand til å etterforske og følge opp sakene deres?

BEGRUNNELSE:

TV2 skriver i dag om graverende forhold for etterforskere i politiet. Det beskrives en situasjon hvor politiet etter politireformen har fått flere oppgaver, arbeidet er blitt mer ressurskrevende og noen steder er de færre til å utføre oppgavene.

I mitt hjemfylke, Møre og Romsdal, fortelles det om medarbeidere ved etterforskningsavdelingen som er så fortvilet at de sitter på kontoret og gråter.

En tillitsvalgt uttaler i saken:

«Når vi har så lite ressurser at vi til og med må prioritere mellom de mest alvorlige og høyest prioriterte sakene, er det selvsagt vanskelig å være etterforsker. Og når en slik situasjon pågår over tid, sliter det naturlig nok mye på folk. Vi ser det ennå ikke på sykefraværet, men fortsetter dette vil det merkes tydelig også der.»

Hovedverneombudet i Møre og Romsdal vurderte å stenge hele etterforskningsavdelingen ved Molde politistasjon, fordi staben er så hardt presset. Han mener det er helseskadelig å jobbe der. Han uttaler at:

«Etterforskerne våre har en ekstremt stor arbeidsmengde og slites mellom krav fra publikum og krav fra ledelsen. Denne kombinasjonen over tid, samtidig som de sitter med emosjonelt krevende arbeidsoppgaver, utgjør en risiko for sykdom og skade. Derfor så jeg ikke annen utvei enn å varsle at vi vurderte å stenge hele avdelingen.»

Så fremkommer det videre i saken hos TV2:

«Mens de alle håper på mer ressurser og flere betjenter, tikker det inn melding fra politimesteren i Møre og Romsdal. For at de skal klare å holde distriktet innenfor budsjettammene i år, må trolig 50 stillinger bli stående ubesatte.»

Justisministeren har uttalt at det er for tidlig å felle dom over politireformen, men uansett hva man måtte mene om dette kan vi ikke tillate en situasjon hvor justisministrene over flere år frasier seg ansvar for den uholdbare situasjonen som har utviklet seg for de ansatte i politiet og dem som har vært utsatt for kriminalitet.

Svar:

Det følger av Riksadvokatens mål og prioriteringsunderskriv for straffesaksbehandlingen at alvorlige straffesaker som vold og seksuallovbrudd skal prioriteres høyt. Jeg har dialog med både riksadvokaten og politidirektøren om oppfølging. Dette følger også departementet opp gjennom krav i tildelingsbrevet til Politidirektoratet for 2019.

Det er politimesteren som må gjøre en vurdering av alle oppgavene distriktet har og foreta fordeling av ressursene distriktet har til rådighet. Politimesteren må opprioritere ressurser dersom det er behov for å styrke etterforskningen av de høyest prioriterte straffesakene.

Regjeringen har over mange år satsset på politiet. Siden vi tiltrådte i 2013, er politiets driftsbudsjett styrket med over 3 milliarder kroner, og bemanningen i politiet har økt med nesten 2800 årsverk, hvorav 1650 er politiårsverk. Bemanningen har økt i samtlige politidistrikter. I 2019 er det bevilget 50 millioner kroner, med en helårsvirkning på 200 millioner kroner i 2020, for å styrke politibemanningen.

Vi har et godt politi her i landet. Publikum kan sann sett forvente gode tjenester fra politiet, selv om ikke alle saker kan gis like høy prioritet. Når det gjelder arbeidspress og arbeidsmiljø, legger jeg til grunn at dette diskuteres i det løpende samarbeidet mellom ledelsen og vernetjenesten i politiet.

SPØRSMÅL NR. 756**Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 24. januar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Nye tall fra Nav viser at færre av de som har fått AAP er i arbeid etter 6 måneder i 2018 enn i 2017.

Hva er grunnen til at andelen som går til arbeid er redusert i løpet av 2018 etter endringer i AAP, etter å ha holdt seg relativt stabilt i perioden mellom 2014 og 2017?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Navs statistikk (pressemelding 15. 01. 2019) viser nye tall kraftig nedgang i antall mottakere av arbeidssavklaringspenger i 2018. Dette kommer både av at færre kommer inn i ordningen og at flere får avslag på forlengelse av sin periode. Ved utgangen av desember 2018 mottok 124 000 personer arbeidssavklaringspenger (AAP). Dette utgjør en nedgang på 16 700 personer fra utgangen av desember 2017. Sammenliknet med utgangen av forrige kvartal gikk antallet ned med 4 800 personer. Tallene viser en svak økning i antall som får uføretrygd. Samtidig viser tallene at færre er i arbeid etter 6 måneder i 2018 enn i 2017. Tallene viser at andelen som mottar uføretrygd har holdt seg stabil i samme periode, mens det er økning på 4,5 prosentpoeng for kategorien annet. Blant disse finner vi personer som mottar kommunale ytelser eller sykepenger, samt dem som ikke mottar stønad fra NAV. De fleste i den siste gruppen antas å forsørges av familie eller andre.

SPØRSMÅL NR. 757**Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg****Besvart 23. januar 2019 av kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

I en undersøkelse fra Utdanningsforbundet i Rogaland svarer nesten halvparten av de spurte lærerne at de har blitt fysisk angrepet av elever på skolen, og at det skjer

Svar:

De siste tilgjengelige tall fra Arbeids- og velferdsetaten viser status i 3. kvartal 2018 for de som gikk ut av arbeidssavklaringspenger (AAP) i løpet av 1. kvartal 2018. Sammenholdt med de samme perioder året før, viser tallene en nedgang i andelen som gikk til arbeid uten å motta andre stønader fra 20 til 17 prosent, mens andelen som gikk til arbeid i kombinasjon med stønad er stabil på 22 prosent.

Det totale antallet som gikk ut av AAP i 1. kvartal 2018 var høyere enn i samme periode året før. Statusen 6 måneder etter (i 3. kvartal) viser at også antallet som gikk til arbeid uten stønad hadde en liten økning. Andelen som gikk til arbeid uten stønad gikk likevel ned, og dette skyldes at avgangen til andre statuser økte mer. Det var særlig flere som gikk til uføretrygd, samt til statusene nedsatt arbeidsevne og arbeidstaker med stønad. Statusen nedsatt arbeidsevne innebærer at personen fremdeles har et behov for ekstra oppfølging, selv om de ikke lenger fyller vilkårene for AAP.

Økningen i antall som gikk til henholdsvis uføretrygd og nedsatt arbeidsevne må for en stor del antas å ha sammenheng med økt grad av avklaring for personer som har mottatt AAP i fire år eller lenger. Reduksjonen i antall mottakere var særlig stor i gruppen som har mottatt AAP i over fem år. Det er foreløpig ikke gjennomført undersøkelser eller beregninger som gir grunnlag for å vurdere hvorvidt og i hvilken grad dette eventuelt har sammenheng med endringer i regelverket for AAP fra 1.1.2018.

hyppigere nå enn for fem år siden. Samtidig dropper 30 % å varsle, og kun 20 % leverte avviksmelding.

Hvordan vil statsråden sikre at varsler og avvik blir tatt på større alvor?

BEGRUNNELSE:

En undersøkelse fra Utdanningsforbundet i Rogaland, der 750 lærere svarte, viser at flere opplever i større grad at elever fra første til fjerde trinn bruker vold i skolen. I Rogaland kom det frem flere konkrete episoder, og nesten halvparten sier de har blitt fysisk angrepet av elever på skolen, og nær to av tre sier at det er hyppigere voldsepisoder på skolen nå enn for fem år siden. Enkelte lærere forteller at når de varsler sin nærmeste leder blir de latterliggjort og møtt med utsagn som: «Du må ha litt galgenhumor på det». Undersøkelsen viser at lærerne unngår å varsle om hendelser, da en ikke har tillitt til at det blir fulgt opp på en god nok måte, og mange vet heller ikke hvem de skal varsle. Nesten 30 prosent enten droppet å varsle eller ga kun beskjed til en kollega. Kun rundt 20 prosent leverte avviksmelding. Situasjonen som beskrives er urovekkende, og det er behov for tydeligere retningslinjer om oppfølging av varsler og avvik. Jeg håper statsråden er enig og vil vurdere hva en kan gjøre fra sentrale myndigheter for å bedre situasjonen.

Svar:

Både elever og lærere skal være trygge på skolen. Varsler om dårlig skolemiljø eller arbeidsmiljø skal tas på alvor med en gang. Dette krever profesjonell ledelse. Det krever også utvikling av et trygt arbeidsmiljø og en åpenhetskultur på den enkelte skole. Det skal aldri være slik at den enkelte lærer opplever å være alene med ansvaret.

Regelverket er helt klart. Arbeidstakere skal ha det trygt på jobben og elever skal ha det trygt på skolen. Arbeidet for å bedre miljøet for lærere og elever skal ha høy prioritet. Det er skoleeiere og arbeidsgivere som har hovedansvaret for et trygt skole- og arbeidsmiljø. Skoleeiere og

arbeidsgivere må derfor arbeide aktivt med forebygging av vold og trusler. Og de må håndtere hendelser på en god måte når de likevel skjer.

Dagens regelverk gir føringer for hvordan skoleeier og arbeidsgiver skal sikre et trygt og godt skole- og arbeidsmiljø. Arbeidsmiljøloven krever at alle virksomheter har et avvikssystem der vold og trusler i forbindelse med arbeidet skal registreres. Systemet er en sentral del av HMS-arbeidet på den enkelte arbeidsplassen. Det er arbeidsgiver som må sørge for at det finnes et slikt system. Arbeidstakerne må på sin side rapportere inn i systemet så arbeidsgiver får oversikt over omfang og type hendelser som de ansatte utsettes for. Det er viktig informasjon å ha når man på arbeidsplassen skal jobbe forebyggende mot vold og trusler. Opplæringsloven har regler om hvordan skolen skal arbeide aktivt for at hver enkelt elev har et trygt og godt skolemiljø.

Disse kravene er nasjonale. Samtidig tar regelverket hensyn til at praktiseringen skjer lokalt. Rutiner og metoder skal kunne tilpasses det som fungerer på den enkelte skole og arbeidsplass.

Mange jobber godt med dette allerede. Samtidig har jeg sett at det er behov for et nasjonalt initiativ for å bidra til å dele gode erfaringer, og utvikle nye gode tiltak og strategier lokalt. Jeg har derfor bedt noen fylkeskommuner og kommuner om å ta på seg en lederrolle i arbeidet med å forebygge og håndtere vold og utagerende oppførsel i skolen. Jeg ønsker å hente inn enda mer kunnskap om hva som virker lokalt, og bidra til at erfaringer om hva som gir resultater skal komme flere til gode. Departementet kommer også til å sette ned en nasjonal referansegruppe med eksperter på området, som skal være en sparringspartner for lederkommunene og fylkeskommunene. I dette arbeidet vil vi også se på behovet for videre nasjonal oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 758

Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk

Besvart 24. januar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

I nye tall fra NAV om arbeidsavklaringspenger, etter innstramminger i regelverket, viser tallene at det er en økning på 4,5 prosentpoeng for kategorien «annet». Disse er verkten i arbeid eller mottar statlige ytelser fra NAV.

Hvor mange mennesker faller utenfor jobb og utdanning på grunn av innstramminger i AAP, og hva vil statsråden gjøre for at disse skal få mulighet til å kvalifisere seg og komme i jobb?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Navs statistikk (pressemelding 15.01.2019) viser nye tall kraftig nedgang i antall mottakere av arbeidsavklaringspenger i 2018. Dette kommer både av at færre kommer inn i ordningen og at flere får avslag på forlengelse av sin periode. Ved utgangen av desember 2018 mottok 124 000 personer arbeidsavklaringspenger (AAP). Dette utgjør en nedgang på 16 700 personer fra utgangen av desember 2017. Sammenliknet med utgangen av forrige kvartal gikk antallet ned med 4 800 personer. Tallene viser en svak økning i antall som får uføretrygd. Samtidig viser tallene at færre er i arbeid etter 6 måneder i 2018 enn i 2017. Tallene viser at andelen som mottar uføretrygd har holdt seg stabil i samme periode, mens det er økning på 4,5 prosentpoeng for kategorien annet. Blant disse finner vi personer som mottar kommunale ytelser eller sykepenger, samt dem som ikke mottar stønad fra NAV. De fleste i den siste gruppen antas å forsørges av familie eller andre. For å få et korrekt bilde av virkningen av innstramminger er det nødvendig å bringe på det rene på hvilken måte hvor mange som nå er falt ut av alle kategorier i stønadssystemet både i stat og kommune og hva de forsørger seg på.

Svar:

Arbeids- og velferdsetatens oppfølging av personer med nedsatt arbeidsevne utenfor jobb og utdanning er ikke knyttet til hvilken ytelse den enkelte mottar. Oppfølgingen er regulert gjennom arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 14a om vurdering av behov for bistand for å beholde eller skaffe seg arbeid og rett til aktivitetsplan.

Som representanten Lerbrekk peker på, viser Arbeids- og velferdsetatens tall over personer med nedsatt arbeidsevne fordelt på livsoppholdsytelse en økning på 4,5 prosentpoeng for kategorien "annet" fra desember 2017 til desember 2018.

De fleste med nedsatt arbeidsevne mottar arbeidsavklaringspenger (AAP) som livsoppholdsytelse. Kategorien "annet" omfatter personer med nedsatt arbeidsevne som enten ikke mottar noen offentlig livsoppholdsytelse, eller som har ulike andre livsopphold som sykepenger, kvalifiseringsstønad eller økonomisk sosialhjelp. En analyse fra Arbeids- og velferdsetaten publisert i 2018 viser at det i 2. kvartal 2016 var om lag halvparten av personene i "annet"-kategorien som ikke mottok noen offentlig livsoppholdsytelse.

Siste tilgjengelige tall fra etaten viser at det mellom 1. kvartal 2017 og 1. kvartal 2018 har vært en økning i antall personer som 6 måneder etter avgang fra AAP befant seg i statusen nedsatt arbeidsevne. Disse er ikke avklart til arbeid eller uføretrygd, men er fortsatt registrert med nedsatt arbeidsevne. Dette innebærer at de fremdeles har behov for oppfølging, selv om de ikke lenger fyller vilkårene for AAP. De fleste av disse vil tilhøre kategorien "annet" i

statistikken over personer med nedsatt arbeidsevne fordelt på livsoppholdsytelse.

Det foreligger ikke tall for hvor mange av det økte antallet personer i denne kategorien som er en følge av endringene i AAP-regelverket fra 1.1.2018.

Regjeringen har en bredt sammensatt politikk for å inkludere flere i arbeidslivet og for å øke gjennomføringen i videregående skole og høyere utdanning. Som jeg pekte på innledningsvis, er ikke oppfølging av den enkelte avhengig av hvilken ytelse de mottar. I 2018 innførte vi mange endringer i AAP, der et viktig formål var å understøtte tidligere innsats med sikte på at flere raskere kommer tilbake i jobb eller utdanning. For å bygge opp under overgangen til arbeid ble det blant annet også mulig å kombinere 80 pst arbeid med 20 pst AAP i tolv måneder i slutten av AAP-perioden. Tidligere var dette kun mulig i seks måneder. Videre er det mulig å motta arbeidsavklaringspenger i seks måneder, mot tidligere tre måneder, mens mottakeren søker arbeid – i tillegg til ordinær AAP-periode. Det er dessuten fortsatt slik at personer som søker uføretrygd kan motta arbeidsavklaringspenger i inntil åtte måneder i påvente av at søknaden behandles, også dette i tillegg til ordinær AAP-periode.

SPØRSMÅL NR. 759**Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 23. januar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Kor mykje meir skog må vernast i Noreg for å nå målet i Granavolden-erklæringa om å verna 10 pst. av skogen?

Svar:

Hvert år utryddes plante- og dyrearter i et alarmerende raskt tempo. Skog er Norges med artsrike naturtype, og halvparten av alle truede arter finnes i skog. Skogvern er et nødvendig og effektivt tiltak for å sikre norsk naturmangfold.

Mer enn 1100 truede arter lever i skogen, og for de aller fleste av disse er hogst av skogen en trussel mot deres leveområde.

Målet om 10 prosent skogvern ble vedtatt med bredt flertall av Stortinget i 2016 i forbindelse med behandlingen av Meld. St. 14 (2015-2016) "Natur for livet". Stortinget ba ved behandlingen om av regjeringen setter et mål for vern av både offentlig eid skog og privateid skog til 10 prosent av skogarealet.

Når Venstre gikk inn i regjeringen ble målet om 10 prosent vern av skogen gjennom privat frivillig vern og vern av offentlig eide skogarealer nedfelt i Jeløyaerklæringen. Dette målet er videreført i Granavolden-plattformen.

Klima- og miljødepartementet rapporterer i de årlige budsjettproposisjonene til Stortinget om status og framdrift med hensyn på målet om vern av 10 prosent av skogarealet.

Samlet norsk skogareal er av Norsk institutt for biøkonomi (NIBIO) oppgitt til ca. 122 000 km². Det vedtatte målet om 10 prosent skogvern tilsvarer ut fra dette vern av om lag 12 200 km² skog.

Status pr. januar 2019 er at det er vernet om lag 5800 km² skog.

Følgelig gjenstår det vern av om lag 6400 km² skog før målet om 10 prosent skogvern er nådd.

Tempoet i skogvernet har økt betraktelig de siste årene. Opptrappingen har i stor grad skjedd gjennom budsjettavtaler mellom Venstre, KrF, Høyre og FrP. Mens det fra 2002 - 2012 var bevilget mellom 100-200 millioner kroner årlig, har det siden 2013 gradvis økt, og har siden 2017 vært på over 400 millioner kroner årlig.

SPØRSMÅL NR. 760**Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 28. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Kor mange utanlandske kjøretøy er haldne attende med bruk av hjullås kvart år sidan dette tiltaket vart innført 1. mai 2015?

Svar:

Statens vegvesen kan nytte hjullås for å hindre at kjøretøy med trafikkfarlege manglar fortsetter å køyre på vegane etter gjennomført kontroll før forholda er retta opp i. Hjullås kan òg nyttas for å sikra at overlastgebyr pålagd utanlandske kjøretøy vert oppgjort og for å sikra at utlegg for pålagd berging av kjøretøy vert oppgjort. Bruk

av hjullås vert nytta uavhengig av nasjonalitet unntatt reglane om sikring av overlastgebyr, der bruken av hjullås bare gjelder utanlandske kjøretøy.

Hjullås vart òg i noko grad nytta til å sikra at motorvogn vart halden attende i tilfelle der førar av utanlandsk motorvogn vart meld til politiet for brot på vegtrafikklovgivinga, og då til avgjerd frå politiet ligg føre. Etter at ein dom i EU slo fast at ein ikkje kunne halda tilbake kjøretøy tilhøyrande eit føretak for å inndrive fordringar retta mot ein førar, vert ikkje dette lenger handheva. Det er satt i gong arbeid med sikte på å gje heimel for å halde tilbake kjøretøy og eventuell bruk av hjullås òg i slike tilfelle.

Bruk av hjullås er ikkje obligatorisk, men styrast av risikovurderingar i kvar sak og skal berre nyttast når det

er strengt nødvendig. Statens vegvesen har ikkje data over bruken av hjullås i sitt sentrale statistikkssystem.

SPØRSMÅL NR. 761

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Martin Henriksen

Besvart 29. januar 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere å gjøre endringer i studiestøtten for praktikantopphold slik at dette ikke først og fremst blir en mulighet for unge med god råd?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet gjelder renter på studielån ved praktikantopphold hos UD eller FN. De som får stilling som praktikant ved norske stasjoner utenlands regnes ikke som under utdanning, og kvalifiserer dermed ikke til å få slettet renter på studielån, eller har oppholdene lenge nok til å kvalifisere for å slette på bakgrunn av langvarig lavtlønnet stilling. Ettersom stipendet man mottar for opphold på en utenlandsstasjon hos UD allerede er lave og i mange land knapt dekker kost og losji, har man få muligheter til å legge av penger til å betale rentene. I FN-systemet mottar man heller ikke stipend, og er da ennå mer avhengig av andre inntektskilder og sitter med ennå lavere betalingssevne.

Dersom praktikantstillingene skal være tilgjengelige for de best kvalifiserte, og ikke bare de med best betalingssevne, bør det vurderes om de påløpte rentene for halvåret man tilbringer utenlands skal kunne slettes i etterkant, på samme måte som når man tjener mindre enn minstebeløpet i 12 måneder. En slik endring vil kunne bidra til en lavere økonomisk byrde for de studentene som har et ønske om å tilbringe et halvår i tjeneste for Norge.

Svar:

Dagens ordning for sletting av renter gir rettigheter til den som har lav inntekt og står utenfor arbeidslivet i lengre perioder på grunn av sykdom, arbeidsledighet, fødsel og liknende. Låntakere som ikke får støtte fra Lånekassen til utdanning, men likevel er tilknyttet utdanningen på grunn av tillitsverv, forskningsopphold eller deltakelse i programmet Erasmus+, kan også ha rett til å få slettet renter. Den som jobber fulltid og har lav inntekt over lang tid, kan også få slettet renter i en periode. Ordningen er

ment å stimulere til inntektsgivende arbeid. Studentpraksis i utenriktjenesten, FN eller annet frivillig arbeid som ikke er en del av en utdanning og heller ikke gir inntekter, gir derfor ikke rett til sletting av renter.

Utenriksdepartementets studentpraktikantordning er en ordning for norske studenter som ønsker å tilbringe et halvår ved en utenriksstasjon i løpet av studietiden. Det er et vilkår at søkere til ordningen skal være studenter ved et godkjent lærested i praksisperioden, men ikke at oppholdet inngår som del av en utdanning. Hvis studentpraktikanter hos UD får praktikantoppholdet godkjent som del av utdanningen, har studenten rett til støtte fra Lånekassen. Da kan studenten få støtte på vanlige vilkår og rentene på lånet løper ikke. Hvis praktikantoppholdet ikke er en del av en utdanning, vil rentene løpe på vanlig måte. Praktikantoppholdet er normalt av kortere varighet, rundt seks måneder.

Dersom praksis som ikke er en del av en utdanning skal gi rett til sletting av renter, krever det en endring av vilkårene for tilbakebetaling av studielånet. Det gjelder enten det er praksis i utenriktjenesten eller i FN, eller for eksempel låntakere som arbeider frivillig for eksempel i en bistandsorganisasjon eller liknende i utlandet med liten eller ingen lønn.

Det foreligger ingen planer om å endre disse vilkårene. Den varslede stortingsmeldingen om samarbeid mellom høyere utdanning og arbeidsliv, den såkalte arbeidsrelevansmeldingen, vil se nærmere på ulike former for praksis og arbeidslivserfaring for studenter, slik studentpraktikantordningen er et eksempel på.

SPØRSMÅL NR. 762**Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 28. januar 2019 av justis-, beredskaps- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Hvordan mener justisministeren at politidistriktene skal klare oppgaven med å ansette de nyutdannede fra Politihøgskolen med de økonomiske rammene regjeringen har gitt dem, og hva mener han at politidistriktene skal prioritere bort for å få dette til?

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2019 ble det lagt inn 50 mill. kroner til nyansettelser i politiet. Samtidig klarte regjeringspartiene å legge inn et kutt på 51 mill. kroner som såkalte «innsparinger» som følge av politireformen. Reformen møter sterk kritikk fra politiets egne.

I realiteten er det ikke lagt inn noen reell økning til ansettelser i det hele tatt. Det er verdt å minne om at flere av politidistriktene starter året 2019 med røde tall fra 2018 som må dekkes inn i år. Likevel har politidistriktene fått det umulige oppdraget å ansette flere hundre nyutdannede fra Politihøgskolen.

Politidirektoratet har sendt bestillingen videre til politidistriktene med et krav om nettovestøkning for å nå det politiske målet om at det skal være 2 politifolk per 1000 innbygger innen 2020. Med en så godt som ikke-eksisterende finansiering er det politidistriktene selv som må finansiere nyansettelsene i et allerede anstrengt budsjett.

En undersøkelse fra BDO og Menon Economics – som regjeringen bestilte selv – viste at politidistriktenes økonomiske handlingsrom ble redusert med 426 mill. kroner mellom 2013 og 2016.

Politidistriktene er under et enormt press, og det varsles fra flere hold om store konsekvenser for forebygging og etterforskning, helseskadelig arbeidspress for de politiansatte, og at etterforskning av alvorlig kriminalitet må prioriteres ned på grunn av kapasitetsproblemer.

Svar:

Det har over flere år vært satset på politiet. For 2019 er det bevilget nærmere 20 milliarder kroner til politiet. Det er en økning på over 4 milliarder siden regjeringen tiltrådte, hvorav over 3 milliarder kroner er på driftsbudsjettet.

Regjeringen har en målsetning om to polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere på nasjonalt plan i løpet av 2020, og har hvert år bevilget midler til ansettelse av nye polititjenestepersoner. I perioden 31. desember 2013 til 31. desember 2018 har bemanningen i politiet totalt sett

økt med nesten 2 800 lønnede årsverk, hvorav om lag 1 650 er politiårsverk. Over 1 400 av politiårsverkene er tilført politidistriktene.

Også i statsbudsjettet for 2019 er det bevilget midler til ansettelse av nye politiårsverk, herunder 50 millioner kroner i 2019, med helårsvirkning på inntil 200 millioner kroner i 2020. Bevilgningen i 2019-budsjettet legger til rette for ansettelse av over 180 nye politiårsverk utover de som erstatter avgang i etaten, og gjør at flesteparten av de nyutdannede politistudentene fra Politihøgskolen i 2019 vil få jobb i politiet. Regjeringen er i rute til å nå målsetningen om to polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere i løpet av 2020. Følgelig er opptaket av studenter redusert til 550 fra og med 2018.

Det er riktig som stortingsrepresentant Norlund viser til i sin begrunnelse for spørsmålet, at det i statsbudsjettet for 2019 er trukket ut 51 millioner kroner av politiets budsjett som følge av nettogevinster knyttet til nærpolitireformen. Dette som følge av at det i statsbudsjettet for 2016 ble besluttet at nettogevinstene fra nærpolitireformen skulle fordeles slik at 350 millioner kroner av nettogevinstene i perioden 2019-2022 tilfaller statskassen til prioriterte formål, herunder 50 millioner kroner i 2019 og ytterligere 50 millioner kroner fra og med 2020. Resterende nettogevinster beholdes på politiets budsjett.

Jeg er opptatt av at politiet i størst mulig grad må få handlingsrom til å disponere tildelte ressurser på en mest mulig effektiv og hensiktsmessig måte, og departementet styrer derfor Politidirektoratet gjennom å sette mål og stille krav på et overordnet nivå. Videre er det politimesterens ansvar å benytte tildelte midler og ressurser effektivt og etter behov, i tråd med føringer gitt av Politidirektoratet, slik at politiet løser sitt samfunnsoppdrag.

SPØRSMÅL NR. 763

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 28. januar 2019 av justis-, beredskaps- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara

Spørsmål:

Hvilke faglige begrunnelser ligger bak Politidirektoratets anbefaling om ytterligere nedtrekk av antall politistudenter ved Politihøgskolen i Stavern ved å avvikle bacheloravdelingen, og hvor langt har prosessen med omlokalisering av Politihøgskolens virksomhet i Oslo kommet?

BEGRUNNELSE:

«I oppdraget skal det tas utgangspunkt i at PHS' status som akkreditert høyskole skal videreføres. POD har opplyst at det vil være krevende å opprettholde dagens struktur på PHS med fire studiesteder (tre bacheloravdelinger)...j.f. bl.a. brev av 29. mai 2018 og 22. juni 2018. I nevnte brev anbefaler POD å avvikle bacheloravdelingen ved PHS Stavern.»

Dette sitatet kommer fram i et dokument Justisdepartementet har mottatt fra POD om politiets fremtidige kapasitets- og kompetansebehov. Dokumentet skal være skrevet på oppdrag fra departementet i tilknytning til arbeidet med statsbudsjettet 2019.

Om forslaget blir fulgt er det i strid med intensjonen fra Meld. St. 18 (2016-2017) «Berekraftige byar og sterke distrikt», lagt fram den 17.februar 2017.

I pkt. 7.2 «Videre arbeid med utlokalisering» side 43, står følgende:

«Politihøgskolen (JD): Justis- og beredskapsdepartementet setter i gang en utredning av å omlokalisere Politihøgskolens virksomhet i Oslo, i tråd med retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser. Framtidig kapasitetsbehov ved Politihøgskolen som helhet er under vurdering, og må ses i sammenheng med spørsmålet om lokalisering. Nå er det om lag 670 studenter på bachelorutdanningen og 260 årsverk ved skolen i Oslo.»

Svar:

Granavolden-plattformen viderefører regjeringens mål om at vi skal arbeide for å nå målet om to polititjenestepersoner per 1 000 innbyggere i løpet av 2020. Med det opptaket som har vært på Politihøgskolen og de årlige bevilgningene til ansettelse av nyutdannede politistudenter vi har hatt til nå, er vi i rute til å nå målet i løpet av 2020. Siden politiutdanningen i Norge er treårig må vi hvert år ta stilling til hvor mange nyutdannede politifolk Norge vil ha behov for tre år frem i tid. Behovet avhenger av forventet kriminalitetsutvikling, befolkningsvekst og naturlig avgang i etaten.

Videre, viser jeg til svar på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad 14. januar 2019, om struktur på bachelorutdanningen ved Politihøgskolen:

«Som følge av kapasitetsbegrensninger og lovpålagte krav som følger med høyskole-akkrediteringen, vil større endringer i studieopptaket ved Politihøgskolen ha konsekvenser for strukturen ved Politihøgskolen. Da opptaket ble redusert fra 720 til 550 studieplasser i 2018 ble tiltaket derfor gjennomført ved å avvikle bachelorutdanningen ved Kongsvinger. Dette var i tråd med Politidirektoratets anbefaling. Politidirektoratet har videre argumentert for at en eventuell ytterligere reduksjon i opptaket bør gjennomføres ved å avvikle bacheloravdelingen i Stavern. Dette henger sammen med at bacheloravdelingene i Kongsvinger og Stavern ble opprettet som midlertidige tiltak i hhv. 2009 og 2010 for å kunne øke antallet studieplasser. Siden opptaket er videreført med 550 studieplasser i 2019 er ikke anbefalingen behandlet nærmere i Justis- og beredskapsdepartementet.»

Som det fremgår i Prop. 1 S (2018-2019) fra Justis- og beredskapsdepartementet, s. 286, så må behovet for nye lokaler til Politihøgskolen i Oslo ses i sammenheng med andre behov i justissektoren. Av hensyn til andre mer prekære bygge- og investeringsprosjekt vil ikke regjeringen sette i gang en utredning om investeringer til nye lokaler for Politihøgskolen i Oslo på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 764**Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 28. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Er det riktig at fylkeskommuner som gir transportløyve med hjemmel i § 7 i yrkestransportlova ikke kan stille krav til utslipp for fartøy som blir benyttet, og vil statsråden gi fylkeskommunene som gir løyvene anledning til å fastsette slike vilkår for løyver?

Svar:

Yrkestransportlova § 7 gjeld krav om løyve for persontransport med fartøy i rute mellom stader i Noreg. Det er ikkje krav om løyve for persontransport i rute med fartøy mellom Noreg og utlandet. Det er heller ikkje krav om løyve etter yrkestransportlova for persontransport med fartøy utanfor rute eller godstransport med fartøy. Det er i utgangspunkt ikkje heimel for å stille krav om utslipp for fartøy etter § 7 i yrkestransportlova.

Ein vesentleg del av dei innanlandske rutesambanda med fartøy som må ha løyve etter § 7 i yrkestransportlova, er ikkje kommersielle, og er difor basert på at fylkeskommunane, eller staten (for riksvegferjene og kystruta Bergen-Kirkenes) må sikre slike tenester gjennom kjøp.

Etter yrkestransportlova § 8 er hovudregelen for desse tenestene at løyve etter § 7 (og § 6 for bilruter) skal tildelast gjennom konkurranse. For sjørutene vil regelverket for offentlege anskaffingar gjelde. Etter lov om offentlege anskaffelser § 5 er det klar heimel for at fylkeskommunane og staten kan stille konkrete miljøkrav ved slike kjøp. Slike krav blir og stilt.

Eg ser på bakgrunn av det som er nemnt over ikkje at det er behov for å gjere endringar no som opnar for at fylkeskommunane skal kunne stille miljøkrav for tildeling av løyve etter § 7 i yrkestransportlova for kommersielle båtutesamband som utgjer ein svært liten del av båtutesambanda innanlands.

SPØRSMÅL NR. 765**Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 24. januar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Kan statsråden nå bekrefte og grunngi hvilken referansebane for skog regjeringen vil melde inn til EU, dersom ikke, konkret når?

BEGRUNNELSE:

Klimaavtalen med EU omfatter også skog og landbruk, det såkalte LULUCF. I den forbindelse skulle regjeringen innen nyttår ha meldt inn Norges referansebane for skog, framskrivning av historisk avvirkning i norsk skog. Etter det vi er kjent med har Regjeringen enda ikke meldt inn Norges bidrag.

Svar:

EU, Island og Norge arbeider med en avtale om felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030. Med en avtale om felles oppfyllelse vil EUs regelverk for ikke-kvotepiktige utslipp gjelde for Norge for perioden 2021-2030. Utgangspunktet er at Norge vil følge EUs klimaregelverk på samme grunnlag som EUs medlemsstater. EUs regelverk for skog og annet arealbruk sier hvordan opptak og utslipp fra skog og andre arealer skal telle med i landenes klimaforpliktelser. Regjeringen er opptatt av skogens rolle i det grønne skiftet og vil utnytte handlingsrommet i regelverket fullt ut.

EU-landenes frist for å levere den såkalte bokføringsplanen for forvaltet skog der referansebanen inngår, var 31. desember 2018. Norge har arbeidet for å levere innen denne fristen. Grunnet tekniske komplikasjoner i modelleringen av referansebanen er Norge imidlertid forsinket i

leveringen til EU. EU-kommisjonen er informert om at det arbeides med å rette opp i denne feilen slik at Norge skal

kunne levere bokføringsplanen raskest mulig, i tråd med regelverket.

SPØRSMÅL NR. 766

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 29. januar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å forby import av torv, og hva ser statsråden at vil kunne erstatte torv i norsk plante- og matproduksjon, som kan produseres i Norge?

BEGRUNNELSE:

I januar 2018 kom rapporten «Utfasing av uttak og bruk av torv», på oppdrag fra Klima- og miljøministeren. I oktober samme år ba Klima- og miljødepartementet Miljødirektoratet om å lage en plan for utfasing.

Torv brukes hovedsakelig i hager, hagesentre og gartnerier, men også som strø- og fôrprodukt i husdyrholdet i landbruket. Det er ulike meninger om hvorvidt det finnes gode alternativer til torv. Mange av de torvfrie produktene det vises til som erstatning er både dyrere og dårligere enn torvbaserte produkter, og er også i stor grad basert på kokosfiber.

Dersom man faser ut torvproduksjon i Norge, men tillater import, vil det ha klimakonsekvenser i form av at torv tas opp et annet sted, samt utslipp i forbindelse av transport av torv over landegrensler.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 464 (2018-2019) til skriftlig besvarelse fra samme representant om arbeidet med å utarbeide en plan for utfasing av torv. Miljødirektoratet kom, slik representanten viser til, med en rapport i januar 2018 som viser konsekvenser for naturmangfold, klima, næring og forbrukere av å fase ut uttak og bruk av torv. Som ledd i dette arbeidet fikk Miljødirektoratet laget flere utredninger om alternative dyrkingsmedier og jordforbedringsprodukter som kan erstatte torv. Utredningene viser at det finnes et bredt utvalg av alternativer til torv og at de ulike materialene har både fordeler og ulemper med tanke på miljøeffekten sammenlignet med torv. For private forbrukere anser Miljødirektoratet at det finnes et tilstrekkelig tilbud av erstatningsprodukter, mens dette er mer usikkert for

gartnernæringen. Det må derfor forskes til for å utvikle produkter som har like gode egenskaper som torv. Trefiber og treflis, bark, kompost, biorest fra matavfall, biokull og ull fra husdyr er noen av produktene som nevnes i disse rapportene, og som kan produseres i Norge. Å bruke mer av disse fornybare ressursene til erstatning for torv, passer godt med regjeringens bioøkonomistrategi der vi legger vekt på å fremme økt ressursutnyttelse og gjenvinning av fornybare biologiske ressurser, blant annet ved å øke utnyttelsen av restråstoffer til lønnsomme produkter. Mitt departement har, som nevnt i mitt svar på skriftlig spørsmål 464 (2018-2019), gitt i oppdrag til Miljødirektoratet om å lage en plan for utfasing av torv. Planen skal omfatte utfasing av bruken av torv til vekstmedier og jordforbedringsprodukter og andre produkter til private og i gartnerier og veksthus. Oppdraget legger opp til at utfasing av bruken av torv til private bør skje så snart som mulig og innen 2025, dersom det er mulig å utvikle kommersielt tilgjengelige erstatningsprodukter med tilstrekkelig kvalitet og mindre klima- og miljøbelastning innen den tiden. Det fremgår videre i oppdraget at når det gjelder gartnernæringen, så bør planen i første omgang stimulere til forskning, utvikling og innovasjon for å få fram erstatningsprodukter som påvirker klima, naturmangfold og andre miljøverdier mindre enn torv. Det er viktig at bransjen får tid til å utvikle erstatningsprodukter med høy kvalitet, derfor innrettes forslaget om utfasing av torv i gartnerinæringen inn mot 2030. Planen skal lages i samarbeid med torv-, gartneri- og avfallsnæringene. Berørte etater med ansvar for det eksisterende virkemiddelapparatet for forskning, innovasjon og produktutvikling skal involveres ved behov. Jeg mener det er riktig å rette inn virkemidler mot bruken av torv, for at etterspørsel etter torvprodukter på det norske markedet skal reduseres. Omsetning og bruk av torvbaserte produkter kan eventuelt også reguleres, herunder forbyes, med hjemmel i produktkontrolloven § 4. Loven gir også hjemmel til å regulere produksjon, innførsel og merking av produkter. Slik regulering kan imidlertid etter omstendighetene komme i konflikt med EØS-avtalen og andre internasjonale han-

delsregler. Jeg avventer nå den planen Miljødirektoratet

skal lage sammen med næringen i løpet av 2019, og vil vurdere behov for andre virkemidler i lys av planen.

SPØRSMÅL NR. 767

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 23. januar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen innføre nemndbehandling av fosterreduksjon og slik tillate fosterreduksjon av friske fostre etter tolvte svangerskapsuke?

BEGRUNNELSE:

Viser til politisk plattform for en regjering utgått av Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, der det står at man vil fjerne åpningen for abort av en eller flere friske flerlinger (fosterreduksjon) i et svangerskap før grensen til selvbestemt abort.

Spørsmålsstiller viser til at ingen fosterreduksjoner i dag blir utført før etter tolvte uke og grensen for selvbestemt abort, og at nemndbehandling på linje med andre aborter etter tolvte uke er blitt løftet frem av en-

kelte som et alternativ til ikke å tillate fosterreduksjon av friske fostre, som er Senterpartiets standpunkt.

Svar:

Regjeringen vil legge fram forslag til endring av abortloven knyttet til fosterreduksjon. Forslaget vil følge opp følgende punkt i Granavoldenplattformen:

"Fjerne åpningen for abort av en eller flere friske flerlinger (fosterreduksjon) i et svangerskap før grensen for selvbestemt abort. Utover dette gjøres det ikke endringer i abortloven."

Forslag til lovendringer vil bli sendt på offentlig høring, før det legges fram for Stortinget. Jeg vil komme tilbake til de nærmere detaljene i forslaget i høringsnotatet.

SPØRSMÅL NR. 768

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 29. januar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Innebærer regjeringsplattformen at Stortinget heretter skal ta stilling til investeringsplaner for sykehussektoren?

BEGRUNNELSE:

Hvilke investeringer staten gjør i nye sykehusbygg og annen kostbar infrastruktur er et viktig spørsmål, som bør være underlagt politisk kontroll.

I Sundvolden-plattformen fra 2013 lovet Solberg-regjeringen å legge frem en Nasjonal helse- og sykehusplan som blant annet skulle inneholde investeringsplaner for sykehussektoren. I valgkampen samme år beskrev opposisjonspolitikeren Bent Høie Nasjonal helse- og sykehusplan som en Nasjonal transportplan for sykehusene.

Da Nasjonal helse- og sykehusplan ble lagt frem i 2015 inneholdt den ikke en investeringsplan som Stortinget skulle ta stilling til. Statssekretær Anne Grethe Erlandsen uttalte tvert imot følgende overfor Dagens Medisin:

«Det har aldri vært aktuelt at Nasjonal helse- og sykehusplan skal inneholde en investeringsplan».

I den nye Granavolden-plattformen skriver regjeringsspartiene at den kommende helse- og sykehusplanen skal inneholde en «helhetlig beskrivelse av investeringsplanen for sykehusene». Det er imidlertid uklart om dette betyr at planen skal inneholde en investeringsplan som de folkevalgte skal ta stilling til, eller om den kun vil gjengi hvilke investeringer de regionale helseforetakene planlegger å gjennomføre. Dersom det siste er tilfellet, er det vanskelig å se at dette representerer noen endring fra den forrige helse- og sykehusplanen.

Svar:

Granavolden-plattformen innebærer ingen endringer i helseforetaksmodellen og styrene i helseforetakene sine

oppgaver og kompetanse. De regionale helseforetakene har ansvar for å prioritere og planlegge sine investeringer. De har også fullmakt til å igangsette egne investeringsprosjekter. Det ligger som en klar forutsetning at investeringsprosjektene gjennomføres innenfor faglige og økonomiske rammer.

Helseforetakenes inntektsrammer gir ikke nok likviditet til å gjennomføres store investeringer. De kan derfor søke om statlige lån på opptil 70 pst. låneandel for disse prosjektene. Stortinget tar stilling til lån til disse enkeltprosjektene.

Den kommende helse- og sykehusplanen vil derfor på lik linje med den forrige planen gi en helhetlig beskrivelse av sykehusenes investeringsplaner. En slik helhetlig beskrivelse er viktig for å informere Stortinget om hvilke planer som foreligger i de regionale helseforetakene, og når Stortinget kan forvente at spørsmål om lånebevilgninger til prosjektene vil komme til behandling.

SPØRSMÅL NR. 769

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 28. januar 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

Ble Stortinget varslet av regjeringen om Al Qaidas sentrale rolle i opprørsstyrkene i Libya som ble hjulpet fram av NATOs og Norges bombeangrep mot den libyske hæren og om at den NATO-støttede bakkeoffensiven mot Tripoli ble ledet av den verdenskjente Al Qaida-kommandanten Abdelhakim Belhadj?

BEGRUNNELSE:

21.12.2018 stilte Rødt spørsmål til utenriksministeren om hvorvidt Norge i forbindelse med norsk deltakelse i krigen mot Libya, ble varslet av NATO om at en av lederne for den militære bakkeoffensiven mot Tripoli, som ble hjulpet fram av NATOs og Norges luftangrep mot den libyske hæren, var tilknyttet den islamistiske terrororganisasjonen al-Qaida. I sitt svar 09.01.2019 skriver utenriksministeren følgende:

«Det var Stoltenberg II-regjeringen som satt med ansvaret i den aktuelle perioden, og som fattet beslutningen om deltakelse. Det vil være uryddig av meg om jeg skal svare på deres vegne på konkrete spørsmål knyttet til de vurderinger de gjorde, eller hvilket faktagrunnlag de baserte disse vurderingene på, under sin regjeringperiode.»

Spørsmålet var imidlertid ikke hvilke vurderinger Stoltenberg-regjeringen gjorde, men hvilken informasjon USA og NATO, som ledet henholdsvis Operation Odyssey Dawn og Operation Unified Protector, de to krigsoperasjonene mot Libya Norge deltok i, ga til Norge.

I dag er det regjeringen som tar den endelige beslutningen når det skal avgjøres om Norge skal delta i krigsoperasjoner i utlandet, etter konsultasjon med Stortinget. I forbindelse med Libya-krigen skal Stortinget ha blitt orientert av regjeringen. Det faktum at Al Qaida spilte en dominerende rolle i opprørsstyrkene Norge, under NATOs kommando, hjalp til å erobre libysk territorium, var sentral informasjon om krigen. Al-Qaida holdes ansvarlig for terrorangrepet mot USA i 2011 og en rekke andre terrorangrep mot sivile i Midtøsten og Europa. Likevel ble Abdelhakim Belhadj fra den libyske al-Qaida-organisasjonen LIFG utpekt som hovedstaden Tripolis øverste militære leder da opprørsgruppene han ledet erobret Tripoli i samarbeid med NATO. Det er først og fremst det libyske folket som lider av at terrorister fra al-Qaida, IS og beslektede grupper fikk maktposisjoner, våpen og penger i Libya. Men i årene etter NATO-aksjonen har terroristene brukt Libya som plattform for å slå til i hele Midtøsten, store deler av Afrika og også i Europa. Minst tre terrorangrep i

Tyskland og England skal ha blitt utført av terrorister med forbindelser til Libya.

Det er derfor viktig å bringe på det rene om regjeringen opplyste Stortinget om Al Qaidas- rolle i krigen, og NATOs relasjon til Al Qaida-dominerte styrker under krigen eller ikke, i kontakten som var mellom regjering og Stortinget før og under Libya-krigen. Utenriksminister Søreide var leder for Stortingets utenriks- og forsvarskomite både før, under og etter Libya-krigen. Det bes altså om et tydelig og klart svar på hvorvidt Stortinget ble informert av regjeringen om de nevnte forhold eller ikke.

Svar:

Det var Stoltenberg II-regjeringen som satt med ansvaret for å informere Stortinget i den aktuelle perioden. Som det fremgår av rapporten fra Libya-utvalget informerte regjeringen Stortinget jevnlig, hovedsakelig i Den utvidede utenriks- og forsvarskomiteen. Libya-utvalget har hatt adgang til referatene fra DUUFK i tillegg til arkivene i UD, FD og Forsvaret.

Jeg har som tidligere komitéleder taushetsplikt om alle saker som ble behandlet i DUUFK, jf. Stortingets forretningsorden §§ 16 og 75. Opplysninger fra min tid som stortingsrepresentant er forøvrig ikke omfattet av min opplysningsplikt som statsråd.

SPØRSMÅL NR. 770

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 24. januar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Regjeringen skriver i sin nye regjeringsplattform at de vil innføre skattefradrag for bompenger.

Hvilke konsekvenser har dette for utrullingene av elbiler, vil dette styrke eller svekke satsingen på elbiler?

Svar:

Det fremgår av Granavolden-plattformen at regjeringen vil innføre et fradrag for bompengeutgifter. Regjeringen vil komme tilbake til oppfølgingen av punkter i Granavolden-plattformen i forbindelse med de årlige budsjettene.

SPØRSMÅL NR. 771

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 29. januar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

I den nye regjeringsplattformen skriver regjeringen at de vil: "Stoppe neddyrkingen av myr og restaurere ødelagt myr."

Hva betyr dette, er det kun stans i nydyrkingen av myr eller inkluderer det også nedbygging av myr?

Svar:

Formuleringen i punktet "Stoppe neddyrkingen av myr og restaurere ødelagt myr" i Granavolden-plattformen tilsvarer samme punkt i Jeløyplattformen fra 2018. "Stoppe neddyrkingen" er knyttet til forslaget om å forby nydyrking av myr. Det følger av klimaforliket i Stortinget fra 2012 at nydyrkingsforskriften skal revideres slik at også hensynet til klima blir gjenspeilet i regelverket. Stortinget har

videre i forbindelse med budsjettbehandlingen for 2017 bedt regjeringen fremme et forslag om forbud mot nydyrking av myr.

Historisk har grøfting for skogplanting representert det største inngrepet i norske myrer, men en slik praksis har vært forbudt i 12 år. Nydyrking av myr representerer per i dag det største inngrepet i myrarealer i Norge. NIBIO har beregnet at ca. 2 600 dekar myrarealer har blitt dyrket opp årlig i perioden 2007–2015 og at om lag 2 000 dekar pr. år vil bli dyrket opp i tiden framover dersom det ikke innføres restriksjoner. Dette tilsvarer ca. 260 fotballbaner i året. Med et generelt forbud, vil utslippene i perioden 2021 – 2030 kunne reduseres med ca. 450 000 tonn CO₂-ekvivalenter for perioden fram til 2030.

Punktet "Stoppe neddyrkingen av myr" i den nye regjeringsplattformen viser til at regjeringen vil følge

opp klimaforliket og anmodningsvedtaket fra Stortinget. Landbruks- og matdepartementet har derfor fremmet en proposisjon til Stortinget om en endring i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 11 andre ledd om nydyrking. Forslaget er en utvidelse av hjemmelsgrunnlaget, slik at det kan fastsettes regler om nydyrking i forskrift som er begrunnet ut fra behovet for redusert utslipp av klimagasser.

Omdisponering av myr til utbyggingsformål er ikke inkludert i punktet "Stoppe neddyrkingen av myr" i den nye regjeringsplattformen. Økt bevissthet og kunnskap om klimaeffekten av arealbruksendringer er viktig. Departementet har derfor gitt Miljødirektoratet i oppdrag å vurdere hvordan hensynet til karbonrike arealer kan inkluderes i styringsdokumenter for arealplanlegging.

SPØRSMÅL NR. 772

Innlevert 17. januar 2019 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal

Besvart 29. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hva er handlingsrommet for å kunne etablere månedstak og timesregel i takstene for Hålogalandsbrua, og vil ministeren bidra til at dette etableres for lette kjøretøy på Hålogalandsbrua?

BEGRUNNELSE:

Det var til stor glede for Nord-Norge da Hålogalandsbrua ble åpnet 9. desember. I tillegg til å korte ned strekningen med mest tungtrafikk i landsdelen, knytter brua Narvik kommune sammen. Befolkningen i Bjerkvik får nå mer enn halvert sin reisetid til sentrum og de tilbudene som finnes der. Prisen for å passere er relativt høy også for privatbiler, og det er mange pendlere eller de som deltar i aktiviteter i sentrum må betale mye for å ta brua i bruk. Dette gjelder ofte barnefamilier. Når takstene er satt er det ikke innført hverken månedstak eller timesregel. Begrunnelsen som er gitt er at det ikke er mulig på et riksveiprojekt, men er forbeholdt bypakker. Jeg er kjent med at det er etablert et månedstak på 25 passeringer på Hardangerbrua, og mener det da også burde være mulig på Hålogalandsbrua. Siden brua ligger mellom flere bydeler i Narvik er det av særlig viktighet for å ta brua mest mulig i bruk og knytte kommunen sammen.

Svar:

Eg vil vise til at bompengeprogget for E6 Hålogalandsbrua og skredsikring av E10 Trældal-Leirvik blei vedteke gjennom Stortinget si behandling av Prop. 117 S (2011-2012), jf. Innst. 382 S (2011-2012) i 2012.

Med dei føresetnadene som blei lagt til grunn i finansieringsplanen, er innkrevjingsperioden rekna til 17 år på nye E6 ved Øyjord og i overkant av 19 år på E10 ved Leirvik. Dette er altså noko lengre innkrevjingsperiode enn det som normalt blir lagt til grunn ved bompengefinansiering, dvs. 15 år. Samferdselsdepartementet la i si vurdering vekt på at lokale styresmakter hadde gitt samtykke til dette for å styrke økonomien og sjansane for realisering av prosjektet. Rabattordningar med passeringstak/timesregel blei også vurderte, etter ønske frå Narvik kommune. Samferdselsdepartementet meinte då at det ikkje var aktuelt med ytterlegare rabattordningar fordi det kunne svekke finansieringa av prosjektet.

Gjennom behandlinga av Prop. 1 S Tillegg 2 (2015-2016)/Innst. 13 S (2015-2016) slutta Stortinget seg til å innføre ein ny takst- og rabattstruktur for bompengeprojekt. Denne skal gjelde for alle nye prosjekt. For prosjekt som allereie var vedtatt er det stilt vilkår om tilslutning frå lokale styresmakter for omlegging til den nye strukturen. Det er ein føresetnad at dette ikkje svekker økonomien i

prosjekta eller fører til ei kostnadsomvelting frå lette til tunge køyretøy.

Narvik kommune og Nordland fylkeskommune ga i oktober 2017 si tilslutning til justering av takstsystemet i tråd med den nye strukturen. Det justerte takstsystemet er ei vidareføring av prinsippa i Prop. 117 S (2011-2012)/ Innst. 382 S (2011-2012), men med auke i rabatten for køy-

retøy i takstgruppe 1 med avtale og brikke frå 10/13 pst. til 20 pst. og bortfall av rabatt for køyretøy i takstgruppe 2.

Bompengerevninga på ny E6 ved Hålogaland-sbrua starta i desember 2018. Etter eit års drift vil økonomien i prosjektet bli evaluert på bakgrunn av mellom anna trafikktalet. Ved denne evalueringa meiner eg det også vil vere naturleg å vurdere på nytt om det er økonomisk rom for å innføre passeringstak.

SPØRSMÅL NR. 773

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 29. januar 2019 av justis-, beredskaps- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara

Spørsmål:

Kan statsråden legge frem en oversikt over hvilke deler av norsk infrastruktur som driftes av selskaper fra land som Norge ikke har sikkerhetssamarbeid med og hvilke sektorer av offentlig forvaltning som i dag kjøper tjenester av selskaper fra land som Norge ikke har sikkerhetssamarbeid med, og vil regjeringen sørge for å utelukke selskaper fra land som Norge ikke har sikkerhetssamarbeid med fra samfunnskritisk infrastruktur i Norge?

BEGRUNNELSE:

I en artikkel i E24 tirsdag 15. januar advarer PST tydelig mot å gi Huawei ansvaret for å bygge ut 5G-nettet i Norge. PST mener selskaper som opererer fra land Norge ikke har sikkerhetspolitisk samarbeid med, bør begrenses fra å jobbe med for eksempel ekomnett. PSTs informasjonsdirektør, Martin Bernsen, uttaler i til E24 at:

«Vi er bekymret for at det kan medføre at vi ikke har full kontroll på norske ekomnett som er kritisk infrastruktur.»

PST viser også til utviklingen i andre land og advarslene som fremmes mot Huawei der.

I henhold til en ny kinesisk lov som ble vedtatt 28. juni 2017 har fysiske og juridiske personer plikt til å bistå kinesisk etterretning med informasjon som kan ha betydning for nasjonal sikkerhet. I følge NRK-programmet Her og Nå 27. august har Huaweis grunnlegger, Ren Zhengfei, tidligere argumentert med at:

«Det å ikke være herre over egne telekommunikasjoner er det samme som å ikke ha noen hær.»

Myndighetene i Australia har forbudt kinesiske telekom-selskaper å levere utstyr til den kommende 5G-utrollingen.

Det bringer Australia omtrent på samme linje som USA, som også har forbudt Huawei og ZTE fra å levere utstyr. Begge peker på sikkerhetsgrunner som årsak til forbudet, men det australske forbudet er noe strengere. De forbyr nemlig operatørene i nettet fra å jobbe med Huawei og ZTE, mens USAs forbud er begrenset til myndighetspersonell, offentlige etater og underleverandører.

Svar:

En betydelig del av norsk infrastruktur er i privat eie, og det foreligger ingen krav om myndighetsoversikt for eierskap for infrastruktur som faller utenfor sikkerhetslovens virkeområde. Det er således ikke naturlig at departementet utarbeider en slik oversikt. Tilsvarende foreligger det heller ingen krav til oversikt over sektorer av offentlig forvaltning som i dag kjøper tjenester utenfor sikkerhetslovens virkeområde av selskaper fra land som Norge ikke har sikkerhetssamarbeid med. For infrastruktur som er skjermingsverdig etter sikkerhetsloven, vil NSMs tilsynsvirksomhet og kravet om at det ved graderte anskaffelser må foreligge sikkerhetsavtale med leverandørens hjemland, danne basis for slike oversikter.

Sikkerhetslovens krav om at departementene skal identifisere grunnleggende nasjonale funksjoner innen sitt ansvarsområde, er igangsatt. De grunnleggende nasjonale funksjonene er tjenester, produksjon og andre former for virksomhet som er av en slik betydning at helt eller delvis bortfall av funksjonen vil få konsekvenser for statens evne til å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser. Virksomheter som er underlagt loven plikter å gjennom-

føre de forebyggende sikkerhetstiltakene som må til for å gi et forsvarlig sikkerhetsnivå. Basert på den skadevurdering virksomheten skal utarbeide, skal departementene vurdere behovet for å klassifisere skjermingsverdig infrastruktur og objekt. Med det nye regelverk vil NSM få bedre oversikt over infrastruktur som er av en slik betydning at helt eller delvis bortfall av tjenester, produksjon mv. kan få konsekvenser for vår evne til å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser. Også bestemmelsene om eierskapskontroll, som bl.a. pålegger rapporteringsplikt til departementet ved erverv av virksomhet underlagt loven, vil kunne bidra til bedre oversikt.

Til spørsmålet om regjeringen vil sørge for å utelukke selskaper fra samfunnskritisk infrastruktur i Norge fra land som Norge ikke har sikkerhetssamarbeid med, ser

jeg det som særlig viktig at virksomhetene selv vurderer risikoen ved å benytte leverandører fra slike land. Jeg viser i denne sammenheng til justis-, beredskaps- og innvandringsministerens besvarelse av spørsmål nr. 542, hvor det bl.a. ble redegjort for Ekomsikkerhetsforum som legger til rette for en gjensidig og oppdatert forståelse av trusselbilde på både gradert og ugradert nivå. Dette er viktig for å gi ansvarlige virksomheter god informasjonstilgang for sine risikovurderinger og sitt sikkerhetsansvar. Dersom det ikke er mulig å oppnå forsvarlig sikkerhet ved bruk av leverandører fra land Norge ikke har et sikkerhetsmessig samarbeid med, kan Kongen i statsråd fatte vedtak om at anskaffelsen ikke kan gjennomføres, eller at det skal settes vilkår for den.

SPØRSMÅL NR. 774

Innlevert 18. januar 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 11. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

En eventuell overtakelse av Oslo Børs VPS Holding ASA vil kreve Finansdepartementets godkjenning etter verdipapirhandelloven § 13-3. vil en slik overtakelse også kreve Forsvarsdepartementets godkjenning etter sikkerhetsloven Kapittel 10 eller evt. andre godkjenninger fra myndighetenes side?

BEGRUNNELSE:

Oslo børs og Verdipapirsentralen (VPS) representerer hver for seg samfunnsviktige institusjoner og samfunnskritisk infrastruktur. statsråd Jensen synes å dele oppfatningen om disse institusjonenes særdeles viktige rolle for Norge, jf. bl.a. hennes svar på spørsmål nr. 704 fra representanten Pollestad, Jeg ønsker å få kartlagt hvorvidt en eventuell overdragelse av disse viktige institusjonene også vil vurderes opp mot nasjonale interesser, nasjonal sikkerhet eller andre kriterier av Forsvarsdepartementet eller andre myndigheter.

Svar:

Spørsmålet fra representanten Gjelsvik er overført til meg fra forsvarsministeren for besvarelse.

Jeg viser til mitt svar 17. januar 2019 på spørsmål nr. 704 fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, samt mine

svar 4. februar 2019 på spørsmål fra stortingsrepresentantene Ove Trellevik og Eigil Knutsen. Oslo Børs har en viktig rolle i det norske finansielle systemet ved å sikre en god og effektiv kapitaltilgang til norske virksomheter og næringer som betyr mye for norsk økonomi. Verdipapirsentralen (VPS) er en sentral del av konsernet Oslo Børs VPS. VPS er det norske eierregisteret for verdipapirer, og fungerer også som rettsvernsregister og som del av skatterapporteringen i Norge.

Regler om eierkontroll ved erverv av betydelige eierandeler i børs og verdipapirregister følger i dag av verdipapirhandelloven og verdipapirregisterloven. Erverv som fører til at erververen blir eier av 10 prosent eller mer av aksjene eller stemmene i Oslo Børs eller VPS, krever tillatelse fra departementet. Tillatelse kan bare gis når erververen anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av foretaket, og egnethetsvurderingen skal særlig baseres på kriteriene som er oppstilt i verdipapirhandelloven § 13-3 fjerde ledd og verdipapirregisterloven § 5-2 fjerde ledd.

Den nye loven om nasjonal sikkerhet (sikkerhetsloven) trådte i kraft 1. januar 2019. Oslo Børs VPS var ikke underlagt den tidligere sikkerhetsloven av 1998.

Finansdepartementet arbeider med å avklare virkeområdet for den nye sikkerhetsloven i finanssektoren, og vil i dette arbeidet bl.a. legge til grunn veiledere som Nas-

jonal sikkerhetsmyndighet utarbeider i samsvar med den nye sikkerhetsloven § 2-2.

Finansdepartementet vil vurdere søknader om tillatelse til erverv av Oslo Børs VPS innenfor de relevante

rettslige rammene som foreligger, herunder vurdere eventuelle nødvendige godkjenninger mv. fra myndighetenes side utover det som følger av verdipapirhandellevens og verdipapirregisterloven.

SPØRSMÅL NR. 775

Innlevert 21. januar 2019 av stortingsrepresentant Sheida Sangtarash

Besvart 25. januar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Etter mange års erfaring med ambulante fødsler, har Danmark nå gått tilbake til en rett på to liggedøgn for alle førstegangsfødende. Dette er viktig erfaring for Norge å bruke, nå som vi går i motsatt retning. I Norge har kvinner rett til å ligge på barsel til amming er etablert, noe som ofte tar opp til 2-3 liggedøgn, samtidig planlegges det nye store sykehusbygg for hjemreise allerede etter 6 timer.

Hvordan mener statsråden at dette samsvarer med dagens barselretningslinjer?

Svar:

Det er riktig at liggetiden i Norge etter fødsel er blitt kortere, men det er først og fremst i perioden 1999–2008 at liggetiden har gått ned. I denne perioden ble liggetiden redusert med ett døgn, fra 4,1 til 3,1 døgn. Jeg viser til St. meld. nr. 12 (2008-2009) En gledelig begivenhet som den rødgrønne regjeringen la fram i 2009, hvor det framgår at medisinsk kunnskap og erfaring tilsier at det ikke er nødvendig med et langt sykeleie etter en normal fødsel.

Tall fra Folkehelseinstituttet viser at gjennomsnittlig liggetid etter fødsel nå er 2,8 døgn, og at denne tiden har vært ganske stabil de siste fem årene. Liggetiden for førstegangsfødende er 3,2 dager, dvs. lengre enn minstestandarden som den danske regjeringen nå innfører.

I Norge gjøres det en individuell vurdering av liggetid. Det innebærer at tidspunktet for utskrivning fra sykehus etter fødsel skal tilpasses kvinnens og det nyfødte barnets behov, og skal besluttes i samråd med kvinnen. I Helsedirektoratets nasjonale faglig retningslinje for barselomsorgen framgår det at tidspunkt for hjemreise skal vurderes på et bredt grunnlag – blant annet hensynet til amming/ernæring, som representant Sangtarash viser til.

Sangtarash viser videre til at nye store sykehusbygg planlegges for hjemreise allerede etter 6 timer. Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 1285 i fjor, der jeg redegjorde

for kapasitet ved bygging av nye føde- og barselavdelinger. I mitt svar, basert på innspill fra helseregionene, framgår det at alle helseforetak følger Helsedirektoratets nasjonale retningslinje vedrørende hjemreise, og at tidlig hjemreise skjer etter spesielt ønske fra kvinnen. Tidlig hjemreise fordrer at kommunen har klart å bygge opp en god jordmortjeneste som kan ta dem imot.

Oppsummert er liggetiden for førstegangsfødende i Norge lengre enn de to døgnene som den danske regjeringen innfører. I Norge tilpasses liggetiden individuelt – ut fra kvinnens og barnets behov. Alle helseforetak opplyser at de følger Helsedirektoratets nasjonale faglige retningslinje vedrørende hjemreise.

SPØRSMÅL NR. 776**Innlevert 21. januar 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 29. januar 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvilke kriterier er det som gjelder for tildeling av ferjeavløsningsmidler for fylkesfergesamband?

BEGRUNNELSE:

Det har de senere årene skjedd flere endringer ved beregning av tilskudd for ferjeavløsningsprosjekt på fylkesveg-samband. Både tilskuddets størrelse, tilskuddsperiode, bompengerperiode, og nå etter endringer i forbindelse med statsbudsjettet 2019, også en beregning av kapitalkostnader som kan dekkes av tilskuddet. I den nye regjeringsplattformen ser det også ut til at det åpnes opp for å utvide bompengerperioden ut over dagens 20 år.

Svar:

Ferjeavløsningsordningen for fylkesveiferjer ble presentert for Stortinget i Prop. 121 S (2014–2015) Kommune-proposisjonen 2016. Ordningen inngår som en del av inntektssystemet for fylkeskommunene. I proposisjonen foreslo departementet at det årlige tilskuddet med ferjeavløsningsmidler skal beregnes ut fra netto endring i rammetilskudd når et ferjesamband avløses eller innkortes av en ny veiforbindelse. En nedlegging av et ferjesamband gir en reduksjon i tilskudd gjennom kostnadsnøkkelen for båt og ferje i inntektssystemet, mens en ny veiforbindelse gir økt tilskudd gjennom kostnadsnøkkelen for fylkesvei.

Ferjeavløsningsstilskuddet blir beregnet som nettoeffekten av disse endringene. Stortinget sluttet seg til departementets forslag til beregning av ferjeavløsningsstilskudd (jf. Innst. 375 S (2014–2015)), og prinsippet for beregning har ligget fast etter det.

Siden beregningen av ferjeavløsningsmidler er knyttet til kostnadsnøkklene i inntektssystemet, kan endringer i nøklene påvirke beregningen av ferjeavløsningsstilskudd. Endringen i kostnadsnøkkelen for båt og ferje i 2018 hadde derfor konsekvenser for beregningen av tilskudd til det enkelte ferjeavløsningsprosjekt, selv om prinsippene for ordningen ikke ble endret. Dette ble presisert da endringene i båt- og ferjenøkkelen ble lagt fram i Prop. 128 S (2016–2017) Kommuneproposisjonen 2018, og fylkeskommunene ble også orientert om konsekvensene for ferjeavløsningsordningen i et eget brev. Ferjeavløsningsmidlene kan utbetales i inntil 40 år, men den enkelte fylkeskommune skal i sum ikke kompenseres for mer enn kostnaden ved det aktuelle veiprojektet. Maksimal utbetalingsperiode har ligget fast siden Stortinget behand-

let ferjeavløsningsordningen første gang i 2015, jf. Innst. 375 S (2014–2015).

Beregningen av ferjeavløsningsmidler og utbetalingsperioden framgår av egne retningslinjer fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Samferdselsdepartementet, jf. omtale i Prop. 123 S (2015–2016) Kommuneproposisjonen 2017. Retningslinjene ble sist revidert 10. november 2017, og er lagt ut på regjeringen.no.

Stortinget har i anmodningsvedtak av 3. desember 2018 bedt regjeringen om å foreslå endringer i ferjeavløsningsordningen, slik at kapitalkostnader i mer fleksibel grad kan dekkes av staten. Dette anmodningsvedtaket må ses i sammenheng med anmodningsvedtaket fra 13. juni 2018, der Stortinget ba regjeringen endre ferjeavløsningsordningen slik at også kapitalkostnader kan dekkes av ordningen. Videre framgår det av den politiske plattformen for den utvidede regjeringen at regjeringen vil åpne for lengre nedbetalingstid for bompengegjeld i ferjeavløsningsprosjekter. Regjeringen vil på den bakgrunn vurdere nedbetalingstiden for bompengegjeld og håndteringen av kapitalkostnader i ferjeavløsningsordningen nærmere, og komme tilbake til

Stortinget med en omtale i kommuneproposisjonen for 2020.

SPØRSMÅL NR. 777**Innlevert 21. januar 2019 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 29. januar 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Hva er provenyeffekten av å innføre fradrag for bompengeutgifter, slik den nye regjeringserklæringen slår fast skal innføres?

BEGRUNNELSE:

I den nye regjeringserklæringen, inngått mellom Høyre, Frp, Venstre og Krf, står det at regjeringen vil "Innføre fradrag for bompengeutgifter". Det er ikke presisert om det skal gjelde innslagspunkt og makstak på fradraget, noe som gjør det vanskelig å beregne kostnaden av fors-

laget. Hvis det ikke foreligger et forslag til utforming av fradraget, er det derfor ønskelig med et anslag på høyeste mulige kostnad av et slikt fradrag.

Svar:

Det fremgår av Granavolden-plattformen at regjeringen vil innføre et fradrag for bompengeutgifter. Hvor mye et slikt forslag vil koste, avhenger av hvordan fradraget utformes. Regjeringen vil komme tilbake til oppfølgingen av punkter i Granavolden-plattformen i forbindelse med de årlige budsjettene.

SPØRSMÅL NR. 778**Innlevert 21. januar 2019 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski****Besvart 24. januar 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Hvilke kommuner må sette ned eiendomsskatten om forslaget fra den nylig inngåtte regjeringserklæringen om å senke maksimalsats i kommunal eiendomsskatt fra 5 til 4 promille blir vedtatt, og hvor mye vil hver enkelte av disse kommunene få redusert sine inntekter?

BEGRUNNELSE:

I regjeringserklæringen, undertegnet av Høyre, Frp, Venstre og Krf, står det at regjeringen vil redusere maksimal eiendomsskattesats fra 5 til 4 promille for boliger og fritidsboliger. Dette er en inngripen i den lokale handlefriheten til kommunene, og vil gå ut over velferdstjenestene i de berørte kommunene. Det er derfor interessant med en oversikt over hvor store konsekvenser en slik endring vil få.

Svar:

Det fremgår av Granavolden-plattformen at regjeringen vil redusere maksimal eiendomsskattesats fra 5 til 4 promille for boliger og fritidsboliger. Regjeringen vil komme tilbake til oppfølgingen av punkter i Granavolden-plattformen i forbindelse med de årlige budsjettene.

Stortinget vedtok i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2019 flere endringer i eideomsskattelova med betydning for skattleggingen av bolig og fritidsbolig. I tillegg til å redusere maksimal eiendomsskattesats for bolig- og fritidseiendom fra 7 til 5 promille med virkning fra og med 2020, vedtok Stortinget at eiendomsskattegrunnlaget ikke skal kunne overstige 70 prosent av markedsverdien.

I Granavolden-plattformen fremgår det at regjeringen vil fortsette å redusere eiendomsskattesatsen og skattegrunnlaget. Denne politikken må ses i lys av at norske kommuner de siste årene har hatt en sterk inntektsvekst og kan vise til solide resultater. De bør derfor ha et godt økonomisk fundament til både å styrke viktige velferdstjenester og til å redusere eiendomsskatten. Jeg minner

også om at eiendomsskatten fra hus og hytter utgjør bare 1,6 prosent av de frie inntektene til kommunene¹.

Samtidig har norske kommuner et stort potensiale for å få mer velferd for skattebetalernes penger. Effektivisering i kommunesektoren kan gi store gevinster. Senter for økonomisk forskning (SØF) har vist at kommunene økte effektiviteten med rundt 0,3 prosent i året mellom 2008 og 2017, innenfor områdene barnehage, grunnskole og pleie og omsorg. Avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen henter ut gevinsten av produktivetsforbedringer i statlig virksomhet, tilsvarende 0,5 pst. årlig. En tilsvarende produktivetsforbedring i kommunesektoren tilsvarer 1,2 milliarder kroner i 2019 for kommune-Norge samlet. Dette er penger som kan brukes til bedre skoler, mer omsorg og lavere eiendomsskatt.

SØFs analyser viser et effektiviseringspotensial for barnehage, grunnskole og pleie og omsorg sett under ett på rundt 12 prosent i 2017 dersom alle blir like effektive som de mest effektive, sammenlignbare kommunene i disse sektorene. Jeg mener dette er en god illustrasjon på mulighetene for effektivisering i kommunesektoren som

kan bidra til å styrke viktige velferdstjenester samtidig som innbyggerne får lavere eiendomsskatt.

Statistisk sentralbyrås eiendomsskattestatistikk viser at 106 kommuner skrev ut eiendomsskatt på bolig og fritidseiendom med en sats på over 4 promille i 2018. Disse kommunene må sette ned satsen til maksimalt 4 promille dersom Stortinget vedtar en slik endring. Tabell 1 lister opp de 106 kommunene som må sette ned satsen sammenlignet med 2018-satsene (67 av disse kommunene må uansett sette ned satsen fra 7 til maksimalt 5 promille fra 2020). Hva som blir den økonomiske virkningen for enkeltkommuner vil avhenge av hvordan kommunene tilpasser seg regelverket gitt en slik satsreduksjon. Kommunene kan blant annet justere bunnfradrag og/eller re-taksere eiendommene, slik at eiendomsskattegrunnlaget endres. Finansdepartementet vil komme tilbake med en vurdering av økonomiske konsekvenser når et forslag om redusert maksimalsats blir fremmet for Stortinget.

Tabell 1 Oversikt over kommuner som berøres av en eventuell reduksjon i maksimal eiendomsskattesats for bolig- og fritidseiendom fra 5 til 4 promille. Sammenlignet med satsene for 2018.

0101 Halden
0105 Sarpsborg
0106 Fredrikstad
0128 Rakkestad
0403 Hamar
0415 Løten
0418 Nord-Odal
0419 Sør-Odal
0420 Eidskog
0423 Grue
0428 Trysil
0429 Åmot
0436 Tolga
0437 Tynset
0438 Alvdal
0439 Folldal
0441 Os
0502 Gjøvik
0515 Vågå
0517 Sel
0519 Sør-Fron
0522 Gausdal
0529 Vestre Toten

1 Gjennomsnitt for årene 2013-2017.

0542 Nord-Aurdal
0543 Vestre Slidre
0805 Porsgrunn
0807 Notodden
0815 Kragerø
0817 Drangedal
0819 Nome
0822 Sauherad
0827 Hjartdal
0901 Risør
0906 Arendal
0911 Gjerstad
1001 Kristiansand
1014 Vennesla
1114 Bjerkreim
1141 Finnøy
1211 Etne
1251 Vaksdal
1413 Hyllestad
1416 Høyanger
1417 Vik
1424 Årdal
1429 Fjaler
1431 Jølster
1433 Naustdal
1505 Kristiansund
1539 Rauma
1554 Averøy
1557 Gjemnes
1560 Tingvoll
1566 Surnadal
1567 Rindal
1601 Trondheim
1632 Roan
1640 Røros
1644 Holtålen
1711 Meråker
1724 Verran
1725 Namdalseid
1736 Snåase - Snåsa
1738 Lierne
1742 Grong

1748 Fosnes
1749 Flatanger
1804 Bodø
1805 Narvik
1812 Sømna
1813 Brønnøy
1818 Herøy
1820 Alstahaug
1822 Leirfjord
1824 Vefsn
1826 Hattfjelldal
1827 Dønna
1828 Nesna
1838 Gildeskål
1848 Steigen
1849 Hamarøy - Hábmer
1850 Divtasvuodna - Tysfjord
1859 Flakstad
1860 Vestvågøy
1865 Vågan
1866 Hadsel
1870 Sortland - Suortá
1871 Andøy
1874 Moskenes
1911 Kvæfjord
1923 Salangen
1924 Målselv
1928 Torsken
1929 Berg
1933 Balsfjord
1936 Karlsøy
1938 Lyngen
1941 Skjervøy
1942 Nordreisa
2002 Vardø
2003 Vadsø
2017 Kvalsund
2020 Porsanger - Porsángu - Porsanki
2022 Lebesby
2023 Gamvik
2030 Sør-Varanger

Kilder: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 779**Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen****Besvart 29. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sørge for at Telenor står ved sitt ansvar med å fjerne linjenett og stolper/påler etter hvert som forsyningsområdene blir avviklet, og kan statsråden gi en tidshorison for fjerning av disse etter at forsyningen er avsluttet i et område?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede får henvendelser fra grunneiere som er berørt av Telenors linjenett. Telenor er nå i ferd med å avslutte sin tjeneste med faste linjer til sine kunder. Når Telenor avslutter disse tjenestene, så står det mye infrastruktur igjen på grunneiers område. Når disse grunneierne ber om fjerning av stolper, påler og ledningsnett er det tilsynelatende ingen i Telenor som sitter med ansvaret. Når de kontakter selskapet får de ikke svar. «Ein vert sett over frå den eine til den andre. Det ser ikkje ut for at nokon vil ta ansvar», ifølge melding fra en av de som har kontaktet meg. Mye av det gamle linjenettet er i tillegg problemavfall som det er kostbart å bli kvitt for selvstendig næringsdrivende bønder, som mange av disse grunneierne er. Infrastrukturen står ofte på beitemark og dyrka mark med grasproduksjon. Den siterte grunneier har siden 2017 prøvd å få løst opp i dette, men uten at noen har tatt kontakt tilbake for å løse problemet.

Svar:

Som tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste, har Telenor anlagt linjenett i store deler av landet, og i mange områder går linjene i stolpekurser, enten eid av Telenor selv eller av et strømmettselskap. En stor del av linjenettet består av kobberkabel som er blitt brukt til å tilby fasttelefon og senere også bredbånd. Kobberkablene og stolpene, ofte omtalt som kobbernettet, er i sin tid i mange tilfeller installert av Televerket, og Telenor overtok dette nettet da virksomheten gikk over fra å være forvaltningsbedrift til delprivatisert aksjeselskap. Som representanten peker på, har Telenor startet en prosess med å avvikle kobbernettet, noe som skyldes at antall abonnenter som benytter tjenester over dette nettet er sterkt synkende. Som stor og viktig samfunnsaktør følger det naturlig med et ansvar for å rydde opp etter seg, etter hvert som installasjonene ikke lenger benyttes til å levere elektronisk kommunikasjonstjeneste.

Stolpene og telelinjene vil i mange tilfeller være anlagt på eiendommer som ikke er i Telenors eie. Telenor (eller Televerket) vil i disse tilfellene gjennom avtale, ekspropriasjon, eller på annet grunnlag, normalt ha ervervet rett til å anlegge stolper og telelinjer med formål om å tilby elektronisk kommunikasjonstjeneste (telefon og etter hvert bredbånd). Når stolpene og telelinjene er anlagt på annen manns grunn, vil grunneier basert på alminnelig eiendomsrett normalt kunne kreve stolpene fjernet når formålet med stolpene er opphørt, med mindre Telenor har ervervet en rett til å ha stolpene på eiendommen også i tiden etter at formålet med stolpene er opphørt. Det kan argumenteres med at det må være opp til Telenor å fremlegge eventuell dokumentasjon på en slik rettighet. I motsatt fall vil grunneier normalt kunne kreve stolpene fjernet innen en rimelig frist. Det vil i slikt tilfelle være opp til Telenor å håndtere spesialavfallet på forskriftsmessig måte.

Bestemmelsen om ekspropriasjon i lov om elektronisk kommunikasjon (§ 12-3) løser ikke problemstillingen direkte, men viser til at telelovens bestemmelse videreføres på dette punkt. Det følger av merknaden til ekspropriasjonsbestemmelsen i Ot.prp. nr. 36 (1994-95) om teleloven at

"Eieren vil også kunne kreve flytting etter femte ledd selv om eieren har samtykket til plassering av innretninger slik at det ikke har vært fattet ekspropriasjonsvedtak i saken."

Ekkommyndigheten er i løpende dialog med Telenor angående den pågående prosessen med avvikling av kobbernettet. Telenor har formidlet at stolper og ledninger som ikke er i bruk, vil bli fjernet som en del av denne prosessen. Jeg ser imidlertid at det kan være grunn for å be om ytterligere redegjørelse fra Telenor for hvordan dette gjøres, herunder tidsaspektet, og jeg vil ta initiativ til at departementet ber om en slik redegjørelse. Dersom det blir behov for å klargjøre rettstilstanden i slike saker, vil jeg komme tilbake til Stortinget med forslag.

SPØRSMÅL NR. 780**Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen****Besvart 29. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil regjeringen vurdere å forlenge tiden fra anbudsinnbydelse til anbudets startdato i fergesektoren?

BEGRUNNELSE:

Ved iverksettelsen av anbudet for fergestrekningen Halhjem-Sandvikvåg på E39 Hordaland, har det oppstått store driftsforstyrrelser. Fergeskip holder ikke rutetiden, og jeg har selv blitt stående igjen på kaien fordi en forsinket ferge dro uten å ta med ventende biler.

Driftsforstyrrelsene skyldes etter det selskapet opplyser flere ting. Forsinkelser fra alle verft som skulle levere nybygg, gjør at ingen av fergene som skal trafikkere sambandet ennå er levert. Innleide ferger har fått tekniske problemer, og det har vært skyldt på værforhold.

På bakgrunn av dette kan det være naturlig å spørre om tiden fra anbud til oppstart har vært lang nok, og om en burde ha en prøvekjøring av sambandet i god tid før reell oppstart.

Svar:

Konkurransen om drift av riksvegferjesambandet E39 Halhjem-Sandvikvåg vart kunngjort i DOFFIN 29. februar 2016, tilboda vart leverte 16. august 2016, og kontrakt vart inngått 1. november 2016. Dette har gitt Torghatten Nord AS om lag to år i byggetid for nye ferjer. Erfaringsmessig er to år tilstrekkeleg tid til å skaffa nytt materiell, også ny-

bygg. Det har ikkje vore tilfelle for Torghatten Nord AS denne gongen. Eg vil derfor be Vegdirektoratet følgja med i dei neste konkurransane, for å sjå om dette er eit eingongstilfelle, eller om det bør gjerast tiltak i innkjøpa av riksvegferjetenester for å sikra at tilbydde fartøy er klare til oppstart av kontrakt.

I kontrakta er det sett krav til fire hovudferjer og ei reserveferje frå 1. januar 2019, og fem hovudferjer og ei reserveferje frå 1. januar 2020. Dei nye fartøya skulle etter framdriftsplanen vore ferdigstilte og leverte hausten 2018, det vil seia i god tid før oppstart. Denne framdriftsplanen har dessverre vist seg ikkje å halda, og det blir no tidlegast levering av dei nye fartøya i midten av februar. Forseinkinga skuldast tekniske leveranseutfordringar frå verft både i Norge og Tyrkia.

Fram til dei nye fartøya er på plass blir sambandet drifta av fire innleigde ferjer som fungerer som hovudferjer, og ei innleigd reserveferje. Statens vegvesen har i kontraktsoppfølginga med Torghatten Nord AS lagt vekt på kontraktsmessig leveranse og at mellombels materiell i så stor grad som mogeleg skal tilfredsstilla krava i kontrakten, slik at trafikantane i størst mogeleg grad får den ruteproduksjonen som kontrakten tilseier. Det materiellet som blir nytta fram til dei nye hovudferjene blir sette i drift, tilfredsstiller krava til transportkapasitet. Dårleg ver har ført til at to av dei fire innleigde ferjene har hatt driftsvanskar, noko som har ført til kanselleringar. Driftsavvik frå planlagt ruteproduksjon vil føre til økonomiske sanksjoner ovanfor Torghatten Nord AS.

SPØRSMÅL NR. 781**Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen****Besvart 1. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil regjeringen vurdere investeringer også på vestsiden av Hardangervidda i denne NTP-perioden?

BEGRUNNELSE:

I inneværende Nasjonal transportplan (NTP) er der foreslått å bruke ca. 300 mill. kr til strekningsvise utbedringer/utbedringer på RV7 Hardangervidda. Dette er en del av den løsningens som ble pekt på i forbindelse

med valg av hovedtraseer mellom Vestlandet og Østlandet.

Den naturlige forståelsen av dette har vært at det er fjellovergangene disse pengene er rettet mot.

Nå er jeg kjent med at det fra Statens Vegvesen legges opp til at hele beløpet skal brukes i planperioden til prosjektet «Vegpakke Hallingdal» i nedre Hallingdal. Dette oppleves selvsagt som bare delvis å være i tråd med intensjonene i NTP.

Svar:

I NTP er det sett av 300 mill. kr til strekningsvise utbetringar på rv. 7 (s. 92 og 296). Regjeringa følger opp NTP i dei årlege budsjetta, og vi gjennomfører no ei historisk satsing på samferdsel. Eg er oppteken av å få mest mogleg veg for pengane, slik at mobiliteten til folk flest blir best mogleg.

I dei komande budsjetta vil eg følgje opp korleis ressursane som er avsett i NTP skal nyttast.

SPØRSMÅL NR. 782

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Det har i media, blant annet i Bondebladet, vært omtalt saker der Innovasjon Norge har nektet å gi støtte til bønder som investerer uten å ønske eller ha grunnlag for å utvide produksjonen.

Mener Statsråden det skal kunne gis investeringsstøtte også til bruk der det investeres uten at produksjonen økes?

Svar:

For å ivareta målet om et landbruk over hele landet og sikre en variert bruksstruktur, er det nødvendig å gi investeringsstøtte til ulike typer bruk. Det er bakgrunnen for at det i dag er knyttet en rekke føringer til investeringsstøtten som tildeles fra Innovasjon Norge. Noen av føringene er eksempelvis begrunnet i hensyn til dyrevelferd, og tilpassing til nye krav knyttet til det. Videre er det tydeliggjort at små og mellomstore bruk skal prioriteres ved tildeling av støtte, og at det innen melkeproduksjon er et særskilt behov for fornying av fjøs med 15-30 kyr. Samtidig vil jeg understreke at det alltid må ligge en lønnsomhetsvurdering til grunn for det enkelte prosjekt ved vurdering av støtte.

I deler av landet er det til dels stor pågang etter investeringsstøtte. Dette gjør at konkurransen om midlene er større i enkelte fylker enn i andre, og at støtteutmålingen vil variere fra fylke til fylke. Det regionale partnerskapet i hvert fylke har også anledning til å gjøre prioriteringer mellom produksjoner og regioner i fylket. Dette kan også påvirke hvilke type prosjekter som prioriteres ved tildeling av støtte.

Jeg er opptatt av at det skal være gode vilkår for modernisering av produksjonsapparatet i landbruket, og investeringstilskuddene er et viktig verktøy for å redusere kostnadene ved investeringene. Gode investeringsordninger er også sentralt for å legge til rette for rekrutteringen til næringa. Jeg vil i den forbindelse vise til omtale i Granavollen-plattformen der regjeringen vil vurdere innretningen på kapitaltilgangen og investeringsvirkemidlene for alle bruksstørrelser gjennom Innovasjon Norge. Dette for å bidra til fornying av driftsbygninger og rekruttering.

For å ivareta målet om et landbruk over hele landet og sikre en variert bruksstruktur, er det nødvendig å gi investeringsstøtte til ulike typer bruk. Det er bakgrunnen for at det i dag er knyttet en rekke føringer til investeringsstøtten som tildeles fra Innovasjon Norge. Noen av føringene er eksempelvis begrunnet i hensyn til dyrevelferd, og tilpassing til nye krav knyttet til det. Videre er det tydeliggjort at små og mellomstore bruk skal prioriteres ved tildeling av støtte, og at det innen melkeproduksjon er et særskilt behov for fornying av fjøs med 15-30 kyr. Samtidig vil jeg understreke at det alltid må ligge en lønnsomhetsvurdering til grunn for det enkelte prosjekt ved vurdering av støtte.

I deler av landet er det til dels stor pågang etter investeringsstøtte. Dette gjør at konkurransen om midlene er større i enkelte fylker enn i andre, og at støtteutmålingen vil variere fra fylke til fylke. Det regionale partnerskapet i hvert fylke har også anledning til å gjøre prioriteringer mellom produksjoner og regioner i fylket. Dette kan også påvirke hvilke type prosjekter som prioriteres ved tildeling av støtte.

Jeg er opptatt av at det skal være gode vilkår for modernisering av produksjonsapparatet i landbruket, og in-

vesteringstilskuddene er et viktig verktøy for å redusere kostnadene ved investeringene. Gode investeringsordninger er også sentralt for legge til rette for rekrutteringen til næringa. Jeg vil i den forbindelse vise til omtale i Grana-

vollen-plattformen der regjeringen vil vurdere innretningen på kapitaltilgangen og investeringsvirkemidlene for alle bruksstørrelser gjennom Innovasjon Norge. Dette for å bidra til fornying av driftsbygninger og rekruttering.

SPØRSMÅL NR. 783

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Mener statsråden at dyrevelferden i verden vil bli bedre om norsk pelsdyrnæring avvikles?

Svar:

Regjeringen har sendt et forslag om forbud mot hold av pelsdyr på høring. Den norske produksjonen av pelsdyrskinn utgjør i størrelsesorden én prosent av verdensproduksjonen for minkskinn og to prosent av verdensproduksjonen for reveskinn.

Et forbud mot hold av pelsdyr i Norge kan medføre at den norske produksjonen av mink- og reveskinn «flyttes» til andre land. Effekten på dyrevelferden vil da avhenge av hvilke land som eventuelt øker sin produksjon og av de faktiske forholdene for dyra i disse landene. Vi har ikke detaljert kunnskap om reglene og faktisk situasjon for dyrevelferden i alle produksjonsland.

Jeg har derfor ikke grunnlag for å gi et enkelt eller eksakt svar på om dyrevelferden i verden vil bli bedre om norsk pelsdyrnæring avvikles. Det vil blant annet avhenge av om vår begrensede andel av verdensproduksjonen blir videreført av andre land og i tilfelle hvilke land dette er.

SPØRSMÅL NR. 784

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Regjeringen, der nå også KrF er med, går inn for avvikling av pelsdyrnæringen.

Vil statsråden sørge for at ingen bønder som rammes av dette næringsforbudet blir økonomisk skadelidende av forbudet?

Svar:

Jeg har stor forståelse for at forslaget er svært krevende for mange pelsdyroppdrettere. Andre forhold, som for eksempel prisene på skinn i avviklingsperioden, kan også

bidra til å gjøre situasjonen vanskelig. Pelsdyroppdretterne rammes hardere enn mange andre som mister arbeidet sitt, fordi de har investert i bygninger og driftsmidler som mister sin verdi som følge av et lovforbud. På denne bakgrunn vil regjeringen gi økonomisk kompensasjon til de som rammes av forbudet. Regjeringen har sendt et forslag til lov om forbud mot hold av pelsdyr med en beskrivelse av kompensasjonsordning på høring. Jeg vil vurdere alle høringssvarene og andre synspunkter som er kommet fram, etter at høringen er avsluttet.

SPØRSMÅL NR. 785**Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Til tross for klare merknader i Stortinget mot å innføre avgift på jordbrukets utslipp så åpner regjeringsplattformen for å innføre CO₂-avgift for landbruket.

Mener Statsråden det er rett å true med å innføre avgift på utslipp fra norsk matproduksjon?

BEGRUNNELSE:

Merknad fra statsbudsjettet 2019:

"Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Sosialistisk Venstreparti, viser til at det i statsbudsjettet vises til forhandlingene med jordbrukets organisasjoner der det overordnede målet er å inngå en politisk avtale om hvor mye jordbrukssektoren skal redusere sine utslipp fram mot 2030. Regjeringen varsler samtidig at det skal vurderes å innføre klimagassavgifter på jordbrukets utslipp som i dag ikke er ilagt avgifter. Disse medlemmer vil understreke at Stortinget tidligere har slått fast at de biologiske prosessene ikke skal avgiftsbelegges. Disse medlemmer ber regjeringen legge dette til grunn for klimaforhandlingene med jordbruket."

I regjeringsplattformen står det:

"Unntakene for landbruk og fiskeri fjernes dersom det partssammensatte utvalget for fiske og forhandlingene mellom staten og jordbruksorganisasjonene om en klimaavtale ikke kommer frem til tiltak som gir reelle og tilstrekkelige ut-

slippsreduksjoner. Dette skal ses i sammenheng med kompenserende tiltak i samråd med næringene."

Svar:

Regjeringen vil føre en politikk som gir insentiver til mindre utslipp og nødvendige klimatiltak i jordbruket, slik at også jordbruket bidrar til å nå norske utslippsforpliktelsener. Det er riktig som representanten Myhrvold skriver, at Stortinget har slått fast at de biologiske prosessene ikke skal avgiftslegges. Av Granavoldenplattformen fremgår det at det skal settes sektorvise ambisjoner for kutt i klimagassutslippene i ikke-kvotepiktig sektor. Dette inkluderer også jordbruket. Regjeringen forhandler nå med jordbruket sine organisasjoner om en forpliktende klimaavtale for jordbruket, og en vurdering av avgifter inngår i disse forhandlingene. Dette gjør vi for å få en helhetlig tilnærming til problemstillingen, og en samlet vurdering av alle aktuelle virkemidler. Jeg ser frem til å gå inn i disse viktige forhandlingene. Målene for landbrukspolitikken ligger til grunn for forhandlingene med jordbrukets organisasjoner. Når jordbruket skal redusere sine klimagassutslipp, gjøres det i all hovedsak ved å forbedre produksjonsmetodene, og på den måten redusere utslippene per produsert enhet, fra en produksjon som i best mulig grad er tilpasset etterspørselen i markedet.

SPØRSMÅL NR. 786**Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 28. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Støtter statsråden et forbud mot nydyrking av myr som i store deler av landet vil begrense muligheten til å utvikle gårdsbruk videre og øke vår selvforsyning?

Svar:

Landbruks- og matdepartementet fremmet i desember 2018 en proposisjon til Stortinget om en endring i lov 12.

mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 11 andre ledd om nydyrking. Forslaget er en utvidelse av hjemmelsgrunnlaget, slik at det kan fastsettes regler om nydyrking i forskrift som er begrunnet ut fra behovet for reduserte utslipp av klimagasser. Lovproposisjonen er en oppfølging av blant annet klimaforliket i Stortinget i 2012 og Stortingets budsjettvedtak i 2017, hvor Stortinget har bedt regjeringen fremme et forslag om forbud mot nydyrking av myr.

Regjeringen har utformet høringsnotatet og lovproposisjonen med bakgrunn i Stortingets vedtak, og har samtidig foreslått en snever adgang til å kunne dispensere fra forbudet. Konsekvensene ved innføring av restriksjoner ved nydyrking av myr er utredet av NIBIO, og fremgår av både høringsnotatet og lovproposisjonen.

Jeg viser til at lovproposisjonen nå ligger til behandling i Stortinget, og at en eventuell endring av nydyrkingsforskriften er betinget av at Stortinget først vedtar lovforslaget.

SPØRSMÅL NR. 787

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

I Regjeringsplattformen er det vist til enigheten de fire regjeringspartiene hadde i forbindelse med behandling av jordbruksmeldingen, jf. Innst. 251 S (2016-2017).

Styrer statsråden på bakgrunn av flertallene i innstillingen eller kun de merknader i innstillingen der også H og FrP er med?

Svar:

Som representanten peker på i spørsmålet, sier regjeringen i Granavollen-plattformen at den vil basere hovedlinjene i landbrukspolitikken på forståelsen som de fire

nåværende regjeringspartiene stilte seg bak i forbindelse med behandlingen av jordbruksmeldingen.

Etter utvidelsen av regjeringen er det etablert flertall for den politikken som framgår av plattformen. Jeg mener den danner et godt grunnlag for videreutvikling av landbrukspolitikken og den inneholder punkter jeg regner med at representanten Pollestad nikker anerkjennende til. Plattformen er relativt omfattende og inneholder operativ politikk på mange områder, men tar selvsagt ikke stilling til alle enkeltsaker som kommer opp framover.

Regjeringen vil følge utviklingen i landbruksnæringene nøye. Når det er behov for det, vil vi fremme saker for behandling i Stortinget. Jeg ser fram til gode diskusjoner med en konstruktiv opposisjon.

SPØRSMÅL NR. 788

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Stortinget har gjort vedtak om at regjeringen skal legge frem en egen sak om beredskapslagring av korn i løpet av 2019.

Mener statsråden det er behov for å etablere beredskapslagring av korn i Norge?

Svar:

I forbindelse med behandlingen av et representantforslag fra Senterpartiet i februar 2018 gjorde Stortinget følgende vedtak, jf. Dokument 8:33 S (2017-2018), Dokument 8:41 S (2017-2018) og Innst. 112 S (2017-2018):

"Stortinget ber regjeringen fremme en egen sak for Stortinget i løpet av 2019 om etablering av nasjonale beredskapslagre av korn."

Jeg vil følge opp Stortingets anmodningsvedtak og legge fram en sak om beredskapslagring av korn i løpet

av 2019. Jeg ønsker imidlertid ikke å forskuttere noen konklusjoner for dette arbeidet nå.

SPØRSMÅL NR. 789

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 25. januar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkjel Wara

Spørsmål:

Er statsråden kjent med at vi ikke har en handlingsplan mot vold i nære relasjoner etter at regjeringspartiene stemte ned Arbeiderpartiets forslag om ny forpliktende handlingsplan?

BEGRUNNELSE:

Regjeringspartiene har i denne stortingsperioden stemt ned forslag om ny handlingsplan mot vold i nære relasjoner. Den forrige handlingsplanen «Et liv uten vold» gikk ut 2017.

I Granavolden-plattformen står det at regjeringen vil videreutvikle handlingsplanen mot vold i nære relasjoner.

Svar:

Jeg er kjent med at regjeringens handlingsplan mot vold i nære relasjoner «Et liv uten vold» (2014-2017) gikk ut i desember 2017.

Departementet vil følge opp Granavoldenplattformen også når det gjelder å videreutvikle handlingsplanen mot vold i nære relasjoner.

SPØRSMÅL NR. 790

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 28. januar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkjel Wara

Spørsmål:

I 2017 kom rapporten Tro, håp og forfølgelse 2. Rapporten viser svakheter i utlendingsforvaltningen som ikke sikrer tilstrekkelig vern av konvertitter slik folkeretten krever. De anbefaler at spørsmål om trosidentitet, bør behandles etter samme modell som spørsmål om seksuell legning, for å unngå å sende konvertitter tilbake til forfølgelse eller til å måtte skjule sin tro ved retur.

Er statsråden enig og vil endringer i tråd med dette bli gjort?

BEGRUNNELSE:

NOAS første rapport om konvertitters stilling i asylbehandlingen i Norge kom i 2014. I 2017 fulgte de opp med en rapport om situasjonen for iranske konvertitter, i samarbeid med Den norske kirke, Norges Kristne Råd og Stefanusalliansen. Rapporten konkluderer med en klar anbefaling om at konvertittsaker, det vil si spørsmål om trosidentitet, bør behandles etter samme modell som spørsmål om seksuell legning, for å unngå å sende konvertitter tilbake til forfølgelse eller til å måtte skjule sin tro ved retur.

Rapporten belyser mangler og svakheter ved utlendingsforvaltningens og domstolenes vurdering som fører til at personer som har behov for beskyttelse ikke får til-

strekkelig vern slik den internasjonale folkeretten krever. Rapporten dokumenterer videre forholdene for iranske konvertitter og hvilken risiko de utsettes for. Rapporten gir også et internasjonalt perspektiv på rettspraksis for konvertitter og går igjennom nyere konvertittsaker.

Svar:

Av regjeringens politiske plattform som ble undertegnet 17. januar i år (Granavolden-plattformen) fremgår det blant annet at regjeringen vil:

- «Vurdere praksis i klagesaker som knytter seg til forfølgelse på grunn av religion»,
- og
- «Sikre at det avholdes nemndsmøte med personlig oppmøte og at det gis mulighet til å føre vitner under nemndsmøte i Utlendingsnemnda i asylsaker der vurderingstemaet er troverdigheten ved en konvertering. Den utvidede adgangen til personlig oppmøte gjelder kun én gang i hver sak».
- Arbeidet med å følge opp tiltakene i plattformen begynner nå, og følgelig kan jeg ikke på nåværende tidspunkt si noe nærmere om hvilke endringer dette arbeidet vil resultere i.

SPØRSMÅL NR. 791

Innlevert 22. januar 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 28. januar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara

Spørsmål:

Flyktningkrisen i Hellas vokser. Leirene er overfylte, den sanitære situasjonen er svært dårlig, Helsestell mangler, mange mangler tak over hodet, vinterklær og sko, barna mangler skole og aktiviteter. Sikkerheten er dårlig. Torturofre og alvorlig traumatiserte mennesker stues sammen uten hjelp fører til vold og overgrep. Norge har bidratt i finansieringen av leirene.

Aksepterer Norge at situasjonen i disse leirene skal være slik og hvis ikke, hva gjør norske myndigheter for å bedre forholdene?

BEGRUNNELSE:

Det opplyses også at det er svært lange ventetider, opptil 4 år, for å få behandlet søknader.

De som er i leire på øyene, er i praksis i fengsel med standard som Norge på ingen måte kunne ha akseptert.

Noen asylsøkere er flyttet over til fastlandet men også der er forholdene svært kritikkverdige, særlig for barn og syke mennesker.

Det er et stort behov for å avverge så store menneskelige lidelser og å få behandlet sakene raskt.

Svar:

Forholdene i flere leire i Hellas er og har vært krevende over tid. Det er greske myndigheters ansvar å sørge for at driften av leirene og tilgangen på basistjenester er i samsvar med EUs standarder, blant annet etter mottaksdirek-

tivet. Det er gjort mye for å styrke det greske asylsystemet de siste årene, og ifølge Europakommisjonens rapporter har dette bidratt til både strukturelle og institusjonelle forbedringer. For eksempel er mottakskapasiteten økt og klageorgan etablert.

Norske myndigheter har gitt betydelige bidrag til kapasitetsbygging av det greske mottaksapparatet for flyktninger og migranter. Støtten har særlig fokusert på sårbare grupper av migranter og asylsøkere og har blant annet bidratt til ankomstsentrene i Fylakio, Evros og på Chios, og støttet prosjekter utført av NGOer. Forholdene ville vært enda mer utfordrende uten den bistanden som vi har gitt blant annet gjennom EØS-midlene. Norge har også bidratt til den europeiske støtten til greske myndigheter på migrasjonsfeltet ved deltagelse i støtteoperasjoner i regi av asylbyrået EASO i flere år.

Vi har i samråd med greske myndigheter besluttet å videreføre og utvide bistanden for å håndtere migrasjonsutfordringene i Hellas. Om lag 33 millioner euro vil gå til to asyl- og migrasjonsprogrammer. Også i den nye perioden med EØS-midler prioriterer vi særlig å ivareta humanitære behov for sårbare grupper. Den konkrete bruken av midlene fastsettes i programutviklingsfasen som pågår.

SPØRSMÅL NR. 792**Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen****Besvart 30. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Hva er gjennomsnittlig størrelse på melkebrukene som har fått innvilget investeringsmidler fra Innovasjon Norge fra 2015, og hvor har disse økt i kvote etterpå?

Svar:

Jeg oppfatter at representanten Sandtrøen spør om gjennomsnittlig størrelse på melkebruk før og etter mottatt investeringsstøtte fra Innovasjon Norge i perioden 2015-2018. I investerings sakene for melkeproduksjonsbruk som Innovasjon Norge er involvert i blir det ført statistikk over antall dyr i besetning før og etter investering. Det foreligger ikke statistikk basert på kvotestørrelse før og etter investering. Tall for besetningsstørrelse gir imidlertid et godt bilde på utviklingen, og mitt svar er basert på dette. Med utgangspunkt i tall på besetningsstørrelse, er gjennomsnittlig besetning blant de som har fått innvilget investeringsmidler i perioden 2015-2018 på 30,4 kyr. Gjennomsnittlig planlagt besetning etter investering i perioden 2015-2018 er på 40,4 kyr. Tall for planlagt besetningsstørrelse etter investering har holdt seg relativt stabilt de ti siste årene. Investeringsbehovet innen melkeproduksjon er først og fremst knyttet til behov for modernisering. Det ble foretatt store investeringer i driftsbygninger i tiårene etter opptrappingen på 70-tallet. Disse

bygningene og driftsapparatet er nå i stor grad nedslitt. Tilpassing til nye dyrevelferdskrav, herunder overgang fra bås fjøs til løsdriftsfjøs, er en viktig driver for investeringene i dag. Vi ser også at byggekostnadene har økt sterkt over mange år, og kostnaden per kuplass er vesentlig lavere når det bygges i større enn i mindre skala. Ønske om å ta i bruk automatiserte melke- og fôringsanlegg er videre en viktig årsak til at planlagt besetningsstørrelse i om lag ti år har ligget på +/- 40 årskyr. Ofte er det aktuelt å foreta investeringer i forbindelse med generasjonsskifter. Innstallering av melkerobot, som kan bidra til en mer ordnet arbeidshverdag, er viktig for mange av de unge som satser på ei framtid i næringa. Jeg ønsker å presisere at det i føringene til Innovasjon Norge for bruken av investeringsvirkemidlene er fremhevet at små og mellomstore bruk skal prioriteres ved tildeling av støtte, og da særskilt behovet for å prioritere fornying av fjøs med 15-30 kyr. Det er slik at strukturprofilen i tilskuddene i all hovedsak er knyttet til de løpende driftstilskuddene, og ikke til investeringstilskuddet. Gjennomgående har driftstilskuddene en tydelig strukturprofil, og er innrettet slik at et bruk på 15 kyr får dobbelt så mye tilskudd som et gårdsbruk med 60 årskyr. I jordbruksavtalen som ble inngått i 2018 ble det innført et nytt tilskudd til melkeproduksjon, spesielt målrettet mot 15-30-kyrsbruket. Jeg vil peke på at det er nødvendig å se på helheten av virkemidlene som legger til rette for en variert bruksstruktur over hele landet.

SPØRSMÅL NR. 793**Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 30. januar 2019 av samfunnsikkerhetsminister Ingvil Smines Tybring-Gjedde****Spørsmål:**

Legger beredskapsministeren konklusjonene fra FN's klimapanel til grunn i sitt arbeid med Norges beredskap?

BEGRUNNELSE:

Den som har politisk ansvar for beredskap i Norge må jobbe for å forberede Norge på klimaforandringer. Dette

er en av de viktigste beredskapsutfordringer Norge står overfor i de kommende tiårene, med mer ekstremvær, tiltakende ressursknapphet og en mer ustabil geopolitisk situasjon. Dette kommer i tillegg til det helt nødvendige arbeidet med å kutte klimautslipp for å stanse farlige klimaendringer.

Det er derfor urovekkende at den nye beredskapsministeren i et intervju med Aftenposten 5. mars 2016 gir

uttrykk for klimafornektende standpunkter som ikke er forenlig med gjeldende klimaforskning:

Spørsmål: Både Siv Jensen og mannen din, Christian Tybring-Gjedde, tviler på at mesteparten av klimaendringene skyldes menneskenes klimagassutslipp. Hvor står du?

Svar: Jeg har alltid vært opptatt av miljø, og klimaendringer har vi hatt i mange år. Jeg er opptatt av å forholde meg til situasjonen som den er og rammene Regjeringen jobber under.

Spørsmål: Nå svarte du ikke helt på spørsmålet?

Svar: Nei, jeg gjorde ikke det. Jeg tror det er klimaforandringer, men jeg tror ikke nødvendigvis de kun er menneskeskapte, svarer hun.

Hun vil imidlertid ikke svare på om hun mener menneskenes utslipp er hovedårsaken til klimaendringene.

Dersom ikke regjeringsmedlemmene legger til grunn det faglige grunnlaget klimaforskningen har gitt oss i sitt daglige arbeid, vil det ikke være mulig å jobbe godt med

den beredskapen Norge trenger for å være rustet for fremtiden.

Svar:

I tråd med Meld. St. 10 (2016-2017) Risiko i et trygt samfunn, jf. Innst. 326 S (2016-2017), fremhever regjeringen åtte områder som er spesielt viktige for samfunnsikkerheten. Ett av disse områdene er å forebygge og håndtere konsekvensene av alvorlige naturhendelser. Vi må være forberedt på at værrelaterte hendelser kan oppstå på steder som tidligere ikke har vært utsatt, og at det kan skje hyppigere enn tidligere forventet. Klimatilpasning er derfor et viktig arbeid for å gjøre samfunnet mer robust - både for å kunne møte framtidige klimaendringer og for å kunne stå imot dagens ekstremvær. Hvis vi ikke forbereder oss vil værrelaterte hendelser kunne få store konsekvenser for liv, helse, materielle verdier og kritiske samfunnsfunksjoner. De foreliggende klimafremskrivningene legges derfor til grunn i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 794

Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 30. januar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Hvor mange arbeidsledige kommer henholdsvis bedre og dårligere ut med de nye reglene, og hva er det største tapet en arbeidsledig kan få som følge av endrede regler?

BEGRUNNELSE:

Hvis dagpengegrunnlaget fastsettes ut fra gjennomsnittlig inntekt i de tre siste avsluttede kalenderårene, har det frem til nyttår vært slik at begrensningen på 6 G gjaldt for dette gjennomsnittet.

Fra årsskiftet ble dette etter forslag fra regjeringen endret. Nå skal inntekten for hvert av de tre kalenderårene avkortet mot 6 G for hvert enkelt kalenderår.

Svar:

Ut fra begrunnelsen for spørsmålet antar jeg at representanten mener endringene i fastsettelsen av dagpengegrunnlag for dem som får vedtak basert på de tre siste årene.

Dagpengene beregnes ut ifra bruttoinntekt siste avsluttede år før søknad, eller de siste tre avsluttede år.

Inntekt over 6 ganger grunnbeløpet (G) regnes ikke med i dagpengegrunnlaget. Når inntekten de siste tre avsluttede år utgjør dagpengegrunnlaget, har taket på 6G fram til nå vært beregnet ut ifra gjennomsnittlig inntekt de siste tre avsluttede år. Fra 1. januar 2019 gjelder begrensningen på 6 G inntekten i hvert enkelt av de tre siste årene før søknadstidspunktet, i stedet for gjennomsnittet. Med endringen blir praksis for beregning av 6G-begrensningen i dagpengeordningen den samme som for arbeidsavklaringspenger og uførepensjon. Hensikten med endringen har primært vært å etablere likere systemer og praksis.

Forslaget anslås å berøre i gjennomsnitt om lag 1 460 dagpengemottakere i 2019, ytterligere 1 510 i 2020 og ytterligere 420 i 2021. Disse vil få lavere gjennomsnittlig ytelse som følge av forslaget. Noen mottar dagpenger i en svært kort periode, mens andre mottar dagpenger over lengre tid. I gjennomsnitt mottok dagpengemottakere ytelsen i 21 uker i 2017. Antall unike personer som berøres av endringene vil være høyere enn gjennomsnittsbeholdningen tilsier. Et anslag fra Arbeids- og velferdsdirektoratet tilsier at om lag 3 550 unike personer i 2019 vil få lavere ytelse som følge av endringene. Basert på erfaringstall ut-

gjør dette om lag 3 prosent av det totale antallet personer som mottar dagpenger dette året. Anslaget er svært usikkert. Ingen vil komme bedre ut med endringen.

Mottakere som får dagpengene beregnet på bakgrunn av inntekt siste tre år og som kun har hatt inntekt i

nest siste eller tredje siste år, vil få størst reduksjon i ytelsen ved endringen. Gitt gjeldende G kan reduksjonen i dagpengene maksimalt bli 243 000 kroner.

SPØRSMÅL NR. 795

Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 30. januar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Nye Veier har meddelt at hele strekningen E6 Sør fra Ulsberg til Melhus nå skal prioriteres. Det kan gi byggestart i 2020 og ferdigstilling i 2023/2024. For å komme videre med arbeidet venter de på behandling av bompengeproposisjonen i Stortinget.

Når vil bompengeproposisjonen for E6 Sør i Trøndelag komme til Stortinget for politisk behandling?

Svar:

Nye Veier AS ble oppretta 1. januar 2016 med eige styre og eiga finansiering over statsbudsjettet. I tillegg til den statlege finansieringa blir selskapet si utbyggingsverksemd finansiert med bompengar.

Nye Veier AS har etter opprettinga hatt betydelege kostnadsreduksjonar på prosjekta sine. Da selskapet blei tildelt porteføljen var det anslått at den ville ta 20 år å bygge ut. Før utvidinga i januar 2019 antyda selskapet at dei kan bygge ut originalporteføljen på ei tidslinje ned mot 12 år. Erfaringa så langt er altså at selskapet får ned kostnader, opp samfunnsnytta og forserer framdrift.

Samferdselsdepartementet har inngått avtale med selskapet som fastlegg dei overordna rammene for selskapet, medrekna omtale av porteføljen som skal byggjast ut av selskapet. I tillegg inngåast det avtale om dei ulike strekningsvise utbyggingane som ligg i porteføljen. Desse vegutbyggingsavtalane regulerer mellom anna omfanget av utbygginga, kostnadar og finansieringa. Det blir altså der fastsett ein fast pris for utbygginga og det blir, med atterhald om Stortinget si godkjenning, fastsett rammer for det statlege bidraget i finansieringa og kor mykje som skal finansierast gjennom bompengar.

På grunnlag av lokale styresmakter sine vedtak om bompengefinansiering og Samferdselsdepartementet sin vegutbyggingsavtale med Nye Veier AS, legg Regjeringa så

fram for Stortinget forslag om bompengefinansiering av dei ulike strekningane som skal byggjast ut av Nye Veier AS. Så langt er følgjande proposisjonar lagt fram om bruk av bompengar i utbyggingar som skal utførast av Nye Veier AS:

- Prop. 86 S (2015–2016) Bompengefinansiering av E18 Tvedestrand – Arendal i Aust-Agder
  - Prop. 128 S (2015–2016) Bompengefinansiering av E18 Rugtvedt – Dørdal i Telemark
  - Prop. 131 S (2015–2016) Bompengefinansiering av E6 på strekningen Kolomoen – Moelv i Hedmark
  - Prop. 135 S (2016–2017) Finansiering og utbygging av E39 på strekningen Kristiansand vest – Lyngdal vest i kommunene Kristiansand, Songdalen, Søgne, Mandal, Lindesnes og Lyngdal i Vest-Agder
  - Prop. 81 S (2017–2018) Finansiering og utbygging av E6 på strekningen Ranheim – Åsen i kommunene Trondheim, Malvik, Stjørdal og Levanger i Trøndelag
- Samferdselsdepartementet har motteke forslag til vegutbyggingsavtalar og grunnlag for proposisjonar om bompengefinansiering av Nye Veier AS si utbygging av E6 frå Ulsberg til Melhus i Trøndelag og ei samla utbygging av E18 frå Langangen til Dørdal i Telemark.

Proposisjonar om finansiering av desse utbyggingane, og andre framtidige utbyggingar i regi av Nye Veier AS, vil bli lagde fram for Stortinget så snart dei er klare.

SPØRSMÅL NR. 796**Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Lene Vågslid****Besvart 31. januar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Hva mener justisministeren punktet om et mer rehabiliterende straffegjennomføringssystem fra den nye regjeringserklæringen vil bety i praksis og på hvilken måte vil justisministeren sørge for at arbeidet faktisk styrkes og ikke svekkes slik vi har sett de siste årene?

BEGRUNNELSE:

I Granavolden plattformen står det at regjeringen skal:

"Arbeide for et mer rehabiliterende straffegjennomføringssystem ved at det legges større vekt på innholdet i soningen."

Norges fengsel og frimomsorgsforbund har tatt opp følgende med spørsmålsstilleren:

"NFF påpeker at regjeringsplattformen peker i rett retning når den legger vekt på et rehabiliterende straffegjennomføringssystem, men at den svekkes når den er uklar på hva det innebærer- og når etablert praksis etterlater tvil om realiteten vs. intensjonen. Forbundet vil påpeke at god rehabilitering kun er mulig med tilstrekkelig ressurser: kompetanse og kapasitet i form av fagutdannede mennesker."

Svar:

Regjeringen har allerede gjort mye for å få et mer rehabiliterende straffegjennomføringssystem. Vi har utvidet straffegjennomføring med elektronisk kontroll og ordningen med bøteteneste, og gjort Narkotikaprogram med domstolskontroll landsdekkende og permanent. Vi har også investert i nye fengselsbygg og neste år åpner nye Agder fengsel. Vi har satset på utprøving av en ny modell for avrusing i fengsel, etablert tre nye tilbud til rusavhengige i fengsel etter stifinnermodellen og utviklet et behandlingstilbud for personer dømt for seksuelle overgrep. I tillegg har vi i 2019 satset på å øke innsatsen for innsatte med alvorlige psykiske lidelser, ved å etablere en egen fellesskapsavdeling på Ila fengsel. Vi følger også opp regjeringens tilbakeføringsstrategi som inneholder tiltak for å bedre samordning mellom ulike sektorer og forvaltningsnivå om tilbakeføring av domfelte til samfunnet. Vi har nettopp fått en ny regjeringsplattform og vi setter nå i gang oppfølgingen av denne og fortsetter det gode arbeidet vi allerede har påbegynt. Hvordan oppfølgingen av regjeringsplattformen konkret skal gjøres er det for tidlig å si noe om.

SPØRSMÅL NR. 797**Innlevert 23. januar 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 1. februar 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg****Spørsmål:**

På Sandefjord-konferansen delte Olje- og energiministeren ut letelisenser under TFO-ordningen, blant annet en lisens til DNO og Lundin i samme område som Equinors vindpark Hywind er tenkt plassert.

Hvilke implikasjoner vil dette ha for departementets vurdering av Equinors utredningsprogram for Hywind som skal vedtas i inneværende kvartal?

BEGRUNNELSE:

På ONS 28.august 2018 holdt Equinor en pressekonferanse om Hywind Tampen, en flytende vindpark som planlegges i havområdet mellom oljefeltene Snorre og Gullfaks. De 11 vindmøllene skal forsyne oljeplattformene med fornybar kraft og dekke rundt 35 % av energibehovet på feltene. CO2-utslippene fra norsk sokkel vil kunne bli redusert med 200 000 tonn årlig fra denne vindparken. I september 2018 sendte Equinor inn forslag til utredningsprogram for konsekvensutredning av Hywind til departementet. I denne rapporten er prosjektet presentert i mer detalj, inkludert et nøyaktig kart over hvor

havvindfeltet er tenkt plassert. I rapporten skriver Equinor at «foreslått lokasjon ligger utenfor eksisterende lisenser». Det var riktig på det tidspunktet. Men så annonserte Olje- og energiministeren på Sandefjord-konferansen de nye tildelingene for letelisenser i TFO-ordningen. På kartet som følger med pressemeldingen kommer det fram at det er tildelt en lisens til DNO og Lundin, utvinningstillatelse 991, i det samme havområdet mellom Gullfaks og Snorre som vindparken var tenkt plassert.

Svar:

En jevn, forutsigbar tilgang på nytt areal i konsesjonsrunder er viktig for å legge til rette for en fortsatt effektiv og lønnsom leteaktivitet på norsk sokkel. Alle områder som er åpnet og tilgjengelig for petroleumsvirksomhet, kan inkluderes i en konsesjonsrunde. På norsk sokkel er det to likestilte typer konsesjonsrunder som skal legge til rette for en effektiv og rasjonell utforskning av hele norsk sokkel. Det er tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO) i leteområder hvor kunnskapen er høyest og nummererte runder i øvrig areal.

På størstedelen av norsk sokkel har det vært petroleumsvirksomhet i flere tiår. Kunnskapen om geologien er god og det eksisterer eller planlegges infrastruktur. Slike områder er modne og omfattet av TFO-runder. For å oppnå god ressursforvaltning er det viktig å kunne utnytte infrastrukturen godt over tid. Da må det påvises lønnsomme ressurser mens infrastrukturen er på plass. TFO-rundene legger til rette for dette. TFO-rundene gjennomføres årlig innenfor et fast, forhåndsdefinert leteområde som utvides ettersom områder modnes. TFO-området har derfor blitt større over tid og omfatter i dag store deler av åpnet del av norsk sokkel.

Hvilket areal selskapene kan søke på i en gitt runde framgår av utlysningen av runden. Alt areal som ikke er konsesjonsbelagt innenfor det TFO-området som utlyses i en runde er søkbart for selskapene. Utlysningen av TFO 2018 ble sendt på høring den 15. januar 2018 med høringsfrist 28. februar 2018. Etter behandlingen av høringsrunden ble TFO 2018 utlyst 9. mai med søknadsfrist 4. september 2018.

15. januar 2019 tilbød Olje- og energidepartementet 83 ulike utvinningstillatelser i runden. Dette er det høyeste antallet utvinningstillatelser i noen runde på norsk sokkel. 33 ulike selskaper ble tilbudt deltakerandel i en eller flere av disse utvinningstillatelsene. En av disse utvinningstillatelsene (991) omfatter et areal i Tampen-området og deltakerandel i denne ble tilbudt DNO Norge AS og Lundin Norway AS. Deler av arealet i denne utvinningstillatelsen overlapper med området der Hywind Tampen vurderes plassert.

Hywind Tampen-prosjektet er under utredning av selskapene som har deltakerandeler i feltene Gullfaks og Snorre. Som del av dette skal det gjennomføres en conse-

kvensutredningsprosess. Gjennom denne skal blant annet prosjektets eventuelle konsekvenser for andre brukere av havet og forhold knyttet til sameksistens belyses. Selskapene har hatt et program for denne konsekvensutredning på offentlig høring. Neste skritt i prosessen er at departementet, på bakgrunn av operatørens foreslåtte utredningsprogram, innkomne høringsuttalelser og operatørens tilsvaret til disse, vil fastsette utredningsprogrammet. Deretter skal selskapene gjennomføre selve konsekvensutredningen.

Jeg er opptatt av å finne gode løsninger for sameksistens mellom ulike virksomhet på norsk sokkel. Dette gjelder også mellom petroleumsvirksomhet og havvind hvis slik virksomhet blir etablert. Målet er å legge til rette for løsninger som gjør at den samlede verdiskapingen til samfunnet fra alle relevante ressurser blir høyest mulig.

Departementet har derfor stilt vilkår for tildelingen av den aktuelle utvinningstillatelsen for å legge til rette for sameksistens mellom eventuell fremtidig aktiv petroleumsvirksomhet i området og en eventuell etablering av Hywind Tampen. Tilsvarende vil problematikk rundt sameksistens mot andre næringer, herunder petroleumsvirksomhet, være en del av den kommende konsekvensutredningen for Hywind Tampen.

SPØRSMÅL NR. 798**Innlevert 24. januar 2019 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 1. februar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Hvem avgjør når det er strengt nødvendig at Norge kjøper seg fri for nasjonale kutt og hvor mye tenker regjeringen at man da skal kunne dekke med kvotekjøp fra EU?

BEGRUNNELSE:

Regjeringsplattformen sier «At Norges ikke-kvotepliktige utslipp skal reduseres med minst 45 prosent sammenlignet med 2005. Regjeringen har som mål at reduksjonen skjer gjennom innenlandske tiltak og planlegger for dette. Om strengt nødvendig kan fleksibiliteten i EUs rammeverk benyttes.»

Under pressekonferansen ved fremleggingen av ny regjeringsplattform sa partileder Trine Schei Grande at Norges ikke-kvotepliktige utslipp skal reduseres med minst 45 prosent, men sa ingenting om neste setning i kulepunktet som sier at «Om strengt nødvendig kan fleksibiliteten i EUs rammeverk benyttes.». I Venstres presentasjon på nettsidene, er det samme punktet blitt til «og vi skal gjøre det i Norge.»

I merknaden fra regjeringspartiene til «Klimastrategien for 2030» skriver partiene; «disse medlemmene har merket seg at regjeringen påpeker at dette anslaget er

usikkert, at Norge sannsynligvis får adgang til å benytte 5,5–11 millioner klimakvoter fra det europeiske kvotesystemet til å møte utslippsbudsjettet, og at regjeringen ønsker å benytte seg av denne fleksibiliteten.» Jeg vil at statsråden svarer på om regjeringa fortsatt ønsker å benytte seg av 5,5-11 millioner klimakvoter, eller er det riktig hva Skei Grande uttalte på vegne av regjeringa. Og finnes det evt. noe annet øvre tak for hvor mye regjering vil kunne kjøpe seg fri for bruk av fleksibilitetsmekanismene for å nå klimamålene for 2030.

Svar:

I Granavolden-plattformen slår Regjeringen fast at Norges ikke-kvotepliktige utslipp skal reduseres med minst 45 prosent sammenlignet med 2005. Regjeringen har som mål at reduksjonen skjer gjennom innenlandske tiltak og planlegger for dette. Om strengt nødvendig kan fleksibiliteten i EUs rammeverk benyttes, dvs. muligheten for å samarbeide med EU-land om utslippsreduksjoner. Regjeringen vil utarbeide en plan for å oppfylle Norges klimaforpliktelser med 45 prosent innenlandsk reduksjon i ikke-kvotepliktig sektor når en avtale med EU om felles oppfyllelse er på plass. Det er naturlig at spørsmålet om fleksibilitet er en del av denne planen.

SPØRSMÅL NR. 799**Innlevert 24. januar 2019 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 31. januar 2019 av samfunnssikkerhetsminister Ingvil Smines Tybring-Gjedde****Spørsmål:**

Samfunnssikkerhetsministeren får et viktig klimaansvar i regjeringa, blant annet med ansvar for å forebygge naturkatastrofer, forsyningssikkerhet, for arbeidet med beredskap og som leder av regjeringas polarutvalg. I et intervju med Aftenposten mars 2016 avviste statsråden å svare på spørsmål om hun mener menneskeskapte utslipp er hovedårsaken til klimaendringer.

Mener statsråden at klimaendringene Norge og verden trues av i all hovedsak er menneskeskapte?

Svar:

Denne regjeringen fører en ambisiøs klimapolitikk som Klima- og miljøministeren kan gjøre rede for i større grad. Granavolden-plattformen slår blant annet fast at Norge skal være en pådriver i det internasjonale klimaarbeidet. Samtidig kjenner vi også konsekvensene av naturhendelser lokalt, både hva gjelder flom, ras og andre hendelser. Min rolle som samfunnssikkerhetsminister er å sørge for at vi har tilstrekkelig beredskap og samfunnssikkerhet i Norge, også ved naturkatastrofer. Regjeringen legger i

Granavold-plattformen opp til en solid satsing på samfunnssikkerhet, og det samme gjelder det vedtatte statsbudsjettet for 2019. Jeg kan forsikre representanten om at jeg er bevisst mitt beredskapsansvar, og det arbeidet som ligger foran meg for å sørge for at samfunnssikkerheten i

Norge er på et tilstrekkelig høyt nivå . Jeg vil understreke at Klima- og miljøministeren er den rette til å svare på spørsmål vedrørende klimaendringer og konsekvensene av disse, men jeg kan forsikre representanten om at jeg ikke tviler på menneskeskapte klimautfordringer.

SPØRSMÅL NR. 800

Innlevert 24. januar 2019 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 30. januar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til å gjennomgå reglene om barnepensjon, bidrag og bidragsforskudd etter fylte 18 år, og bidra til at samme gunstige regler gjelder for alle som fyller 18 år og er under utdanning?

BEGRUNNELSE:

Ungdom møter i dag mye strengere krav til utdanning enn tidligere, før de kan etablere seg i arbeidslivet. Samtidig trenger samfunnet tilgang på godt kvalifisert arbeidskraft. Selv om yrkesskadde står i en særstilling på flere måter, kan det virke som om de ulike reglene for etterlatte barn når det gjelder mulighetene for forlengelse av barnepensjon når barnet er under utdanning, ikke helt har fulgt med endringene i arbeidsmarkedet.

Etter folketrygdloven ytes barnepensjon til fylte 18 år der én av foreldrene er død, og til 20 år der begge foreldrene er døde og barnet er under utdanning. Dersom barnepensjonen ytes på grunnlag av yrkesskade, gjelder, i tillegg til de gunstigere reglene for innvilgelse, også en regel om barnepensjon til fylte 21 år, dersom barnet er under utdanning.

I Statens pensjonskasse ytes barnepensjonen til fylte 20 år, men kan forlenges til måneden etter fylte 21 år for personer under videregående og høyere utdanning og til au-pairer i utlandet. Den kan forlenges ytterligere dersom utdanningen må avbrytes på grunn av militærtjeneste, obligatorisk praksis eller sykdom.

I KLP kan barnepensjon ytes til barn under 20 år.

Bidragsforskudd utbetales kun til barnet fyller 18 år, uavhengig av om barnet kan ha rett på bidrag under utdanning.

Bidrag kan utbetales til barnet etter fylte 18 år, dersom barnet er under videregående utdanning eller tilsvarende.

I tillegg kommer Statens lånekasses stipend- og låneordninger for personer i videregående og høyere utdanning og for lærlinger.

Lov om obligatorisk tjenestepensjon inneholder ikke bestemmelser om barnepensjon.

Svar:

Formålet med barnepensjon er å sikre inntekt for barn når én av foreldrene eller begge er døde. Etter folketrygdloven § 18-4 kan barnepensjon ytes inntil barnet fyller 18 år. Dersom begge foreldrene er døde og barnet fortsatt er under utdanning, ytes det barnepensjon til barnet fyller 20 år.

Jeg er enig med representanten Christoffersen i at situasjonen for barn og ungdom er vesentlig annerledes på mange områder, enn den var da folketrygden ble innført i 1967. Dette gjelder ikke minst kravet til utdanning for å kunne etablere seg i arbeidslivet. Det er derfor god grunn til å gjennomgå også folketrygdens ytelser til barn som har mistet en av eller begge foreldrene, for å vurdere om ytelsene fortsatt er i tråd med formålet og tilpasset endrede samfunnsforhold.

På bakgrunn av målene i pensjonsreformen, som blant annet er å støtte opp under arbeidslinjen, og den generelle samfunnsutviklingen, nedsatte regjeringen et offentlig utvalg 2. oktober 2015. Utvalget fikk mandat til å utrede etterlatteytelsene, herunder ytelsene til etterlatte barn, i folketrygden.

Utvalget avga sin utredning NOU 2017: 3 Folketrygdens ytelser til etterlatte – Forslag til reform 2. februar 2017. Etterlatteutvalget konkluderte med at ytelsene til etterlatte barn bør løpe til 20 år for alle barn som er under fortsatt utdanning etter fylte 18 år, uavhengig av om barnet har mistet én eller begge foreldre.

Etterlatteutvalgets utredning er nå under oppfølging i departementet, og det vil være naturlig å vurdere

eventuelle endringer i ytelsene til etterlatte barn i denne forbindelse. Etter mitt syn er det viktig å se de ulike etterlatteytelsene i pensjonssystemet i sammenheng. I oppfølgingen av etterlatteutvalgets utredning vil det derfor også være naturlig å foreta en helhetlig gjennomgang av regelverket for etterlatteytelser også i Statens pensjonskasse og andre tjenestepensjonsordninger.

Når det gjelder representantens spørsmål om bidrag og bidragsforskott etter fylte 18 år, viser jeg til at regjeringen 7. desember 2018 satte ned et utvalg som skal gjennomgå barneloven og barns rettigheter i lys av blant annet utviklingen i menneskerettighetene. Utvalget skal

legge fram forslag til en ny og moderne barnelov. Utvalget skal vurdere om prinsippene som ligger til grunn for barnebidragsordningen fortsatt er i tråd med samfunnsutviklingen, og ivaretar hensynet til å sikre barnet en forsvarlig forsørgelse. Videre skal utvalget vurdere om hensynet til likestilt foreldreskap med hensyn til forsørger- og omsorgsansvaret er tilstrekkelig ivaretatt. Et viktig mål med bidragsreformen i 2003 var å ivareta foreldre med svak økonomi. Utvalget skal vurdere om barnebidrags- og forskotteringsordningen samlet sett oppfyller dette målet.

SPØRSMÅL NR. 801

Innlevert 24. januar 2019 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 30. januar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Er forslaget i regjeringsplattformen om at gjenanskaffelser hvor staten er selvassurandør kan føres på 90-poster i statsbudsjettet i tråd med dagens definisjon av handlingsregelen for bruk av oljeinntekter?

BEGRUNNELSE:

I regjeringserklæringen står det at "Staten følger selvassurandørprinsippet. Det betyr at hovedregelen er at stat-

en ikke forsikrer seg, men dekker tap og skader når de oppstår. Regjeringen vil utrede og vurdere om gjenanskaffelser hvor staten er selvassurandør bør kunne føres som en 90-post i statsbudsjettet."

Svar:

Jeg viser til regjeringsplattformen, hvor det står at regjeringen vil utrede og vurdere om gjenanskaffelser hvor staten er selvassurandør bør kunne føres som en 90-post i statsbudsjettet. Finansdepartementet er i gang med dette.

SPØRSMÅL NR. 802

Innlevert 24. januar 2019 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 4. februar 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kor mange flytimer nytta Hæren 339 skvadronen årleg basert på kvart enkelt år i perioden 2013 til 2018, og er det korrekt at kostnaden for tre flytimer med innleigd sivilt helikopter vil kunne koste inntil 1 million?

GRUNNGJEVING:

I ei sak frå aldrimer.no 24.01.19 kjem det fram at tre flytimer med eit innleigd sivilt helikopter kostar inntil 1020000 kroner. Dette vil i så måte vera meir enn det totale øvings-

budsjettet som 339 skvadronen disponerer i dag, ifølgje artikkelen.

Svar:

Eg viser til brev frå Stortingets president av 25. januar 2019 med spørsmål frå stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete. Spørsmålet er kor mange flytimar Hæren nytta Bell 412 i Nord-Noreg årleg i perioden 2013–2018, og flytimepris for innleidde sivile helikopter.

Vi har innhenta informasjonen frå Forsvaret. Timetalet ligg årleg ein plass mellom 800 og 1 000 timar. Anslaget inneheld ikkje tillegg for ein god del trening og utsjekk, som Luftforsvaret gjer uavhengig av Hæren. Det inneheld heller ikkje dei oppdraga som er kansellerte.

Det skal være tre Bell 412 stasjonert i Nord-Noreg. Det er ikkje dermed sagt at Bell 412 stasjonerte på Rygge ikkje kan bidra i Nord-Noreg dersom det skulle være naudsynt ut frå operative behov. Bell 412 har ikkje allvørskapasitet og har liten løftekapasitet. Derfor har Forsvaret inngått ei rammeavtale for innleie av sivile helikopter til transportoppdrag. Avtala inneheld opsjonar på ulike typar helikopter, med ulike kapasitetar og prisar. Prislista som aldrimer.no refererer til er korrekt, men den dyraste opsjonen vil berre nyttast unntaksvis. Det helikopteret som normalt skal leiest inn er AS350, og prisen for dette vil være kr 68 750,- for tre flytimar det første døgnet. Dette helikopteret har allereie vært nytta av Forsvaret ved fleire anledningar.

SPØRSMÅL NR. 803

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren be BaneNor finne en annen midlertidig løsning, eller er det regjeringens oppfatning at Koengen er det eneste aktuelle alternativ i saken?

BEGRUNNELSE:

Det er behov for at samferdselsministeren avklarer hva departementet vil foreta seg i konflikten om midlertidig godsterminal for nybil-gods på Koengen i Bergen. Koengen er foreslått av BaneNor som erstatningsareal for terminalen på Mindemyren i forbindelse med utbygging av bybanen mot Fyllingsdalen.

Koengen er lokalisert midt i det nasjonale kulturminnet Bergenhuss Festning, med Håkonshallen, Rosenkrantz-tårnet og Sverresborg festning. Bane Nor har nå søkt om å få etablere en midlertidig godsterminal her, men både Bergen kommune og Riksantikvaren har stilt seg kritisk til forslaget.

Bergen kommune prioriterer framdrift av bybanen, men har ment at andre løsninger må finnes for en midlertidig periode. Bergen kommune har pekt på at godset i en midlertidig periode burde kunne overføres til sjø og på vei.

Det er høy temperatur i saken, og Bane Nor argumenter for at en avvisning av Koengen vil medføre at gods på jernbane i sin helhet vil overføres til vei "over natten".

Samtidig argumenteres det med at bybanen vil bli kraftig forsinket dersom Bane Nor ikke får erstatningsarealer for jernbanegods.

Svar:

I Prop. 1 S 2017-2018 står det at "Bybanen har planlagt å ta i bruk arealar som i dag brukes til Kronstadsporet og Mindemyren godsterminal. For å frigi disse arealene må det bygges en midlertidig erstatningsterminal for biltogene som i dag kjører til Mindemyren".

Bane NOR og Jernbanedirektoratet har jobba iherdig med å sjå på moglegheiter for andre løysingar og har orientert departementet om dei andre midlertidige erstatningsareal dei har vurdert. Dei kartlagde alternativa til Koengen er:

- Palmafossen – Ikkje eit aktuelt alternativ fordi det inneber for lang avstand til sluttkundane, det ville blitt auka trafikk på ein ras- og ulykkesutsett veg og det er difor vurdert som eit ikkje aktuelt alternativ for transportørane.
- Arna stasjon – Ikkje eit aktuelt alternativ fordi det er kontinuerleg ombygging i heile perioden i tillegg til at sjølve området er for lite samanlikna med behovet for areal.
- Haukeland og Midttun – Ikkje aktuelle alternativ fordi dei krev store tekniske oppgraderingar, i tillegg

til at bruk vil innebære sikkerhetsutfordringar. Transportørane ynskjer heller ikkje denne løysinga. Stasjonane er òg del av den gamle Vossebanen som er freda av Riksantikvaren.

- Jekteviken (Dokken) – Ikkje eit aktuelt alternativ fordi det krevst store oppgraderingar for å kunne ta området i bruk i tillegg til at bruk av området vil krevje kryssing av Bystasjonen, Fjøsangervegen og O. J. Brochs gate.
- Nygårdstangen – Ikkje eit aktuelt alternativ fordi Nygårdstangen skal byggast om og i byggeperioden vil det ikkje vere tilstrekkeleg plass.

Dei faglege tilrådingane frå Jernbanedirektoratet, er at det eksisterande jernbanearialet på deler av Koengen det einaste aktuelle erstatningsområdet for godstoga som i dag brukar jernbaneterminalen på Mindemyren.

Jernbanedirektoratet og Bane NOR har anbefalt ei løysning der toga vert parkerte delvis i dagens tunell og der dei siste 2-3 godsvognene vert køyrt ut på parkering-

splassen ved Koengen. Dette gjer at tiltaket vert begrensa både i omfang og kostnad. Kostnaden for tiltaka på Koengen er no vesentleg lågare enn dei første estimata tilsa.

Jernbanearialet på den eine kanten av Koengen-området er eit midlertidig tiltak fram til Nygårdstangen er ferdig modernisert. Eg er blitt forsikra om at alle tiltaka som eventuelt blir gjennomførte er reversible og at området på Koengen vil få eit løft samanlikna med dagens situasjon. Bruken i den midlertidige perioden vil vere tilsvarande dagens bruk som parkeringsplass, men det vil også vere nokre vogntog på eigeidomen. Om tiltaket blir realisert, vil Bane NOR og Jernbanedirektoratet legge til rette for at området som dei fleste kjenner som Koengen, vil vere tilgjengeleg for tilsvarande kulturell bruk som i dag også i heile den midlertidige perioden.

Viss ein lokalt ikkje ønskjer Koengen, vil det medføre at ein må frakte nybilar med alternative transportmidlar. Vedlegg:

Koengen skiftestasjon – Løsning for frigivelse av Mindemyren

Skravert område innenfor den røde sirkelen er Koengen skiftestasjon.

BANE NOR

Det midlertidige areale på Koengen er markert i bildet som det skraverte området innenfor den røde sirkelen.

SPØRSMÅL NR. 804**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 1. februar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre med situasjonen på Lenvikhalvøya, det er tidligere brukt helikopter ved skadefelling i dette området tidligere, er det noe statsråden vil iverksette?

BEGRUNNELSE:

Det er gitt skadefellingstillatelse på en jerv på Lenvikhalvøya. Fellingslaget er helt avhengig av å bruke snøscooter for å ta seg inn i området, men dette krever igjen tillatelse fra grunneiere. I dette tilfelle nesten 1 000 grunneiere, noe som gjøres fellingsarbeidet svært vanskelig. I sommer er det tatt et betydelig antall sau i området, så det er forståelig at bønder og fellingslag er frustrerte.

Flere har tatt til ordet for at det bør gjøres en forskriftendring, slik at det i akutttilfeller som dette ikke trengs innhente forskrifter fra grunneiere. Pr nå er situasjonen håpløs med tanke på å få tatt ut jerven, og det bør derfor tas i bruk tiltak som helikopter.

Svar:

Det pågår nå en prosess i Miljødirektoratet for å vurdere hvor Statens naturoppsyn skal sette i gang ekstraordinære uttak, som er det som etterlyses i representantens spørsmål. Ved slike ekstraordinære uttak kan helikopter være et hjelpemiddel.

I rovviltforliket av 2011 pkt. 2.2.5 heter det:

"Direktoratet for naturforvaltning har myndighet til å fatte vedtak om hvordan og hvor ekstraordinære uttak skal igangsettes for så langt som mulig å få tatt ut resterende lisensfellingskvote. Dette skal skje etter drøfting med rovviltnemndene. Rovviltnemndene skal også selv kunne ta initiativ til en slik drøfting."

Som en oppfølging av dette punktet har Miljødirektoratet henvendt seg til rovviltnemnda i region 8 med forslag til Miljødirektoratets prioriteringer for ekstraordinære uttak av jerv og bjørn vinter/vår 2019. Rovviltnemnda har behandlet saken, og fattet 25. januar 2019 en beslutning der rovviltnemnda støtter Miljødirektoratets prioriteringer. Videre ber rovviltnemnda om at Miljødirektoratet også prioriterer uttak av jerven på Lenvikhalvøya, samt uttak av to bjørner som tok sau i Bardu sommeren 2018, dersom disse er i området og utgjør et skadepotensial for sauebesetningene der.

Ekstraordinære uttak er svært ressurskrevende. På bakgrunn av de innspill Miljødirektoratet mottar om be-

hov for ekstraordinære uttak i de ulike rovviltregionene, vil direktoratet vurdere hvilke områder/rovdyrforekomster som bør prioriteres når det gjelder slike uttak. I denne faglige vurderingen vil bl.a. skadepotensialets omfang være en sentral faktor. Hva som blir utfallet av vurderingen, og om vurderingen vil resultere i at det settes inn helikopter for uttak av jerven på Lenvikhalvøya, er det for tidlig å si noe om.

Representanten Borch nevner i begrunnelsen for spørsmålet også at flere mener det bør foretas en forskriftsendring, slik at det i akutte tilfeller som dette ikke er nødvendig å innhente tillatelse/underskrift fra grunneiere.

Adgangen til å bruke snøscootere i utmark, reguleres av motorferdselloven og tilhørende forskrifter. Motorferdselregelverket regulerer adgangen til å bruke motordrevne fremkomst-midler i naturen av hensyn til naturmangfold og friluftslivsinteresser. Dette regelverket regulerer i svært begrenset grad forholdet mellom førere av motorkjøretøy og grunneier, og innskrenker ikke grunneiers rett etter alminnelige eiendomsrettslige prinsipper til å råde over egen eiendom. I de fåtall tilfelle hvor det gjelder en ubetinget rett til å bruke motorkjøretøyer uavhengig av grunneiers vilje, følger dette av annet regelverk enn motorferdselloven. Statens naturoppsyn har for eksempel i medhold av naturoppsynsloven § 3 rett til å ferdes med bruk av motorkjøretøy når dette er nødvendig for utføring av oppsynets oppgaver.

SPØRSMÅL NR. 805**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 20. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Vil regjeringen sikre redningshelikopter med permanent tilhold i Troms?

Svar:

Regjeringen tar beredskapssituasjonen i nord på alvor. Med nye redningshelikoptre og kystvakhelikoptre vil den totale helikopterkapasiteten i nord øke, og den norske redningstjenesten vil derfor bli vesentlig styrket – både over hav og land.

Anskaffelsen av 16 nye redningshelikoptre (AW101) med langt bedre rekkevidde, større hastighet og bedre evne til å operere i dårlig vær enn dagens Sea King-maskin er et av flere tiltak som vil være med på å styrke den samlede rednings- og beredskapsevnen i nord. Dette vil være et av de største løftene vi har gjort innen samfunnssikkerhet og beredskap.

Det er viktig å understreke at vi i dag har en velfungerende redningshelikoptertjeneste som leverer svært god

beredskap, og vil gjøre det frem til de nye helikoptrene er satt i drift. Som det også framgår i status- og tilstandsvurderingen for redningstjenesten i Justis- og beredskapsdepartementets Prop.1 S (2018-2019), er funksjonsevnen til redningstjenesten vurdert som god. Samvirket i redningstjenesten fungerer i all hovedsak også godt. Redningstjenesten har mange ulike ressurser som benyttes i søk- og redning der også sivile helikopterressurser spiller en viktig rolle.

Jeg er kjent med at det i Troms-området er særlige utfordringer knyttet til redningskapasitet, slik som bl.a. store avstander til andre redningshelikopterbasert, økt cruiseturisme og snøskredutsatte områder. Eventuelle langsiktige løsninger som også dekker redningstjenestens behov i Troms-området vil bli vurdert. Blant annet er det en opsjonsmulighet for kjøp av flere AW101-redningshelikoptre. Det er imidlertid for tidlig å konkludere om hvordan en slik løsning i så fall skal innrettes.

Justis- og beredskapsdepartementet vurderer behovet for langsiktige løsninger og kommer tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 806**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 1. februar 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvordan vil tildelingsbrevene bidra til at mer bruk av og videreutvikling av norsk som fagspråk ved norske universiteter og høyskoler?

BEGRUNNELSE:

Norsk som fagspråk er på vikende front. Vel 21 prosent av emner det undervises i ved norske universiteter og høyskoler og 90 prosent av vitenskapelig publiseringer, foregår på engelsk, ifølge Khrono, 13. november 2018. Universitetene og høyskolene har et lovfestet ansvar for å sikre og utvikle norsk fagspråk. Dette er viktig for både arbeids- og samfunnsliv. Samtidig er internasjonalisering av norsk

forskning og utdanning viktig. De norske institusjonene deltar i et internasjonalt fellesskap med en kontinuerlig utveksling av studenter, forskere og forskning. Statsråden har signalisert at hun vil bruke tildelingsbrevene for 2019 til å be institusjonene om å følge utviklingen av norsk som fagspråk.

Svar:

Det er riktig at bruken av norsk som fagspråk er gått ned mens bruken av engelsk er gått opp i senere år. Dette gjelder særlig innen forskning, der engelsk er i ferd med å bli dominerende, i Norge som i andre land. Men også i undervisningen ser vi økende bruk av engelsk, om enn

ikke så markant. Dette var bakgrunnen for at kulturminister Trine Skei Grande og jeg i fellesskap arrangerte en konferanse om norsk som fagspråk på Universitetet i Oslo den 13. november i fjor. Vi ønsket å invitere UH-institusjonene, språkforskere og ulike språkpolitiske fagorganer til å diskutere både hva som er situasjonen, hva som er gode og realistiske målsettinger, og hvilke tiltak man eventuelt kan se for seg for å bedre situasjonen for norsk fagspråk. Konferansen viste først og fremst at det er et stort engasjement for språkspørsmålet i sektoren. Det var bred enighet om universitetenes og høyskolene ansvar for å bevare og videreutvikle norsk fagspråk, og mange pekte på at det er særlig grunn til å ivareta norsk som fagspråk i høyere utdanning, som ofte står i et svært tett forhold til norsk samfunns- og arbeidsliv.

Når det gjelder bruk av virkemidler, var det noe ulike syn. En del tok til orde for bruk av politiske vedtak, for eksempel knyttet til økonomiske insentiver. Andre minnet om at forsøk på politisk regulering av dette fort kommer i konflikt med prinsippet om akademisk frihet, og at man lett kan ende med detaljerte regelsett som er lite hensiktsmessige.

Som forsknings- og høyere utdanningsminister har jeg et ansvar for å sikre at universitetene og høyskolene følger opp sitt lovpålagte ansvar på dette området. Men jeg vil samtidig sikre at institusjonene får det nødvendige handlingsrommet til å håndtere sitt ansvar på en måte som ikke står i motstrid til deres øvrige forpliktelser, som

for eksempel internasjonalisering og å bidra med verdensledende forskning. I tråd med etablert praksis for etatsstyring har jeg derfor i første omgang brukt tildelingsbrevene for 2019 til å gi institusjonene følgende tydelige beskjed:

Universitetene og høyskolene har et lovpålagt ansvar for norsk som fagspråk, og institusjonene skal utarbeide egne språkstrategier. Internasjonaliseringen av forskningen og den økende bruken av engelsk gjør det nødvendig å ha særlig oppmerksomhet om dette arbeidet. Departementet ber om at institusjonene følger utviklingen for norsk som fagspråk og vurderer behovet for å sette inn tiltak.

På bakgrunn av en gjennomgang av institusjonenes språkstrategier og det som ellers fremkommer i etatsstyringsdialogen, vil departementet vurdere om det er behov for ytterligere tiltak fra sentralt hold.

Den nevnte konferansen og omtalen i tildelingsbrevet er ikke det eneste regjeringen gjør for å styrke norsk fagspråk. For å sikre at det opprettholdes gode norsk-språklige forskningstidsskrifter i humaniora og samfunnsvitenskap har regjeringen iverksatt og finansiert en ordning med et tidsskriftkonsortium administrert av UNIT, et tiltak lansert i Meld. St. 25 (2016-2017) Humaniora i Norge. For perioden 2018-2020 er det bevilget støtte til 25 forskningstidsskrifter av høy kvalitet. Jeg har også et løpende samarbeid med kulturministeren for å se norsk fagspråk i sammenheng med den øvrige språkpolitikken.

SPØRSMÅL NR. 807

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 30. januar 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

I intervju i Nordkapp radio og NRK Nordland hevder stortingsrepresentant Per Willy Amundsen at den nye regjeringserklæringen stopper ordningen med konsultasjoner mellom Sametinget og kommuner, slik regjeringen har foreslått i Prop. 116 L (2017-2018) Endringer i sameloven mv. (konsultasjoner).

Medfører dette riktighet og vil regjeringen i så fall trekke tilbake de aktuelle forslagene?

Svar:

Regjeringen la 14. september 2018 fram Prop. 116 L (2017-2018) Endringer i sameloven mv. (konsultasjoner) for Kongen i statsråd, og saken ble oversendt Stortinget.

Saken ligger dermed nå til behandling i Stortinget, og regjeringen vil følge opp det Stortinget beslutter.

Jeg ser fram til godt samarbeid med komiteen i arbeidet med lovforslaget.

SPØRSMÅL NR. 808**Innlevert 11. januar 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 1. februar 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

I mandatet til Folketrygdfondet ligger det at fondet skal bidra til velfungerende finansmarkeder.

Vil finansministeren åpne opp for at Folketrygdfondet kan gjøre en strategisk investering i Oslo børs på f.eks. inntil 15 prosent slik at fondet kan ivareta sitt mandat?

BEGRUNNELSE:

Utenlandske børskonglomerater har ved flere anledninger vist stor interesse for Oslo børs, og det har i lang tid heftet stor usikkerhet ved børsens fremtidige eierstruktur. Denne usikkerheten skaper utfordringer for børsens mulighet til strategisk og langsiktig planlegging til beste for de norske finansmarkedene. Et eventuelt oppkjøp vil oven i kjøpet skape enda mer usikkerhet og kan både på kort og lang sikt utgjøre en utfordring for stabiliteten og vitaliteten til de norske finansmarkedene. Som Oslo børs' største finansielle investor påvirkes Folketrygdfondet kan hende mer enn noen av dette, og normalt ville en slik investor hatt både muligheter og insentiv til å påvirke denne risikoen. Med en mellomstor eierandel i Oslo børs ville Folketrygdfondet hatt gode muligheter til å påvirke sin risiko og ivareta sine interesser i samarbeid med andre strategiske eiere. Folketrygdfondets hender er imidlertid bundet av at Finansdepartementet har fastsatt at fondet kun kan investere i børsnoterte aksjer samtidig som departementet nekter Oslo børs å notere seg. Departementet har derved fratatt fondet muligheten til å påvirke en helt fundamental risiko for fondet. Folketrygdfondet forvalter fellesskapets midler, og det er i vår alles interesse at fondet får mulighet til å sørge for at det også i fremtiden kan dra nytte av velfungerende finansmarkeder i Norge for å oppnå høyest mulig avkastning på vår felles kapital. Likevel har altså Finansdepartementet innført bestemmelser som påfører disse midlene en tilleggsrisiko. Erfaringer fra utlandet indikerer endatil at investeringsuniverset til Folketrygdfondet kan reduseres betraktelig ved et eventuelt utsalg av Oslo børs da dette potensielt kan redusere antall noterte selskaper betraktelig. Andre børser som er kjøpt opp av slike konglomerater (såkalt filialbørser) har nemlig generelt opplevd en sterk reduksjon i antall noterte selskaper. En slik utvikling vil utfordre Folketrygdfondet på helt fundamentalt nivå, dets forvaltningsmodell, dets risiko og dets avkastning. I tillegg kommer altså den generelle usikkerheten et slikt utsalg vil innebære. Er det mulig for Finansdepartementet å forsvare at man her utsetter nesten 260 mrd. kroner av fellesskapets midler

for en betydelig unødvendig og kunstig tilleggsrisiko? Det synes i dagens situasjon presserende å gjøre noe med disse meget uheldige bestemmelsene og jeg håper at statsråden allerede i sitt svar til meg vil varsle at bestemmelsene endres uten unødig opphold.

Svar:

Formålet med Statens pensjonsfond, som består av Statens pensjonsfond utland (SPU) og Statens pensjonsfond Norge (SPN), er å understøtte statlig sparing for finansiering av folketrygdens pensjonsutgifter og underbygge langsiktige hensyn ved anvendelse av statens petroleumsinntekter. Folketrygdfondet forvalter SPN i tråd med et mandat fastsatt av Finansdepartementet, og som er forankret i Stortinget. I mandatet er det presisert at målet for Folketrygdfondets forvaltning av fondet er høyest mulig avkastning etter kostnader, innenfor rammene i mandatet. SPNs særtrekk, herunder lang tidshorison, innebærer at det er i fondets finansielle interesse at en har velfungerende og effektive markedsplasser. Folketrygdfondet bør imidlertid ikke pålegges føringer om investeringer i markedsplasser for å nå andre politiske målsetninger.

Mandatet for SPN åpner for investeringer i unoterte selskaper i de tilfeller hvor selskapets styre har uttrykt en intensjon om å søke notering på regulert markedsplass. Det er ingen generell adgang til å investere fondsmidlene i unoterte selskaper. Jeg viser i den forbindelse til at Finansdepartementet i meldingen om forvaltningen av Statens pensjonsfond i 2015 (Meld. St. 23 (2015-2016)) vurderte om det bør åpnes for at deler av SPN skal kunne investeres i unotert eiendom og infrastruktur. Det ble her pekt på at investeringsstrategien for SPN ikke er basert på et mål om bredest mulig spredning av risiko og at eventuelle investeringer i disse markedene vil være små sammenlignet med andre forvaltere. Det gjør det usikkert om Folketrygdfondet har naturlige fortrinn eller vil kunne opparbeide seg fortrinn i disse markedene. Departementet la i meldingen ikke opp til å åpne for unoterte investeringer i unotert eiendom og infrastruktur. Stortinget sluttet seg til disse vurderingene, se Innst. 326 S (2015-2016). Jeg viser også til at Finansdepartementet i meldingen Statens pensjonsfond 2018 (Meld. St. 13 (2017-2018)) vurderte om Norges Bank burde gis en generell adgang til å investere Statens pensjonsfond utland (SPU) i unoterte selskaper. Det ble her ikke lagt opp til å åpne for slike investeringer i SPU på generelt grunnlag. Departementet pekte

blant annet på at unoterte aksjeinvesteringer kan påvirke fondets omdømme og utfordre sentrale kjennetegn ved dagens forvaltningsmodell, som åpenhet, lave kostnader og vektlegging av systematisk risiko i noterte markeder. Stortinget sluttet seg til dette, se Innst. 370 S (2017-2018). Jeg anser disse vurderingene som relevante også for SPN.

Jeg vil for øvrig peke på at Oslo Børs har en viktig rolle i det norske finansielle systemet ved å sikre en god og effektiv kapitaltilgang til norske bedrifter og i næringer som betyr mye for norsk økonomi. Oslo Børs ASA er 100 pst. eid av Oslo Børs VPS Holding ANS, som også eier blant annet Verdipapirsentralen. Oslo Børs ASA har konsesjon til å drive børsvirksomhet og regulert marknadsplass.

I lov om verdipapirhandel § 12-7. Opptak til handel av finansielle instrumenter utstedt av et regulert marked, står det i første ledd:

«Et regulert marked kan ikke oppta til handel omsettelige verdipapirer utstedt av markedsoperatøren for det regulerte markedet, foretak i samme konsern som markedsoperatøren, eller finansielle instrumenter knyttet til slike, uten samtykke fra departementet.»

Oslo Børs VPS Holding ASA søkte 6. juni 2011 om tillatelse til å notere selskapets aksjer på Oslo Børs eller Oslo Axess. I søknaden til Finansdepartementet ble det blant annet fremhevet at mange av de regulerte mark-

edene Oslo Børs konkurrerer og sammenligner seg med innenfor EØS-området, er notert på egen markeds plass.

I vurderingen av om samtykke til notering skulle gis tok departementet utgangspunkt i hensynet til å sikre Oslo Børs og Oslo Axess som uavhengige markeds plasser, og markedsaktørens tillit til det norske verdipapirmarkedet og de institusjoner som har en helt sentral rolle i dette markedet.

Oslo Børs utøver en rekke kontroll- og tilsynsoppgaver overfor de foretakene som utsteder verdipapirer på markeds plassene, og er gitt offentligrettslig sanksjonskompetanse overfor utstedere som bryter pålagte noteringsforpliktelser. Denne tilsyns- og kontrollfunksjonen, samt muligheten til å sanksjonere overfor utstedere, ville etter departementets vurdering kunne komme i strid med de interesser Oslo Børs har som datterselskap av utsteder.

Hensynet til at markeds plasseren opptrer uavhengig er etter departementets syn avgjørende for å sikre et vel fungerende verdipapirmarked. Etter en samlet vurdering, der hensynet til å sikre uavhengige markeds plasser og markedsaktørens tillit til leverandører av sentrale infrastruktur tjenester i verdipapirmarkedet ble veiet opp mot formålet med en notering, kom departementet 23. august 2012 til at søknaden avslås. Dette var i tråd med Finanstilsynets anbefaling.

SPØRSMÅL NR. 809

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 4. februar 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Korleis vil statsråden syte for at Noreg aukar kampkrafta i Forsvaret i perioden fram mot ny Langtidsplan, og vil den nye LTP sikre at me tilfredstillar dei auka nasjonale behov og innfrir krava frå NATO, som nåverande LTP ikkje gjer?

GRUNNGJEVING:

I forsvarssjefen sin tale i Oslo militære Samfund 22. januar 2019 sa han: «...I mitt fagmilitære råd som ble gitt til den nåværende langtidsplanen, beskrev jeg «en nøktern forsvarsstruktur». I media ble dette omtalt som «et minimumsforsvar». I dag er realiteten at det minimumsforsvaret ikke lenger er minimum. Det er for lite til at Forsvaret over tid kan klare våre forpliktelser nasjonalt og

internasjonalt». Vidare seier han: «...Med dagens struktur og reaksjonsevne, vil vi hverken klare å tilfredsstille økte nasjonale behov eller innfri økte krav fra NATO.»

Svar:

Langtidsplanen til regjeringa for perioden 2017–2020 medfører eit historisk løft for å bygge opp att forsvarsevna og kampkrafta. Vi har henta inn store delar av vedlikeholdsetterslepet og byrjar no gradvis å auke aktiviteten i forsvarsgreinene og styrkje nærværet i våre interesseområder. Vi gjennomfører investeringar i strategiske kapabilitetar som kampfly, maritime patruljefly og ubåtar. Dette er viktig både for forsvaret av Noreg og som bidrag til NATOs kollektive forsvar.

Gjennom den gjeldande langtidplanen styrkast den reelle operative evna og kampkrafta til forsvaret gjennom

eit dobbelt løft for bærekraft, med ein kombinasjon av ei betydeleg aukning av forsvarsbudsjettet og ein rekkje strukturelle tiltak, der tilgjengelegheit og utholdenheit, beredskap og fornying av materiellet styrkast på både kort og lang sikt.

Det sikkerheitspolitiske grunnlaget og analysane som låg til grunn for gjeldande LTP er i stor grad enno gyldig i tilhøve til retning. Det er like fullt behov for å halda fram styrkinga av Forsvaret. Regjeringa har difor starta arbeidet med ein ny og oppdatert langtidsplan for forsvarssektoren, som vil byggja vidare på dei strategiske vala og prioriteringane i inneverande plan.

Arbeidet med kommande langtidsplan vil måtta ta inn over seg ei sikkerheitspolitisk utvikling prega av tydeligare alvor, aukande uforutsigbarheit og større sårbarheit. Det er naudsynt å vurdera korleis endringar i ramme faktorar, slik som den sikkerheitspolitiske utviklinga, utviklinga i trussel- og risikobildet og utviklinga hos våre allierte, den teknologiske utviklinga og økonomiske føresetnader heng saman med ulike forsvarspolitiske ambisjonar og val.

Regjeringa er oppteken av at forsvarssjefen skal ha ei tydeleg rolle i arbeidet med ny langtidsplan. Forsvarssjefen vil få i oppdrag å utvikle fagmilitære råd på områder regjeringa vil vidareutvikla.

Vi vil halda fram satsinga på Forsvaret i åra som kjem, slik at vi òg i framtida har eit forsvar som er i stand til å løyse oppgåvene Forsvaret har. Regjeringa vil prioritera å bruke ein tilstrekkeleg stor del av ressursane til nasjonen på forsvar. Difor har regjeringa løyvd meir pengar til Forsvaret.

Sidan regjeringa tiltredde har vi auka forsvarsbudsjettet reelt med om lag 30 prosent og vi skal bevega oss ytterlegare mot å bruke to prosent av BNP på Forsvaret innan 2024 .

Regjeringa har som ambisjon å oppfylle forpliktingane våre overfor NATO og vi vil vurdera høva for å auka Forsvaret sin robustheit ytterlegare. Noreg skal ha eit relevant og robust forsvar og være ein truverdig og solid alliansepartner.

Regjeringa vil ta ansvar og søkja tverrpolitisk semje om den vidare styrkinga av forsvarsevna vår.

SPØRSMÅL NR. 810

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 4. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva mener regjeringen med «modell fra Sverige», i forbindelse med fritt brukervalgsordning?

BEGRUNNELSE:

Begrunnelse:

I Granavollen-plattformen står det at regjeringen vil «utrede en fritt brukervalgsordning i kommunene, etter modell fra Sverige.»

Svar:

Denne regjeringen mener fritt brukervalg er en god ordning. Valgfrihet er viktig i seg selv. Det gir mangfold og muligheter for pasienter og brukere, og vil gi pasienten og brukeren større innflytelse ved utformingen av ens eget tjenestetilbud.

Det er derfor naturlig for regjeringen å se nærmere på hvordan en ordning med fritt brukervalg bør utformes slik at den fungerer så godt som mulig. Derfor har vi i plattform-

men sagt at denne regjeringen vil bidra til at kommuner i større grad legger til rette for fritt brukervalg innen hjemmetjenesten, og at regjeringen vil utrede en fritt brukervalgsordning i kommunene etter modell fra Sverige.

Som stortingsrepresentanten sikker er kjent med, er jeg opptatt av å løfte frem de gode eksemplene og å lære av andre som har funnet løsninger som fungerer. Våre helse- og omsorgstjenester har mange likhetstrekk med de øvrige skandinaviske landene både når det gjelder innhold og struktur. I forlengelsen av dette ønsker vi derfor blant annet å se på hvordan fritt brukervalg er utformet i Sverige for å vurdere om dette er en aktuell tilnærming også for våre helse- og omsorgstjenester.

SPØRSMÅL NR. 811**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 1. februar 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Har regjeringen i Granavollen-plattformen åpnet for sykehus, akutttilbud eller fødeavdeling i Alta?

BEGRUNNELSE:

I regjeringsplattformen fra Granavollen står det at regjeringen vil «gjennomføre en prosess med kommunene i Vest-Finnmark om å bygge ut spesialisthelsetjenestetilbudet på klinikk Alta, slik at befolkningen får dekket en vesentlig større del av behovet for sykehustjenester der. I forbindelse med vurderingen av den nye regionreformens konsekvenser for inndelingen av helseforetaket, foreslå at Finnmarkssykehuset blir en del av UNN.» I Altaposten 18. januar omtales dette punktet fra regjeringsplattformen. Finnmark Venstres Trine Noodt siteres på at «det må bety utbygging av fødeavdeling og akutttilbud, i praksis sykehus.» Stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt fra FRP sier at «den nye strukturen hvor Klinikk Alta blir en del av UNN-systemet, gjør at målet om fullverdig fødeavdeling er realistisk.» Når Altapostens overskrift er at regjeringen åpner for Alta-sykehus, er det ønskelig å få avklart om det er slik punktet er ment å tolkes. I behandlingen av Dokument 8:12 S (2017–2018) i Stortinget i desember 2017, understreket flertallet i helse- og omsorgskomiteen at det skal etableres stedlig ledelse ved Klinikk Alta, at det kommer CT/MR i Alta i løpet av 2019, og at det i denne sammenheng etableres slagalarm koblet opp mot nevrolog, noe som gjør at en kan starte trombolyse-behandling ved slag i Alta. Flertallet viste til at Helse Nord har fått i oppdrag i etablere flere hjemler for avtalespesialister og at flere av disse skal lokaliseres til Alta. Flertallet pekte på at målet for Klinikk Alta mot 2020 er å doble poliklinikk- og dagkirurgitilbudet sammenlignet med dagens nivå, at en viderefører dagens nivå på medisinsk dagbehandling, og øker fra 9 til 20 senger for somatisk behandling, hvorav 6 er kommunale, at antallet ultralydundersøkelser skal økes og at man i tillegg får en et nytt tilbud for tyngre rusbehandling. Disse flertallets merknader for å styrke spesialisthelsetjenesten i Alta er representanten kjent med, og spørsmålet er knyttet til om plattformen åpner for noe mer enn dette.

Svar:

I foretaksmøte med de regionale helseforetakene 16. januar i 2018 ble det gitt en presisering av innretningen på tilbudet i Alta, med bakgrunn i debatten som var i Stortinget

i desember 2017 om sykehusstrukturen i Vest-Finnmark. Videre ble det med bakgrunn i Jeløya-plattformen avholdt et nytt foretaksmøte med Helse Nord 26. februar 2018. Helse Nord fikk da i oppdrag å gjennomføre en prosess med de kommunene i Vest-Finnmark som naturlig sogner til klinikk Alta, for å vurdere om det er tilbud som det er naturlig å etablere, utover det som ligger i planer og oppdraget som ble gitt i foretaksmøte 16. januar 2018.

Det nye oppdraget åpnet ikke for en ny utredning av sykehusstrukturen i Vest-Finnmark. Rammen for arbeidet er at akutttilbudet og fødeavdelingen i Hammerfest skal bestå og ikke svekkes. I arbeidet skal en spesielt se på funksjoner og medisinsk-teknologiske løsninger som bidrar til å skape trygghet og redusere unødig transport, slik at pasientene kommer raskest mulig til riktig behandlingsnivå.

Punktet i Granavollen-plattformen om at regjeringen vil "gjennomføre en prosess med kommunene i Vest-Finnmark om å bygge ut spesialisthelsetjenestetilbudet på klinikk Alta, slik at befolkningen får dekket en vesentlig større del av behovet for sykehustjenester der" er en gjentakelse fra tilsvarende punkt i Jeløya-plattformen. Denne prosessen er i gang. Hvilke ytterligere spesialisthelsetjenestetilbud på klinikk Alta som vil bli etablert som følge av dette arbeidet er dermed ikke klart enda. Mandatet for dette arbeidet er ikke endret.

SPØRSMÅL NR. 812**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 4. februar 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik****Spørsmål:**

Hvordan vil fiskeriministeren sikre at lusegiftvann ikke blir tømt i de sårbare gytefeltene i Lofoten og Vesterålen, som har stor økonomisk betydning for norsk fiskerinæring?

BEGRUNNELSE:

Den 16. januar 2019 fastsatte Nærings- og fiskeridepartementet ny forskrift for badebehandling med legemidler mot lakselus i oppdrettsanlegg, som ligger i rekefelt og/eller gytefelt eller nærmere enn 500 meter fra slike. Departementet innser at det er stor usikkerhet knyttet til miljøeffektene av lusegift i havet, og en rekke negative konsekvenser for planter og dyr er allerede påvist. Det legges i forskriften få begrensninger på utslipp av lusegift etter behandling, og forskriftsendringen er heller ikke klargjørende ifht. hvor og når tømning faktisk kan og skal foregå.

Den nye forskriften gjelder dessuten kun i gytefelt, som utgjør en begrenset del av områdene hvor fisk faktisk gyter. Blant annet blir ikke de tradisjonelle, og svært viktige gyteområdene i Lofoten og Vesterålen definert som gytefelt av Fiskeridirektoratet. Regelverket fremstår slik det er utformet, som mangelfullt. Det åpner opp for dumping av lusegift i områder av stor økonomisk betydning for fiskerinæringen og landet for øvrig, med de negative konsekvenser det kan gi for livet i havet.

Svar:

I 2017 ble det innført forbud mot tømning av lusebehandlingsvann fra brønnbåter i reke- og/eller gytefelt eller nærmere enn 500 meter fra slike. Nylig innførte jeg nye regler for utslipp av vann med legemidler mot lakselus også fra oppdrettsanlegg som ligger i reke- og gytefelt eller nærmere enn 500 meter fra slike. Dette er en vesentlig tilstramming av regelverket.

Det er omlag 1 000 lokaliteter for lakseoppdrett langs kysten. Forbudet som nå er iverksatt, innebærer at det ikke lenger er lov å badebehandle mot lakselus i merd i 430 av disse anleggene. Her må badebehandlingen foregå i brønnbåt, og brønnbåten må gå vekk fra anlegget og reke- og gytefeltene for å slippe badebehandlingsvannet.

Toppåret for badebehandlinger var 2014. Da ble det foretatt 2801 badebehandlinger i merd eller i brønnbåt. I 2017 ble det foretatt 352 badebehandlinger med lusemidler i merd eller brønnbåt. Fra 2014 til 2017 har det altså vært en reduksjon i badebehandlinger på 87 prosent. Re-

duksjonen ser ut til å fortsette, da det fram til september i 2018 var foretatt 158 badebehandlinger i merd eller brønnbåt. Dette viser at omfanget av utslippene er betydelig redusert de siste årene.

Det er skapt et inntrykk av at det er fritt fram å tømme lusebehandlingsvann utenom de områdene der det er nedlagt eksplisitt forbud mot tømning. Dette er ikke riktig. Det er ikke fritt fram å slippe badebehandlingsvann i områdene utenfor Lofoten og Vesterålen, eller i andre gyteområder langs kysten for den saks skyld. Det har det heller ikke vært siden 1998. Da ble det innført krav i regelverket som pålegger oppdrettere å vise særlig aktsomhet for å unngå uakseptable effekter på det omkringliggende miljø, og iverksette tiltak for å redusere negativ miljøpåvirkning ved bruk av legemidler (inkl. lakselusmidler) og kjemikalier. Det er utarbeidet en veileder om miljømessig forsvarlig utslipp av badebehandlingsvann fra brønnbåt, og en tilsvarende veileder for utslipp fra oppdrettsanlegg er under utarbeidelse.

Dagens kunnskap tilsier at utslipp av badebehandlingsmidler mot lakselus som hydrogenperoksid vil ha kortvarige negative effekter på andre arter enn lakselus, og at de negative effektene hovedsaklig vil være i nærheten av utslippet. Selvsagt vil stoffene virke på andre små krepser i anleggenes umiddelbare nærhet, men det foreligger f.eks. ingen dokumentasjon på at reduksjon i rekefangster kan tilbakeføres til behandling mot lakselus. Videre forventer forskere som har undersøkt miljøeffekten av hydrogenperoksid, heller ikke effekt på de artene som responderer langsomt på eksponering til hydrogenperoksid, som for eksempel torsk og torskeegg.

Det pågår et betydelig arbeid i flere forskningsinstitusjoner for å få mer kunnskap om miljøeffekten av lakselusmidler. Jeg er opptatt av å ha en kunnskapsbasert regelverk, og vil derfor løpende vurdere å tilpasse regelverket til ny kunnskap.

SPØRSMÅL NR. 813**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 31. januar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Bjørn, ulv, gaupe, jerv og kongeørn er rekna som rovvilt.

Mener ministeren at det er et hovedmål å sikre levedyktige bestander av de fire store rovdyrartene og av kongeørn, sett i perspektiv av den todelte målsetninga som er tydelig på at det skal sikres en fortsatt og allsidig bruk av utmarksressursene og levende lokalsamfunn?

BEGRUNNELSE:

Det er den nye mat- og landbruksministerens syn på denne saken jeg ønsker å få belyst. Siden Bollestad er ansvarlig for saker som gjelder beitenæringa, ønsker jeg svar fra henne.

Svar:

Nasjonal rovviltpolitikk er nedfelt gjennom Stortingets behandling av fire stortingsmeldinger fra 1992 til den siste Meld. St. 21 (2015-2016) Ulv i norsk natur, samt rovviltforliket i 2011 (Representantforslag 163 S (2010-2011)). Her gis det nærmere føringer for hvordan

rovviltforvaltningen skal innrettes for å nå den todelte målsettingen om rovvilt og beitebruk med lavest mulig konfliktnivå, herunder prinsippet om differensiert forvaltning mellom prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. Regjeringen følger opp vedtatt politikk ved å legge til rette for måloppnåelse både for konkrete regionvise bestandsmål for rovviltartene og for næringsmessig utnyttelse av utmarksbeitene. Det er Klima- og miljødepartementet som har ansvar for dette politikkområdet som også har konsekvenser for beitebruken, særlig med sau og rein. For å sikre best mulig både miljøfaglig og jordbruksfaglig grunnlag for rovviltneemndenes forvaltningsplaner, vil regjeringen foreslå å endre rovviltforskriften slik at Landbruksdirektoratet på lik linje med Miljødirektoratet, gjør en overordnet vurdering av forvaltningsplaner før de endelig vedtas i rovviltneemndene. I plattformen fra Granavolden har regjeringspartiene også understreket at vi ønsker å drive en rovviltforvaltning som sikrer en tydelig geografisk differensiering mellom rovvilt og beitedyr. Dette er viktig for å gi størst mulig forutsigbarhet for beitebruk i de områdene som er prioritert til dette i de regionale forvaltningsplanene.

SPØRSMÅL NR. 814**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Posten måler hvor stor andel av brevene som kommer fram innen fristen. Det sendes ut 80 000 testbrev årlig.

Kan statsråden legge fram nærmere opplysninger om metoden som brukes under målingene, så som hvor brevene sendes fra, om det er større forskjeller mellom sendinger eksempelvis fra nord til nord, og om hvor lang tid det tar før de brevene som ikke er innenfor fristen bruker på å komme fram?

Svar:

Målingane av framsendingstid blir utførte av ein ekstern måleoperatør (Quotas). Årleg blir det sendt om lag 80 000 testbrev. Brev blir sende mellom regionane lik den prosentvise fordelinga av dei verkelege brevvoluma. Quotas har etablert eit nettverk av avsendarar og mottakarar over heile landet. Posten har ikkje kjennskap til kva avsendarar og mottakarar som deltek i målingane. Brev blir sende etter ein nøye oppsett plan og fleire innleveringsformer blir nytta (innleveringskassar og Post i butikk). Brev har også ulik vekt, format og frankeringsmåte.

Målingane for brevpost blir gjort etter krava i gjeldande CEN-standard, jf. krav sett i Posten sin mellombelse

konsesjon punkt 1.8. Standarden ligg også til grunn for måling av grensekryssande sendingar til og frå EØS-land.

Det regionale resultatet på 84,8 % for region Nord i perioden januar-november 2018, gjeld for testbrev utlevert i denne regionen. Posten har analysert resultatata for testbrev sendt og mottatt i region Nord. Basert på målingane for heile 2018, som no er rapportert til Nasjonal kommunikasjonsmyndigheit, er resultatata for testbrev sendt mellom adresser i region Nord 1,6 prosentpoeng høgare enn for brev sendt frå dei fire andre regionane til

Nord. Dette viser at resultatata regionane i mellom også på detaljert nivå er relativt like.

Resultatata for heile 2018 viser at 89,9 % av brevposten er framme innan to virkedagar etter innlevering (D+2), mens heile 99,1 % er framme innan fire dagar frå innlevering (D+4). Det vil seie at ni av ti brev kjem fram i løpet av to dagar. Blant dei attståande breva er ytterlegare ni av ti brev framme innan fire dagar frå dei er postlagde (D+4), slik at berre eitt av hundre brev brukar meir enn fire virkedagar i postgangen.

SPØRSMÅL NR. 815

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra

Besvart 1. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Follobanen ser nå ut til å bli utsatt til 2022. Dette vil ramme mange tusen pendlere som har belaget seg på å endelig få et bedre tilbud i 2021.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre rask fremdrift i prosjektet og hvilke avbøtende tiltak settes inn for de som blir rammet av denne utsettelsen?

Svar:

Eg må fyst og fremst påpeike at utfordringane som har oppstått i tilknytning til Follobaneprojektet er veldig uheldige. Det er svært leit for alle dei som gleder seg til ein ny reisekvardag, dersom opninga av Follobanen blir utsett.

Eg forventar god framdrift og god styring av alle samferdselsprosjekt der staten løyver midlar. Samstundes er det slik at ved krevjande infrastrukturprosjekt som Follobanen, er det vanskeleg for både meg og andre aktørar å kunne gje nokon garanti for at uhell eller uønskte hendingar ikkje vil skje. Styret i Bane NOR har ansvaret for at prosjektet blir leda på ein god måte og at tiltak blir satt i verk når uventa omstende oppstår.

For å gjere meg viss om at styret i Bane NOR tek handsaminga av saka om Follobanen på største alvor, hadde eg eit møte med styreleiar i Bane NOR måndag 21. januar. Onsdag 23. januar, fatta styret i Bane NOR vedtak om å sende Jernbanedirektoratet endringsmelding med forslag om å utsetje tidspunktet for når ein tek Follobanen i bruk med eitt år, til desember 2022, og om auka styrings- og kostnadsramme. Jernbanedirektoratet vil som oppdragsgivar for Bane NOR handsame førespurnaden frå Bane NOR

om utsetjing og auka kostnads- og styringsrammer i første omgang.

Eg har bedt Jernbanedirektoratet i si handsaming av saka om å forsikre seg om at alle relevante handlingsalternativ for å unngå og minimere negative konsekvensar vert vurdert, både for Follobaneprojektet isolert, for andre prosjekt og for dei reisande. Når dette er gjort, vert saka lagt fram for Samferdselsdepartementet. Samferdselsdepartementet vil så gjere ei vurdering av mellom anna dei budsjettmessige konsekvensane, og deretter kome tilbake til Stortinget.

Dersom Jernbanedirektoratet kjem fram til at opninga av Follobanen må utsetjast, vil eg be Jernbanedirektoratet finne avbøtande tiltak, som kan redusere ulemperne for dei reisande.

SPØRSMÅL NR. 816**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 1. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

I regjeringserklæringen står det at regjeringen vil «gjenomgå kjøreveisavgiften på jernbane». Det står ingenting om å innføre en støtteordning som kompenserer for utgiftene.

Hvilke konsekvenser vil det få for gods på bane at det ikke kommer en støtteordning?

Svar:

Som kjend satt Samferdselsdepartementet i 2018 ned ei arbeidsgruppe som skulle vurdere moglege midlertidige støtteordningar for godstransport med jernbane. Rapporten ligg no til vurdering som del av ein heilskapleg gjennomgang av tiltak for å svare på den krevjande situasjonen vi no ser for delar av godstransporten på jernbanen.

Det er ikkje, slik det kan tolkast ut frå spørsmålet, tatt endeleg stilling til om vi skal innføre ein støtteordning eller ikkje.

SPØRSMÅL NR. 817**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 4. februar 2019 av kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I hvilke deler av statlig sektor planlegger regjeringa å nedbemanne eller omorganisere fram mot 2021, og i hvilke virksomheter kommer de største kuttene?

BEGRUNNELSE:

Viser til artikkel fra NTB om at antall statsansatte ble redusert med 5500 det siste året. I Granavolden-erklæringa sier regjeringa at den vil sørge for at antall ansatte i sentralforvaltninga er lavere i 2021 enn i 2017.

Avbyråkratiserings- og effektivitetsreformen (ABE) ble innført av regjeringa i 2015 og krever at alle statlige virksomheter har måttet kutte mellom 0,5 og 0,7 prosent årlig i sine budsjetter.

Reformen har møtt mye kritikk fra de ansatte. Den har blitt kalt en «feig ostehøvelreform» på grunn av sine flate, uprioriterte kutt. LO Stat mener den går utover både brukere og de ansatte i mange virksomheter.

Svar:

Effektivisering av offentlig sektor er en viktig del av strategien for å øke handlingsrommet i de offentlige budsjettene i årene fremover. Gjennom faste årlige kutt i buds-

jettene spores statlige virksomheter til å gjennomføre effektiviseringer. Samtidig tilbys virksomhetene stadig flere gode fellestjenester som bidrar til effektiv ressursbruk, for eksempel felles innkjøpsavtaler og etablering av nye fellestjenester sentralt og i ulike sektorer. Vi har også digitale fellesløsninger som ID-porten, e-faktura, e-innsyn i offentlige dokumenter, digital postkasse, for å nevne noe. Som i næringslivet, må også statlige virksomheter stadig forbedre seg og bruke ny teknologi for en mer effektiv oppgaveløsning.

Jeg vil samtidig fremheve den enkelte virksomhet og dets ledere sitt selvstendige ansvar til å organisere sine arbeidsoppgaver best mulig opp mot de oppgavene som skal løses. Et slikt desentralisert ansvar for effektiv oppgaveløsning og ABE-reformens krav, gjør at det ikke foreligger en samlet plan om hvor det skal omorganiseres eller nedbemannes frem mot 2021.

Regjeringen ønsker å utnytte mulighetene til å skape bedre tjenester for brukerne. Da må vi sørge for at ressursene brukes der det er størst behov – så nær brukerne som mulig. Derfor er det et mål i Granavolden plattformen at antallet ansatte i departementer og direktorater, skal være lavere i 2021 enn det var i 2017. Videre er det satt mål om at antall ansatte i statsforvaltningen samlet skal vokse mindre enn den generelle sysselsettingsveksten.

Regjeringen vil desentralisere makt og myndighet gjennom å flytte ansvar og oppgaver nærmere innbyggerne. Vi er derfor i ferd med å gjennomføre omorganiseringer i flere deler av statlig sektor i forbindelse med regionreformen. Stortinget behandlet i høst Meld St. 6 (2018-2019) Oppgaver til nye regioner. Stortinget sluttet seg til å overføre flere oppgaver fra staten til fylkeskommunene, som hovedregel fra 1.januar 2020. Overføringen av oppgaver berører flere etater, som Statens vegvesen,

fylkesmennene, IMDi, Helsedirektoratet, Riksantikvaren, mfl.

I Granavolden-plattformen er det satt som mål å sikre helhetlig oversikt og koordinering av flytting, nedleggelse og opprettelse av statlige arbeidsplasser, og å sikre en god regional fordeling av statlige arbeidsplasser ved strukturendringer. Dette er en viktig ambisjon og inngår i det videre moderniseringsarbeidet av forvaltningen til glede for innbyggere, næringsliv og frivillig sektor.

SPØRSMÅL NR. 818

Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 1. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen legge frem en egen stortingsmelding om prehospitaltjenester og hele den akuttmedisinske kjeden basert på NOU 2015:17 Først og fremst, slik Stortinget vedtok i forbindelse med behandling av dokument 8:225 S(2017-2018, eller er dette forhandlet vekk i ny regjeringsplattform?

BEGRUNNELSE:

Viser til vedtak om å få egen stortingsmelding om prehospitaltjenester (vedtak 21, dokument 8:225 S (2017-2018)). I politisk plattform for en regjering utgått av Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, er dette ikke omtalt. Det som er omtalt, er at Nasjonal helse- og sykehusplan skal inneholde en gjennomgang av de prehospitaltjenestene og et punkt om å styrke kapasitet og kompetanse i de akuttmedisinske tjenestene utenfor sykehusene.

Svar:

Jeg deler representant Toppes engasjement for de prehospitaltjenestene. Disse tjenestene er grunnleggende for befolkningens trygghet i akuttmedisinske situasjoner.

I løpet av de senere årene er det utviklet prehospitaltjenestene som tidligere bare ble gitt i sykehus, og ambulansetjenesten omtales i dag som sykehusets forlengede arm. Jeg mener derfor utviklingen av de prehospitaltjenestene bør ses i sammenheng med Nasjonal helse- og sykehusplan, slik det framgår av regjeringsplattformen.

På det prehospitaltjenestene området er det lagt fram flere handlingsplaner og utredninger, og jeg mener vi nå må sette i verk tiltakene. Ny nasjonal helse- og sykehusplan vil bli fremmet som en stortingsmelding. I denne stortingsmeldingen vil det bli en gjennomgang av de prehospitaltjenestene, blant annet for å gi en samlet status for oppfølgingen av NOU 2015:17 Først og fremst – og for å peke på en bærekraftig utvikling av de prehospitaltjenestene i framtiden. En egen stortingsmelding om samme tema rett i etterkant av denne vil ikke bringe noe nytt til Stortingets behandling.

SPØRSMÅL NR. 819**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 1. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at den nye fremdriftsplanen til Follobanen holder med tanke på finansiering og prosjektstyring, og hvilke tiltak blir iverksatt for å redusere ulemper for de reisende i den forlengede anleggsfasen?

BEGRUNNELSE:

Tidligere denne uken meldte Bane NOR at de anbefaler ett år lengre utbyggingstid og økt kostnadsramme for Follobaneprosjektet. Forsinkelser og kostnader har oppstått basert på heving av to utbyggingskontrakter med Condotte i 2018. Follobaneprosjektet er en etterlengtet forbedring av togtilbudet for pendlere i Follo og Østfold. Anleggsperioden er krevende og medfører store utfordringer for både reisende på banen, og innbyggere i Ski tettsted spesielt.

Svar:

Eg viser til mitt svar på det nesten likelydende spørsmålet frå stortingsrepresentant Arne Nævra, spørsmål nr. 815 til skriftleg svar. Dette svaret kan lesast i si heilheit under.

"Eg må fyst og fremst påpeike at utfordringane som har oppstått i tilknytning til Follobaneprosjektet er veldig uheldige. Det er svært leit for alle dei som gleder seg til ein ny reisekvardag, dersom opninga av Follobanen blir utsett.

Eg forventar god framdrift og god styring av alle samferdselsprosjekt der staten løyver midlar. Samstundes er det slik at ved krevjande infrastrukturprosjekt som Follobanen, er det vanskeleg for både meg og andre aktørar å kunne gje nokon garanti for at uhell eller uønskte hendingar ikkje vil skje. Styret i Bane NOR har ansvaret for at prosjektet blir leda på ein god måte og at tiltak blir satt i verk når uventa omstende oppstår.

For å gjere meg viss om at styret i Bane NOR tek hand-saminga av saka om Follobanen på største alvor, hadde eg eit møte med styreleiar i Bane NOR måndag 21. januar. Onsdag 23. januar, fatta styret i Bane NOR vedtak om å sende Jernbanedirektoratet endringsmelding med forslag om å utsetje tidspunktet for når ein tek Follobanen i bruk med eitt år, til desember 2022, og om auka styrings- og kostnadsramme. Jernbanedirektoratet vil som oppdragsgivar for Bane NOR handsame førespurnaden frå Bane NOR om utsetjing og auka kostnads- og styringsrammer i første omgang.

Eg har bedt Jernbanedirektoratet i si handsaming av saka om å forsikre seg om at alle relevante handlingsalternativ for å unngå og minimere negative konsekvensar vert vurdert, både for Follobaneprosjektet isolert, for andre prosjekt og for dei reisande. Når dette er gjort, vert saka lagt fram for Samferdselsdepartementet. Samferdselsdepartementet vil så gjere ei vurdering av mellom anna dei budsjettmessige konsekvensane, og deretter kome tilbake til Stortinget.

Dersom Jernbanedirektoratet kjem fram til at opninga av Follobanen må utsetjast, vil eg be Jernbanedirektoratet finne avbøtande tiltak, som kan redusere ulempene for dei reisande."

SPØRSMÅL NR. 820**Innlevert 25. januar 2019 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 1. februar 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande****Spørsmål:**

Driftstilskuddet til de nasjonale amatørteaterorganisasjonene fordeles automatisk til alle organisasjonene som fikk tilskudd i 2014. Kan statsråden garantere at det ikke finnes organisasjoner som urettmessig har mottatt støtte i perioden 2015 – 2019 når det ikke eksisterer utmåling-

skriterer, regelverk eller rapportering som fanger opp omfang på aktivitet?

Svar:

Det var Norsk teaterråd som i sin tid hadde ansvaret for fordeling av midler til de nasjonale amatørteaterorgan-

isasjonene. Etter nedleggelsen av Teaterrådet i 2015 ble driftsstøtten til de nasjonale organisasjonene videreført på samme nivå, først av Norsk kulturråd i 2015 og deretter av Teateralliansen for perioden 2016-2018.

Departementet er kjent med at Teateralliansen utarbeidet et forslag til nye regler for fordeling av driftsstøtten, som lå klar i 2018. Parallelt med dette var departementet i dialog med de ulike aktørene på amatørteaterfeltet om fremtidig forvaltning og organisering av feltet. I påvente av en endelig løsning for amatørteaterfeltet ba departementet Teateralliansen om å ikke gjøre vesentlige endringer i hvordan organisasjonen fordelte driftsstøtten i 2018. Departementet tok derfor heller ikke stilling til Teateralliansens forslag om nye fordelingsregler.

Departementet presenterte deretter en løsning for amatørteaterfeltet i Prop 1 S for 2019. Her står det:

"Med bakgrunn i NIBRs rapport, inviterte Kulturdepartementet amatørteaterfeltet til å foreslå en framtidig forvaltning

og fordeling av midler til amatørteaterformål. De sentrale aktørene i feltet lyktes ikke med å komme fram til et omforent forslag. Norsk kulturråd har derfor påtatt seg oppgaven med å forvalte midler til amatørteater- og frivillig teaterformål, herunder driftsansvaret for manusbanken Dramas og ansvar for fordeling av drifts- og aktivitetsmidler."

Det er nå altså Norsk kulturråd som skal ha ansvaret for fordeling av driftsstøtten til de nasjonale amatørteaterorganisasjonene. Jeg anerkjenner behovet for en justering av retningslinjene, men ser det som naturlig at et nytt regelverk for fordeling av støtten utvikles av Norsk kulturråd. Kulturdepartementet har derfor lagt til grunn at midlene til driftsstøtten til de nasjonale aktørene for 2019 videreføres på samme nivå som i 2018, men at organisasjonene går i dialog med Kulturrådet om framtidig behov for støtte.

Jeg legger til grunn at Kulturrådet prioriterer arbeidet med utvikling av nytt regelverk for driftsstøtten til amatørteater, og at dette gjøres i samarbeid med feltet.

SPØRSMÅL NR. 821

Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Ove Trellevik

Besvart 4. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Dersom en budgiver ved sitt bud oppnår mer enn 50 % eierskap, men mindre enn to tredjedelers flertall, vil det kunne føre til uønskede virkninger for børsens evne til å betjene det norske kapitalmarkedet (jf. verdipapirhandelloven § 13-3(4)). Dermed bør man heller ikke få konsesjon til å eie mere enn 20 %.

Er statsråden enig i et slikt syn? Dersom nei, hvilke krav vil så departementet stille til budgiver for å sikre små- og mellomstore selskaper kapitaltilgang gjennom Oslo Børs?

BEGRUNNELSE:

Norsk næringsliv og industri er kapitalintensiv og står midt i en viktig omstilling. Kapital har vært oppskriften på at vi med få hender klarer å produsere mye. For å lykkes med det samme i fremtiden må vi legge til rette for at små og mellomstore selskaper, som står for halvparten av verdiskapingen i landet, får tilgang til kapital. For disse selskapene er Oslo Børs en avgjørende viktig kapitalkilde. Børsen er et godt alternativ til andre finansieringsformer.

Store, sammenslåtte børs- og verdipapirsystemer er tilsynelatende mindre attraktive for små- og mellomstore selskaper. Det ser vi på utviklingen i antall noterte selskaper på de sammenslåtte børsene i Europa. På Euronext-markedsplassene har antallet børsnoterte selskaper (regulert marked) falt med 58 % siden år 2000. I Norge har vi i den samme perioden hatt en reduksjon på bare 0.5 %.

I et større system med svært mange selskaper vil mindre selskaper og aktører marginaliseres og "forsvinne i mengden". Det reduseres deres synlighet for markedet og svekker deres muligheter for å hente risikokapital. Dette er en reell trussel for norsk næringsliv sin omstilling.

Et norsk næringsliv i omstilling er best tjent med en uavhengig og nøytral Oslo Børs som har fokus på et godt og langsiktig samarbeid med norske bedrifter og myndigheter. I dag er eierskapet på Oslo Børs fordelt på flere hender, med DNB(19,8 %) og KLP(10 %) som de to store enkelteiere. Nå ønsker som kjent Euronext å kjøpe alle aksjene i Oslo Børs VPS ASA. Styret i Oslo Børs har startet en prosess der de inviterer inn andre potensielle kjøpere. Den fremtidige eiersammensetningen av børsen er dermed uavklart.

En dominerende enkelteier som kontrollerer et flertall av stemmene på en generalforsamling vil ha vesentlig innflytelse på drift og utbyttepolitikk, men uten to tredjedelers flertall vil eieren heller ikke ha full kontroll. I en slik uavklart eiersituasjon, hvor en allerede stor eier ønsker å overta hele selskapet, risikerer vi at styret og generalforsamlingen til Oslo Børs blir arena for finansiell maktkamp og stillingskrig heller en arena for videreutvikling av norsk finansiell infrastruktur.

I dag har ingen eiere av Oslo Børs større eierandel enn 20 %. Når departementet skal gi konsesjon til potensielle nye majoritetsiere vil det være viktig for å sikre stabilitet og forutsigbarhet at en slik dominerende eier har mer enn to tredjedelers flertall.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 17. januar 2019 på spørsmål nr. 704 fra stortingsrepresentant Geir Pollestad. Eierskapet i et selskap kan over tid være av betydning for konkurransekraft og verdiskapning. Hva som er en god sammensetning av eiere, vil blant annet variere med utviklingen i markedet og virksomhetens utvikling og karakter. I tråd med dette ser vi at eierstrukturer endrer seg over tid. Som nevnt vil jeg være forsiktig med å fastslå hva slags eier-

skap som er mest egnet for Oslo Børs. Det avgjørende er at eierne fortsetter å utvikle og styrke både Oslo Børs som kapitalmarked og de viktige samfunnsfunksjonene i VPS.

Erverv som fører til at erververen blir eier av 10 prosent eller mer av aksjene eller stemmene i Oslo Børs eller VPS krever tillatelse fra departementet. Tillatelse kan bare gis når erververen anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av foretaket, og egnethetsvurderingen skal særlig baseres på kriteriene som er oppstilt i verdipapirhandelloven § 13-3 fjerde ledd og verdipapirregisterloven § 5-2 fjerde ledd. Kriteriene i verdipapirhandelloven og verdipapirregisterloven er materielt sett like. Det er ikke fastsatt noen kvantitative begrensninger i loven for størrelse på eierskap.

Et særtrekk ved norsk næringsliv er at det er preget av små og mellomstore virksomheter som er særlig avhengig av å kunne reise kapital i det lokale kapitalmarkedet. Det er derfor viktig at børsen er innrettet mot og evner å betjene markedet på en måte som gjør det mulig for disse selskapene å være synlige blant investorer og andre markedsaktører. I egnethetsvurderingen vil det være relevant og viktig å vurdere hvorvidt et erverv av kvalifisert eierandel i børsen vil kunne innebære en svekkelse av børsens evne til å betjene det norske kapitalmarkedet.

SPØRSMÅL NR. 822

Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 1. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Hvilken tilbakemelding vil statsråden gi ordføreren i Gjerstad kommune, som er bekymret for at hun må kutte i tjenestene til innbyggerne sine på grunn av reduserte inntekter, og vil regjeringen kompensere tapet av inntekter som følge av endringene i eiendomsskatten?

BEGRUNNELSE:

I den nye regjeringserklæringen senkes satsen for eiendomsskatt ned til 4 promille, mot dagens 7. Jeg har fått tilbakemelding fra ordføreren i Gjerstad om at dette for hennes kommune vil utgjøre et kutt i inntektene på 5,6 mill.kr. Dette er mye penger for en kommune med om lag 2 500 innbyggere. I tillegg har kommunen allerede mistet inntekter som følge av at det er en liten kommune. Et slikt bortfall av inntekter vil medføre at kommunen må kutte

i de tjenestene de gir sine innbyggere, enten det handler om eldreomsorg, skole eller barnehager.

De fleste ønsker ikke eiendomsskatt for skattens skyld, men fordi man opplever at det dessverre er nødvendig for å kunne gi innbyggerne gode nok tjenester. For velferdstilbudet i Gjerstad kommune er det derfor avgjørende at man kompenserer for de inntektene kommunen nå mister, om man skal unngå at innbyggerne får dårligere tjenester.

Svar:

Spørsmålet er overført fra kommunal- og moderniseringsministeren til finansministeren, som er ansvarlig for eiendomsskattereglene.

Stortinget vedtok i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2019 flere endringer i eiendomsskat-

telova med betydning for skattleggingen av bolig og fritidsbolig. I tillegg til å redusere maksimal eiendomsskattesats for bolig- og fritidseiendom fra 7 til 5 promille med virkning fra og med 2020, vedtok Stortinget at eiendomsskattegrunnlaget ikke skal kunne overstige 70 prosent av markedsverdien.

I Granavolden-plattformen fremgår det at regjeringen vil fortsette å redusere eiendomsskattesatsen og skattegrunnlaget. Denne politikken må ses i lys av at norske kommuner de siste årene har hatt en sterk inntektsvekst og kan vise til solide resultater. De bør derfor ha et godt økonomisk fundament til både å styrke viktige velferdstjenester og til å redusere eiendomsskatten. Jeg minner også om at eiendomsskatten fra hus og hytter utgjør bare 1,6 prosent av de frie inntektene til kommunene (Fotnote: Gjennomsnitt for årene 2013-2017).

Samtidig har norske kommuner et stort potensiale for å få mer velferd for skattebetalernes penger. Effektivisering i kommunesektoren kan gi store gevinster. Senter for økonomisk forskning (SØF) har vist at kommunene økte effektiviteten med rundt 0,3 prosent i året mellom 2008 og 2017 innenfor områdene barnehage, grunnskole og pleie og omsorg. Avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformene henter ut gevinsten av produktivetsforbedringer

i statlig virksomhet, tilsvarende 0,5 pst. årlig. En tilsvarende produktivetsforbedring i kommunesektoren anslås til 1,2 milliarder kroner i 2019 for kommune-Norge samlet. Dette er penger som kan brukes til bedre skoler, mer omsorg og lavere eiendomsskatt.

SØFs analyser viser et effektiviseringspotensial for barnehage, grunnskole og pleie og omsorg sett under ett på rundt 12 prosent i 2017 dersom alle blir like effektive som de mest effektive, sammenlignbare kommunene i disse sektorene. Jeg mener dette er en god illustrasjon på mulighetene for effektivisering i kommunesektoren som kan bidra til å styrke viktige velferdstjenester samtidig som innbyggerne får lavere eiendomsskatt.

Hva som blir den økonomiske virkningen av vedtatte og fremtidige endringer i eiendomsskatten for enkeltkommuner vil avhenge av hvordan kommunene tilpasser seg regelverket gitt en slik satsreduksjon. Kommunene kan blant annet justere bunnfradrag og/eller retaksere eiendommene, slik at eiendomsskattegrunnlaget endres.

Finansdepartementet vil komme tilbake med en vurdering av økonomiske konsekvenser av en ytterligere satsreduksjon for bolig og fritidsbolig når et forslag blir fremmet for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 823

Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 6. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Vil finansministeren sørge for at det også rapporteres på resultatene av eierdialogen SPU ha med selskaper om mulige brudd på etiske retningslinjer eller andre forhold SPU legger til grunn i sin eierskapsutøvelse?

BEGRUNNELSE:

I de årlige stortingsmeldingene og Statens Pensjonsfond rapporterer regjeringen utførlig om økonomiske resultater i foregående år. Det rapporteres også om utelukkelse av selskaper etter råd fra etikkrådet og andre siden av SPUs eierskapsutøvelse. Videre rapporteres det i meldingen på antall eierskapsmøter osv.

Siden SPU også benytter eierdialog med selskaper for å søke å korrigere selskapenes adferd som kan være i strid med SPUs ulike retningslinjer, vil det være nyttig om også

Stortinget gjøres kjent med i hvilken grad disse eierdialogene fører til ønsket atferdsendring i selskapene.

I NBIMs egne dokumenter om eierskapsutøvelse er det eksempler på en slik rapportering. I dokumentet for 2017 beskrives f.eks. dialogen med Eni SpA og Royal Dutch Shell Pic om oljeutslipp og miljøforhold i Nigerdeltaet og virksomheten til gruveselskapet AngloGold Ashanti Ltd i Ghana som etter initiativ fra finansdepartementet i 2013 skulle følges over 5 år.

Både Eni og Shell rapporterer om framskritt, og SPU skriver at de ser positivt på de rapporterte forbedringene, og vil fortsette å følge opp utviklingen.

Et annet eksempel er oppfølgingen av risikoen for grov korrupsjon med EniSpA og Saipem SpA etter at selskapene på anbefaling av Etikkrådet ble satt under observasjon. I møter med selskapene er SPU blitt informert om arbeidet med å bekjempe korrupsjon og at man opplever

at begge selskaper er opptatt av å håndtere korrupsjonsrisiko.

Dette er informasjon som også bør inn i de årlige meldingene til Stortinget om fondet, slik at Stortinget har mulighet for å se hvordan de ulike forventningsdokumentene og fondets ulike virkemidler for å påvirke selskape-nes adferd fungerer i praksis og over tid.

Svar:

Regjeringen er opptatt av åpenhet og etisk bevissthet i forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (SPU). Rammeverket for forvaltningen, herunder prinsippene for ansvarlig investeringspraksis og de etiske kriteriene i retningslinjene for observasjon og utelukkelse fra SPU, er forankret i Stortinget. Rammeverket skal bidra til at det er klare rammer for investeringene og den ansvarlige forvaltningen, samt en systematisk tilnærming til arbeidet med observasjon og utelukkelse.

Det er etablert en klar arbeidsdeling mellom Finansdepartementet, Etikkrådet og Norges Bank. Departementet fastsetter overordnede rammer. Norges Bank foretar investeringene og utøver fondets eierrettigheter uavhengig av departementet. Uavhengigheten gjelder også ved utøvelsen av eierrettighetene som følger av investeringene. Etikkrådet overvåker fondets portefølje systematisk for grove normbrudd i strid med retningslinjene for observasjon og utelukkelse. I slike saker avgir Etikkrådet tilrådinger til Norges Banks hovedstyre, som treffer beslutninger. Etikkrådet kan gi råd om utelukkelse eller observasjon, mens hovedstyret kan beslutte utelukkelse, observasjon eller eierskapsutøvelse. En slik ansvarsdeling har bred støtte i Stortinget. Det følger av arbeidsdelingen at Finansdepartementet ikke vurderer enkelt-selskaper.

I meldingen om forvaltningen av Statens pensjonsfond i 2012 viste departementet til at åpenhet om rammeverket for ansvarlige investeringer i SPU er viktig, herunder at Norges Bank skal offentliggjøre prinsippene for ansvarlig investeringspraksis og strategiene som brukes i eierskapsutøvelsen. Departementets vurdering var at Norges Bank bør rapportere om virkningen av sitt eierskapsarbeid. Videre vurderte departementet at for å ivareta hensynet til åpenhet skal det rapporteres om bruken av virkemidlene i eierskapsarbeidet, herunder dialog med enkelt-selskaper på en egnet måte.

Mandatet for forvaltningen av SPU stiller krav om størst mulig åpenhet om forvaltningen innenfor de rammer som settes av en forsvarlig gjennomføring av forvaltningsoppdraget. Den offentlige rapporteringen skal gi en rettvise og utfyllende oversikt over hvordan banken løser forvaltningsoppdraget, herunder de valg og prioriteringer banken gjør, resultater som oppnås og hvordan rammene i mandatet utnyttes. Banken skal årlig rapportere om og særskilt gjøre rede for arbeidet med ansvarlig forvaltning, herunder bruken av virkemidler og virknin-

gen av eierskapsarbeidet, samt hvordan prinsippene for ansvarlig forvaltning er integrert i forvaltningen. I forbindelse med kvartals- og årsrapporteringen skal banken redegjøre for beslutninger i henhold til retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU og oppdatere den offentlige listen over selskaper som er utelukket eller satt til observasjon etter retningslinjene. Oppfølgingen av beslutninger om eierskapsutøvelse i henhold til retningslinjene kommuniseres årlig av Norges Bank gjennom publikasjonen om ansvarlig forvaltning.

Det er i retningslinjene for observasjon og utelukkelse fra SPU stilt krav om at Etikkrådet skal avgis årlig rapport om sin virksomhet til departementet, jf. § 4. Etikkrådet skal videre offentliggjøre sine råd om observasjon og utelukkelse til Norges Bank.

Jeg viser til at både Norges Banks årlige publikasjoner om ansvarlig forvaltning og Etikkrådets årsrapporter er offentlig tilgjengelige.

I de årlige fondsmeldingene til Stortinget gjøres det rede for gjennomføringen av arbeidet med ansvarlig forvaltning i SPU. Redegjørelsen bygger på Norges Banks årlige publikasjon om ansvarlig forvaltning og Etikkrådets årsrapport, samt informasjon gitt i brev mv. til departementet. Departementet vurderer løpende hva som er hensiktsmessig form og innhold for meldingsredegjørelsen.

Jeg viser for øvrig til at det står i Granavolden-plattformen at regjeringen vil vurdere rapporteringskrav rundt SPUs aktive eierskapsutøvelse. Jeg vil komme tilbake til oppfølgingen av dette.

SPØRSMÅL NR. 824**Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken****Besvart 6. februar 2019 av eldre- og folkehelseminister Åse Michaelsen****Spørsmål:**

Har regjeringen besvart spørsmålene som Helsetilsynet stilte i oppsummeringsrapporten «Det gjelder livet», og hvilke tiltak er iverksatt for å sikre et godt tjenestetilbud også til dem som er mest avhengig av bistand?

BEGRUNNELSE:

19. januar brakte Lørdagsrevyen en historie om en ung kvinne med autisme og utviklingshemming. I følge NRK hadde ikke kommunen maktet å yte gode nok tjenester. Saken om mangelfulle tjenester dukker opp jevnlig, både i media og i tilsynsrapporter. På bakgrunn av flere nedslående nasjonale tilsyn i over ti år, stilte Helsetilsynet følgende spørsmål i oppsummeringsrapporten «Det gjelder livet»:

«De alvorlige forholdene som dette tilsynet har avdekket gir grunn til å stille spørsmål om dagens rammer og ressurser for kommunenes tjenestetilbud er tilstrekkelige til å sikre gode og trygge tjenester til alle brukerne. Har kommunene nødvendige forutsetninger for å etablere og drifte forsvarlige tilbud – også til brukere med store og komplekse tjenestebehov? Gir staten tydelige nok krav, føringer og faglig støtte til kommunenes oppgaveløsning? Prioriterer spesialisthelsetjenesten bistanden til kommunene høyt nok?»

Svar:

Det er bekymringsfullt at tilsynet i 2016 viste så mange svikt i tjenestetilbudet til personer med utviklingshemming. Dette tar regjeringen på største alvor. Vårt mål er at alle skal ha tilgang til likeverdige helse- og omsorgstjenester av god kvalitet, uavhengig av alder, diagnose, bosted mv.

Vi har fulgt opp denne rapporten gjennom ulike tiltak. Helsedirektoratet har fått i oppdrag å utvikle et veiledningsmaterieell som tydelig formulerer hva som er forsvarlige tjenester til personer med utviklingshemming, og hva som skal til for at tjenestene er individuelt tilrettelagt og der brukerne medvirker i utvikling og gjennomføring av eget tilbud.

Regjeringen har også lagt fram en strategi for likestilling av mennesker med funksjonsnedsettelse for perioden 2020-2030. Strategien skal bidra til en bedre samordnet og helhetlig innsats for å nå regjeringens mål om likestilling av personer med funksjonsnedsettelse. I strategien påpeker vi at tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven og spesialisthelsetjenesteloven så langt som mulig skal utformes og gjennomføres i samarbeid med den det gjelder.

Funksjonsnedsettelsen kan for noen, avhengig av graden og situasjonen, gjøre det vanskelig å foreta valg eller fullt ut overskue konsekvensene av ulike handlingsalternativer. Det må derfor legges til rette for at tjenestemottakerne så langt som mulig kan foreta valg ut fra egne forutsetninger og behov.

Jeg vil også påpeke at regjeringen har tilført kommunene økte ressurser de siste årene. Dette har blant annet bidratt til nær 5000 nye årsverk i den kommunale helse- og omsorgstjenesten i 2017. I tillegg har vi økt bevilgningen til grunn-, videre- og etterutdanning av ansatte i omsorgstjenesten med nærmere 170 mill. kroner.

Gjennom investeringstilskuddet til sykehjem og heldøgns omsorgsboliger, har regjeringen har lagt til rette for bygging og renovering/ utskifting av 13 100 heldøgns omsorgsplasser siden 2014, i tillegg er det lagt til rette for ytterligere 1500 plasser i 2019. Investeringstilskuddet kan benyttes til alle brukergrupper, også personer med utviklingshemming.

Det er videre etablert en egen tilskuddsordning for særlig ressurskrevende helse- og omsorgstjenester i kommunene. Alle kommuner som yter særlig ressurskrevende helse- og omsorgstjenester til enkeltmottakere kan søke om delvis refusjon av direkte lønnsutgifter knyttet til disse tjenestene. Formålet med ordningen er å legge til rette for at kommunene kan gi et godt tjenestetilbud til mottakere som har krav på omfattende tjenester.

Det er også etablert tilskuddsordninger for å styrke kompetansen om personer med utviklingshemming for personell i de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Helsedirektoratet har fått i oppdrag å utvikle Mitt livs ABC, et tiltak som skal styrke kompetansen hos personell som yter helse- og omsorgstjenester til personer med utviklingshemming. Første del av denne ABCen er ferdigstilt og tatt i bruk. Det er også gitt midler til tiltak som omhandler velferdsteknologi, arbeidsplasser for personer med utviklingshemming og innføring av brukerråd.

Regjeringen oppnevnte 17. juni 2016 et lovutvalg som skal foreta en samlet gjennomgang av tvangsreglene i helse- og omsorgssektoren, Tvangslovutvalget. Utvalget skal foreslå nødvendige lovendringer for å møte behovene i dagens og framtidens helse- og omsorgstjenester. Det nye regelverket skal støtte opp under regjeringens mål om å skape pasientens og brukerens helse- og omsorgstjeneste. Utvalget skal vurdere om det er behov for endringer for å tilpasse reguleringen til ulike pasient- og brukergruppers behov. Utvalget skal avgi innstilling innen 15. juni 2019.

Jeg vil videre nevne at jeg har nedsatt et offentlig utvalg som skal utrede autismefeltet og beslektede diagnoser som Tourettes syndrom. Utvalget skal foreslå hvordan man kan forbedre tjenestene til disse brukergruppene gjennom hele livsløpet. Utredningens rapport skal leveres innen 31. desember 2019.

Av regjeringsplattformen fra Granavolden framgår at regjeringen vil iverksette et arbeid med en stortingsmelding om hvordan utviklingshemmede kan få oppfylt sine menneskerettigheter, og her vurdere Kaldheimutvalgets (NOU 2016:17 På lik linje) anbefalinger og ulike tiltak som kan forbedre levekårene for mennesker med psykisk utviklingshemming. Arbeidet er igangsatt og regjeringsforankret.

Spesialisthelsetjenesten har et lovpålagt veiledningsansvar overfor kommunale helse- og omsorgstjenester. Dette ansvaret kan ivaretas gjennom for eksempel telefonsamtaler, møter, kurs og andre undervisningstilbud. Mange kommunale tjenester etterspør ambulante tilbud, hvor spesialisthelsetjenesten reiser ut for å behandle, følge opp og veilede både brukerne og det kommunale hjelpeapparatet. Helseforetakenes habiliteringsavde-

linger for barn, ungdom og voksne har mennesker med psykisk utviklingshemming og autisme som en stor brukergruppe. Habiliteringstjenestene bruker mye av sin tid på samarbeid og veiledning av pårørende og av ansatte i kommunale boliger, arbeidsplasser og i andre tiltak for mennesker med psykisk utviklingshemming.

Ambulant virksomhet er et satsingsområde i Opptrappingsplanen for habilitering og rehabilitering 2017- 2019, og satsingen ambulante tjenester er også beskrevet i oppdragsdokumentene til de regionale helseforetakene i 2017. Utfordringen mange steder i Norge er store avstander og reisetid. Derfor vil ambulant virksomhet ofte skje med avstandskompenserende tiltak som videokonferanse.

Jeg vil til slutt understreke at kommunene og de regionale helseforetakene har ansvar for å tilrettelegge virksomhetene slik at nasjonale retningslinjer og anbefalinger følges opp. Jeg legger derfor til grunn at både helseforetak og kommuner følger opp de anbefalinger som er gitt i rapporten fra det landsomfattende tilsynet i 2016 med kommunale helse- og omsorgstjenester til personer med utviklingshemming.

SPØRSMÅL NR. 825

Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken

Besvart 1. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil det bli lagt fram en stortingsmelding om prehospitaler tjenester, slik Stortinget har vedtatt?

BEGRUNNELSE:

I regjeringserklæringen står det at Nasjonal helse -og sykehusplan skal inneholde en gjennomgang av de prehospitaler tjenestene og en helhetlig beskrivelse av investeringsplanen for sykehusene.

Svar:

I løpet av de senere årene er det utviklet prehospitaler behandlingssopplegg for akutte sykdoms- og behandlingssopplegg som tidligere bare ble gitt i sykehus, og ambulansetjenesten omtales i dag som sykehusets forlengede arm. Jeg mener derfor utviklingen av de prehospitaler tjenestene bør ses i sammenheng med Nasjonal helse- og sykehusplan, slik det framgår av regjeringsplattformen.

På det prehospitaler området er det lagt fram flere handlingsplaner og utredninger, og jeg mener vi nå må sette i verk tiltakene. Ny nasjonal helse- og sykehusplan vil bli fremmet som en stortingsmelding. I denne stortingsmeldingen vil det bli en gjennomgang av de prehospitaler tjenestene, blant annet for å gi en samlet status for oppfølgingen av NOU 2015:17 Først og fremst – og for å peke på en bærekraftig utvikling av de prehospitaler tjenestene i framtiden. En egen stortingsmelding om samme tema rett i etterkant av denne vil ikke bringe noe nytt til Stortingets behandling.

SPØRSMÅL NR. 826**Innlevert 28. januar 2019 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 4. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Hvor mange soningsoverføringer fra Norge fant sted i henholdsvis 2017 og 2018 (gjern med oversikt over til hvilke land), og hvor mange sparte fengselsdøgn innebar dette for norsk kriminalomsorg?

BEGRUNNELSE:

Etter H-FrP-regjeringens satsing på flere soningsoverføringer, ble 65 utenlandske fanger sendt ut av Norge for å sone i hjemlandet i 2016. NRK skrev at dette, ifølge KDI, innebar en innsparing på 36 823 fengselsdøgn for norske fengsler, som tilsvarer cirka 100 fengselsplasser med 100 prosent belegg i ett år. Jeg ønsker gjerne å få tilsvarende tall for 2017 og 2018.

Svar:

Kriminalomsorgsdirektoratet har opplyst det i 2017 ble gjennomført 53 soningsoverføringer fra Norge. Dette utgjorde 31002 sparte fengselsdøgn. I 2018 ble det gjennomført 50 soningsoverføringer fra Norge, hvilket utgjorde 37 778 sparte fengselsdøgn. Innsparte fengselsdøgn beregnes fra tidspunktet for uttransportering til 2/3 av soningstiden ville vært gjennomført (og den innsatte mest sannsynlig ville blitt prøveløslatt).

Etter det opplyste gjaldt soningsoverføringene følgende land:

2017	2018
Albania: 1	Belgia: 1
Bulgaria: 1	Bulgaria: 3
Estland: 1	Estland: 1
Litauen: 11	Litauen: 16
Nederland: 6	Nederland: 13
Polen: 7	Polen: 11
Italia: 2	Storbritannia: 1
Tyskland: 3	Tyskland: 3
Romania: 13	Ungarn: 1
Serbia: 1	
Spania: 5	
Sveits: 1	
Østerrike: 1	

SPØRSMÅL NR. 827**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 4. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Regjeringen er tydelig på at statlige gebyrer skal være til tilnærmet selvkost. Gebyret for arbeidstillatelse har økt fra kr 1 100 i 2012 til 5 400 i 2018. Med andre ord en økning på 390 prosent. I deler av norsk jordbruk er det behov for sesongarbeidere, også fra land utenfor EU. Gebyret er nå i en slik størrelsesorden at det utgjør mye penger for den selvstendige næringsdrivende.

Kan statsråden bekrefte at statlig gebyr skal være til selvkost og om han vil se nærmere på gebyret for arbeidstillatelse?

Svar:

Gebyrer har som hovedformål å dekke utgiftene når det offentlige utfører en klart definert tjeneste. Mottakeren

av tjenesten skal ikke betale mer enn kostnaden av å produsere og levere tjenesten. Gebyret skal som hovedregel dekke kostnadene fullt ut. Jeg viser til Bestemmelser om statlig gebyr- og avgiftsfinansiering i Finansdepartementets rundskriv R-112/15.

Ulike gjennomganger av gebyrsatsene, sist i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2018, viste at gebyrsatsen for søknad om oppholdstillatelse som arbeidsinnvandrer var lavere enn gjennomsnittlig utgift per sak, og dermed ikke kostnadsdekkende. På denne bakgrunn er gebyret for både førstegangs søknad om slik tillatelse og fornyelser økt til 5 400 kroner. Jeg gjør oppmerksom på at satsen for førstegangstillatelse var 3 000 kroner i 2012 (fra 1. april 2012), tilsvarende var gebyret for fornyelser 1 100 kroner den gang.

Jeg ser ikke nå noen grunn til å fravike prinsippet om at statlige gebyrer skal være til selvkost.

SPØRSMÅL NR. 828**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 5. februar 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Hva vil utenriksministeren foreta seg f.eks. i form av en formell uttalelse eller andre tiltak overfor Zimbabwes myndigheter for å bidra til det internasjonale presset for å få stanset voldsbruken og den negative politiske utviklingen i landet?

BEGRUNNELSE:

Zimbabwes myndigheter under ledelse av president Emmeron Mnangagwa har siden president- og parlamentsvalget 30. juli 2018 strammet inn ytringsfriheten i landet med militær makt. Rapporter fra hovedstaden Harare forteller om at representanter fra kirkesamfunn, fagbevegelse og studentbevegelse har blitt oppsøkt, fengslet og torturert. Ifølge internasjonale medierapporter skal 12 mennesker så langt ha blitt drept og mellom 700 og 1500 personer arrestert. Demokratiaktivister og menne-

skerettighetsadvokater i Zimbabwe advarer om at sikkerhetsstyrkenes brutale kampanje kan vare i flere måneder.

Svar:

Situasjonen i Zimbabwe er spent og uforutsigbar, og jeg følger utviklingen nøye. Selv om det nå ser ut som om uroen og volden har roet seg, kan det blusse opp igjen.

I den foreliggende situasjonen er det viktig for oss med dialog, særlig med sivilt samfunn som er til stede i Zimbabwe. Ambassaden i Pretoria, som har det sideakkrediterte ansvaret for Zimbabwe, har hele tiden holdt nær kontakt med norske og zimbabwiske partnere. En av ambassadens partnerorganisasjoner yter nå juridisk bistand til flere av de arresterte etter siste ukers uroligheter.

Vi har i den usikre situasjonen ytt konsulær bistand og gitt råd til nordmenn som har befunnet seg i Zimba-

bwe. I lys av situasjonen har vi besluttet å øke den norske støtten til sivilt samfunn i Zimbabwe.

I vår kontakt med Zimbabwes myndigheter uttrykker vi vår bekymring for menneskerettigheter og demokratiet

i Zimbabwe. Vi oppfordrer også til dialog som inkluderer alle parter, inkludert opposisjonen. Samtidig er det viktig at det blir en etterforskning av sikkerhetsstyrkenes voldsbruk.

SPØRSMÅL NR. 829

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 5. februar 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande

Spørsmål:

Ser statsråden ingen betenkeligheter med at hytter som er oppført med både statlige og private bidrag for å tjene sitt opprinnelige formål, nå selges til markedspris og er det riktig at ikke alle statlige midler skal tilbakebetales?

BEGRUNNELSE:

Det er all grunn til å tro at Stavanger Turistforening skal selge store områder rundt Preikestolen som benyttes til infrastruktur som parkering, veier og sti samt to hytter bygget i ulike tidsperioder men med klart formål å tjene det Turistforeningen skal gjøre: Tilrettelegge for tur i fjellet. Det spesielle i denne saken er at sist oppførte hytte i 2008 er en meget flott og annerledes hytte, et nasjonalt/internasjonalt ikon i hyttenettet til Turistforeningen i Norge. Hele Rogaland nyter godt av hyttene til både spisepauser, overnatting og rekreasjon. Ikke bare de sprekeste som tar turen opp til selve Preikestolen men også de som normalt sett ikke kommer seg ut i naturen. Det er svært godt tilrettelagt for alle om en må ha rullestol eller andre hjelpemidler for å komme seg fram i naturen. Svært få ville ha trodd at Stavanger Turistforening skulle selge disse hyttene. De er av helt spesiell karakter. Det som er svært bekymringsfylt er at hyttene selges og ikke vil ha samme tilgjengelighet som før for alle. Videre er det grunn til å tro at Stiftelsen Preikestolen må kjøpe helt nødvendig infrastruktur til en høy markedspris. Titalls millioner må muligens stiftelsen ut med og de som taper på dette er alle de som vil ut å gå i norsk natur rundt Preikestolen.

Svar:

Stavanger Turistforening er en selveiende sammenslutning med medlemmer hvis formål er å utvikle friluftslivet, særlig å lette og fremme fotvandring og skiløping, utbre kjennskap til land og folk og sikre friluftslivets natur- og kulturgrunnlag, jf. Lover for Stavanger Turistforening par-

agraf 1, slik disse fremstår på foreningens hjemmesider, www.stf.no/lover, per 30. januar 2019.

Foreningen er, med grunnlag i sitt formål, og som medlem av Den Norske Turistforening, kvalifisert som tilskuddsmottaker under tilskuddsordningen til anlegg for idrett og fysisk aktivitet, den såkalte spillemiddelordningen. Ordningen omfatter tilskudd til ulike friluftsanlegg og tiltak, samt løypetiltak i fjellet og overnattingshytter. Som tilskuddsmottaker under ordningene er eier av anlegget underlagt de til enhver tid gjeldende krav og vilkår som følger av tilskuddsbestemmelsene. Stavanger Turistforening har mottatt spillemidler til flere friluftstiltak i området omkring Preikestolen.

Tilskuddsbestemmelsene pålegger eieren av et anlegg eller tiltak som har mottatt spillemidler å holde dette åpent for allmenn bruk og aktivitet i 30 år. Disposisjoner over anlegget i form av eksempelvis overdragelse til private, fortjenestebaserte aktører vil i denne perioden måtte ha departementets godkjenning. Overdragelse til virksomheter som departementet ikke gir sitt forhåndssamtykke til vil som hovedregel utløse krav om tilbakebetaling av tidligere utbetalte tilskuddsmidler. Dette er tilfellet for Stavanger Turistforening som fra departementet er pålagt å tilbakebetale mottatte tilskuddsmidler i tråd med bestemmelsene om dette i tilskuddsregelverket.

I perioden fra 1998 og fram til 2011 har foreningen til ulike tiltak og anlegg i området mottatt totalt kr. 6 336 000,- i tilskudd fra spillemiddelordningen. Med bakgrunn i avkortningsregler i tilskuddsregelverket for tilskudd mottatt tilbake i tid har Kulturdepartementet i tilfellet salg meddelt at foreningen må påregne å tilbakebetale totalt kr. 3 592 000,-.

Etter tilbakebetaling av spillemidlene vil ikke tilskuddsmottakeren lenger være underlagt tilskuddsregelverket og de begrensninger som der følger hva gjelder overdragelse av anlegget. Stavanger Turistforening vil etter dette, i likhet med enhver annen selvstendig og selveiende forening, stå fritt til å disponere over sine eiendeler og in-

terne anliggender uten innblanding fra offentlige myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 830

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 5. februar 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande

Spørsmål:

Synes Kulturministeren med ansvar for det frivillige Norge at det er greit at Stavanger Turistforening ser ut til å ha spekulert i å selge unna eiendom som skal gi de mange titallsmillioner kroner og at det er folkene som ønsker å ferdes i dette området i årene framover som skal betale dyrere for parkering, stitilrettelegging og så videre da en stiftelse som skal passe på sistnevnte må kjøpe denne infrastruktur til høyest mulig markedspris?

BEGRUNNELSE:

Stavanger Turistforening ser ut til å selge unna en av hyttejuvelene i norsk natur, Preikestolhyttene. Område disse hyttene ligger i ville aldri vært tilgjengelige for private aktører i utgangspunktet men kan nå havne på både norske og internasjonale hender. Da Turistforeningen oppførte den siste hytten i 2008 var det med argumentasjon om at det skulle være juvelen i hyttenettet og de skulle tiltrekke seg både firma med behov for konferanse og internasjonale turister. I dag blir de samme argument brukt ift. at de vil selge hyttene til markedspris og tjene store penger på et område frivillige organisasjoner og ikke minst kommune har lagt ned mye tid og ressurser i.

Svar:

Stavanger Turistforening er en selveiende sammenslutning med medlemmer hvis formål er å utvikle friluftslivet, særlig å lette og fremme fotvandring og skiløping, utbre kjennskap til land og folk og sikre friluftslivets natur- og kulturgrunnlag, jf. Lover for Stavanger Turistforening paragraf 1, slik disse fremstår på foreningens hjemmesider, www.stf.no/lover, per 30. januar 2019.

Foreningen er, med grunnlag i sitt formål, og som medlem av Den Norske Turistforening, kvalifisert som tilskuddsmottaker under tilskuddsordningen til anlegg for idrett og fysisk aktivitet, den såkalte spillemiddelordningen. Ordningen omfatter tilskudd til ulike friluftsanlegg og tiltak, samt løypetiltak i fjellet og overnattingshytter.

Som tilskuddsmottaker under ordningene er eier av anlegget underlagt de til enhver tid gjeldende krav og vilkår som følger av tilskuddsbestemmelsene. Stavanger Turistforening har mottatt spillemidler til flere friluftstiltak i området omkring Preikestolen.

Tilskuddsbestemmelsene pålegger eieren av et anlegg eller tiltak som har mottatt spillemidler å holde dette åpent for allmenn bruk og aktivitet i 30 år. Disposisjoner over anlegget i form av eksempelvis overdragelse til private, fortjenestebaserte aktører vil i denne perioden måtte ha departementets godkjenning. Overdragelse til virksomheter som departementet ikke gir sitt forhåndssamtykke til vil som hovedregel utløse krav om tilbakebetaling av tidligere utbetalte tilskuddsmidler. Dette er tilfellet for Stavanger Turistforening som fra departementet er pålagt å tilbakebetale mottatte tilskuddsmidler i tråd med bestemmelsene om dette i tilskuddsregelverket.

I perioden fra 1998 og fram til 2011 har foreningen til ulike tiltak og anlegg i området mottatt totalt kr. 6 336 000,- i tilskudd fra spillemiddelordningen. Med bakgrunn i avkortningsregler i tilskuddsregelverket for tilskudd mottatt tilbake i tid har Kulturdepartementet i tilfellet salg meddelt at foreningen må påregne å tilbakebetale totalt kr. 3 592 000,-.

Etter tilbakebetaling av spillemidlene vil ikke tilskuddsmottakeren lenger være underlagt tilskuddsregelverket og de begrensninger som der følger hva gjelder overdragelse av anlegget. Stavanger Turistforening vil etter dette, i likhet med enhver annen selvstendig og selveiende forening, stå fritt til å disponere over sine eiendeler og interne anliggender uten innblanding fra offentlige myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 831**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 5. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hva er status i arbeidet med heving av kvikksølvlasten om bord i ubåt U-864 utenfor Fedje?

BEGRUNNELSE:

Ved behandlingen av statsbudsjettet for 2019 uttalte Transport- og kommunikasjonskomiteen enstemmig følgende om ubåt U-864 utenfor Fedje:

«Komiteen vil derfor be regjeringen vurdere om det har tilkommet ny informasjon eller ny teknologi som tilsier at heving av hele eller deler av lasten er miljømessig forsvarlig, før arbeidet med tildekking iverksettes.»

Svar:

I samband med handsaminga av statsbudsjettet for 2019 i Stortinget hadde Transport- og kommunikasjonskomiteen følgjande merknad om vidare handtering av vraket av U-864:

"Komiteen viser til at Kystverket anbefaler å tildekkje U-864, og at regjeringen legger til grunn oppstart av dette arbeidet i

2019. Komiteen viser også til at det lokalt er stor bekymring for konsekvensene av at kvikksølvvet ikke blir fjernet, og at det i noen fagmiljøer blir hevdet at det er mulig å heve hele eller deler av lasten, og at dette kan gjøres på en forsvarlig måte. Komiteen vil derfor be regjeringen vurdere om det har tilkommet ny informasjon eller ny teknologi som tilsier at heving av hele eller deler av lasten er miljømessig forsvarlig, før arbeidet med tildekking iverksettes."

På bakgrunn av denne merknaden har Samferdselsdepartementet i tildelingsbrevet for 2019 bede Kystverket om å innhente ei ekstern vurdering av om det har kome ny informasjon eller teknologi sidan Kystverket si tilråding frå 2014 som inneber ei endra miljørisikovurdering av heving av heile eller deler av lasta sammenlikna med ei tildekking. Kystverket er òg bede om å involvere aktørar med innspel om ny informasjon og om ny teknologi i arbeidet med den eksterne vurderinga. Departementet har sett frist til 29. mars i år for den eksterne vurderinga og Kystverket si tilråding om korleis vurderinga bør følgjast opp.

Regjeringa vil på bakgrunn av den eksterne vurderinga og Kystverket si tilråding kome tilbake til Stortinget om saka på eigna måte.

SPØRSMÅL NR. 832**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Regjeringen opplyser at Nye Veier skal overta ansvaret for E6 Øyer-Otta. Ny veg Frya-Sjoa sto ferdig i 2016.

Hva blir Nye Veiers ansvar for den ferdigbygde strekningen Frya-Sjoa?

Svar:

Nye Veier AS blei oppretta 1. januar 2016 med eige styre og eiga finansiering over statsbudsjettet. I tillegg til den statlege finansieringa blir selskapet si utbyggingsverksemd finansiert med bompengar.

Nye Veier AS har etter opprettinga hatt betydelege kostnadsreduksjonar på prosjekta sine. Når selskapet vart tildelt porteføljen blei det anslått at den ville ta 20 år å bygge ut. I det siste har selskapet antyda at dei kan bygge ut mesteparten av porteføljen på ei tidslinje ned mot 12 år.

Erfaringa så langt er altså at selskapet får ned kostnader, opp samfunnsnytta og har høg framdrift.

Samferdselsdepartementet har inngått avtale med selskapet som fastlegg dei overordna rammene for selskapet, medrekna omtale av porteføljen som skal byggjast ut av selskapet. Samferdselsdepartementet skal også

inngå avtalar knytt til dei nye strekningane departementet foreslår blir lagt til selskapet. Selskapet skal innanfor ramma av formålet og finansieringa til selskapet sjølve prioritere oppgåvene sine. Selskapet skal informere Samferdselsdepartementet om prioriteringa.

Samferdselsdepartementet offentliggjorde den 11. januar i år at Nye Veier AS blir tilbudd tre nye strekningar til sin portefølje. Strekninga E6 mellom Øyer og Otta er ei av desse. Dei nye strekningane som skal overførast til Nye Veier inngår på lik linje med dei eksisterande streknin-

gane i den samla porteføljen til Nye Veier. Selskapet skal planlegge, bygge ut, drifte og vedlikehalde sine strekningar. Nye Veier har ansvar for ein heilskapleg planlegging, utbygging og drift av samanhengande vegstrekningar. Etter kvart som utbyggingane på E6 mellom Kolomoen og Otta blir opna, vil det være naturleg at drift og vedlikehaldsansvaret for heile vegstrekninga blir samla. Dette vil også kunne inkludere driftsansvaret for den nyleg utbygde strekninga frå Frya til Sjøa.

SPØRSMÅL NR. 833

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hva er status i arbeidet med å etablere en småflyplass på Østlandet, når vil regjeringen presentere en permanent løsning, og hva tenker den om et senter for utvikling av elektrisk luftfart som en del av løsningen?

BEGRUNNELSE:

I juni 2017 ba et enstemmig Storting om at regjeringen skal legge fram en sak om en permanent løsning for småflytrafikken i Oslo-området.

I august 2017 lanserte regjeringen «Strategi for småflyvirksomheten i Norge» hvor det blant annet heter at:

«regjeringen vil gjennomføre en utredning om hvordan staten best mulig kan legge til rette for en permanent løsning for småflyaktiviteten på Østlandet (...)».

I desember 2018 leverte Oslo Economics levert sin utredning. I rapporten slås det fast at en permanent løsning for småflyaktiviteten i Østlandsområdet kan oppnås ved valg av flere ulike løsninger.

Med en høy vektlegging av brukernytten anbefales det i rapporten at det legges til rette for at Eggemoen ved Hønefoss blir et permanent tilholdssted for småflyaktiviteten. Norges Luftsportforbund har uttalt at de mener at staten skal ta initiativ til å etablere et senter for utvikling av elektrisk luftfart på den flyplassen som velges som varig løsning for småflytrafikken i Oslo-området. Bakgrunnen for situasjonen kan spores tilbake til nedleggelsen av Fornebu flyplass i 1998. Gjennom nedleggelsen av Fornebu og etableringen av Gardermoen mistet allmennflymiljøet begge de to flyplassene som tilholdsst-

eder. I forbindelse med utbyggingen og finansieringen av Gardermoen som hovedflyplass for hovedstadsområdet, ble det forutsatt at det skulle etableres en småflyplass i Oslo-området, jf. St.prp. nr. 90 (1991–1992).

Svar:

Rapporten fra Oslo Economics slår fast at ein kan oppnå ei permanent løysing for småflyaktiviteten både med konsentrert innsats mot ein flyplass og med spreidd innsats mot fleire flyplassar. Legg ein vekt på nytte for brukarar tilrår rapporten å leggje til rette for at Eggemoen ved Hønefoss kan bli ein permanent tilholdsstad for småflyaktivitet. Legg ein mindre vekt på nytte for brukarar tilrår rapporten å leggje til rette for at ei løysing kor innsatsen kan fordeles over flyplassane Jarlsberg, Rakkestad og Rygge. Ein ny flyplass blir ikkje tilrådd.

Samferdselsdepartementet går no igjennom rapporten og vurderer tilrådingane som er gitt.

Samferdselsdepartementet har gitt Avinor og Luftfartstilsynet i oppdrag å utvikle eit program for å leggje til rette for introduksjon av elektriske fly i kommersiell luftfart. Programmet vil etter planen bli lagt fram i juni 2019, der Avinor og Luftfartstilsynet blant anna vil foreslå tiltak som også vil kunne være relevante for å utvikle og fase inn elektriske fly i segmentet for småfly.

SPØRSMÅL NR. 834**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

To-feltveien over Sotrabroen er eneste forbindelse mellom øykommunene Fjell, Sund og Øygarden med ca. 37.000 innbyggere og Bergen. Daglig har det nå i mange år vært store køproblemer som rammer innbyggere, næringsliv og øy kommunenes mulighet til videre vekst og utvikling. Samferdselsministeren har tidligere svart at selv om oppstart tidspunktet ble utsatt, så ville Sotrasambandet stå ferdig til avtalt tid.

Når kommer OPS utlysningen og når vil nytt Sotrasamband åpne for trafikk?

BEGRUNNELSE:

Viser til tidligere muntlig spørsmål i februar 2017, skriftlig spørsmål 27. april 2017 og 24. oktober 2017. Alle om fremdrift og kostnader vedrørende Sotrasambandet.

Svar:

I bransjemøte i oktober 2018 kommuniserte Statens vegvesen utlysning av OPS-kontrakten for Sotrasambandet våren 2019.

Statens vegvesen er no i sluttfasen med å utarbeide grunnlaget for konkurransen, men ventar med behandling av forslag til reguleringsendringar for Storavatn. Vedtak er venta å ligge føre innan sommaren 2019. I tillegg er det avdekka uvisse knytt til framdrifta på andre førebuaende arbeid, som flytting av høgspenline og grunnerverv. Det er knytt høg risiko til å kunngjere prosjektet før uvisse er redusert, då endringar etter kontraktsinngåing vil ha store økonomiske konsekvensar i ein OPS-kontrakt.

Statens vegvesen arbeider no med å redusere uvisse og vil komme tilbake med ein oppdatert tidsplan både for kontraktsutlysning og trafikkopning før sommaren.

SPØRSMÅL NR. 835**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen****Besvart 6. februar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hva hun vil gjøre for å forhindre at afrikansk svinepest sprer seg til Norge?

BEGRUNNELSE:

Afrikansk svinepest er en svært smittsom virus sykdom som rammer alle svineraser. Det finnes ingen vaksiner, og sykdommen har høy dødelighet. Virus smitter ikke til mennesker.

Utbrudd av svinepest har forekommet i flere nærliggende land, og smitten sprer seg raskt. I slutten av 2018 døde flere villsvin av svinepest i Belgia. Sykdommen har også rammet svin i Øst-Europa og Baltikum. Påvist svinepest i Norge vil få store konsekvenser for svine næringen. Smitte spres ved kontakt mellom dyr, og i mange land er villsvin bærer av viruset og smitter tamme svin. Ny forskning tyder på at også fluer kan være smittebærere.

Svar:

Afrikansk svinepest er en svært smittsom og dødelig virus sykdom hos svin. Både ville og tamme svin kan få sykdommen. Et eventuelt utbrudd av sykdommen vil kunne gi alvorlige konsekvenser for svineholdet. Ut fra mulige konsekvenser er det all grunn til oppmerksomhet om denne dyresykdommen. Mistanke om utbrudd av sykdommen skal rapporteres til Mattilsynet.

De siste årene har vi sett at stadig flere land i Europa har hatt utbrudd av Afrikansk svinepest. Det gjennomføres flere tiltak for å unngå at sykdommen spres til Norge. Mattilsynet følger situasjonen, og arbeider med forebyggende tiltak. En meget høy risikofaktor er at smitte spres via infisert mat som tas inn ulovlig. Mattilsynet har derfor utarbeidet informasjonsmaterieil og plakater som er blitt gjort tilgjengelig på rasteplasser, på grenseoverganger og andre steder der det er viktig å spre informasjon om smittefare gjennom matavfall.

Beredskap er også viktig i denne sammenheng, og Mattilsynet deltok nylig på en dansk/tysk beredskapsøvelse om Afrikansk svinepest.

Villsvin bidrar til spredning av Afrikansk svinepest i Europa. På et ministermøte i Brussel før jul, med EUs landbruks- og miljøvernministere, la EU-kommisjonen derfor vekt på viktigheten av å redusere villsvinbestanden i de europeiske landene.

Jeg vil følge utviklingen i Europa på dette området tett. I tillegg mener jeg at det er viktig å sørge for at villsvinbestanden i Norge holdes på et lavt nivå, både for å forebygge at arten sprer sykdom, og for å unngå andre negative konsekvenser for landbruket og miljøet. Landbruks- og matdepartementet og Klima- og miljødepartementet har derfor bedt Mattilsynet og Miljødirektoratet samarbeide om å lage en handlingsplan med tiltak mot villsvin. Handlingsplanen er planlagt ferdig i november 2019.

For å kunne avdekke eventuell forekomst av Afrikansk svinepest hos villsvin i Norge, har Mattilsynet bedt om at alle døde villsvin undersøkes for Afrikansk svinepest. For å stimulere til innsendelse av prøvemateriale til en slik undersøkelse, har Veterinærinstituttet tilbudt jegerne gratis kontroll av kjøttet for trikiner.

Sverige arbeider også med en handlingsplan for å bremse utbredelsen av villsvin, og det er enighet mellom svenske og norske myndigheter om et samarbeid på dette området. Jeg vil ta et initiativ til å drøfte handlingsplanarbeidet med mine nordiske kolleger. Det er også viktig for meg å følge opp den gode dialogen på flere nivåer med våre europeiske kolleger i denne saken.

Videre ser jeg at godt samarbeid og god informasjon-sutveksling mellom jegere, grunneiere, bønder og myndigheter vil være en forutsetning for å hindre at Afrikansk svinepest etablerer seg i Norge.

SPØRSMÅL NR. 836

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

I 2017 ga Samferdselsdepartementet klarsignal for Orkdalspakken gjennom at det skal lages en konseptvalgutredning. Et viktig mål var at denne skulle stå ferdig i 2019 for å kunne være en del av rullering av NTP. En annen viktig forutsetning var samhandling mellom SVV, fylkeskommunen og kommunene, og at KVUen behandlet fylkesveger og riksveger likeverdig.

Når vil KVUen være ferdig, og hvordan er intensjonen i Orkdalspakken ivaretatt?

BEGRUNNELSE:

I 7 år har kommunene i Orkdalsregionen og fylkeskommunen jobbet med en helhetlig plan for samferdselsutfordringene på FV-710, FV 65, FV-700, FV-714, og E-39, samt valget av Orkanger havn som en del av Logistikknutepunktet for Midt-Norge.

I 2017 ga Samferdselsdepartementet klarsignal for Orkdalspakken gjennom at det skal lages en konseptvalgutredning.

Orkdalsregionen ba om at denne utredningen måtte være tro mot det opprinnelige oppdraget som er å se på trafikkkløsnings for et større område enn bare sammenkobling av E39, Harangen-Bårdshaug.

Det var viktig å understreke at i denne KVUen må riksveger og fylkesveger behandles likeverdig, og at Trøndelag fylkeskommune og Statens vegvesen finner frem til gode samarbeidsløsninger. Det ble også forventet at det ble opprettholdt en god kontakt mellom Statens vegvesen, Trøndelag fylkeskommune og de berørte kommunene i planleggings- og byggeprosessen.

Målet var at en helhetlig plan med finansiering skulle være ferdig til rullering av NTP, dvs. at arbeidet må ferdigstilles i løpet av 2019.

Nå ser det ut til at arbeidet ikke bare har stoppet opp, men at organiseringa av arbeidet på oppdrag fra Samferdselsdepartementet ikke inkluderer hverken fylkeskommunen eller våre fylkesveier. Skal vi få en helhetlig infrastruktur for næringsliv og øvrig trafikk må infrastrukturen ses på i hele transportlenka fra kyst til E-6.

Ny E-6 med bompengerelevans vil utfordre fylkesveinettet i enda større grad enn i dag. Derfor haster det med fremdrift og realisering av hele Orkdalspakken.

Svar:

Samferdselsdepartementet fekk utfordringsnotat for KVU Orkdalsregionen - E39 Vinjeøra - Klett frå Vegdirektoratet i månedsskiftet oktober/november i fjor. Departementet

vil på bakgrunn av utfordringsnotatet fastsette mandat for KVV-en innan kort tid, medrekna ei skisse til når KVV-en skal stå ferdig.

Etter at KVV-en ligg føre og denne er sendt Samferdsdeparterementet for vurdering, blir denne normalt underlagd ekstern kvalitetssikring KS1 som grunnlag for avgjerd i regjeringa om val av konsept i saka. Det er for tidleg no å seie når regjeringa vil kunne fastleggje konsept i saka.

Eg vil få understreke at ei bestilling av ei konseptvalutgreiing ikkje inneber klarsignal til ei bompengepakke. Regjeringa si avgjerd om val av konsept i saker om KVV/ KS1 vil fastleggje rammer for vidare planlegging. Dersom det med bakgrunn i den vidare planlegginga skulle kome opp lokale forslag om ei bompengepakke vil dette bli vurdert og handsama av regjeringa med sikte på å leggje fram ei slik pakke for Stortinget til avgjerd. Vi er likevel ikkje der i denne saka no.

SPØRSMÅL NR. 837

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 4. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

I hvilken grad mener statsråden at Oslo Børs er en viktig nasjonal institusjon, og hvilke konsekvenser mener statsråden det vil få for det kapitalintensive næringslivet dersom Oslo Børs legges under én stor utenlandsk eier?

BEGRUNNELSE:

Oslo Børs er viktig for norsk økonomi, norsk eierskap og norske arbeidsplasser. Dit går norske bedrifter for å hente kapitalen de trenger for å skape vekst og jobber – både lokalt og ute i verden. Børsen er særlig viktig for det kapitalintensive næringslivet langs kysten. Oslo Børs kjenner selskapene godt, også de små og mellomstore bedriftene. Det er kort vei til kontakt og dialog med børsen og det er lite byråkrati for bedriftene.

Verdiskapingen langs kysten er kapitalintensiv og avhengig av et velfungerende kapitalmarked med god kjennskap til lokale forhold og lokalt næringsliv. Næringslivet på Vestlandet er verdensledende innenfor sektorene sjømat, shipping og offshore. Bare i Hordaland har de 22 selskapene som er notert på Oslo Børs en markedsverdi på 192 milliarder NOK. De har hentet 16 milliarder kroner i egenkapital på børsen de siste årene, og har lånt 156 milliarder på Børsen.

Oslo Børs er i dag den siste og eneste selvstendige børsen i Norden. På egne ben har den blitt verdens største og viktigste finansielle markeds plass for sjømatsektoren, nest størst i verden på noterte shippingselskaper og nest størst i Europa på energi.

Sentral finansiell infrastruktur må være uavhengig, nøytral og ha høy integritet. Stortinget anser eierskapet til Oslo Børs som så viktig at eierskapet til børsen er reg-

ulert gjennom verdipapirhandelloven (§13-3); de som vil eie mer enn 10 prosent av aksjekapitalen må først godkjennes av Finansdepartementet.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 17. januar 2019 på spørsmål nr. 704 fra stortingsrepresentant Geir Pollestad og mitt svar på spørsmål nr. 821 fra stortingsrepresentant Ove Trellevik. Oslo Børs har en viktig rolle i det norske finansielle systemet ved å sikre en god og effektiv kapitaltilgang til norske virksomheter og i næringer som betyr mye for norsk økonomi. Eierskapet i et foretak kan over tid være av betydning for konkurransekraft og verdiskaping. Hva som er en god sammensetning av eiere, vil blant annet variere med utviklingen i markedet og virksomhetens utvikling og karakter. Som nevnt vil jeg være forsiktig med å fastslå hva slags eierskap som er mest egnet for Oslo Børs. Det avgjørende er at eierne fortsetter å utvikle og styrke både Oslo Børs som kapitalmarked og de viktige samfunnsfunksjonene i VPS.

Regler om eierkontroll ved kjøp av betydelige eierandeler i børs og verdipapirregister følger i dag av verdipapirhandelloven og verdipapirregisterloven. Erverv som fører til at erververen blir eier av 10 prosent eller mer av aksjene eller stemmene i Oslo Børs eller VPS, krever tillatelse fra departementet. Tillatelse kan bare gis når erververen anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av foretaket, og egnethetsvurderingen skal særlig baseres på kriteriene som er oppstilt i verdipapirhandelloven § 13-3 fjerde ledd og verdipapirregisterloven § 5-2 fjerde ledd. Kriteriene i verdipapirhandelloven og verdipapirregisterloven er materielt sett like. Det er ikke fastsatt

noen kvantitative begrensninger i loven for størrelse på eierskap.

Et særtrekk ved norsk næringsliv er at det er preget av små og mellomstore virksomheter som er særlig avhengig av å kunne reise kapital i det lokale kapitalmarkedet. Det er derfor viktig at børsen er innrettet mot og evner å bet-

jene markedet på en måte som gjør det mulig for disse selskapene å være synlige blant investorer og andre marked-saktører. I egnethetsvurderingen vil det være relevant og viktig å vurdere hvorvidt et erverv av kvalifisert eierandel i børsen vil kunne innebære en svekkelse av børsens evne til å betjene det norske kapitalmarkedet.

SPØRSMÅL NR. 838

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 1. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan samsvarer uttalelsene til Jonas Gahr Støre i Dagens Næringsliv med lovforståelsen i departementet og fagmiljøene mens Støre var helseminister i 2012 til 2013?

BEGRUNNELSE:

Det vises til intervju med Jonas Gahr Støre i Dagens Næringsliv 29/1-19 om fosterreduksjon. Der uttaler Støre at "Vårt syn da jeg var helseminister var at fosterreduksjon var lovlig innenfor abortloven. Det har lovavdelingen bekreftet i den vurderingen de ga til Helsedepartementet i 2016".

Fosterreduksjon var et uavklart rettslig spørsmål helt frem til 2016, da Justisdepartementets lovavdeling kom med sin lovfortolkning. Hvis Støre mente at fosterreduksjon av friske fostre var lovlig mens han var helseminister, er det besynderlig at dette ble holdt hemmelig for helsetjenesten. Det var ikke uten grunn at fagmiljøene og Helsedirektoratet ba om en avklaring i 2009/2010 - uten å få svar fra hverken Jonas Gahr Støre eller hans forgjenger fra Ap.

Fagmiljøene tok i 2009 opp spørsmålet om det var lovlig etter abortloven å innvilge fosterreduksjon på sosial indikasjon (friske flerlinger), særlig for tvillinger. Helsedirektoratet tok kontakt med Helse- og omsorgsdepartementet på vegne av fagmiljøene i 2010. De ønsket en avklaring og retningslinjer for hvordan de skulle tolke loven. En slik avklaring fikk de ikke av daværende regjering.

I motsetning til forrige regjering, tok Høie tak i denne saken kort tid etter han ble helseminister.

I februar 2014 ba vi Helsedirektoratet om å innhente kunnskap og vurderinger fra fagmiljøene om medisinske forhold knyttet til fosterreduksjon. Svaret forelå i mars

2014. Deretter ble Lovavdelingen i Justisdepartementet bedt om å tolke loven ved brev 14. april 2014.

Svar:

Da regjeringen tiltrådte høsten 2013, lå det flere uavklarte og vanskelige spørsmål og ventet etter den forrige regjeringen. Et av dem var om abortloven åpner for fosterreduksjon dersom kvinnen er gravid med flere friske fostre, og ikke ønsker å beholde alle.

Fagmiljøene ønsket en avklaring av dette og hadde anmodet Helsedirektoratet om retningslinjer for når abortnemnder kan innvilge fosterreduksjon i slike tilfeller. Fordi dette var et prinsipielt spørsmål, forela Helsedirektoratet saken for Helse- og omsorgsdepartementet ved brev 2. november 2010.

Jeg har ikke tilgang til informasjon om de interne prosessene og vurderingene som ble gjort i departementet i denne saken før jeg ble helseminister. Men det er klart at henvendelsen fra Helsedirektoratet ikke ble besvart av departementet under forrige regjering.

Ved brev 10. februar 2014 ba departementet Helsedirektoratet innhente kunnskap og vurderinger fra de ulike aktuelle fagmiljøene på dette feltet om medisinske forhold knyttet til fosterreduksjon, blant annet om risiko for spontanabort og prematur fødsel ved inngrepet. Helsedirektoratet svarte i brev 27. mars 2014.

15. april 2014 ba Helse- og omsorgsdepartementet Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet vurdere spørsmålet.

Departementet fikk Lovavdelingens vurdering 11. februar 2016. Uttalelsen ble straks formidlet til helsetjenesten. Helsedirektoratet fikk i oppdrag å gå i dialog med fagmiljøene om hvordan Justisdepartementets tolkning kunne følges opp. Direktoratet ble blant annet bedt om å ta opp med fagmiljøene hvilken informasjon som skal

gis til kvinner som vurderer å benytte seg av retten til selvbestemmelse på dette området eller som vurderer å

søke om fosterreduksjon etter utgangen av 12. svangerskapsuke.

SPØRSMÅL NR. 839

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 7. februar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

27. februar 2018 vedtok Stortinget: "Stortinget ber regjeringen innføre et regelverk som sikrer at effektivt utstyr for oppsamling av gummigranulat fra eksisterende og nye kunstgressbaner tas i bruk med virkning fra 1. januar 2019."

Har regelverket trådt i kraft, ev. når vil det trå i kraft?

BEGRUNNELSE:

Gummigranulat fra kunstgressbaner kan være den nest største kilden til mikroplast på land, etter slitasje fra bildekk. Det er derfor viktig å gjøre noe med dette problemet. Miljødirektoratet har på oppdrag fra Klima- og miljødepartementet utredet om det finnes gode erstatningsmaterialer for gummigranulat, og om det er mulig å stille krav til drift og vedlikehold for å hindre spredning. I sin utredning datert 20. januar 2018 peker Miljødirektoratet på flere tiltak som vil bidra til å hindre spredning av

gummigranulat fra eksisterende kunstgressbaner. Derfor vedtok et enstemmig Storting 27. februar det som er sitert i spørsmålet.

Svar:

I Norge er tap av gummigranulat fra kunstgressbaner en viktig kilde til spredning av mikroplast. Det er anslått at mellom 1500 og 3000 tonn granulat havner på avveie hvert år. Gummigranulatene kan både skade lokale natur og gå ut i havet gjennom avløpsvann. På oppdrag fra Klima- og miljødepartementet utarbeidet Miljødirektoratet et forslag til forskrift med krav til etablering og drift av kunstgressanlegg. Dette forslaget ble oversendt til departementet i juli 2018. Miljødirektoratets forslag er til vurdering i departementet. Før en regulering kan vedtas, vil forskriftsforslag på vanlig måte sendes på høring.

Det er redegjort i Prp. 1 S 2018-2019 om regjeringens oppfølging, og at Stortinget vil bli orientert på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 840

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 4. februar 2019 av utviklingsminister Dag-Inge Ulstein

Spørsmål:

På hvilken måte har Norges partnerland-samarbeid med Mosambik vært basert på Utenriksdepartementets politisk-økonomiske maktanalyse?

BEGRUNNELSE:

I Stortingsmelding 17 (2017-2018) – Partnerland i utviklingspolitikken slår Utenriksdepartementet fast at «samarbeidet med partnerland skal baseres på grundige behovsanalyser» og viser til departementets arbeid med «politiske og økonomiske maktanalyser» som skal gi en

«bred introduksjon til strukturer og prosesser av betydning for norsk engasjement».

For Mosambik ble denne typen politisk og økonomisk analyse gjort i 2017 av forskerne Aslak Orre og Helge Rønning. Disse forskerne la i sin analyse stor vekt på at Mosambik var på veg inn i politisk og økonomisk krise grunnet grunnlovsstridig utstedte lånegarantier til en verdi av 2,2 milliarder dollar. Den mosambikiske låneskandalen nådde nye høyder ved årsskiftet da at Mosambiks tidligere finansminister ble etterlyst for sin involvering i saken etter amerikansk anti-korrupsjonslovgivning og arrestert i Sør-Afrika.

De hemmelige lånene har kastet Mosambik ut i en gjeldskrise som rammer den allerede pressede befolkningen i Mosambik hardt. Stortingsmeldingen om partnerland i utviklingspolitikken slår fast at «mangelfulle demokratiske prosesser, marginalisering av befolkningsgrupper og korrupsjon er i dag helt vesentlige hindre for utvikling i mange land», og gjentar behovet for å legge vekt på anti-korrupsjon som tverrgående hensyn i utviklingspolitikken.

Mosambiks president, Filipe Nyusi, gjestet Norge i november i fjor, og hadde møter med flere ministre, deriblant Statsministeren.

Ifølge Bistandsaktuelt var gjeldskrisen ikke tema under det offisielle besøket, som gikk over flere dager.

Svar:

I 2015 besluttet regjeringen at det skulle utarbeides politisk-økonomiske analyser for alle partnerlandene (da kalt fokusland). Formålet med analysene er å informere vårt arbeid i partnerlandene, og analysene skal ligge til grunn for utformingen av langsiktige landstrategier for de 16 landene. NUPI koordinerte arbeidet. Analysene tilhører ikke Utenriksdepartementet. Landstrategiene er under utarbeidelse i Utenriksdepartementet, og vil etter planen bli ferdigstilt i løpet av 2019.

I 2016-17 utarbeidet CMI en politisk-økonomisk analyse av Mosambik. Analysen er en grundig og god beskrivelse av de sentrale maktstrukturer, utfordringer og muligheter som gjør seg gjeldende i dagens Mosambik, inklusive spørsmål knyttet til korrupsjon og svake institusjoner. Analysen er verdsatt som et godt innspill til landstrategien.

I tråd med den politisk-økonomiske analysens konklusjoner og Norges prioriteringer i utviklingspolitikken, fokuseres innsatsen i Mosambik på tiltak som kan bidra til bedre styresett, inkludert bekjempelse av korrupsjon. Kamp mot korrupsjon og behovet for åpenhet er et tema i dialogen med Mosambik på alle nivåer.

SPØRSMÅL NR. 841

Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 5. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kvamskleiva har vore høgast prioritert for rassikring i region aust hjå Statens Vegvesen, og reguleringsplanen vart vedtatt i Vang kommune allereie i 2015. Prosjektet har vore 2. prioritet dei tre siste NTP-ane. Dersom prosjektet ikkje får midlar til å byrje utbetring no, vil reguleringsplanen bli forelda i neste NTP, og må reviderast. Dette er unødig bruk av offentlege ressursar.

Når kan prosjektet realiserast?

GRUNNGJEVING:

Strekningen E16 Kvamskleiva har omlag 170 ras årleg, er 6 km lang og har ca. 3 000 i forventa ådt, som den mest vintersikre vegen mellom aust og vest i Sør-Noreg. Dette er mykje på grunn av auka standard på E16 andre stader.

Svar:

I Meld. St. 33 (2016-2017) Nasjonal transportplan 2018-2029 er det prioriterte statlege midlar til gjennomføring av skredsikringsprosjektet E16 Kvamskleiva i siste seksårsperiode (2024-2029). Dette inneber at nærare avklaring av tidspunktet for gjennomføring av prosjektet er føresetta å skje gjennom arbeidet med Nasjonal transportplan 2022-2033.

I følgje Statens vegvesen er det gjort nokre endringar av prosjektet, slik at Vang kommune fatta nytt reguleringsplanvedtak for heile planområdet så seint som i mai 2018. Eg vil derfor komme tilbake til prioriteringa av prosjektet i samband med Nasjonal transportplan 2022-2033.

SPØRSMÅL NR. 842**Innlevert 29. januar 2019 av stortingsrepresentant Leif Audun Sande****Besvart 11. februar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Hvor mange av de EØS-borgerne som er bosatt i et annet EØS-land enn Norge og som jobber her, har ansettelsesforholdet sitt til bedriften i hjemlandet og arbeidsforholdet regulert av hjemlandets arbeidsmiljølovgivning (med unntak for de bestemmelsene som fremgår av Forskrift om utsendte arbeidstakere), og hvor mange er det som er bosatt i annet EØS-land enn Norge og som jobber i Norge i utenlandsk eller norsk bedrift, som har ansettelsesforholdet og arbeidsforholdet regulert av norsk arbeidsmiljølovgivning?

BEGRUNNELSE:

Viser til tidligere spørsmål 15:739 som jeg ikke føler jeg har fått et sikkert svar på. Dere sier at i 3 kvartal 2018 var det en beholdning på 8.120 lønnstakere som ble rapportert inn til skatteetaten utland og at dere vurderer dette til å i hovedsak å være utsendte arbeidstakere.

Jeg spør en gang til hvordan dere kan vite det slik skjemmet som det rapporteres på er utformet. Utstasjonerte arbeidstakere er som kjent arbeidstakere som er ansatt i bedriften i hjemlandet og som har regulert ansettelse- og arbeidsforholdet sitt etter hjemlandets lover og avtaler. Jeg synes at det er merkelig at denne gruppen utgjør nesten hele gruppen som rapporteres inn. Hvor bli det da av alle de som bor i hjemlandet og er ansatt i norsk eller utenlandsk bedrift i Norge.

Svar:

Utsendte arbeidstakere er arbeidstakere som jobber midlertidig på et tjenesteoppdrag i Norge, men som er ansatt i en virksomhet etablert i et annet EU/EØS-land. I utgangspunktet er det hjemlandets regler som regulerer lønns- og arbeidsvilkårene, men når det gjelder arbeidstid, HMS, ikke-diskriminering og ferie, er det norsk rett som gjelder.

I tillegg er det slik at på områder hvor vi i Norge har allmenngjorte tariffavtaler, er det disse tariffavtalene som regulerer lønns- og arbeidsvilkårene til alle som arbeider innenfor disse områdene, uavhengig av hvor den enkelte arbeidstaker er ansatt. Tariffnemnda har fastsatt allmenngjøringsforskrifter for følgende ni områder: Bygg, elektro, renhold, overnatting/-servering/catering, skips- og verftsindustrien, jordbruk og gartnerier, fiskeindustribedrifter, godstransport på vei og persontransport med turbil.

I mitt forrige svar til representanten Sande, opplyste jeg om at det i 3. kvartal 2018 var en beholdning på 8 120 lønnstakere fra et annet EØS-land som ble rapportert til Skatteetaten utland, og jeg tolket dette som en tilnærming til volumet av utsendte arbeidstakere fra andre EØS-land.

Hvis man hadde kunnet trekke ut den andelen av disse som jobber i overnevnte allmenngjorte områder, ville man kunne hatt en tilnærming til den to-delingen du etterlyser. Etter det jeg kan se, er en slik todeling ikke mulig. Grunnen er at Skatteetaten utland ikke har informasjon om yrke på de innrapporterte lønnstakerne fra andre EØS-land.

SPØRSMÅL NR. 843**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø****Besvart 6. februar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Kva vurderinger har regjeringa gjort i forhold til dei arbeidsrettslege sidene ved skatteendringane for tilsette i kollektivtransportselskap, og korleis er Stortinget orientert om denne endringa?

GRUNNGJEVING:

Tilsette i busselskapa, NSB etc. som har fått årskort frå arbeidsgjever må etter nye reglar skatte for dette. Det var tidlegare skattefritak for transportnæringane, og i fleire høver var dette ein del av tariffavtalane. I andre høver ein

langvarig praksis. Denne endringen innebærer at mange får ein betydeleg skatteauke og dermed redusert realløn.

Svar:

Dei aktuelle skatteendringane ligg under finansministerens ansvarsområde. Finansdepartementet har derfor bidratt til dette svaret.

For tilsette i transportbransjen er det i stor grad endringane i skattereglane for personalrabattar som er av interesse. Desse endringane vart gjort som ein del av ei større opprydding i reglane for skattlegging av naturalytingar. Dei tidlegare vilkåra for skattefrie personalrabattar var skjønnsmessige, noko som førte til at praksis sklidde ut, og omfattande rabattordningar vert ved fleire høve ikkje skattlagde. For dei med omfattande ordningar utan skattlegging innebar dette at dei mista opptening av rettar til trygd og pensjon på til dels monalege delar av løna.

Målsettinga bak oppryddinga i reglane for skattlegging av naturalytingar var mellom anna å sikre likebehandling og betre etterleving av reglane. I eit effektivt skattesystem er det òg viktig å ha brede skattegrunnlag, og all arbeidsinntekt bør difor skattleggjast, utan omsyn til om den vert ytt som kontant løn eller som naturalyting. I sin tur bidreg dette òg til eit meir ordna arbeidsliv, der dei tilsette får rettar til trygd og pensjon.

Endringane i reglane for skattlegging av naturalytingar vert vedtatt av eit breitt fleirtal på Stortinget i Revidert nasjonalbudsjett 2018 og statsbudsjettet for 2019. Stortinget vart informert om endringane og dei relevante konsekvensane av desse ved regjeringas framlegg, sjå Prop. 86 LS (2017-2018) og Prop. 1 LS (2018-2019). Det går fram av proposisjonen til Stortinget at endringane i reglane for skattefrie personalrabattar mellom anna kunne gje auka skatt for dei med omfattande rabattordningar som ikkje har vore skattlagde tidlegare. Samstundes vart det vist til at betre etterleving av skatteplikta vil vere til gagn for dei tilsette ved at dei tener opp pensjons- og trygderettar òg av denne delen av løna.

Skattereglane gjeld uavhengig av arbeidsrettslege reglar. Det var difor ikkje grunn til å gå inn på arbeidsrettslege spørsmål i proposisjonen.

Representanten viser til at rettar i samband med årskort har føljt både av tariffavtalar og av langvarig praksis. Kva for ei tyding slike skatteendringar kan ha i forholdet mellom arbeidsgivar og arbeidstakar vil måtte vurderast konkret. Vurderinga vil mellom anna avhenge av kva som må forståast som avtalt/ fastsett når den gjeld dei aktuelle goda ut i frå ordlyd og andre tolkingsmoment, og om det er snakk om individuelle rettar eller administrative gode fastsette av arbeidsgivar.

SPØRSMÅL NR. 844

Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 5. februar 2019 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

Hvilke våpenproduserende selskaper har Statens Pensjonsfond Utland investert i, og hva er siste års (2017/2018) avkastning av disse investeringene?

BEGRUNNELSE:

Statens Pensjonsfond Utland har flere investeringer i selskaper som produserer våpen. Våpen defineres her etter de retningslinjer som gjelder for eksport av norsk forsvarsmateriell, Liste 1, A-materiell. Det hersker imidlertid usikkerhet om hvor mange selskap dette dreier seg om, hvilke selskap dette er og hvor stor avkastningen er av disse investeringene. I en rapport fra Redd Barna i 2017 ble det presentert tall som viste at oljefondet hadde investert i

nesten halvparten av verdens 100 største våpenselskaper, til en samlet verdi av om lag 55 milliarder kroner.

Men Redd Barna tok kun utgangspunkt i de 100 største våpenselskapene i verden. Derfor ønskes det en komplett oversikt over alle våpenselskap Oljefondet er investert i.

Svar:

Retningslinjene for observasjon og utelukkelse fra Statens pensjonsfond utland (SPU) innebærer blant annet at fondets midler ikke skal være investert i selskaper som produserer våpen som ved normal anvendelse bryter med grunnleggende humanitære prinsipper. I Revidert nasjonalbudsjett 2004 ble det, basert på Graverutvalgets forslag i NOU 2003: 22, definert hvilke typer våpen som omfattes av våpenkriteriet: kjemiske våpen, biologiske våpen, an-

tipersonellminer, udetekterbare fragmenter, brannvåpen, blindende laservåpen, klasevåpen og kjernevåpen. Fondet skal heller ikke være investert i selskaper som utvikler eller produserer sentrale komponenter til denne typen våpen. Begrepet «normal anvendelse» i retningslinjene, jf. ovenfor, refererer til våpentypens intenderte bruk. Ved utgangen av 2017 var 20 selskaper utelukket på grunnlag av våpenproduksjon. 16 av disse var utelukket på grunnlag av kjernevåpenproduksjon, og 4 på grunnlag av produksjon av klasevåpen.

Det er etablert en klar arbeidsdeling mellom Finansdepartementet, Etikkrådet og Norges Bank. Departementet fastsetter overordnede rammer, mens Norges Bank foretar investeringene og utover fondets eierrettigheter uavhengig av departementet. Etikkrådet overvåker fondets portefølje systematisk for grove normbrudd i strid med retningslinjene for observasjon og utelukkelse. Rådet avgir tilrådinger om observasjon og utelukkelse til Norges Banks hovedstyre, som treffer beslutninger i slike saker. Det følger av arbeidsdelingen at Finansdepartementet ikke foretar vurderinger av enkelt-selskaper.

Representanten stiller spørsmål om investeringer i våpenproduserende selskaper og avkastningen av disse investeringene. Våpen defineres i spørsmålet som liste 1, A-materiell. Dette er en annen og mer vidtrekkende definisjon enn det som ligger til grunn for våpenkriteriet i fondets etiske retningslinjer. Spørsmålet er forelagt Norges Bank, som har svart følgende:

«Oversikt over selskaper

Stortingsrepresentanten etterspør informasjon om selskaper som produserer våpen. Våpen ble i spørsmålet definert «etter de retningslinjer som gjelder for eksport av norsk forsvarsmateriell, liste 1, A-materiell.» Norges Bank har ikke en fullstendig oversikt over selskaper som produserer våpen etter en slik definisjon. Det er overlapp mellom slike våpenprodusenter og selskaper i sektoren «Defence» i FTSE/ICB sektorklassifisering, som benyttes av fondets indeksleverandør FTSE. Ved utgangen av tredje kvartal 2018 var fondet investert i aksjer utstedt av 23 selskaper til en samlet markedsverdi på 13 mrd. kroner innen «Defence». Videre kan slike selskaper finnes i sektoren «Aerospace», også definert av FTSE/ICB. Selskaper i sistnevnte sektor vil også drive innen sivil luftfart, noen trolig utelukkende. Ved utgangen av tredje kvartal 2018 var fondet investert i aksjer utstedt av 38 selskaper til en samlet markedsverdi på 24 mrd. kroner innen «Aerospace».

Det finnes også selskaper med produksjon av våpen, som ikke er tilordnet noen av de to sektorene vist til over.

FTSE/ICB tildeler sektortilhørighet til selskaper basert på andeler av selskapets samlede virksomhet. Selskaper med mindre våpenproduksjon, relativt til øvrig virksomhet i selskapet, vil da tildeles en annen sektortilhørighet, og vil ikke kunne identifiseres uten mer inngående analyse. Rapporten fra Redd Barna i 2017, som Stortingsrepresentanten referer til, tok utgangspunkt i en liste over våpenprodusenter fra SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute) Arms Industry Database. Vi har sammenlignet selskapslisten fra SIPRI Arms Industry Database med fondets investeringer, og finner selskaper fra denne listen, og hvor fondet er investert, i følgende FTSE/ICB sektorer: «Business support services», «Commercial vehicles and trucks», «Computer hardware», «Computer services», «Diversified industrials», «Electronic equipment», «Heavy construction», «Industrial machinery» og «Telecommunications equipment». Vi gjør videre oppmerksom på at enkelte av disse selskapene har våpenproduksjon som en relativt liten del av sin virksomhet, for eksempel finnes her følgende selskaper med under 10 % av sin virksomhet som kan tilknyttes våpenproduksjon: DXC, Fujitsu, General Electric, IHI Corp., Jacobs Engineering Group og ThyssenKrupp.

Sist vil vi opplyse at det trolig finnes selskaper med våpenproduksjon som ikke er omfattet av oversikten omtalt ovenfor. Oversikten fra SIPRI Arms Industry Database tok for seg de 100 største våpenprodusentene i SIPRIs datagrunnlag. For å få et fullstendig bilde må vi ta utgangspunkt i andre datakilder enn de vi har vist til her, og det vil kreve et mer omfattende analysearbeid, jf. arbeidet som er gjort i forbindelse med kullkriteriet.

Avkastning

Stortingsrepresentanten ba også om avkastningstall for 2017 og 2018. Avkastningen av aksjeinvesteringene i selskaper innen FTSE/ICB-sektoren «Defence» var 9,2 prosent i 2017 og 15,9 prosent fra 1.1.2018 til 30.9.2018, målt i internasjonal valuta. Avkastningen av investeringene i selskaper innen FTSE/ICB-sektoren «Aerospace» var 20,5 prosent i 2017 og 14,9 prosent fra 1.1.2018 til 30.9.2018, målt i internasjonal valuta. Til sammenligning hadde fondets samlede aksjeinvesteringer en avkastning på 19,4 prosent i 2017 og 3,58 prosent fra 1.1.2018 til 30.9.2018, også målt i internasjonal valuta.

Fondets aksjeinvesteringer i sektorene «Defense» og «Aerospace» omfatter følgende selskaper per utgangen av tredje kvartal 2018:

Defence
Aerovironment Inc
AVIC Jonhon Optronics Technology Co Ltd
Avon Rubber PLC
Axon Enterprise Inc
Bharat Electronics Ltd
Chemring Group PLC
Cohort PLC
Cubic Corp
Curtiss-Wright Corp
ECA
Engility Holdings Inc
FLIR Systems Inc
FMS Enterprises Migun Ltd
L3 Technologies Inc
Leonardo SpA
LIG Nex1 Co Ltd
ManTech International Corp/VA
Mercury Systems Inc
QinetiQ Group PLC
Raytheon Co
Rheinmetall AG
Thales SA
Ultra Electronics Holdings PLC

Aerospace
AAR Corp
AECC Aviation Power Co Ltd
Allegheny Technologies Inc
AVIC Aircraft Co Ltd
AVIC International Holding HK Ltd
Bombardier Inc
CAE Inc
Cobham PLC
Dassault Aviation SA
Destini Bhd
Empresa Brasileira de Aeronautica SA
Esterline Technologies Corp
FACC AG
FIGEAC-AERO
HEICO Corp
Hexcel Corp
Jamco Corp
KLX Inc
Korea Aerospace Industries Ltd
Latecoere SACA
LISI
MacroAsia Corp
Meggitt PLC
Moog Inc
MTU Aero Engines AG
RBC Bearings Inc
Rockwell Collins Inc
Rolls-Royce Holdings PLC
Saab AB
Senior PLC
Showa Aircraft Industry Co Ltd
Singapore Technologies Engineering Ltd
Spirit AeroSystems Holdings Inc
Sumitomo Precision Products Co Ltd
Teledyne Technologies Inc
TransDigm Group Inc
Triumph Group Inc
United Technologies Corp

SPØRSMÅL NR. 845**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim****Besvart 4. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Når er konseptvalgutredningen og det påfølgende kvalitetssikringsarbeidet for fremtidig fengselsstruktur i Kriminalomsorgen region Vest ferdig, og kan statsråden forsikre Stortinget om at utredningsarbeidet har full fremdrift og ikke har møtt på forsinkelser?

BEGRUNNELSE:

Ålesund fengsel er et gammelt fengsel som ikke tilfredsstiller de kravene som i dag stilles, verken for de innsatte eller ansatte. Et nytt soningssenter er planlagt plassert på Digerneset i Skodje kommune, et prosjekt med bred politisk tilslutning.

Møre og Romsdal har underdekning på soningsplasser, særlig når det gjelder plasser med høy sikkerhet og spesielt for kvinner. Tidligere utredninger har også vist det

samme. Derfor haster det med å få på plass et nytt soningssenter i regionen.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har gitt Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI) i oppdrag å gjennomføre en konseptvalgutredning (KVU) for straffegjennomføringskapasiteten på Vestlandet. Utredningen omfatter fylkene Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal.

Konseptvalgutredningen forventes ferdigstilt våren 2019. Når utredningen er gjennomført skal den kvalitetssikres iht. regelverket for store statlige investeringer. Kvalitetssikringen (KS1) planlegges sluttført i løpet av 2019. For øyeblikket forventes ikke forsinkelser i ovennevnte tidsplan. Regjeringen vil komme tilbake til prioritering av tiltak, bevilgningsbehov og framdrift i forbindelse med de årlige budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 846**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Jonny Finstad****Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Hvilke ambisjoner har regjeringen for utviklingen av «Senter for oljevern og marint miljø i Lofoten og Vesterålen som et nasjonalt og internasjonalt ledende kompetansemiljø for arbeidet med oljevern og mot marin plastforsøpling», og hvordan henger dette sammen med Kystverkets interessekartlegging der man beskriver den nye testfasiliteten i Horten som et reelt alternativ til Fiskebøl?

BEGRUNNELSE:

Proessen rundt etablering av et oljevern og miljøcenter i Lofoten og Vesterålen har vært lang og omfattende siden regjeringsplattformen i 2013 sa at senteret skulle eta-

bles. Senteret er lokalisert i Svolvær og testsenteret på Fiskebøl.

I regjeringens Granavolden-erklæring heter det at regjeringen vil «utvikle Senter for oljevern og marint miljø i Lofoten og Vesterålen som et nasjonalt og internasjonalt ledende kompetansemiljø for arbeidet med oljevern og mot marin plastforsøpling».

Samtidig sendte DNV-GL, på oppdrag fra Kystverket og Senter for oljevern og marint miljø, ut en interessentkartlegging av potensielle brukere av test- og øvingsfasiliteter for oljevern og marin forsøpling den 3. januar i år. I forvarselet som ble sendt ut 21. desember 2018 beskrives undersøkelsen «...som et ledd i en utredning av aktuelle funksjoner, samt lokalisering.» Noen av spørsmålene i undersøkelsen er:

"Hvilke fordeler eller ulemper kan det ha for din virksomhet å etablere et test- og øvingscenter på Fiskebøl eller tilgrensede områder? (beskriv nedenfor)

Hvilke fordeler eller ulemper kan det ha for din virksomhet å utvide dagens test- og øvingscenter i Horten? (Beskriv nedenfor)

Hvilke fordeler eller ulemper kan det ha for din virksomhet med delt løsning mellom Fiskebøl og Horten?"

På denne bakgrunn er det oppstått bekymringer fra lokale myndigheter i Lofoten/Vesterålen og i Nordland om at det foregår en intern omkamp/dragkamp om lokalisering og innholdet i olje- og miljøcenteret som nå utvikles i Lofoten og Vesterålen.

Svar:

Det overordna målet for Senter for oljevern og marint miljø (SOMM) er å jobbe for høg medvit og kunnskap om oljevern og marin forsøpling med sikte på å bidra i arbeidet for eit reint hav. Senteret skal fremje best tilgjengeleg vitskapleg og erfaringsbasert kunnskap og vere ein pådriver for utvikling av kostnadseffektiv og miljøvennleg teknologi, metodar og tiltak for oljevern og mot marin forsøpling. SOMM skal blant anna identifisere synergjar mellom oljevern og marin forsøpling.

Senteret skal vidare bidra til å utvikle metodar og teknologi for opprydding etter oljeutslipp og marin forsøpling. Senteret skal ikkje sjølv utvikle metodar og teknologi, men bidra til dette ved å være ein arena for samhandling; knytte kontaktar, rettleie og gi råd basert på beste tilgjengelege kunnskap og erfaringar nasjonalt og internasjonalt.

Kystverket blei i tildelingsbrevet for 2017 bedt om å byggje opp kapasitet til å simulere forureining i islagde farvatn ved nasjonalt senter for testing av oljevernutstyr. I januar 2018 leverte Kystverket ei utgreiing av moglegheter, løysingar og kostnader for etablering av fasilitetar for simulering av isfylte farvatn og strender. Tilrådinga herifrå var å byggje ny test- og øvingsfasilitet ved sida av eksisterande testhall i Horten.

For å sjå Kystverkets utgreiing i samheng med etableringa av SOMM på Fiskebøl, og dermed å leggje til rette for den beste mogelege løysinga for etablering av testfasilitetar, har departementet bedt Kystverket og SOMM setje i gong eit felles utgreiingsarbeid for etablering av fasilitetar for testing av oljeverntechnologi. Som ledd i utgreiinga blei etatane bl.a. bedt om å vurdere fordelar og ulemper med å etablere testfasilitetar i Fiskebøl versus i Horten. Denne utgreiinga skal ferdigstillast seinast 1. april 2019.

Uavhengig av rapporten si tilråding, skal Senter for oljevern og marint miljø også etablerast i Fiskebøl.

SPØRSMÅL NR. 847

Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Tom-Christer Nilsen

Besvart 7. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Hva vil samferdselsministeren gjøre for å sikre at statlige selskaper i hans sektor ikke fortrengr lønnsom privat virksomhet?

BEGRUNNELSE:

BaneNOR og Avinor har gjennom sitt oppdrag en betydelig kommersiell virksomhet knyttet til utvikling av eienommer. Begge selskaper har for eksempel hotellprosjekter. Disse spenner fra joint venture til prosjekter der for eksempel Avinor eier hotellet og leier det ut til en ekstern driver, for eksempel Choice-kjeden ved Bergen Lufthavn. BaneNOR skal bygge hotell i samarbeid med en annen kjede på Voss.

Disse og liknende prosjekter er viktige for utvikling av lufthavnsområder og stasjonsområder. Likevel må det balanseres mot hvilke virkninger det kan ha for eksisterende aktører i de bransjene de statlige aktørene beveger seg inn i. Det er ikke ønskelig at statlig virksomhet fortrengr lønnsom privat virksomhet.

Svar:

Regjeringa vil føre ein framtidretta næringspolitikk, som legg til rette for verdiskaping og vekst i privat sektor, og for at fleire private aktørar i større grad kan vere med å gi tilbod på tenester. Privat eigarskap er hovudregelen i norsk næringsliv og regjeringa vil føre ein politikk som styrkjer det private, norske eigarskapet. Norge vil framleis ha stat-

leg eigarskap i utvalde selskap, når dette er riktig for å ta hand om samfunnsansvar og kompetansemiljø.

Bane NOR SF (Bane NOR) si verksemd skal sørge for tilgjengeleg jernbaneinfrastruktur og effektive og brukarvenlege jernbaneinfrastrukturtenestar, irekna knutepunkts- og terminalutvikling. Føretaket skal gjere det meir attraktivt å bruke toget. Ein viktig føresetnad for å lukkast med dette oppdraget er å drive knutepunktsutvikling, slik at fleire kan bu og arbeide nært knutepunkta. I tråd med regjeringa si politikk, forventar eg at Bane NOR Eigedom AS løyser dette gjennom godt samarbeid og bruk av private aktørar, slik at aktiviteten bidreg til lønsam verksemd for privat næringsliv.

Regjeringa har i Meld. St. 30 (2016-2017) Verksemda til Avinor AS gjort greie for forventningar til Avinors kom-

mersielle verksemd. Samferdselsdepartementet meiner at Avinor bør konsentrere seg om utvikling og drift av norske lufthamner. Avinor sine aktivitetar utanfor kjerneverksemda, medrekna eigedomsutvikling, bør avgrensast.

Samferdselsdepartementet meiner at Avinor i større grad bør leggje til rette for samarbeid med lokale og/eller private aktørar om utviklinga av områda rundt lufthamnene. Samferdselsdepartementet meiner og at det primært bør vere som grunneigar Avinor bør engasjere seg i eigedomsutvikling. Det vil seie at Avinor bør freiste å hente ut avkastninga som følgjer av plasseringa av eigedommane, og i mindre grad engasjere seg i eigedomsutviklinga oppover i verdikjeda.

SPØRSMÅL NR. 848

Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 6. februar 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kva kapasitetar flyg meir i nordområda, og er det norske eller allierte fly statsråden viser til?

GRUNNGJEVING:

Statsråden sa i eit intervju til Tv2 tysdag 22.01.19 at me flyg meir i nord.

Svar:

g syner til brev frå Stortingets president av 30. januar 2019, med spørsmål til skriftleg svar frå stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete om kva kapasitetar som flyg meir i nordområda, og om det er norske eller allierte fly.

Stortingsrepresentanten syner til eit intervju eg gav til TV 2 tysdag 22. januar 2019, der eg sa at vi flyg meir i nord. Eg synte først og fremst til norske kapasitetar.

I intervjuet synte eg til at vi no seilar meir, flyg meir og er meir aktive med landstyrkane enn da denne regjeringa tiltredde i 2013. Eg synte til at eg er samd med forsvarssjefen i vurderinga av den endra tryggleikssituasjonen i nordområda og at vi har volummessige utfordringar i strukturen. Samstundes peikte eg på at endringane i tryggleikssituasjonen kom fortare enn vi hadde trudd når vi mellom 2013 og 2015 starta arbeidet med grunnlaget for inneverande langtidsplan. Eg synte også til at vi vil ta

med oss forsvarssjefens vurderingar om endringa i tryggleikssituasjonen og dei volummessige utfordringane i strukturen inn i arbeidet med neste langtidsplan. I denne samanheng er også alliert aktivitet, som til dømes under øving Trident Juncture i 2018, av stor operativ og tygging-spolitisk verdi for Noreg.

Langtidsplanen til regjeringa for perioden 2017–2020 medfører eit historisk løft for å bygge opp att forsvarsevna. Vi har henta inn store delar av vedlikehaldsetterslepet og byrjar no gradvis å auke aktiviteten i forsvarsgreinene og styrke nærværet i våre interesseområde. Blant anna har dei maritime patruljefly høg prioritet, og blei styrka for å auke aktiviteten frå Andøya. Tal frå Forsvaret syner at aktiviteten med maritime patruljefly steig frå 2013 til 2016, men på grunn av blant anna aldrande materiell er det no redusert til om lag same nivået som i 2013. DA-20 har til dels avhjelpt situasjonen med auka nærvær i nordområda. Russisk aktivitet i våre nærområde har ført til at talet på identifiseringar med F-16 har auka frå 2013 til 2018.

I 2016 blei det også gitt ei varig styrking for kontinuerlig nærvær av ubåt i Nord-Noreg. Seglingsaktivitet for ubåt i nord har hatt ei årleg auking etter dette, noe som også gjeld dei andre fartøya i marinen. Regjeringa har også prioritert å auke aktivitetsnivået i landmakta i Nord-Noreg, med satsing på Heimevernsdistrikta i Troms og Finnmark (HV-16 og HV-17). Samstundes har regjeringa

tilrettelagt for eit auka aktivitetsnivå i Hæren i tråd med langtidsplanen.

Auka norsk aktivitet skjer samstundes som vi gjennomfører investeringar i strategiske kapasitetar som kampfly, nye maritime patruljefly og ubåtar.

SPØRSMÅL NR. 849

Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust

Besvart 8. februar 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hva mener utenriksministeren om avgjørelsen om å avslutte TIPH og begrunnelsen for den israelske beslutningen, og hvordan vil utenriksministeren jobbe for å hindre at de internasjonale observatørene må forlate landet?

BEGRUNNELSE:

Gjennom israelsk media har den israelske statsministeren Netanyahu kunngjort at mandatet til den norskledede styrken TIPH ikke vil bli fornya, og at observatørene kan måtte forlate landet allerede denne uka.

Bakgrunnen skal være fordi TIPH gjennom sine observasjoner har utarbeidet en rapport som dokumenterte gjentatte overgrep fra israelerne mot den palestinske lokalbefolkningen i Hebron. Rapporten viser hvordan palestinere jevnlig blir utsatt for trakassering og undertrykkelse, både av bosettere og israelske styrker. «Vi kommer ikke til å tillate tilstedeværelsen til en internasjonal styrke som opererer imot oss» sa Netanyahu i mandagens uttalelse.

Palestinas president Abbas oppfordrer verden til å legge press på Israel for å få observatørstyrken til å bli. Den sivile styrken ledet av Norge har vært viktig for å rapportere om overgrep og for å sikre palestinerne internasjonal tilstedeværelse i Hebron.

Styrken har helt siden starten vært ledet av Norge, og mange nordmenn har tjenestegjort som observatører. Norge har derfor en spesielt viktig rolle. Foreløpig har det ikke kommet offisielle uttalelser fra norske myndigheter mot utkastelsen.

Svar:

TIPH har i over 22 år bidratt til å fremme stabilitet i Hebron. Den internasjonale tilstedeværelsen har bidratt til å forebygge vold og skape en følelse av sikkerhet i et område preget av spenning og konflikt.

I en fellesuttalelse 1. februar har jeg sammen med utenriksministrene fra de andre bidragslandene (Sveits, Tyrkia, Italia, Sverige) beklaget den ensidige israelske beslutningen om ikke å fornye mandatet til TIPH. Konsekvensen av beslutningen er at TIPH ikke lenger har et mandat til å utføre sitt observatørroppdrag, og at gjennomføringen av en del av Oslo-avtalene avbrytes.

Vi har protestert mot den israelske påstanden om at TIPH har motarbeidet Israel, og vi har også gitt klart uttrykk for det overfor israelske myndigheter. Norge og de andre bidragslandene har bidratt til TIPH på invitasjon fra partene. Oppdraget er blitt utført i tråd med mandatet, som i 22 år er blitt fornyet av partene hver sjette måned.

Situasjonen i Hebron er fortsatt spent og skjør. Jeg er bekymret for konsekvensene av den israelske beslutningen ettersom dette innebærer at konflikthåndteringsmekanismer nå avvikles.

Norge har jevnlig understreket at bidragene til TIPH er noe vi gjør for partene etter anmodning fra dem. Vi har uttrykt overfor partene at vi er rede til å komme tilbake til Hebron hvis de begge ønsker det.

SPØRSMÅL NR. 850**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad****Besvart 7. februar 2019 av helseminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er begrunnelsen for at private, digitale helsetjenester ikke har tilgang til fastlegeregisteret, og vil statsråden sørge for at de får tilgang til registeret, slik at de kan sikre at fastlegene har oversikt over pasientenes sykdomshistorie og behandlingsforløp?

BEGRUNNELSE:

I fastlegeregisteret fremgår det hvilken fastlege den enkelte innbygger har. Det finnes en spørretjeneste «Pasientens fastlege» som gjør det mulig å søke i registeret og finne ut hvem som til enhver tid er gjeldende fastlege for en pasient. Det er personopplysningsloven som regulerer hvilke behandlergrupper som skal ha tilgang til opplysninger om hvilken fastlege den enkelte innbygger har. Som følge av dette er en del

behandlergrupper utelukket fra tjenesten, og det fører til at det ikke kan sendes journal eller epikrise til pasientens fastlege i de tilfellene der pasienten ikke husker navnet på sin egen fastlege. Dette hindrer fastlegene i å ha oversikt over pasientenes sykdomshistorie og behandlingsforløp. Det vil styrke fastlegeordningen at andre behandlere kan sende journal eller epikrise til fastlegen – også i de tilfellene der pasienten ikke husker navnet på sin egen fastlege.

Svar:

Jeg viser til representantens spørsmål om hvorfor tilbydere av private, digitale helsetjenester ikke har tilgang til fastlegeregisteret. Registeret er hjemlet i helse- og omsorgstjenesteloven og fastlegeforskriften. Formålet med registeret er å administrere fastlegeordningen, noe som setter de overordnede rammebetingelsene for hva registeret kan benyttes til. Helsedirektoratet forvalter fastlegeregisteret. Av personvern hensyn er det viktig at helsepersonell ikke gis tilgang til flere registre/systemer enn nødvendig. Dersom det finnes andre kilder som inneholder relevant informasjon, som helsepersonellet allerede har tilgang til, bør dette utnyttes.

Nasjonal kjernejournal er bedre utviklet, tilpasset og regulert for denne type bruk, blant annet med tanke på taushetsplikt, pasientinnsyn, logg og informasjonssikkerhet. Nasjonal kjernejournal er utviklet for å gi helsepersonell rask tilgang til utvalgte og viktige helseopplysninger om sine pasienter, blant annet legemidler, fastlege, kritisk informasjon, besøkshistorikk med videre. Jeg forventer at også helsepersonell i helprivate virksomheter er aktive brukere av kjernejournaløsningen. Bruk av kjernejournalen sikrer helprivate leger tilgang til nødvendig og relevant pasientinformasjon, herunder opplysninger om pasientens fastlege.

Dersom det viser seg at helsepersonell i helprivate virksomheter har behov for andre opplysninger om fastlegen enn det som er tilgjengelig i Nasjonal kjernejournal, så vil jeg vurdere behov for endringer i regelverket.

SPØRSMÅL NR. 851**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 14. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

I den seinere tid er det blitt avdekket store tekniske mangler med mange utenlandske vogntog som kommer over til Nord-Norge fra Finland. I dag er det slik at norsk personell på kontrollstasjonene inne i Finland bare kan kon-

trollere og stanse vogntog på vei inn i Norge dersom de ikke har kjettinger eller dekk etter forholdene.

Vil statsråden ta initiativ til at norsk personell også kan kontrollere og stanse vogntog med andre feil og mangler enn dekk og kjettinger eller hvis brudd på kabotasje regelverket?

Svar:

Nord-Noreg har hatt store utfordringar med utforkøyringar, fastkøyringar og alvorleg hendingar med vogntog i vinter. Som følgje av dette har Statens vegvesen intensivert kontrollinnsatsen og omlokalisert kontrollressursar til utsette område i regionen. Tollmyndigheitene, som har fått delegert myndigheit til å kontrollere vinterdekk og kjettingar, har òg intensivert slik kontroll ved grensestasjonane i nord.

Som stortingsrepresentanten er kjend med, ligg nokre av tollgrensestasjonane i nord på finsk og svensk territorium. Rammene for Tolletaten sitt samarbeid med finske tollmyndigheiter vert regulert av Grensetollsamarbeidsavtalen frå 1968, og samarbeidet med svenske tollmyndigheiter vert regulert av Grensetollsamarbeidsavtalen frå 1959. Etter desse avtalene kan Noreg samarbeide med hhv. Finland og Sverige om tollklarering og tollkontroll av trafikken. Avtalene er primært utforma for kontroll av vareførsel, og omtalar ikkje sekundæroppgåver, som kontroll av vinterutrustning, som tollmyndigheitene forvaltar på vegne av Statens vegvesen. Utgangspunktet er difor at Vegvesenet sine kontrollørar ikkje kan utføre nokon form for kontroll åleine på dei tollstasjonane som ikkje ligg i Noreg, då dette vil vere i strid med Grensetollsamarbeidsavtalen. Dei har heller ikkje heimel til å utføre slike kontrollar utanfor norsk territorium etter vegtrafikklova.

Som ledd i den auka kontrollinnsatsen har Tolletaten opna for at Statens vegvesen i ei viss utstrekning kan delta under kontrollar på andre sida av grensa, under føresetnad om at det er Tolletaten sin lovheimel til kontroll som nyttast, og at kontrollane blir gjennomført under leiing av Tolletaten. Etter vegtrafikkloven § 10 andre ledd gjeld

Tolletaten sin myndigheit kontroll av krav til dekkutrustning, krav til å ha med kjettingar, samt plikta til å ha elektronisk betalingseining med gyldig avtale. Samarbeidet mellom Vegvesenet og Tolletaten bidreg til styrka kontrollverksemd. Reglane opnar ikkje for andre typar kontroll enn det som går fram av vegtrafikklova § 10. Slik myndigheit ville dessutan krevje at tollpersonell har særskilt teknisk kompetanse på køyretøy.

Eg viser til at utover krav til vinterutrustning er krava til tunge køyretøy i hovudsak like for EU/EØS-landa. Reglane er vidare innretta slik at det i utgangspunktet er ei oppgåve for dei nasjonale styresmaktene å syte for at køyretøy innafor deira grensar, fyller krava etter regelverket. Kontroll av brot på køyre- og kviletidsregelverket står likevel i ei særstilling, då brot som har skjedd på anna territorium kan kontrollerast og straffefølgjast i Noreg, jf. også vegtrafikklova § 32. Når det gjeld kontroll av kabotasje-reglane vil dette uansett først vere aktuelt etter at køyretøyet har passert norsk grense.

Med dette som utgangspunkt vil det viktigaste verkemiddelet vere å arbeide for gode løysingar mellom Statens vegvesen, Tolletaten og finske/svenske kontrollmyndigheiter innanfor gjeldande rammar. Vidare vil regjeringa jobbe for å auka den internasjonale samhandlinga mellom kontrollmyndigheitene i andre EU/EØS-land. Målet er eit auka kontrollfokus på tvers av grensene, for å redusere risikoen for at køyretøy med manglar passerer grensa til Noreg, jf. m.a. revidert strategi for arbeidslivskriminalitet regjeringa la fram 5. februar 2019. Samstundes vil vi fortsette arbeidet nasjonalt med å styrke kontrollinnsatsen for å fange opp den andelen av køyretøya som har manglar etter vegtrafikk- og yrkestransportlovgivinga.

SPØRSMÅL NR. 852

Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 8. februar 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Design Region Bergen står nå i fare for å bli lagt ned på grunn av manglande økonomisk støtte. I løpet av de siste 10 årene har de bidratt til etablering av Design Thinking, et unikt tverrfaglig utdanningstilbud mellom NHH, UiB, HVL og NTNU. De har årlig arrangert Bergen Design Festival, har et bredt geografisk nedslagsfelt og har utviklet

design innen industri, helse, bygg og byutvikling og utdanning.

Vil ministeren ta grep for at noe av de 65 mill. til DOGA kan bli fordelt til regionale design miljø?

BEGRUNNELSE:

Design Region Bergen har vært pådriver og fasilitator for etablering av Norges første og eneste tverrfaglige studium

i Design Thinking. Det har vært innovativt i seg selv å få fire utdanningsinstitusjonene: NHH, UiB, HVL og NTNU til å utvikle et felles program og gi studiepoeng i fellesskap. Kullene har vært fulle siden pilot nr. to, og til sommeren har 135 studenter fra hele landet og fra svært ulike bransjer fullført studiet. Designbyrå melder at de har fått helt andre kunder og andre oppgaver etter at ansatte har gjennomført studiet. Store bedrifter som Tryg forsikring har tatt i bruk design-thinking metodikken og utviklet nye produkt. Wilhelm Wilhelmsen har utviklet en global ledelse program. Norled har brukt metodikken for å redusere klimautslipp fra ferger for å nevne noen konkrete eksempler. Dersom Design Region Bergen blir lagt ned mister studiet sitt fasilitator. I samarbeid med Bergen Teknolioverføring (BTO), kommuner og helseforetak har Design Region Bergen satset på helse som har resultert i helt nye løsninger for barn med autisme og ulik bruk av tjenestedesign som styrker blant annet brukermidvirkning. De har nå startet et prosjekt innen utdanning for å bruke design-thinking metodikken for å redusere frøfall. Hvert år har Design Region Bergen arrangert Bergen Design Festival over 10 dager. Til høsten skulle det vært 10 års jubileum. Design Region Bergen har medlemmer hovedsakelig fra Vestlandet, men har vært en god støttespiller for etablering av NODA i Tromsø og tilsvarende interesse er det fra Stavanger, Møre og Oslo.

Design Region Bergen har hatt Arena status i 5 år. Det har gitt forutsigbarhet og rom for å utvikle design metodikk innenfor mange bransjer og samfunnsområder og skapt en moden kompetanseklynge med medlemmer fra hele landet. Design Region Bergen søkte om NCE-status for å sikre videre drift til å videreutvikle designmetodikk, digitalisering og bærekraftige forretningsmodeller. Det ville bidra til kompetanse og metodikk for å realisere satsingene som Digital21, Bygg21, HelseOmsorg21 og tilsvarende innenfor de fleste samfunnsområder.

Det er stor konkurranse om Innovasjon Norge sine klyngemidler, men det er underlig at virkemiddelapparatet har lagt vekt på spissing og silo-tekning, mens man ellers etterspør økt tverrfaglighet. Design Region Bergen har jobbet strategisk med tverrfaglighet og dokumentert resultater.

Næringskomiteen har de to siste årene etterlyst et tydeligere mandat for å fremme design i hele landet, og i alle sektorer med potensial for verdiskaping. I skriftlig spørsmål 2345 fra oktober 2018, viser næringsministeren til at Design og arkitektur Norge (DOGA) er en stiftelse, og at regjeringen vil gjennomføre en gjennomgang av virkemiddelapparatet, hvor de ulike virkemidlene og virkemiddelaktørenes effekt og samarbeid blir sentrale tema. Det vil være trist om Design Region Bergen blir lagt ned mens regjeringen utreder.

Svar:

Jeg vil at DOGA styrker sin innsats med å nå ut til regionale miljøer. Jeg har derfor tydeliggjort DOGAs regionale og landsdekkende rolle i tilskuddsbrevet for 2019 sammenliknet med 2018. Tilskuddsbrevet til DOGA for 2019 har følgende føring:

"Design og arkitektur Norge har en viktig nasjonal rolle og skal nå hele landet. I 2019 skal Design og arkitektur Norge tydeliggjøre og styrke denne oppgaven ved fortsatt å fremme bruk av design og arkitektur i hele landet, og særlig yte innsats mot de sektorer med nasjonale fortrinn. Design og arkitektur Norge skal samarbeide med lokalt forankrede initiativ med potensial for økt verdiskaping innenfor hele sitt virksomhetsområde. Design og arkitektur Norge skal legge forholdene til rette for samarbeid med tilsvarende miljø i resten av landet og det bes om at det innen 1. april 2019 skal leveres en konkret plan som viser hvordan dette samarbeidet skal styrkes."

Denne konkrete planen vil presentere hvordan stiftelsen skal styrke sitt regionale samarbeid, hvordan samarbeidet struktureres og hvilke aktiviteter og regionale partnerskap som gir størst verdi for bredden av regionale brukergrupper. DOGA har en rolle som virkemiddelaktør for arkitektur og designdrevet innovasjon, og samarbeid med øvrige relevante bransje- og kompetansemiljøer vil være én av flere måter stiftelsen kan ivareta en helhetlig rolle som virkemiddelaktør fremover.

Regjeringen har startet en gjennomgang av det næringsrettede virkemiddelapparatet. Formålet med gjennomgangen er å sørge for at vi får mest mulig verdiskaping og lønnsomme arbeidsplasser ut av de midlene vi kanalisere gjennom virkemiddelapparatet. Gjennomgangen skal blant annet se på samspill og arbeidsdeling mellom ulike virkemidler og virkemiddelaktører lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt. DOGA er omfattet av denne gjennomgangen.

Jeg forstår godt at Design Region Bergen er skuffet over at de ikke nådde frem i konkurransen om opptak til NCE-status. Jeg kan her bare henvise til at opptak vurderes gjennom en åpen konkurranse ut fra kriterier som er felles for alle søkere. Når det gjelder lokaliseringen av DOGAs arbeidsplasser, gjør jeg igjen oppmerksom på at departementet gir tilskudd til DOGA, som er en selvstendig stiftelse og selv råder over hvor stillingene skal være.

SPØRSMÅL NR. 853**Innlevert 30. januar 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 4. februar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Hva er gjort etter at det ble avdekket at «Din Utvikling AS» hadde ulovlig arbeidsforhold i Rogaland, og hva er gjort for å sikre at alle avtalene som inngås med Nav om å levere tiltak ikke driver ulovlig kontraktørvirksomhet?

BEGRUNNELSE:

I flere medieoppslag i 2017 og 2018, blant annet nettavisen E24, har det blitt avdekket at rådgivingselskapet Din Utvikling hadde ulovlige ansettelsesforhold i Rogaland.

Din utvikling har vunnet Nav-anbud etter Nav-anbud, og levert ulike typer arbeidsmarkedstiltak til det offentlige siden 2009 – ved hjelp av innleide karriereveiledere. Advokatfirmaet Wiersholm gransket i 2017 Din Utviklings praksis med å leie inn veiledere i Rogaland. Advokatfirmaet konkluderte med at de innleide veilederne ikke har hatt status som arbeidstagere overfor Din Utvikling er et brudd med norsk lov, og et brudd med rammeavtalen inngått med Nav Tiltak Rogaland. Wiersholms rapport anbefalte Nav å kreve at de som er innleide veiledere i dag både formelt og reelt får status som arbeidstagere i Din Utvikling, og at Nav dessuten undersøker tilknytningsforholdet mellom Din Utvikling og veiledere også andre steder i landet.

Svar:

Arbeids- og velferdsetaten har ansvaret for gjennomføringen av arbeidsmarkedstiltak og oppfølging av leverandører. Jeg har derfor innhentet opplysninger fra Arbeids- og velferdsdirektoratet som grunnlag for svar på representantens spørsmål.

Etter at det ble avdekket at tiltaksleverandøren Din Utvikling AS benyttet veiledere innen oppfølgingstiltaket som var knyttet til leverandøren med oppdragskontrakter, ble det reist spørsmål om disse var å anse som arbeidstakere. Arbeids- og velferdsetaten innhentet en vurdering av lovligheten av denne type kontrakter fra advokatfirmaet Wiersholm. Wiersholms rapport fastslår at rollen som veileder i oppfølgingstiltaket ikke lovlig kan settes ut til selvstendige oppdragstakere. De som utfører denne veilederrollen vil arbeidsrettslig være å anse som arbeidstakere etter arbeidsmiljølovens bestemmelser.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at de har vært i dialog med Din Utvikling AS og NAV-fylkene for å sikre at konklusjonene i rapporten etterleves. Din Utvikling AS har meldt tilbake til direktoratet at alle ulov-

lige ansettelsesformer nå skal opphøre. Leverandøren har bekreftet at alle veiledere innen oppfølgingstiltaket i alle tjenesteområder nå er ansatt som arbeidstakere.

Direktoratet har for øvrig bedt NAV-fylkene kartlegge alle sine leverandører av oppfølgingstiltaket knyttet til ansettelsesform. Direktoratet opplyser at det per i dag er et svært begrenset innslag av ansettelsesformer som ikke er i tråd med konklusjonen i Wiersholms rapport. Disse forholdene er nå under utfasing. NAV vil derfor fortsette arbeidet for å sikre at dette kommer i orden hos alle leverandører innen oppfølgingstiltaket i alle fylker uten at det i for stor grad går utover brukernes tilbud.

Videre har NAV utarbeidet nye konkurransegrunnlag for avklarings- og oppfølgingstiltak. I de nye kontraktene er det et krav at alle leverandører må være kjent med konklusjonene i Wiersholm-rapporten. Det er leverandørenes ansvar å sikre at tilbudet er i tråd med dette.

Jeg er tilfreds med at Arbeids- og velferdsdirektoratet har igangsatt en konkret oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 854**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 6. februar 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å fremme nominasjonen av norsk klinkbåttradisjon til Unescos liste over menneskehetens immaterielle kulturarv?

BEGRUNNELSE:

Det foregår et stort nordisk samarbeid om å nominere nordisk klinkbåttradisjon til Unescos representative liste over menneskehetens immaterielle kulturarv. Samarbeidet ledes av forbundet Kysten. Over 200 kunnskapsmiljøer i hele Norden stiller seg bak nominasjonen. Saken ligger nå hos Norsk Kulturråd, som gjør en kvalitetssikring av nominasjonsteksten. Det siktes mot at nominasjonen fremmes av det norske kulturdepartementet på vegne av alle de nordiske kulturdepartementene innen fristen i mars 2019. Første mulighet for behandling i Unescos mellomstatlige komite, er i november/desember 2020.

En oppføring på Unescos liste kunne bli et virkelig statusløft for en viktig del av vår maritime kulturarv.

Svar:

Jeg er kjent med Forbundet Kystens initiativ til en mulig, fellesnordisk nominasjon av nordiske klinkbåttradisjoner, og at et slikt nominasjonsforslag ligger til vurdering hos Norsk kulturråd.

Jeg synes det er positivt at kulturaktører engasjerer seg i nordisk samarbeid. Dette vitner om et stort, bærekraftig og levende engasjement for den maritime og den immaterielle kultur-arven. Norge og de nordiske landene er kystnasjoner med lange tradisjoner.

Nominasjonsforslaget ligger nå til vurdering i Kulturrådet. Kulturrådet vil på vanlig måte for slike saker gjøre sin vurdering på et uavhengig, faglig grunnlag.

Jeg vil derfor avvente en eventuell tilrådning fra Kulturrådet. Dersom Kulturrådet tilrår at nominasjonsforslaget fremmes, vil mitt departement vurdere dette før jeg eventuelt treffer en beslutning om nominasjon.

Internasjonalt er det et stort press rundt nominasjoner til UNESCOs lister og fortegnelser. Vi ser at beslutningsprosessene i UNESCOs mellomstatlige komité utsettes for press. Jeg vil understreke at det er viktig at fagligheten opprettholdes i slike prosesser.

Dersom jeg beslutter at nominasjonen skal fremmes, vil Kulturdepartementet kontakte kulturdepartementene i de nordiske landene og invitere dem til å stille seg bak nominasjonen. Dette vil i så fall være den første gangen de nordiske landene går sammen om en slik nominasjon. Det vil da være viktig at kulturdepartementene i de nordiske landene får tid og anledning til å vurdere spørsmålet om å bli med på et fritt og selvstendig grunnlag.

Dersom det av tidshensyn ikke skulle la seg gjøre å fremme en eventuell fellesnordisk nominasjon før 31. mars 2019, vil Kulturdepartementet følge opp saken videre med sikte på endelig nominasjon i 2020.

SPØRSMÅL NR. 855**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 12. februar 2019 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Da Stortinget behandlet langtidsplanen for forsvaret i 2016 ble det bestemt at forsvarets IKT-tjenester skulle samles på Jørstadmoen.

Hva er status for flytting, hvor mange arbeidsplasser er allerede flyttet, og hvor mange forsvarsarbeidsplasser

og studieplasser er det på Lillehammer nå sammenlignet med i 2013?

BEGRUNNELSE:

Forsvarets IKT-tjenester/ Cyberforsvarets plassering på Lillehammer er viktig for Innlandet og de kompetansemiljøene som allerede jobber med fagområdet på bl.a. NTNU Gjøvik.

Allerede i september 2010 annonserte daværende forsvarsminister Grete Faremo at sjefen for Forsvarets informasjonsstruktur skulle plasseres på Jørstadmoen. I forbindelse med framleggelsen av langtidsplanen for forsvaret i juni 2016 opplyste sportingsrepresentant Olemic Thommesen at Jørstadmoen blir hovedbase for forsvarets IKT-tjenester og at det ville bli en betydelig oppbygging av Jørstadmoen med mellom 600 – 1000 personer. Det ville bety minst en fordobling av aktiviteten.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 31. januar 2019 med spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud om IKT- virksomheten i Forsvaret.

IKT-virksomheten i Forsvaret vil konsentreres til færre geografiske steder, i takt med endringer i Forsvarets basestruktur og den teknologiske utviklingen innenfor IKT, og vil ha Jørstadmoen som fremtidig hovedbase, i tråd med Innst. 388 s (2011–2012) til Prop. 73 S (2011–2012). Dette er fulgt opp fra departementets side gjennom departementets iverksettelsesbrev til forsvarssektoren for langtidsplanperioden. Ledelsen i Cyberforsvaret, med stab- og støttefunksjoner reduseres i omfang og samles til Jørstadmoen. Videre skal Cyberforsvaret i inneværende planperiode utvikle virksomhet ved baser som legges ned og samle øvrige deler av organisasjonen til færre steder, med Jørstadmoen som hovedbase. De delene av IKT-virksomheten i Forsvaret som kan samles i et geografisk plassert senter, samles til Jørstadmoen. Samtidig vil Cyberforsvaret, blant annet for å opprettholde en robust og tilgjengelig informasjonsinfrastruktur for Forsvaret, nødvendigvis måtte forbli en distribuert organisasjon også i tiden fremover. Det etableres også et felles IKT-responsmiljø for forsvarssektoren, et såkalt MilCERT, som en del av moderniseringen av IKT-virksomheten i forsvarssektoren. Dette responsmiljøet etableres i Cyberforsvaret.

På lik linje med andre sektorer, stilles det økte krav og forventninger til en modernisert IKT-virksomhet i forsvarssektoren som kan legge til rette for digitalisering. Sektoren skal utvikles slik at den er i stand til raskt å ta i bruk og tilpasse ny teknologi i henhold til sektorens behov, herunder gjennom bruk av strategisk samarbeid med aktører utenfor sektoren, jf. Prop. 1 S (2018–2019). Disse tiltakene er viktige for å understøtte og øke digitaliseringstakten i Forsvaret og øvrige etater.

IKT-virksomheten skal effektiviseres og kostnader skal reduseres, jf. Prop. 1 S (2017–2018), blant annet gjen-

nom mer effektive anskaffelser, forvaltning og IKT-drift, samt gjennom redusert bemanning. Antall arbeidsplasser sentralt vil også påvirkes av dette.

Intern omorganisering og iverksatte tiltak for å forbedre Cyberforsvarets leveranser har gjort at det er tilkommet rundt 40 forsvarsarbeidsplasser ved Cyberforsvaret på Jørstadmoen de siste par årene. Videre er det for skoleåret 2018/2019 opprettet en pilot innen teknikerutdanning under Cyberforsvarets våpenskole med 13 studieplasser. Disse kommer i tillegg til de rundt 120 studieplassene ved Cyberingeniørskolen under Forsvarets høghskole.

Cyberforsvaret opplyser at deres ansatte er fordelt på om lag 50 tjenestesteder. De fleste av årsverkene er knyttet til drift og vedlikehold av Forsvarets landsdekkende kommunikasjonsinfrastruktur bestående av fibernett, radiolinjeforbindelser, radionett og satellittkommunikasjon. Cyberforsvaret opplyser videre at det er i overkant av 1 100 årsverk i Cyberforsvaret og at de har sin største tilstedeværelse på to geografiske steder, i underkant av 450 årsverk på Jørstadmoen, og i underkant av 400 årsverk på Kolsås og i Oslo-området. Andre lokasjoner av størrelse inkluderer Eggemoen, Haakonsværn, Ørland, Reitan og Indre Troms.

SPØRSMÅL NR. 856**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 8. februar 2019 av utenriksminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Støtteordningen “Opplysningsarbeid for fred” ble avvirket i Statsbudsjettet for 2018 og kuttet videreført i 2019. Noen av de rammede organisasjonene fikk øremerket midler i budsjettforliket, men et angivelig “arbeidsuhell” førte til at Nei til atomvåpen (NTA) står uten støtte. NTA har fått signaler om at det likevel finnes midler å søke på.

Når og hvor vil en slik støtteordning komme, og vil den være slik at NTA og andre som driver sitt arbeid i Norge kvalifiserer til å søke?

BEGRUNNELSE:

En rekke norske fredsorganisasjoner mottok tidligere statsstøtte gjennom ordningen “Opplysningsarbeid for fred” under postene 118.71 og 164.72, men Solberg-regjeringen avvirket denne i Statsbudsjettet for 2018. Avviklingen er videreført i budsjettet for 2019. Kuttet rammet norske organisasjoner som driver med informasjonsarbeid i Norge rundt forskjellige fredspolitiske temaer.

I budsjettforliket mellom regjeringen og KrF ble det i høst øremerket midler til enkelte av de rammede organisasjonene, men Nei til atomvåpen (NTA) mistet all støtte i det som overfor dem ble beskrevet som et “arbeidsuhell” i deres kontakt med representanter fra regjering og regjeringspartier. Organisasjonen frykter også at eventuelle støtteordninger vil bli lagt under bistandsbudsjettet, og at de dermed risikerer å diskvalifiseres for midlene siden de ikke primært driver med bistand. Dette var begrunnelsen da støtten til ICAN-kampanjen ble kuttet for et par år siden.

Vi er ikke tjent med et samfunn hvor støtte til sivilsamfunnsorganisasjoner blir en politisk kasteball. Den store usikkerheten avviklingen av “Opplysningsarbeid for fred” har satt organisasjonene i, har ført til at flere har sett seg nødt til å si opp både kontorer og ansatte, og Fredshuset i Oslo stengte dørene i januar i år. Vedvarende økonomisk usikkerhet går på bekostning av genuint opplysningsarbeid og effektiv ressursbruk. Uten faste og forutsigbare økonomiske rammer er det vanskelig å sikre og videreføre den profesjonaliteten og kompetansen som kreves for å opprettholde aktivitet og sikre frivillig engasjement.

De Grønne ser med glede på at Granavolden-plattformen slår fast at Regjeringen vil “Opprette en søkbar støtteordning for norske organisasjoner som jobber med fred og nedrustning”, og håper denne vil kunne fylle tomrommet etter “Opplysningsarbeid for fred”. Dessverre er det fortsatt uklart når denne kommer på plass, om ordningen

vil omfatte organisasjoner som driver opplysningsarbeid i Norge og om norske fredsorganisasjoner vil være i stand til å fortsette sin drift frem til dette kommer på plass.

Svar:

Totale bevilgninger til nedrustning har økt fra 2018 til 2019.

Allerede i budsjettforslaget for 2019 ble det etablert en tilskuddsordning på 02-området, som del av posten 118.72 Nedrustning, ikke-spredning og kjernefysisk sikkerhet. I Granavolden-plattformen stadfestes at regjeringen vil etablere en søkbar støtteordning for norske organisasjoner som jobber med fred og nedrustning.

Ordningen kommer i tillegg til øremerkingen til organisasjonene ICAN, Norske leger mot atomvåpen og Norges fredsråd.

Ordningen vil se arbeidet for nedrustning mer i sammenheng med andre globale sikkerhetsutfordringer. Dette gjelder også tiltak i utviklingsland som støttes over post 151.71 Globale sikkerhetsspørsmål og nedrustning.

Departementet tar sikte på utlysning av ordningen på www.regjeringen.no i midten av februar. Den vil støtte ulike typer tiltak for nedrustning i tråd med regjeringens mål for posten. Selv om opplysningsarbeid ikke er et spesifikt mål utelukker ikke ordningen støtte til dette formålet.

SPØRSMÅL NR. 857**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 5. februar 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik****Spørsmål:**

En ung fisker fra Svolvær går nå ei uviss fremtid i møte etter først å ha fått ei rekrutteringskvote, men 2.5 mnd. senere får beskjed om at den ikke tilkommer han likevel.

Er saksbehandlingen av denne saken gjort forskriftsmessig, er det vanlig å bruke så lang tid og har fiskeriministeren noen planer om å utvide de populære rekrutteringskvotene slik at ungdom som vil inn i yrket får en mulighet til å oppnå sin drøm?

BEGRUNNELSE:

I Lofotposten 25. feb. d.å. kunne vi lese om en ung fisker fra Svolvær som 9. nov i fjor fikk den svært gledelige nyheten om at han var en av ti utvalgte som hadde fått rekrutteringskvote.

Å få ei rekrutteringskvote er i norske fiskerisammenheng større enn å vinne i lotto. De senere årene har det å komme seg inn i fiskerinæringen blitt vanskeligere og vanskeligere. Det kreves store investeringer og mye kapital og for ungdom som vil inn i yrket er det å fremskaffe slike summer svært vanskelig, ja neste umulig. Derfor har og er rekrutteringskvotene svært viktig for mange unge som finner dette yrket fascinerende. 127 søknader kom inn i fjor og viser hvor stort trykket er for å få ei slik kvote. Fiskeren var trukket ut i første runde. Planene for sesongen ble lagt, han sa opp plassen på en større fiskebåt, men 2.5 mnd. senere får han altså beskjed om at han ikke har fått rekrutteringskvote likevel, den er blitt gitt til en annen.

Den unge fiskeren sier selv han ikke er bitter på den andre som har fått "hans" kvote, men at det er saksbehandlingen og den lange tiden Nærings- og fiskeridepartementet har brukt på klagen som kom inn i etterkant at fiskeren fikk beskjed om at han var en av de 10 heldige. Ungdommen stiller nå store spørsmål med begrunnelsen departementet har for å ha brukt så lang tid.

Det er et spørsmål jeg gjerne vil at også ministeren svarer på.

Jeg stiller spørsmål med om det å bruke så lang tid fra klagefristen går ut til ny vurdering blir gjort er nødvendig. Og om der virkelig ikke finnes muligheter for fiskeriministeren å gi ei ekstra kvote, altså 11 rekrutteringskvoter istedenfor 10, når departementet helt åpenbart med lang saksbehandlingstid har gjort fremtiden til en fisker Så usikker.

Svar:

Kriteriene for tildeling av rekrutteringskvote har gjennom årene blitt bearbeidet og justert for best mulig å treffe motiverte og dyktige unge fiskere. Siden ordningens første år i 2009 er det tildelt over 100 rekrutteringskvoter til unge fiskere.

Rekrutteringskvoteordningens hovedformål er å gjøre det lettere for unge fiskere å etablere seg som farteier, og sikre rekruttering til fiskeryrket.

Den 7. november 2018 fikk en ung fisker fra Svolvær en foreløpig deltakeradgang i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N, en såkalt rekrutteringskvote. I vedtaket hvor den foreløpige deltakeradgangen fremkommer, blir det understreket at

"dette er en foreløpig tildeling basert på den rangeringen som er foretatt. En eventuell klagerunde kan endre denne rangeringen."

Det er altså ikke slik at man trekkes ut blant søkerne, men det blir foretatt en rangering etter kriterier fastsatt i en forskrift.

Etter en klagerunde ble det klart at Fiskeridirektoratet region Nord, som i første instans har det nasjonale ansvaret for saksbehandling av disse søknadene, hadde vurdert og vektlagt ett av kriteriene for rekrutteringskvoter feil. Dette ble opplyst i brev 20. og 21. desember 2018 til de 15 øverste rangerte søkerne. Den unge fiskeren fra Svolvær var en av dem som mottok brevet.

21. januar 2019 ble det sendt et korrigeret vedtak (avslag) på søknad om nytildeling av deltakeradgang i rekrutteringsøyemed for 2019 til vedkommende. Dette avslaget innebar at en annen ung fisker rykket opp, og fikk tildelt en slik rekrutteringskvote.

Fiskeren fra Svolvær ble ikke tildelt endelig rekrutteringskvote fordi han etter kriteriene for slik kvote, da rangeringen ble foretatt etter en korrekt forståelse av forskriften, ble rangert som nr. 15. Det ble for 2019 utlyst 10 rekrutteringskvoter. Det er dermed flere fiskere som er "foran i køen".

Jeg vil understreke at når det er et begrenset antall tillatelser, i dette tilfellet rekrutteringskvoter, som lyses ut og skal tildeles, så må det nødvendigvis kunne gjøres endringer etter en klagerunde. Derfor ble det uttrykkelig vist til dette i vedtakene etter behandlingen i første instans, som referert ovenfor. Den som innretter seg etter førsteinstansvedtaket før eventuelle klager er behandlet, må derfor selv bære ansvaret for det.

Tildeling av rekrutteringskvoter er en ordning som besluttes for ett år av gangen, og det vurderes hvert år hvorvidt det skal utlyses deltakeradganger i rekrutteringsøyemed, hvor mange rekrutteringskvoter som eventuelt skal lyses ut og hva som skal være kriteriene for tildeling.

Jeg vil også legge til at tildeling av rekrutteringskvote ikke er den eneste ordningen vi har for å legge til rette for

rekruttering av fiskere. Den såkalte ungdomsfiskeordningen er en åpen ordning for unge mellom 12 og 25 som vil drive fiske i sommerferien, og kan dermed også gi interesserte en mulighet for å skaffe seg verdifull erfaring. Det tildeles også skolekvoter til videregående skoler for å legge til rette for den praktiske opplæringen i fiske, og det tildeles lærlingekvoter for de elevene som har kommet til denne fasen i utdanningen.

SPØRSMÅL NR. 858

Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 5. februar 2019 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

Mener statsministeren i fullt alvor at trygghet i hverdagen handler om noe "så enkelt" at det kun er i sentrum av en kommune man skal kunne følge seg trygg?

BEGRUNNELSE:

Statsministeren uttalte i forbindelse med regjeringserklæringen følgende:

"Trygghet i hverdagen er en sentral del av det norske velferdssamfunnet. Det handler både om noe så enkelt som at det å ferdes i sentrum av kommunen skal oppleves trygt for alle, og at vi har et troverdig forsvar av landet vårt."

Svar:

Spørsmålsstiller forsøker å tillegge meg andre meninger enn det jeg har gitt uttrykk for. Det er ikke grunnlag for å misforstå setningen i regjeringserklæringen.

Man skal selvsagt kunne føle seg trygg over alt. Men sentrum ble trukket fram som eksempel fordi vi vet at enkelte steder oppleves som spesielt utrygge av enkelte, særlig på kveldstid og om natten, og som oftest i sentrumsstrøk. Det må myndighetene ta tak i.

SPØRSMÅL NR. 859

Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 7. februar 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

I forbindelse med vedtaket om å innføre ATW på alle nybygg i UH-sektoren har undertegnede følgende spørsmål:

Hvorfor har ikke regjeringen brukt de etablerte fagmiljøene i Norge til å utrede spørsmålet om ny arealbruk i staten og er ministeren uroet over at forskere og arbeid-

stilsynet hevder at forskningsresultater er blitt manipulert og tilbakeholdt i denne saken?

BEGRUNNELSE:

For å spare areal, miljø og økonomi innfører KMD/Statsbygg aktivitetsbaserte kontorplasser (ABW) der ansatte skal bytte arbeidssted tilpasset den aktiviteten de til en-

hver tid utfører. Det betyr for 75 % av de ansatte "free seating" og "clear desk". Tanken er at arbeidstakerne skal veksle mellom egnede arbeidsstasjoner og forlate dem rene og ryddige.

KMD har brukt konsulenter for implementeringen av ABW og der er blitt gjort et faglig og vitenskapelig kunnskapsgrunnlag for risikovurderingene, inkludert innelima, helse og arbeidsmiljø. Det er på bakgrunn av dette arbeidet at KMD har fastsatt en arealramme på 23m² pr ansatt på alle nye statlige kontorbygg.

Det pågår per i dag prosesser der alle nybygg i UH-sektoren skal basere seg på prinsippet om aktivitetsbaserte arbeidsplasser.

Mange i UH sektoren er dermed sterkt berørt og veldig opptatt av dette spørsmålet. Og signalene jeg har fått er at mange av de ansatte er veldig negative til prosessen og kunnskapsgrunnlaget for hvordan arealrammen er fastsatt.

Videre har arbeidstilsynet reagert sterkt på at ikke de eller andre offentlige organer er ikke konsultert. I bladet Fri Fagbevegelse 21.12.18 uttaler en overlege seg og sier at arealnormen bryter med bestemmelser i dagens arbeidsmiljølov.

Til slutt vil jeg vise til Helserådet 12. okt. 2018. i en lang artikkel bestrides kunnskapsgrunnlaget og mener disse er blitt manipulert av konsulentselskapet som har utredet spørsmålet for regjeringen.

Etter å ha lest disse grundige tilbakemeldingene er jeg nødt til å spørre meg om det er klokt å innføre prinsippet om aktivitetsbaserte arbeidsplasser i Universitets- og høyskolesektoren i lys av hva forskningen faktisk viser om konsekvenser i form av produktivitetstap og dårligere arbeidsmiljø, når regjeringen ønsker å heve kvaliteten på både utdanning og forskning.

Svar:

Innledningsvis vil jeg påpeke at det ikke er gjort noe vedtak om å innføre aktivitetsbasert arbeidsplassutforming (activitybased workplace, ABW) i forbindelse med planlegging og bygging av nye universitets- og høyskolebygg og heller ikke for statlige bygg generelt.

Mye av det representanten refererer til gjelder utformingen av nytt regjeringskvartal og grunnlaget for arealnormen. Det er kommunal- og moderniseringsministeren som er ansvarlig for arbeidet med nytt regjeringskvartal og arealnormen. Eventuelle spørsmål om dette prosjektet må derfor rettes til kommunal- og moderniseringsministeren.

Ved planlegging av nye bygg i UH-sektoren forholder Kunnskapsdepartementet seg til de krav som er fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) i rundskriv H-2/16 om normer for energi- og arealbruk for statlige bygg. I rundskrivet er det fastsatt følgende om arealkrav:

"For framtidige statlige kontorlokaler og for kontordelen i bygg til virksomheter med arealkrevende formål fastsettes en arealnorm på 23 kvm. BTA per ansatt. Dersom det er behov for å gå utover normen, må dette begrunnes særskilt i funksjonsbeskrivelsen".

Dette gir nødvendig fleksibilitet i arealnormen. Arealnormen skal kun gjelde ved statlige byggeprosjekter og ikke ved leie av private kontorbygg. De fleste bygg i UH-sektoren er formålsbygg. Det innebærer at byggene har spesialfunksjoner som for eksempel laboratorier, øvingsrom, undervisningsrom. Disse romfunksjonene er ikke omfattet av arealnormen.

I Instruks om håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor fra KMD heter det blant annet:

"Som ledd i arbeidet med nye lokaler eller endringer i eksisterende lokaler, bør det også vurderes behov for endringer i arbeidsplassutforming som følge av nye arbeidsformer."

Jeg forutsetter at institusjonene tar hensyn til dette i planleggingen av nye bygg basert på kunnskap om hva som bidrar til å støtte moderne forsknings- og undervisningsformer.

I langtidsplanen for forskning og høyere utdanning (Meld. St. 4 (2018-2019)) forutsetter regjeringen at UH-bygg skal legge til rette for kvalitet i utdanning og forskning, og for bærekraft og miljø. Effektiv bruk av arealer er viktig i alle sektorer, for å oppnå samfunnsøkonomisk nytte og redusere miljøbelastning. Areal er en dyr ressurs. Det er ønskelig at arealene utnyttes på en optimal måte enten det gjelder undervisningsarealer, spesialarealer eller kontorarealer.

SPØRSMÅL NR. 860**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 5. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkjel Wara****Spørsmål:**

I nye retningslinjer fra august 2018, konkluderer UNHCR med at internflukt til Kabul på generelt grunnlag ikke lenger er mulig på grunn av den nåværende sikkerhets-, menneskerettighets- og humanitære situasjonen.

Hva er status på regjeringens arbeid for å etablere et omsorgssenter i Kabul, og blir arbeidet revurdert i forbindelse med den svekkede sikkerhetssituasjonen i landet og regjeringens nye instruks til utlendingsforvaltningen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i mange år arbeidet for å etablere et senter i Kabul, Afghanistan, for å sende enslige barn som har søkt beskyttelse i Norge tilbake dit. I den nye Granavollen-plattformen heter det at regjeringen vil «fortsette arbeidet for å etablere omsorgssentre i hjemlandet».

Sikkerhetssituasjonen i Afghanistan er svært alvorlig, særlig i Kabul. FN har i Kabul dokumenterte det høyeste antallet sivile skadde og drepte i landet. Ifølge UNHCR utsettes sivile som deltar i daglige økonomiske og sosiale aktiviteter i Kabul for risiko for å bli rammet av den generaliserte volden i byen.

I nye retningslinjer fra august 2018, konkluderer UNHCR med at internflukt til Kabul på generelt grunnlag

ikke lenger er mulig på grunn av den nåværende sikkerhets-, menneskerettighets- og humanitære situasjonen.

Med utgangspunkt i UNHCRs endrede retningslinjer, sendte Justis- og beredskapsdepartementet 20.

desember 2018 en instruks til Utlendingsdirektoratet som på bakgrunn av sikkerhetssituasjonen i Kabul strammer inn bruken av internflukt dit.

Svar:

Som representanten er kjent med arbeider norske myndigheter sammen med Danmark for å etablere et omsorgstilbud i Afghanistan for enslige mindreårige som ikke har krav på beskyttelse i Norge. Det er så langt ikke inngått skriftlige avtaler i dette arbeidet, men det arbeides fortsatt for å få til dette uavhengig av sikkerhetssituasjonen.

Som representanten viser til, ble det i desember 2018 gitt ny instruks om internflukt i Kabul som innebærer redusert bruk av internflukt i forhold til tidligere praksis. Instruksen vil ha betydning for vurderingen av hvorvidt det vil bli gitt opphold i Norge eller ikke, og det kan forventes at noen flere vil kunne få oppholdstillatelse.

Da det fortsatt kan være enslige mindreårige asylsøkere som vil få avslag på sin søknad om asyl, eller som kan få tidsbegrenset oppholdstillatelse frem til fylte 18 år, vil instruksen som sådan ikke ha direkte betydning for det videre arbeidet med etablering av et omsorgstilbud i Kabul.

SPØRSMÅL NR. 861**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 8. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Vil den varslede forsinkelsen i utbyggingen av Follobanen eller andre forhold medføre forsinkelser for framdriften i avklaring av jernbanetraseen på strekningen Råde - Seut og videre til Sarpsborg?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til at det er varslet mulig forsinkelse i utbyggingen av Follobanen på grunn av konkursen i selskapet som ble tildelt utbyggingsoppdraget. Dette har skapt usikkerhet om framdriften av utbyggingen av dobbeltsporet og på strekninger i Østfold, og kommer i tillegg til usikkerhet om sportraseen knyttet til uventet usikre grunnforhold, bl.a. på strekningen Råde - Seut.

Denne usikkerheten berører flere planer om utbygging av boliger og næringsområder langs jernbanetraseen, spesielt i Nedre Glomma-regionen. Ett eksempel er Glemmen Gård Næringspark i Fredrikstad, et utbyggingsområde hvor de første planene ble lagt på 1990-tallet. Nå er disse planene satt på vent i påvente av avklaring av traseen for jernbanen.

Svar:

Utbygginga av Haug–Seut er ein del av InterCity-satsinga på Østfoldbanen, som skal gje to tog i timen og kortare reisetid mellom Fredrikstad/Sarpsborg og Oslo i 2029. Når byane i Nedre-Glomma blir betre knyta til resten av Østfold og hovudstaden, vil det kunne bidra til ei positiv utvikling i regionen.

Bane NOR gjennomførte grunnundersøkingar i fleire område på strekninga Haug–Seut i 2017 og 2018, og oppdaga at grunnforholda var vesentleg verre enn tidlegare undersøkingar og tilgjengeleg informasjon hadde tyda på. Bane NOR og Jernbanedirektoratet opplyser at det ikkje er nokre direkte bindingar mellom dei to prosjekta. Jernbanetraseen Haug–Seut vil bli avklart gjennom kommunedelplan

Follobane-saka er no til handsaming i Jernbanedirektoratet. Eg har bedt Jernbanedirektoratet om å forsikre seg om at alle relevante handlingsalternativ for å unngå og minimere negative konsekvensar vert vurdert, både for Follobaneprosjektet isolert, for andre prosjekt og for dei reisande. Når dette er gjort, vert saka lagt fram for Samferdselsdepartementet. Samferdselsdepartementet vil så gjere ei vurdering av mellom anna dei budsjettmessige konsekvensane, og deretter kome tilbake til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 862

Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 6. februar 2019 av kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande

Spørsmål:

Mener statsråden det er riktig at de nasjonale amatørteaterorganisasjonene skal motta tilskudd basert på seks år gamle tall fra 2012 - uten å måtte dokumentere omfang på teateraktiviteten i dag, og hvis nei vil statsråden ta initiativ til å endre tildelingskriteriene?

Svar:

Det var Norsk teaterråd som i sin tid hadde ansvaret for fordeling av midler til de nasjonale amatørteaterorganisasjonene. Etter nedleggelsen av Teaterrådet i 2015 ble driftsstøtten til de nasjonale organisasjonene videreført på samme nivå, først av Norsk kulturråd i 2015 og deretter av Teateralliansen for perioden 2016-2018.

Departementet er kjent med at Teateralliansen utarbeidet et forslag til nye regler for fordeling av driftsstøtten, som lå klar i 2018. Parallelt med dette var departementet i dialog med de ulike aktørene på amatørteaterfeltet om framtidig forvaltning og organisering av feltet. I påvente av en endelig løsning for amatørteaterfeltet ba departementet Teateralliansen om å ikke gjøre vesentlige endringer i hvordan organisasjonen fordelte driftsstøtten

i 2018. Departementet tok derfor heller ikke stilling til Teateralliansens forslag om nye fordelingsregler.

Departementet presenterte deretter en løsning for amatørteaterfeltet i Prop. 1 S for 2019. Her står det:

"Med bakgrunn i NIBRs rapport, inviterte Kulturdepartementet amatørteaterfeltet til å foreslå en framtidig forvaltning og fordeling av midler til amatørteaterformål. De sentrale aktørene i feltet lyktes ikke med å komme fram til et omforent forslag. Norsk kulturråd har derfor påtatt seg oppgaven med å forvalte midler til amatørteater- og frivillig teaterformål, herunder driftsansvaret for manusbanken Dramas og ansvar for fordeling av drifts- og aktivitetsmidler."

Det er nå altså Norsk kulturråd som skal ha ansvaret for fordeling av driftsstøtten til de nasjonale amatørteaterorganisasjonene. Jeg anerkjenner behovet for en justering av retningslinjene, men ser det som naturlig at et nytt regelverk for fordeling av støtten utvikles av Norsk kulturråd. Kulturdepartementet har derfor lagt til grunn at midlene til driftsstøtten til de nasjonale aktørene for 2019 videreføres på samme nivå som i 2018, men at organisasjonene går i dialog med Kulturrådet om framtidig behov for støtte.

Jeg legger til grunn at Kulturrådet prioriterer arbeidet med utvikling av nytt regelverk for driftsstøtten til amatørteater, og at dette gjøres i samarbeid med feltet.

SPØRSMÅL NR. 863**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 8. februar 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening har i siste utgave av medlemsbladet Bulletin intervjuet to professorer om utfordringene med tellekanter og kvantitativ omfordeling i forskningsbudsjettene, og mener det trengs endringer.

Hva mener statsråden om norsk publiseringsindikator som grunnlag for prioriteringer, og hvordan kan forskerformidling og produksjon av lærebøker gi større uttelling?

BEGRUNNELSE:

Hentet fra NFF-Bulletin 01/2019: Professor i naturfagsdidaktikk ved NMBU Astrid Sinnes og professor i kultursosiologi ved Høyskolen i Innlandet Håkon Larsen uttaler blant annet at "Det er en god tanke som ligger bak publiseringsindikatoren. Det er bare et problem: Den teller kvantitet og ikke kvalitet" og "Publiseringskravene fører til at rommet for mer langvarig, grundigere tenkning blir innskrenket.

Svar:

Den norske publiseringsindikatoren brukes i de tre finansieringssystemene for rammebevilgningen til universiteter og høyskoler, forskningstilskuddet til de regionale helseforetakene og basisbevilgningen til forskningsinstitutter. Publiseringsindikatoren dokumenterer forskningsaktiviteten ved institusjonene, og gir et insentiv for å bedre resultatene fra den vitenskapelige publiseringen, men utgjør ikke et sentralt grunnlag for prioriteringer. Regjeringens prioriteringer i forskningspolitikken er lagt frem i Meld. St. 4 (2018–2019) Langtidsplan for forskning og høyere utdanning 2019–2028, og disse bygger på et bredt grunnlag av erfaringer, utredninger og innspill fra eksterne. Viktige prioriteringer skjer også videre i Forskningsrådets programmer og i forskningsinstitusjonenes egne strategier.

Samlet sett omfatter publiseringsindikatoren 1,6 prosent av rammebevilgningene til universiteter og høyskoler i 2019. For alle de statlige lærestedene utgjorde midlene omfordelt basert på publikasjoner under en tredjedels prosent av bevilgningen året før, og for tre av fem institusjoner utgjorde omfordelingen under 0,1 prosent av bevilgningen. Selv om indikatoren insentiverer den vitenskapelige publiseringen, gir den altså en svært

begrenset kvantitativ omfordeling av forskningsbudsjettene.

Jeg er heller ikke enig med påstanden i intervjuet spørsmålet viser til, om at indikatoren teller kvantitet og ikke kvalitet. Ved innføringen var det et viktig hensyn at systemet burde oppmuntre til publikasjoner på et særlig høyt nivå, og ikke stimulere en forflating av den vitenskapelige publiseringen. Dette ivaretas av indikatorens inndeling av publikasjonskanalene i to nivåer, hvor det gis høyere uttelling for publikasjoner i de mest anerkjente og prestisjefylte kanalene. Den økonomiske uttellingen i publiseringsindikatoren er på denne måten ikke i motstrid med hva som for øvrig gir forskere anerkjennelse i academia, hvor man belønnes både for kvantitet og kvalitet.

Spørsmålet om økonomisk uttelling i finansieringssystemet for universiteter og høyskoler for lærebøker og andre former for forskningsformidling har vært utredet flere ganger. To utvalg nedsatt av Universitets- og høyskolerådet på oppdrag fra departementet leverte rapportene «Sammen om kunnskap» og «Sammen om kunnskap II» i henholdsvis 2005 og 2006. Forslagene fra sistnevnte ble sendt på høring, og konklusjonen av høringen ble formidlet i St.meld. nr. 7 (2007–2008) Statusrapport for Kvalitetsreformen i høgre utdanning. Beslutningen om å da ikke innføre en komponent i finansieringssystemet for formidling var begrunnet i problemene med å måle en så mangeartet virksomhet i noen få indikatorer, at resultatene av virksomheten er vanskelig å måle i utgangspunktet, og av rapporteringsomfanget en slik komponent ville kreve. Jeg har ingen umiddelbare planer om å gjøre en ny vurdering av dette.

I 2016 leverte Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU) en utredning på oppdrag fra departementet om muligheten for å innføre en indikator for en mer avgrenset del av formidlingen, nemlig formidlingsaktiviteter som er fagfelleverderte. På bakgrunn av anbefalingene i utredningen, tilrådte departementet i Prop. 1 S (2016–2017) for Kunnskapsdepartementet at en slik indikator ikke blir innført. Det ble begrunnet blant annet i at en slik fagfellevurdert formidling utgjør en svært liten del av formidlingen fra universiteter og høyskoler, og at den aktiviteten som finnes, er svært skjevfordelt mellom fagområder og institusjoner, som gjør det lite egnet som en felles budsjettindikator. Den samme NIFU-utredningen vurderte også den nasjonale støtteordningen for lærebøker for høyere utdanning, og fant at denne er viktig for formålet og drives effektivt.

Anbefalingen fra evalueringen om å videreføre støtten på samme nivå er fulgt opp av Kunnskapsdepartementet.

At finansieringssystemet ikke har noen indikatorer for annen formidling enn vitenskapelige publikasjoner, betyr ikke at slik forskningsformidling ikke er viktig. Siden innføringen har departementet vært tydelig på at finansieringssystemet bare er ett av flere virkemidler for styringen av sektoren. Det er et grovmasket system som dekker de områdene som egner seg for resultatindikatorer på tvers av en mangfoldig sektor, og skal ikke stimulere alle oppgaver institusjonene har. Formidling er en oppgave som institusjonene er pålagt i universitets- og høyskoleloven, på linje med utdanning og forskning. Vi har ingen indikasjoner på at oppgaven ikke tas alvorlig. Hvert år registrerer forskere ved universiteter og høyskoler på helt frivillig basis mange tusen formidlingsbidrag i forskningsdokumentasjonssystemet Cristin.

Når det gjelder økonomisk uttelling av formidlingssaktiviteter, utover den nasjonale støtteordningen for lærebøker og de privatøkonomiske insentivene til slike utgivelser, bør man også se hen til de indirekte effektene i finansieringssystemet. I motsetning til publiseringssindikatoren som påvirker en svært begrenset del av institusjonenes bevilgninger, utgjør indikatorene for kandidater og studiepoeng 26 prosent av rammebevilgningene til universiteter og høyskoler i 2019. En god formidlingsvirksomhet som styrker institusjonenes synlighet og status i allmennheten, kan også tenkes å gjøre lærestedene mer attraktive for studenter, og dermed indirekte gi økonomisk uttelling gjennom disse indikatorene. Den samme betraktningen kan også gjelde for visse typer eksterne inntekter, som også belønnes ekstra i rammebevilgningen gjennom finansieringssystemet fra 2017 av.

SPØRSMÅL NR. 864

Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 6. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kan ministeren bekrefte at Bergen kommune kan endre regelverket slik Oslo kommune gjorde?

BEGRUNNELSE:

Datokjøring oppleves som problematisk for mange i Bergen. På bakgrunn av dette er jeg blitt kontaktet av flere som mener at dersom datokjøring, som et alternativt tiltak, videreføres må unntaksbestemmelsen i § 4 defineres tydeligere.

Nå forskjellsbehandles ambulerende næringsdrivende som håndverkere, og stasjonære næringsdrivende som f.eks. bilverksteder.

Usikkerheten om hvilke og hvor mange biler som ikke kommer til avtalt time på dager med datokjøring er u håndterlig for bilverkstedene og gir store økonomiske tap. Det fremstår som uheldig og unødvendig at Bergen definerer sine unntak i § 4 upresist. Bergen kommune bør tydeliggjøre regelverket på samme måte som Oslo. Det har imidlertid vist seg at byrådet i Bergen ikke har tatt initiativ til slike endringer som Oslo kommune har gjort.

Svar:

Medan Oslo har sin lokale forskrift om dieselforbod har Bergen sin egen lokale forskrift om datokjøring. Begge disse lokale forskriftene er gjevne med heimel i vegtrafikklova § 7 andre ledd. I motsetnad til forskrifta for Oslo som berre gjeld på kommunal veg, gjeld forskrifta for Bergen både kommunal veg, fylkesveg og riksveg. Dette inneber at det i Oslo var tilstrekkeleg at kommunen sjølv fatta vedtak om å innføre eit særskilt unntak for kjøring til verkstad for dieselmilar. Eit tilsvarande unntak i Bergen vil krevje vedtak i både kommunen og i Statens vegvesen Region Vest.

Eg ser ikkje noko i vegen for at § 4 i den lokale forskrifta som gjeld Bergen kan endrast slik Oslo kommune gjorde.

SPØRSMÅL NR. 865**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Tore Storehaug****Besvart 8. februar 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Statsråden har i svar av 29.11.2018 på spørsmål fra representanten Geir Pollestad varslet at han vil kartlegge omfanget av returprovisjon og eventuelle endringer i lovverket. Statsråden tar i svaret sikte på å ha vurderinga klar våren 2019.

Kan statsråden gi ei løypemelding på prosessen og når ei slik vurdering kan ventast?

BEGRUNNELSE:

Det har vært eit aukande problem at turistbutikker inngår samarbeid med guidar og reiseselskaper der butikkane betaler provisjon til aktørane for å ta turistane med til dei aktuelle butikkane. Dette er eit problem for dei aktørane som ikkje er villige til å betale ein slik provisjon og er til hinder for konkurransen mellom aktørane.

Svar:

Som jeg tidligere har opplyst til stortingsrepresentant Pollestad, er jeg godt kjent med at praksisen med returprovisjoner oppleves som en utfordring for enkeltbedrifter i reiselivsnæringen. Det er en situasjon jeg tar på alvor. Lovligheten av returprovisjon er avhengig av hvordan ordningen med returprovisjon praktiseres. Graden av

åpenhet og opptreden i samsvar med god forretningsskikk er viktig i denne sammenheng. Dersom den egentlige motivasjonen bak f.eks. en positiv omtale av visse reiselivsprodukter fremfor andre holdes skjult, kan man risikere å nærme seg en gråson for hva som vil kunne regnes som lovlig.

Nærings- og fiskeridepartementet er i gang med å kartlegge omfanget av praksisen med returprovisjon. Vi har dialog med sentrale reiselivsaktører som NHO Reiseliv, Virke Reiseliv, Norsk Reiseliv og Norsk Guideforbund om deres og deres medlemmers erfaring rundt bruk av returprovisjon, og hvilke utfordringer aktørene ser at praksisen kan representere. Andre momenter som vi kartlegger er hvorvidt returprovisjon i hovedsak gjelder utenlandske guider og hvilke bransjer som er mest berørt. Når kartleggingen er gjennomført er neste steg å gjennomføre en juridisk vurdering som kan indikere i hvilke tilfeller en praksis er innenfor gjeldende reguleringer og ev. når den ikke er det, og om dagens regulering er god nok. Jeg mener at det er viktig for Norges omdømme som reisemål at turister har en god opplevelse når de reiser hit, og får tilgang til et bredt spekter av varer og tjenester som de står fritt til å velge fra. Jeg er åpen for å gjøre endringer i regelverk eller i forvaltningen av regelverket dersom det skulle vise seg å være nødvendig.

Jeg tar sikte på å ha vurderingen klar før sommerens reiselivssesong 2019.

SPØRSMÅL NR. 866**Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 8. februar 2019 av utviklingsminister Dag-Inge Ulstein****Spørsmål:**

Hva er den politiske begrunnelsen for den rigide tolkningen egenandelskravet som nå risikerer å resultere i nedleggelse av FOKUS og stans i viktig arbeid for kvinners rettigheter og likestilling?

BEGRUNNELSE:

I to tiår har FOKUS (Forum for kvinner og utviklingsspørsmål) drevet viktig utviklingsarbeid innen likestilling, seksuelle og reproduktive rettigheter og kvinner, fred og sikkerhet.

Norge har en ledende rolle i å fremme gjennomføringen av sikkerhetsrådsresolusjonene om kvinner, fred og sikkerhet. Det krever aktiv deltakelse fra kvinner og deres

organisasjoner i alle faser av fredsbygging og forsoning. Fredsprosessen i Colombia var unik gjennom både involveringen av kvinner i prosessen og identifisering av kvinners erfaringer og ønsker. Organisasjonen FOKUS har med finansiering fra Utenriksdepartementet støttet arbeidet til kvinneorganisasjoner i Colombia før, under og etter at fredsavtalen ble framforhandlet, et arbeid som har fått mye honnør og er minst like viktig i den kritiske fasen fra undertegning til gjennomføring av fredsavtalen.

En beslutning om flytte finansieringsavtalen med FOKUS fra Utenriksdepartementet til Norad har utløst et nesten fordoblet krav om egenandel. Dermed rammes noe av det viktigste sivilsamfunnsarbeidet med kvinner, fred og sikkerhet, både i Colombia og andre land.

Ansatte i FOKUS har allerede blitt oppsagt og 30 partnerorganisasjoner er varslet om nedleggelse av prosjektarbeid.

En enstemmig utenriks- og forsvarskomiteé har gjennom flere budsjettbehandlinger – senest gjentatt i behandlingen av UDs budsjettproposisjon for 2019 – understreket at en for rigid praktisering av egenandelkravet kan medføre utilsiktede konsekvenser og bedt departementet vise fleksibilitet når det gjelder bidrag med dokumenterte verdier.

Svar:

Fokus er en viktig partner innenfor temaet «kvinner, fred og sikkerhet» og har god kompetanse på kvinner og likestilling. Fokus har gjort og gjør mye viktig arbeid.

Fokus mottar støtte gjennom flerårige samarbeidsavtaler med Norad. Det er i den forbindelse nær kontakt mellom Fokus og Norad. Det har gjennom en årrekke vært ti prosent egenandel på store deler av midler mottatt gjennom Norads tilskuddsordning for sivilt samfunn, men ikke på alt, da sekretariats-kostnader for Fokus som paraplyorganisasjon dekkes i sin helhet, uten egenandel. Den

situasjonen Fokus nå står i er resultat av at programmet knyttet til temaet «kvinner, fred og sikkerhet» ble flyttet fra én budsjettlinje, der det ikke har vært krav om egenandel, til en annen. Dette temaet ble dermed integrert i den samlede fireårige samarbeidsavtalen med Norad, som er gjenstand for ordningen med ti prosent egenandel med unntak for de nevnte sekretariats-kostnadene. Samtidig har Fokus opplevd andre spesielle utfordringer i sin virksomhet som har skapt økonomiske problemer for organisasjonen.

Jeg har forståelse for at Fokus nå står i en krevende situasjon og vi arbeider aktivt for å finne løsninger. Situasjonen er vanskelig, men kan også være en spore til å utvikle en sterkere og mer robust organisasjon. Vi erfarer at egenandel nettopp bidrar til mer robuste organisasjoner ved at de blir mindre sårbare for ekstra og ofte uforutsette kostnader. Egenandel kan også bidra til økt folkelig forankring, og sikrer at organisasjonene ikke blir rene statsfinansierte aktører. Mange har systemer med faddere, faste givere, kampanjer og frivillig arbeid. Dette bidrar til at organisasjonene får sterkere oppslutning og bredere nedslagsfelt i sitt arbeid. Vi har allerede en relativt romslig fortolkning av hva egenandel kan være. Egenandelen kan bl.a. inkludere bidrag fra andre giverland. Men norske offentlige midler kan ikke medregnes i egenandelen.

Sivilt samfunn omfatter organisasjoner av ulike karakterer og med ulike forutsetninger for å samle inn egenandel. Jeg har tatt initiativ til et møte den 19. februar med flere paraplyorganisasjoner, inkludert Fokus. Hensikten er å snakke nærmere om deres spesielle situasjon som paraplyorganisasjoner, relatert til egenandel-ordningen. Jeg har også igangsatt arbeid for en mer helhetlig gjennomgang av ordningen med egenandeler og hvordan denne kan praktiseres på best mulig måte for å oppnå resultater i tråd med målsettingene. Gjennomgangen vil være basert på bred involvering av sivilsamfunns-organisasjonene.

SPØRSMÅL NR. 867

Innlevert 31. januar 2019 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 7. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkell Wara

Spørsmål:

En verge i Trondheim stjal 200 000 kr fra kontoen til et utvikelingshemmet brødrepar og 40 000 kr fra tre andre. Kort tid etter at underslaget ble oppdaget, døde vergen. Krav

ble rettet mot dødsboet, men kravet fikk lav prioritet og brødreparet led tap på 130 000 kr. Staten er kun ansvarlig for tapet hvis staten har gjort feil. Resultatet blir urimelig for de som rammes.

Vil statsråden ta initiativ til å endre reglene slik at personer under vergemål sikres mot tap vergemålet har utsatt dem for?

Svar:

Innledningsvis bemerker jeg at det ikke vil være riktig av meg å kommentere den konkrete saken.

Utgangspunktet er – og bør være – at det er skadevolder, og ikke staten, som er erstatningsansvarlig for økonomisk tap som følge av straffbare handlinger eller andre skadevoldende handlinger.

Staten har ansvaret for en god vergemålsforvaltning, også når det gjelder valg av verge og oppfølging av vergene. Det betyr at statens ansvar for konsekvensene av vergenes handlinger følger av alminnelige regler om statens erstatningsansvar. Staten har ikke ansvar utover dette.

Jeg har forståelse for at det kan oppleves urimelig at vergehaver ikke får tilbake det beløpet som vergen har underslått. Departementet går for tiden gjennom flere sider ved vergemålsordningen, og det vil i den forbindelse kunne være aktuelt å se nærmere på om det bør etableres en ordning som kan dekke denne type tap.

SPØRSMÅL NR. 868

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 8. februar 2019 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

I Granavolden-erklæringen står at regjeringen skal følge Stortingets anmodningsvedtak om å øke andelen ideelle tilbydere av institusjonsplasser i barnevernet til om lag 40 prosent innen 2025. I samme anmodningsvedtak står at "den offentlige andelen institusjonsplasser ikke skal reduseres". Dette er utelatt fra regjeringserklæringen.

Kan statsråden garantere at regjeringen vil øke andelen ideelle aktører samtidig som offentlige institusjonsplasser ikke reduseres, jf. anmodningsvedtak 762(2017-2018)?

Svar:

Ideelle aktører i barnevernet har høy kompetanse, et stort faglig engasjement og lang erfaring. De er derfor viktige samarbeidspartnere for det offentlige i barnevernet, og det vil de være også i årene som kommer.

Barne- og likestillingsdepartementet (BLD) ga i 2018 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) i oppdrag å vurdere hvordan anmodningsvedtaket kan gjennomføres på best mulig måte, og hva som kan antas å være de viktigste konsekvensene og risikoområdene, jf. omtale i Prop. 1 S (2018–2019) for BLD. Oppdraget inkluderte forutsetningen om at den offentlige andelen institusjonsplasser ikke reduseres. Behovet for dette oppdraget var særlig knyttet til at Stortingets vedtak ikke var konsekvensutredet.

BLD har også gitt Bufdir i oppdrag for 2019 å hensynta Stortingets anmodningsvedtak i sitt kontinuerlige arbeid med utvikling av og endringer i kapasitet og innhold i tilbudet på institusjonsområdet. Som varslet i ovennevnte budsjettproposisjon vil departementet på egnet måte komme tilbake til Stortinget om oppfølging av vedtaket.

SPØRSMÅL NR. 869**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 13. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Foreligger det planer for økt bruk av Østfoldbanens østre linje til godstransport i overskuelig framtid, og hvis ikke vil statsråden ta initiativ som gjør dette mulig?

BEGRUNNELSE:

Det er bred enighet om at vi skal flytte gods fra vei til bane. Likevel ser utviklingen ut til å gå i motsatt retning.

Det er også bred politisk enighet om at skogen og treindustrien er en viktig del av dagens og ikke minst fremtidens industriutvikling som skal erstatte petroleumsbasert industri. I Østfold finnes flere av de allerede eksisterende foredlings- og prosessindustribedrifter som bruker skogen som råvare. De siste ti årene har flere av disse lagt ned, og de som er igjen sliter med varierende utfordringer som gjør at fremtiden er utrygg. En av de viktigste utfordringene for å gjøre virksomhetene konkurransedyktig er infrastruktur for dårlig infrastruktur.

Både Borregaard i Sarpsborg og Norske Skog Saugbrugs i Halden peker på Østfoldbanens østre linje som en viktig brikke for å redusere transportkostnadene, og som et viktig supplement til Østfoldbanens hovedlinje.

Svar:

Østre linje har ikkje vore trafikkert av godstog etter at bana vart teken i bruk som prøve-strekning med det nye signalsystemet ERTMS i 2015. For at Østre linje skal kunne nyttast av godsoperatørane må dei ha materiell som kan køyre på ERTMS-strekningar. Dette er det få eller ingen av godsoperatørane som har no. Eigare av togmateriell kan søke om eit tilskot til ombordutstyr som gjer toga utrusta for å kunne trafikkere strekningar med ERTMS. I løpet av dei næraste åra vil fleire banestrekningar få ERTMS, og togoperatørane vil difor gradvis få meir materiell utrusta for ERTMS. Godstrafikken i Noreg er kommersiell, og togoperatørane vil søke om ruter der dei finn det tenleg. Normalt vil det vere raskare å køyre godstoga på Vestre linje. Dette skuldast at kapasiteten for lange godstog er vesentleg høgare der enn den er på Østre linje. Så lenge det er kapasitet på Vestre linje, vil det ikkje vere tenleg å framføre godstog over Østre linje.

Kapasiteten mellom Ski og Mysen må aukast dersom Østre linje skal ha regelbunden person- og godstrafikk. I tråd med prioriteringane i Nasjonal transportplan 2018-2029 kan dette gjennomførast i andre seksårsperiode. Regelbunden godstrafikk på Østre linje vil også krevje at den nye forbindinga til Østre linje sør for Ski er teki i bruk. Dette tiltaket skal etter planen stå klart i 2025.

SPØRSMÅL NR. 870**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 8. februar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad****Spørsmål:**

Erkjenner statsråden utfordringene med variert landskap i Østfold, og vil statsråden ta initiativ for en endring av soneinndelingen i Østfold, fortrinnsvis slik at Aremark og Marker klassifiseres i samme sone som nabokommunen Rømskog?

BEGRUNNELSE:

Østfoldlandskapet er svært variert. Fylket har alt fra feit matjord på raet langs kysten godt egnet til frukt- og grøntproduksjon, store åpne leirsletter litt innover i fylket ideelle for kornproduksjon, og skoglendte teiger og ravinelandskap som best er egnet til gras og beite.

I 2017 fikk regjeringa gjennomslag i Stortinget for å fjerne arealtilskuddet til grovfôr i sone 1 (alle Østfold-kommunene unntatt Rømskog). Begrunnelsen var å

stimulere til økt kornproduksjon i den sonen som er best egnet til dette.

Dette rammet også bønder i kommunene Aremark og Marker som har et landskap mye likt Rømskog med skoglendte teiger, og bidro til store utfordringer i disse kommunene der matprodusenter har satset stort på grovførbasert kjøttproduksjon. Investeringer gjort fordi produsentene har ønsket å utnytte gårdenes ressurser best mulig.

Svar:

Statsråd Jon Georg Dale svarte på tilsvarende spørsmål fra representanten Myhrvold den 23. mai 2018. Etter kommunesammenslåing vil Rømskog fra 2020 inngå i Aurskog-Høland kommune (i nåværende Akershus fylke), som også er i sone 3.

Arealtilskuddene er en del av den samlede virkemiddelbruken over jordbruksavtalen, og skal blant annet bidra til å nå målene Stortinget har satt for landbruk over hele landet og geografisk produksjonsfordeling. Arealtilskuddene blir fastsatt på grunnlag av årlige forhandlinger mellom staten og jordbruket. For arealtilskuddene er landet delt opp i 7 geografiske soner, der sone 1-5 omfat-

ter Sør-Norge, og sone 5 er delt opp i sone 5A og 5B for grovfør. Disse sonene omfatter store sammenhengende geografiske områder. En så grovmasket inndeling, gjør at det er betydelige ulikheter i vilkårene for jordbruksproduksjon innenfor samme sone, både når det gjelder jord, klima og topografi. Grensene må gå et sted, og det som kan oppfattes som uheldige/urettferdige utslag vil være ekstra synlig nær disse grensene.

Jeg har forståelse for at partene i jordbruksoppgjøret har vært tilbakeholdende med å gjøre endringer i soneinndelingen. Dersom man begynner å justere grenser ett sted, vil dette kunne utløse en rekke nye krav om justeringer som kan være minst like velbegrunnede. Eventuelle justeringer krever derfor at man først har en omfattende og helhetlig gjennomgang av sonegrensene.

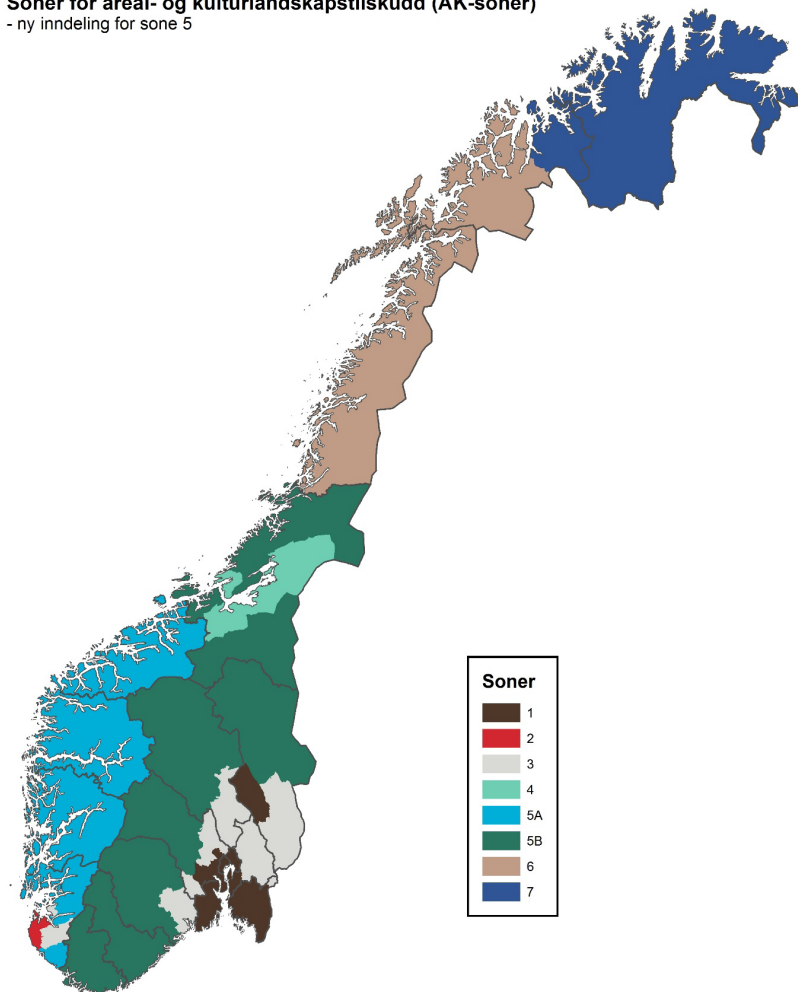
Prosessen med forberedelser fram mot årets jordbruksoppgjør har nettopp startet. Detaljerte elementer i hva statens tilbud vil inneholde, er det ikke mulig å gi nå.

Jeg vil derfor av de grunner som her er omtalt, ikke annonsere noen løsning slik spørsmålsstiller ønsker for sonegrenseendringer i Østfold.

Vedlagt ligger kartet som viser gjeldende sonegrenser for arealtilskuddene.

Vedlegg

Soner for areal- og kulturlandskapstilskudd (AK-soner)
- ny inndeling for sone 5

SPØRSMÅL NR. 871**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 8. februar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

Når kan Stortinget forvente å få seg forelagt en sak om oppfølging av vedtak 821 av 4. juni 2018?

BEGRUNNELSE:

Innstramminger i regelverket som regulerer adgangen til å benytte innleid arbeidskraft ble vedtatt av Stortinget 4. juni 2018 og trådte i kraft 1. januar 2019.

Arbeiderpartiets forslag om å gi Arbeidstilsynet oppgaven med å føre tilsyn med regelverket ble stemt ned av regjeringspartiene. Men Stortinget vedtok enstemmige følgende:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide forslag til en kontrollfunksjon som skal føre tilsyn med, gi pålegg om og treffe enkeltvedtak for å gjennomføre bestemmelsene i arbeidsmiljøloven § 1-7, kapittel 2 til kapittel 11, samt §§ 14-1 a, 14-5 til 14-8, § 14-9 andre ledd bokstav f andre punktum og andre ledd siste punktum, § 14-12, § 14-12 a, § 14-15 femte ledd og §§ 15-2 og 15-15. Forslaget til kontrollfunksjon legges fram for Stortinget på en egnet måte.»

Det er skuffende at regjeringen fortsatt ikke har fremmet sak for Stortinget slik at det kan kontrolleres at de nye reglene følges. Saken bør følges opp umiddelbart.

Svar:

Regjeringen varslet i Prop. 73 L (2017–2018) at den ville sette i gang et arbeid med å se på reglene for håndheving av innleiereglene, med sikte på tiltak for å forhindre ulovlig innleie. Dette arbeidet er godt i gang, og det tas sikte på at det vil sendes forslag på høring i løpet av våren 2019.

Som kjent skal lovendringer både utredes og høres, og det gjelder en instruks om utredning av statlige tiltak, herunder lovforslag. I denne saken er det særlig viktig å involvere partene, også underveis i prosessen. En utvidelse av Arbeidstilsynets rolle på innleieområdet berører blant annet grunnleggende spørsmål om skillet mellom privat- og offentligrettslig håndheving, og reiser ulike problemstillinger som må belyses og utredes, herunder administrative og økonomiske konsekvenser. Jeg viser i denne forbindelse også til mitt brev 8. januar 2019 til arbeids- og sosialkomiteen i forbindelse representantforslag 57 L (2018–2019).

Arbeidstilsynet kan for øvrig allerede i dag be om at innleier og bemanningsforetak skal fremlegge dokumentasjon på at innleievirksomheten er bundet av tariffavtale inngått med fagforening med innstillingsrett og at det er inngått avtale med de tillitsvalgte, jf. arbeidsmiljøloven § 14-12 andre ledd siste punktum.

SPØRSMÅL NR. 872**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 12. februar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen****Spørsmål:**

Stortinget har bedt regjeringen legge fram et forslag til matkastelov som skal sikre at overskuddsmat doneres til trengende, og at matbransjen rapporterer på nøkkeltall om matsvinn. I Prop 1 S (2018-2019) fra Klima- og miljødepartementet står følgende om matkasteloven: "Departementet arbeider med saka. Regjeringa vil komme tilbake til Stortinget på eigna måte."

Når vil regjeringen legge fram et forslag til matkastelov for Stortinget?

BEGRUNNELSE:

En tredel av all mat som produseres i verden, når aldri fram til en tallerken. Det har alvorlige konsekvenser for både matsikkerhet og klima. Beregninger fra FNs mat- og landbruksorganisasjon FAO viser at hvis matsvinn hadde vært et land, ville kun Kina og USA hatt høyere klimagasutslipp.

I Norge kastes det om lag 350.000 tonn mat som kunne vært spist hvert år. Samtidig som dagligvarebutikker kaster mat de ikke får solgt i søpla, melder veldedige

organisasjoner som deler ut overskuddsmat til trengende om at de ikke mottar nok mat fra butikkene.

Flere partier har engasjert seg i kampen mot matsvinn. I 2016 fremmet Kristelig Folkeparti et forslag om å utrede behovet for en matkastelov som skulle pålegge dagligvarebutikker og matindustri å gi bort mat de ikke får solgt til trengende. En samlet næringskomité støttet forslaget.

Regjeringen konkluderte i 2017 med at det ikke var behov for en matkastelov.

I behandlingen av I behandlingen av Meld. St. 45 (2016-2017) Avfall som ressurs – avfallspolitikk og sirkulær økonomi, gikk imidlertid komitéflertallet inn for å be regjeringen likevel legge fram et forslag til en matkastelov. Flertallet mente loven må omfatte et påbud om å donere all spiselig overskuddsmat til veldedige formål, sekundært til dyrefôr, samt påby å offentliggjøre nøkkeltall knyttet til matsvinn. Flertallet mente en matkastelov vil kunne bidra til å redusere matsvinnet i Norge i tråd med våre forpliktelser i henhold til FNs bærekraftsmål.

Svar:

Det er både et ressursproblem og et miljøproblem når en tredjedel av all mat som produseres i verden ikke blir spist fordi den blir ødelagt eller kastet. Norge har forpliktet seg til å følge opp FNs bærekraftsmål, herunder delmål 12.3 om at det globale matsvinnet skal halveres innen 2030. Norske myndigheter har i flere år samarbeidet med matbransjen om å redusere matsvinn. Arbeidet ble videreført i bransjeavtalen om reduksjon av matsvinn, som ble inngått 23. juni 2017. Stadig flere virksomheter slutter seg til denne avtalen, og matsvinnet i Norge er på vei ned.

Departementet arbeider med oppfølgingen av Stortingets anmodningsvedtak om å legge fram et forslag til en matkastelov, jf. omtale i Prop. 1 S (2018-2019). Som ledd i dette vil departementet i løpet av kort tid gi Miljødirektoratet i oppdrag å utarbeide et grunnlag for departementets videre arbeid i saken. Det er i denne forbindelse viktig å trekke på erfaringer med bransjeavtalen, for å sikre at forslaget til matkastelov utfyller øvrig virkemiddelbruk på en god måte. Det er foreløpig for tidlig å anslå når et forslag vil fremmes for Stortinget. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 873

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 13. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sikre reell stedlig ledelse ved sykehusene – hvor lederen ved sykehuset har både fag-, økonomi- og personalansvar – eller vil han fortsatt la helseforetakene selv definere hvordan kravet om stedlig ledelse skal tolkes?

BEGRUNNELSE:

Stedlig ledelse ved sykehus er viktig for å skape tillit mellom ledelsen og de ansatte, korte beslutningslinjer og klare ansvarsforhold. RHF-enes årlige rapportering for 2016 tyder imidlertid på at tverrgående ledelsesmodeller på klinikkledernivå er utbredt blant helseforetakene i Norge.

I Granavolden-plattformen fastslår regjeringen at den skal «sikre stedlig ledelse i sykehusene». Imidlertid vedtok Stortinget allerede i 2016, i behandlingen av Nasjonal

helse- og sykehusplan, at stedlig ledelse skal være hovedregelen ved norske sykehus.

Samme dag som Nasjonal helse- og sykehusplan ble behandlet, vedtok Helse Møre og Romsdal HF å innføre tverrgående ledelse. Helseministeren så ingen grunn til å gripe inn overfor helseforetaket, ettersom det ifølge statsråden er viktig at helseforetakene «har en viss fleksibilitet til å utforme ledelsesmodeller tilpasset lokale behov, innenfor de rammene Stortinget setter» (dokument nr. 15:782 (2015-2016)).

I sitt svar på skriftlig spørsmål dokument nr. 15:1753 (2017-2018) hevder statsråden videre at stortingsbehandlingen åpner for at «kravet om stedlig ledelse ikke er til hinder for bruk av tverrgående klinikker», på tross av at en tverrgående klinikkorganisering nødvendigvis plasserer hele eller deler av lederansvaret for virksomheten ved flere sykehus på én klinikkleder.

På den bakgrunnen ville det være nyttig å få klarhet i om formuleringen i Granavolden-plattformen represen-

terer en politikkendring – der hvert sykehus faktisk får en stedlig leder med ansvar for alle sider ved driften – eller om det dreier seg om en videreføring av dagens politikk, hvor statsråden lar det være opp til helseforetakene selv å bestemme hvilken ledelsesmodell de ønsker.

Svar:

Stortinget vedtok i behandlingen av Nasjonal helse- og sykehusplan 17. mars 2016 at stedlig ledelse skal være hovedregelen i sykehusene, og ba samtidig Regjeringen om å stille krav om dette i foretaksmøte eller i oppdragsdokument til de regionale helseforetakene. Jeg fulgte dette opp i foretaksmøtet i de regionale helseforetakene 4. mai 2016. Her viste jeg til anmodningsvedtaket: "Stortinget ber regjeringen gjennom foretaksmøtet og/eller styringsdokumenter sørge for at stedlig ledelse bli hovedregelen ved norske sykehus." Jeg understreket altså at stedlig ledelse skal være hovedregelen.

Storingsbehandlingen åpnet for at helseforetakene har en fleksibilitet til å utforme ledelsesmodeller tilpasset lokale behov, og at kravet om stedlig ledelse ikke er til hinder for bruk av tverrgående klinikker. I en tverrgående klinikkstruktur må klinikklederen påse at det finnes ledere på de ulike geografiske lokasjonene som er gitt fullmakter til å utøve stedlig ledelse. I foretaksmøtet minnet jeg samtidig om at helseforetakene må organisere virksomheten på en måte som sikrer at lovens krav til en-

hetlig ledelse blir oppfylt. Dette innebærer blant annet at alle ansatte i sykehuset skal vite hvem som er deres nærmeste leder, jf. Helse- og omsorgsdepartementets rundskriv I-2/2013 om Lederansvaret i sykehus. Uavhengig av organisering skal helseforetakene sikre god kommunikasjon og nærhet til nærmeste leder. Omstillingsprosesser og endring av organisasjonsmodell skal skje i samarbeid og i god dialog med ansatte og deres organisasjoner. Ett av de viktigste formålene med stedlig ledelse er å bidra til god kommunikasjon og samhandling innad i sykehuset, mellom sykehusene i et helseforetak og med virksomheter utenfor sykehuset, som kommuner og andre aktører i nærområdet.

I årlig melding for 2016 rapporterte de regionale helseforetakene om at alle helseforetakene følger opp Stortingets anmodningsvedtak. De regionale helseforetakene har oppdatert sin rapportering til departementet senest 5. februar i år. Rapporteringen viser at alle helseforetakene har etablert stedlig ledelse i sine sykehus.

Regjeringens nye politisk plattform (Granavolden-plattformen) bekrefter at denne innretningen av stedlig ledelse i sykehusene står fast.

Jeg vil avslutningsvis understreke at jeg er opptatt av at det er styret og daglig leder av helseforetakene som er ansvarlig for organiseringen av den totale virksomheten, eventuelt de ulike sykehusene i helseforetaket. Det er her det operative ansvaret ligger, og det er her de konkrete vurderingene og tiltakene må ligge.

SPØRSMÅL NR. 874

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 13. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvorfor er det ikke utarbeidet nasjonale faglige retningslinjer om stoffskiftesykdommer?

BEGRUNNELSE:

Lavt stoffskifte (hypotyreose) forekommer ifølge Norsk helseinformatikk hos rundt tre prosent av den voksne befolkningen. Denne tilstanden behandles i hovedsak i primærhelsetjenesten. Ifølge pasientorganisasjonen Stoffskifteforbundet opplever en betydelig andel av pasientene at de ikke får kontroll på sykdommen med dagens standardbehandling.

Helsedirektoratets nasjonale faglige retningslinjer er et viktig verktøy – særlig for allmennleger, som daglig behandler pasienter med vidt forskjellige sykdommer. På tross av den høye forekomsten finnes det imidlertid ikke nasjonale faglige retningslinjer om lavt stoffskifte eller stoffskiftesykdommer generelt.

Svar:

Representanten Toppe viser i sitt spørsmål til Helsedirektoratets nasjonale faglige retningslinjer som et viktig verktøy for behandling av ulike diagnoser. Representanten spør hvorfor ikke slike retningslinjer er utarbeidet for stoffskiftesykdommer.

Spørsmålet er forelagt Helsedirektoratet. I rollen som departementets faglige rådgiver har Helsedirektoratet ansvar for å følge med på forhold som påvirker folkehelsen og utviklingen i helse- og omsorgstjenestene. Ett av Helsedirektoratets virkemidler for å forbedre helsetjenestene er utarbeiding av nasjonale faglige retningslinjer. Gjennom anbefalinger i nasjonale faglige retningslinjer opptrer Helsedirektoratet nasjonalt normerende på utvalgte områder. Helsedirektoratet skal utvikle, formidle og vedlikeholde nasjonale faglige retningslinjer som understøtter de mål som er satt for helse- og omsorgstjenestene.

Helsedirektoratet sier i sitt svar at direktoratet de siste årene har hatt flere møter med Stoffskifteforbundet, som er en interesseorganisasjon for personer med sykdommer i skjoldbruskkjertelen og deres nærmeste. Dette har ført til endringer i rådene til fastleger, slik at det går tydeligere frem på sidene til Norsk Elektronisk Legehåndbok hvem som bør behandles. Gjennom kontakt med Thyreoidea-gruppen i Norsk endokrinologisk forening er det også utviklet e-læringskurs om stoffskiftesykdom som skal være til hjelp for pasienter og pårørende. Det er også utarbeidet informasjonsmaterieell som er lagt ut på helsenorge.no.

Helsedirektoratet uttaler videre at

"det er tid- og ressurskrevende å utarbeide gode kunnskapsbaserte retningslinjer. De nasjonale faglige retningslinjene skal være nyttige i arbeidet med kontinuerlig forbedring av virksomhet og tjenester. Nasjonale faglige retningslinjer vil ikke bli utarbeidet på alle fagområder. De utvikles på områder med prioritert behov og i tett samarbeid med relevante fagmiljøer og pasient- og brukerrepresentanter. Direktoratet følger med på forhold som er av betydning for folkehelsen og utviklingen i helse- og omsorgstjenestene. For å gjøre gode prioriteringer i utvelgelsen av fagområde, vil Helsedirektoratet ta i bruk tydelige og transparente kriterier. Disse vil ta utgangspunkt i områder der man ser behov for å sikre god kvalitet og riktige prioriteringer i forhold til nytte, alvorlighet og ressursbruk, bidra til å hindre uønsket variasjon, løse samhandlingsutfordringer og sikre helhetlige pasientforløp.

Helsedirektoratet har p.t. ikke planer om å starte et arbeid for å utvikle en nasjonal faglig retningslinje for stoffskiftesykdommer, da dette er godt ivaretatt av fagmiljøene."

Helsedirektoratet viser i denne sammenheng til at mange flere nå blir behandlet for stoffskiftesykdom, selv om befolkningsundersøkelser ikke viser dramatisk økning i forekomst. Dette betyr, ifølge Helsedirektoratet, at flere får hjelp i tråd med nasjonale føringer.

Jeg har tillit til at Helsedirektoratet følger med på sykdomsutviklingen og benytter fagkunnskap i vurderingen av hvilke fagområder som skal få nasjonale faglige retningslinjer, i nært samarbeid med fagpersoner og brukere.

SPØRSMÅL NR. 875

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 12. februar 2019 av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for flere sykepleierplasser til Innlandet og bidra til å dekke behovet også ved høgskolesenteret på Tynset i Nord-Østerdalen, på tilsvarende måte som regjeringen selv opplyser at det nå har kommet flere utdanningsplasser til eksempelvis Alta?

BEGRUNNELSE:

Det er fint at det kommer tilbud om sykepleierutdanning i Alta. Det viser både at dette var et etterlengtet tilbud, og at det neppe blir vanskelig å rekruttere studenter. At studiet er samlingsbasert, gjør det også lettere å kombinere studier med jobb og familie, sier høyere utdanningsministeren om lokal sykepleier i Alta en nyhet på regjeringens sider.

Videre skriver regjeringen at:

«Foruten nok søkere, er tilgang på gode og relevante praksisplasser avgjørende for at den nye sykepleierutdanningen skal lykkes.»

Begge disse sitatene kan også gis om etablering av lokal sykepleierutdanning i Nord-Østerdal. I Nord-Østerdalen er det eksempelvis nå garantert for tilstrekkelig antall praksisplasser, mens det mangler studieplasser.

Svar:

God tilgang til sykepleierutdanning i alle deler av landet er et viktig mål for regjeringen. Utdanningen skal ha høy kvalitet, være forskningsbasert og tilpasset behov i arbeidslivet.

Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet (UiT) og Høgskolen i Innlandet (HiNN) har innenfor sine

rammebevilgninger ansvar for å dimensjonere utdanningstilbudene sine. Institusjonene må i denne sammenheng vurdere hvordan det kan legges best mulig til rette for sykepleierutdanning i tråd med behov i regionen.

Ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjettet for 2018 bevilget Stortinget midler til 100 nye studieplasser i sykepleie. Dette er midler som institusjonene kan benytte både til fulltidsstudium ved ett av de faste studiestedene eller til fleksible og desentraliserte studietilbud. Både UiT og HiNN ble i denne sammenhengen prioritert. Universitetet i Tromsø ble tildelt midler til 20 studieplasser. Etter dialog med UiT ble midlene brukt til å opprette et studietilbud i sykepleie i Alta. Høgskolen i Innlandet ble tildelt midler til 10 studieplasser som høgskolen selv vurderer om framover kan brukes til desentraliserte tilbud basert på regionale behov, søker tall og tilgjengelige praksisplasser.

Fleksible og desentraliserte utdanningstilbud er ved mange institusjoner viktig både for å kunne rekruttere bredt, for å gi gode tilbud til studenter som kombinerer

jobb og heltids- eller deltidsstudier, og for å tilby utdanning nær tilgjengelige praksissteder. Regjeringen sier derfor i Granavolden-plattformen at den vil legge til rette for desentraliserte utdanningsmodeller.

Høgskolen i Innlandet har over tid hatt god søkning til sykepleierutdanningen. Jeg er opptatt av at institusjonene følger opp samfunnsoppdraget sitt. Det er institusjonene selv, ved styret, som har ansvaret for å vurdere hvordan midler til studieplasser best mulig blir disponert, sett i lys av behovet for flere godt kvalifiserte sykepleiere, tilgang på gode praksisplasser og kvalifiserte søkere.

Jeg har merket meg at kommunene i Nord-Østerdalen kan vise til lokale praksisplasser for sykepleiere og ønsker at det skal gis et desentralisert tilbud i Tynset. Jeg er også klar over at høyskolen i innspillet til statsbudsjettet for 2020 har søkt om ytterligere 30 studieplasser i sykepleierutdanningen. Regjeringen vurderer i de årlige statsbudsjetter blant annet behovet for å tildele midler til flere studieplasser. Dette gjelder også midler som kan bli brukt til et desentralisert tilbud.

SPØRSMÅL NR. 876

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 11. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara

Spørsmål:

Hvor mange årsverk var det i 2018 i Øst Politidistrikt (Øst PD) i sum og ved hver enkelt tjenesteenhet og tjenested i distriktet og hvor stort var Øst PDs budsjett for 2018, hvor mange årsverk vil det være i 2019 i Øst PD i sum og ved hver enkelt tjenesteenhet og tjenested i distriktet gitt vedtatt statsbudsjett for 2019 og hvor stort er Øst PDs budsjett for 2019?

BEGRUNNELSE:

I 2018 meldte 11 av 12 politidistrikter om krise. Til TV2 17. januar 2019 advarer forbundsleder i Politiets Fellesforbund, Sigve Bolstad, at situasjonen vil ytterligere forverres i 2019: "Statsbudsjettet som foreligger betyr en nedbemanning av norsk politi, og gambler med folks trygghet og rettssikkerhet. Driftsbudsjettet er ekstremt stramt og i år må det spares enda mer. Dette vil bety færre patruljer der folk bor og oppholder seg, og færre etterforskere til å etterforske alvorlig kriminalitet som vold og overgrep mot barn, alvorlige voldssaker og voldtekt. Jeg er rett og

slett bekymret for innbyggeres rettssikkerhet og fremtidens politi."

Det er nedfelt i den nye Granavolden-plattformen at "Regjeringen vil prioritere økte midler ut til distriktene fremfor til Politidirektoratet." og at "Regjeringen vil prioritere styrking av tjenestesteder slik at politiet kan være aktivt tilstede der folk er."

Bolstad viser imidlertid til i TV2-artikkelen at samtlige tolv lokallag opplyser at politidistriktet ikke vil ha anledning til å opprettholde dagens bemanning, med det budsjettet som foreligger.

Per oktober 2018 lå politidistriktene an til 195 millioner i overforbruk.

Ifølge samme artikkel i TV2 må Øst Politidistrikt nedbemanne med 40 stillinger i 2019.

Svar:

Øst politidistrikt (Øst pd) er det nest største politidistriktet målt i folketall. I 2018 fikk Øst pd tildelt over 1,6 milliarder kroner. Utenom Oslo politidistrikt, er Øst pd det

distriktet som har høyest bemanning, både totalt og i antall politiårsverk. Per 31. desember 2018 var det om lag 1 850 lønnede årsverk i Øst pd. Disse årsverkene er fordelt på stillingskategoriene politi, jurister og sivile. Tabellen *Tabell 1 – Oversikt over lønnede årsverk i politiet*

under viser fordelingen mellom de ulike stillingskategoriene, samt utviklingen fra utgangen av 2013.

Distrikt/særorgan	31.12.2013								31.12.2018				Endring			
	31.12.2013				31.12.2018				31.12.2013 - 31.12.2018							
	Politi	Jurister	Sivile	Sum alle	Politi	Jurister	Sivile	Sum alle	Politi	Jurister	Sivile	Sum alle				
Øst politidistrikt	979	87	506	1 572	1 185	114	556	1 854	206	27	50	282				

Kilde: Politidirektoratet. Tabellen viser antall lønnede årsverk fordelt på stillingskategoriene politi, jurist og sivile.

Det er Politidirektoratet som tildeler midler og politiårsverk til politidistriktene, og det er politimesteren i det enkelte politidistrikt som har ansvaret for å disponere ressursene effektivt og etter behov. Departementet styrer Politidirektoratet gjennom å sette mål og stille krav på et overordnet nivå. Derfor ber jeg ikke politimestrene

om å rapportere detaljert statistikk om bemanning på lokalt nivå.

Departementet er ikke kjent med at Politidirektoratets disponeringsskriv for 2019 er ferdigstilt, og kan dermed ikke si noe om tildeling av midler og politiårsverk til de enkelte politidistriktene for 2019.

SPØRSMÅL NR. 877

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 12. februar 2019 av landbruks- og matminister Olaug V. Bollestad

Spørsmål:

Vil statsråden syte for at det vert gitt normal høringsfrist på 3 måneder i saka om avvikling av pelsdyrnæringa?

Svar:

Forslag om forbud mot hold av pelsdyr på høring ble sendt på høring 22. november 2018 med høringsfrist 31. januar 2019. Høringsfristen var noe kortere enn det som normalt skal gis, men den var innenfor det intervallet (seks uker – tre måneder) som er angitt i utredningsinstruksen.

Ved vurderingen av høringsfristen ble det blant annet lagt vekt på at intensjonen om et forbud hadde vært kjent i lang tid, og at dette kunne forsvare en noe kortere frist ut fra hensynet til fremdrift og pelsdyroppdretternes behov for avklaring. Allerede før høringen hadde min forgjenger møte med Norges Pelsdyrslag, som på dette tidspunktet hadde innhentet flere utredninger som belyser konsekvensene av et forbud mot hold av pelsdyr. Høringsfristen har heller ikke vært til hinder for at jeg har mottatt godt

over 300 høringsuttalelser, hvorav mange er grundige og omfattende.

Jeg forholder meg på denne bakgrunn til den høringsfristen som er satt, og som kan gjøre det mulig for regjeringen å fremme en lovproposisjon til Stortinget våren 2019.

SPØRSMÅL NR. 878**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 8. februar 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik****Spørsmål:**

Kva tid vil regjeringa koma til Stortinget med si oppfølging av Eidesen-utvalet?

Svar:

Eidesen-utvalet la i desember 2016 fram utgreiinga si om kvotesystemet i fiskerinæringa, NOU 2016: 26 Et fremtids-

rettet kvotesystem. Regjeringa har sidan arbeidd med å følge opp utgreiinga, og vil legge fram ei melding om saka for Stortinget. Eidesen-utvalet si utgreiing handlar om nokre av dei mest sentrale føresetnadane for fiskerinæringa. Oppfølginga av utgreiinga er høgt prioritert av meg og i regjeringa. Vi arbeider nå med sikte på at meldinga skal leggast fram for Stortinget i vårsesjonen 2019.

SPØRSMÅL NR. 879**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 7. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Hvor mener justisministeren det har sviktet når en voldsdømt somalier uten fast opphold i Norge, får bli værende i landet slik at han hadde anledning til å voldta en ung kvinne på det groveste, og hvordan vil denne svikten følges opp?

BEGRUNNELSE:

Justisministeren har flere ganger fokusert på det høye antallet kriminelle utlendinger som er sendt ut av landet. Allikevel ser vi eksempler på kriminelle utlendinger, uten fast opphold, som får bli værende i landet og som begår ny alvorlig kriminalitet.

Svar:

Innledningsvis vil jeg få understreke at utenlandske borgere uten lovlig opphold i riket som er ilagt en eller flere straffereaksjoner her, prioriteres for utsendelse. I 2018 gjennomførte politiet totalt 5082 uttransporter av utenlandske borgere uten lovlig opphold i riket, og av disse var 1782 straffet i Norge.

For å kunne gjennomføre tvangsmessig retur av en utenlandsk borger til sitt hjemland, må vedkommende inneha et gyldig reisedokument, eller det må foreligge en returavtale med hjemlandet. Politiets generelle erfaring er

at mange utenlandske borgere ikke ønsker å bli returnert fra Norge, og forsøker å unndra seg retur ved å ikke samarbeide om å fremskaffe reisedokumenter. Enkelte går også i dekning for politiet. Det jobbes videre systematisk med å fremforhandle returavtaler mellom Norge og aktuelle land. Dette er imidlertid komplisert og tidkrevende.

Selv om retur av utenlandske borgere uten lovlig opphold i riket som er ilagt straffereaksjon her er høyt prioritert, kan derfor forutsetningene for retur i den enkelte sak, eller til det enkelte land medføre at gjennomføringen tar lenger tid enn ønskelig.

SPØRSMÅL NR. 880**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen****Besvart 12. februar 2019 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

Hjem-Jobb-Hjem har vært et vellykket prosjekt for å få flere til å reise kollektivt og la bilen stå hjemme.

Er dette en tilsiktet konsekvens eller er statsråden enig i at dette er utilsiktet og hvilke tiltak vil statsråden gjøre for å sikre at slike prosjekt kan videreføres?

BEGRUNNELSE:

I 2015 tok kollektivselskapet Kolumbus initiativ til et samarbeid med næringslivet på Nord-Jæren i et forsøk på å nå ut til jobbreisende med bedre informasjon om rutetilbudet. De gjorde undersøkelser for å forstå folks hverdag, og sammen med næringslivet utarbeidet de en plan for å gjøre det mer attraktivt å sette bilen hjemme av og til.

* Arbeidsgiver bidrar med et kronebeløp per ansatt, og også med tilrettelegging, som for eksempel bedre dusj- og skapfasiliteter for de som går og sykler til jobb.

* Kollektivselskapet Kolumbus bidrar med reisevaneundersøkelser, tilstedeværelse i bedriften og en egen HJH-billett som inkluderte både buss, tog og elektrisk bysykkel.

* Ansatte bidrar ved å sette fra seg bilen hjemme og betaler kollektivbilletten av egen lomme.

I forbindelse med statsbudsjettet for 2019 ble det foretatt en forskriftsendring som regulerer beskatning av personalytelser i arbeidsforhold, noe som kan få store konsekvenser for Hjem Jobb Hjem-ordningen.

Rapporteringsplikten flyttes over fra ansatte til bedriftene.

I november 2018 sendte fylkesordfører Tengedal brev til Stortingets finanskomite der hun ber om en redegjørelse for om fritak fra skjerpelsen lar seg gjøre. Hun har ikke fått svar. Mange andre regioner i landet ønsker å innføre denne ordningen, som har hatt en positiv effekt for kollektivreiser. Men de avventer innføring til det blir en avklaring om beskatning.

Svar:

De nye reglene for skattefrie personalrabatter ble vedtatt i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2018, og beløpsgrensen på 7000 kroner ble bestemt i statsbudsjettet for 2019. Representanten synes å legge til grunn at disse endringene får skattemessige konsekvenser for deltagerne i Hjem-Jobb-Hjem-ordningen. Jeg kan ikke se at dette er tilfellet. Rapporteringsplikten for Hjem-Jobb-Hjem-billetten har alltid ligget på arbeidsgiver. Dette følg-

er klart av Skattedirektoratets bindende forhåndsuttalelse av 18. desember 2015, hvor det blant annet fremgår:

«Skattedirektoratet er dermed kommet til at ansatte skal fordelsbeskattes for rabatt på periodebillett, der rabatt gis fordi arbeidsgiver yter bidrag til billettutsteder. Arbeidsgiver plikter å registrere fordelens omfang for hver enkelt ansatt, beregne arbeidsgiveravgift og skattetrekk av den, og foreta løpende innrapportering i henhold til a-ordningen.»

Det samme fremgår av Skattedirektoratets prinsiputtalelse av 17. desember 2016.

Jeg kan derfor ikke se at de nye reglene for skattlegging av naturalytelser endrer noe på hvordan fordeler mottatt gjennom Hjem-Jobb-Hjem-ordningen behandles skattemessig.

SPØRSMÅL NR. 881**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 11. februar 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg****Spørsmål:**

10. januar 2003 kom den daværende regjering med forslag om økt bostøtte fordi strømutgiftene hadde økt betydelig. Dette skjedde også den 14. januar 2011.

Hva var de totale kostnadene (strømpris, nettleie og avgifter) per KWh for vanlige forbrukere disse to gangene og hva er de hittil i januar?

Svar:

Strømprisene er nå høyere enn det vi har vært vant med de siste årene, og jeg har forståelse for at strømrregningen kan være en stor utgiftspost for mange.

Vi har også tidligere opplevd perioder med høye strømpriser. Kraftprisene økte betydelig vintrene 2010-2011 og 2002-2003 som følge av den hydrologiske situasjonen, kuldeperioder og kraftsituasjonen i våre naboland. Bakgrunnen for de høye kraftprisene vi nå opplever er noe mer sammensatt sammenlignet med tidligere perioder. Vi har en situasjon med lavere fyllingsgrad i vannmagasinene enn normalt i etterkant av den hydrologiske

situasjon i 2018. Det er nå også mindre snø i fjellene enn normalt i hele Norden. Vi påvirkes også av at prisen på utslippskvotene har økt som følge av klimapolitikken i Europa, og endringer i kull- og gassprisene. Dette har gitt høyere priser i de landene vi handler med og i kraftmarkedet generelt.

Den gjennomsnittlig sluttbrukerprisen for husholdninger så langt i 2019 (til og med uke 5) ligger på 129 øre/kWh.

Gjennomsnittlig sluttbrukerpris for husholdninger første kvartal 2011 var 115 øre/kWh.

Gjennomsnittlig sluttbrukerpris for husholdninger første kvartal 2003 var 89 øre/kWh.

Alle tallene over er i løpende priser. Anslagene tar utgangspunkt i det som var gjennomsnittlig spotpris på strøm i de aktuelle periodene, med tillegg av nettleie og relevante avgifter. Til orientering ble sluttbrukerprisen for husholdninger målt på en annen måte i 2003 fordi husholdningene hadde større bruk av andre typer strømvatler enn i dag. De anslåtte prisene som oppgis i St. Meld. 18 (2003-2004) Om forsyningsikkerheten for strøm mv. er derfor en del høyere enn prisen som er oppgitt over.

SPØRSMÅL NR. 882**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Sheida Sangtarash****Besvart 15. februar 2019 av eldre- og folkehelseminister Åse Michaelsen****Spørsmål:**

Det kunne ikke vært verre, skriver direktør i helsetilsynet, Jan Fredrik Andresen, til VG den 27.01.2019, når han uttaler seg om tjenestene til personer med utviklingshemming.

Hva har regjeringen Solberg gjort for å sikre at lovverket etterleves og at mennesker med utviklingshemming får de tjenestene av den kvalitet de har krav på?

BEGRUNNELSE:

Allerede i 2007 slo Helsedirektoratet alarm om levekårene til mennesker med utviklingshemming. I rapporten "Vi

vil, vi vil, men får vi det til" viser Helsedirektoratet at utviklingen går i strid med politiske målsetninger.

Det foreligger 6 rapporter fra nasjonale tilsyn med tjenestene til mennesker med utviklingshemming fra de siste 13 årene. Rapportene dokumenterer lovbrudd i fra 77 til 92 prosent av tilsynene. Det er vanskelig å se tendenser til forbedringer.

Professor Jan Tøssebro er blant dem som har fulgt utviklingen tetttest med flere levekårsundersøkelser tilbake til 1989. Den siste rapporten fra Soderstrøm og Tøssebro har tittelen "Infridde mål eller brutte visjoner". Rapporten konkluderer med at utviklingen har gått i motsatt retning av de politiske målsetningene på alle områder, utenom

fritidsaktiviteter. Norsk Forbund for utviklingshemmede hevder at de kjenner til dødsfall som følge av svikt i tjenestene. Forbundet etterlyser mer kontroll, sterkere statlig styring og at fylkesmannen gis sanksjonsmuligheter overfor alvorlige og gjentatte lovbrudd.

Den 8.11.2017 stilte stortingsrepresentant Tore Hagebakken spørsmål om hvilke tiltak som regjeringen ville iverksette for å rette opp de bedrøvelige forholdene som det nasjonale tilsynet med tjenestene til mennesker med utviklingshemming avdekte. Helse- og omsorgsminister Bent Høie viste til en forskrift om ledelse og kvalitetsforbedring i helse- og omsorgstjensten, samt regjeringens strategiplan i politikken overfor mennesker med nedsatt funksjonsevne. Regjeringens strategi "et samfunn for alle", ble lansert den 19. desember 2018. Det er vanskelig å finne de relevante forholdene i denne planen som konkret kan knyttes til det å forbedre forholdene som ble avdekket i det nasjonale tilsynet i 2016. Strategien fikk også en lunken mottakelse blant funksjonshemmedes organisasjoner. Når samtlige 6 rapporter fra nasjonale tilsyn med tjenestene til mennesker med utviklingshemming viser lovbrudd i utstrakt grad så bør en stille spørsmål med om utfordringen løses ved forskrift. En trenger ingen forskrift som pålegger kommuner å følge sine lovpålagte plikter.

VG viste at de utøvde pressens samfunnsmandat på en god måte i Tolga-saken. Regjeringen reagerte raskt når media omsider kom på saken. Men det å sikre at også mennesker med utviklingshemming har gode liv og får sin rett, er primært et ansvar for regjeringen og ikke et ansvar for pressen. Det vil være interessant å høre hvilke konkrete tiltak regjeringen Solberg har iverksatt eller planlegger å iverksette.

Svar:

Det er bekymringsfullt at tilsyn viser lovbrudd og svikt i tjenestetilbudet til personer med utviklingshemming. I likhet med representanten Sheida Sangtarash er regjeringen også svært bekymret for dette og tar det på største alvor. Vårt mål er at alle skal ha tilgang på trygge og likeverdige omsorgstjenester av god kvalitet, uavhengig av alder, diagnose, bosted, kjønn mv.

Jeg vil innledningsvis gjøre oppmerksom på at ansvaret for koordineringen av politikken for personer med nedsatt funksjonsevne og likestillingspolitikken nå ligger under Kulturministerens arbeidsområde.

Regjeringen har fulgt opp tilsynene gjennom ulike tiltak. Helsedirektoratet har fått i oppdrag å utvikle et veiledningsmaterieell som tydelig formulerer hva som er forsvarlige tjenester til personer med utviklingshemming, og hva som skal til for at tjenestene er individuelt tilrettelagt og der brukerne medvirker i utvikling og gjennomføring av eget tilbud.

Regjeringen har også lagt fram en strategi for likestilling av mennesker med funksjonsnedsettelse for perioden

2020-2030. Regjeringen vil i 2019 utarbeide en handlingsplan med innsatser og tiltak avledet av strategien.

Det følger av regjeringsplattformen fra Granavolden at regjeringen vil iverksette et arbeid med en stortingsmelding om hvordan personer med utviklingshemming kan få oppfylt sine menneskerettigheter, og her vurdere Kaldheimutvalgets (NOU 2016:17, På lik linje) anbefalinger og ulike tiltak som kan forbedre levekårene for personer med psykisk utviklingshemming. Arbeidet er igangsatt og forankret i regjeringen.

Regjeringen oppnevnte 17. juni 2016 et offentlig utvalg som skal gjennomføre en samlet gjennomgang av tvangsreglene i helse- og omsorgssektoren; Tvangslovutvalget. Utvalget skal foreslå nødvendige lovendringer for å møte behovene i dagens og framtidens helse- og omsorgstjenester. Det nye regelverket skal støtte opp under regjeringens mål om å skape pasientens og brukernes helse- og omsorgstjeneste. Utvalget skal vurdere om det er behov for endringer for å tilpasse reguleringen til ulike pasient- og brukergruppers behov. Utvalget skal avgj innstilling innen 15.juni 2019.

For å utvikle og ivareta gode og trygge helse- og omsorgstjenester er kompetanse viktig. Det er etablert tilskuddsordninger for å styrke kompetansen om personer med utviklingshemming for personell i de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Kompetansemiljøet: Aldring og helse har utviklet Mitt Livs ABC. Denne spres nå ut til kommunene og er flere steder tatt i bruk. Målet med Mitt livs ABC er å bidra til bedre livskvalitet, bedre tjenester og bedre rettssikkerhet for personer med utviklingshemming gjennom bevisstgjøring, bedre faglig skjønn og bedre praksis hos tjenesteytere.

Jeg vil påpeke at regjeringen har tilført kommunene økte ressurser de siste årene, dette for å styrke rammebetingelsene, slik tilsynet påpeker. Dette har blant annet bidratt til nær 5000 nye årsverk i den kommunale helse- og omsorgstjenesten i 2017. I tillegg har vi økt bevilgningen til grunn-, videre- og etterutdanning av ansatte i omsorgstjenesten med nærmere 170 millioner kroner.

Gjennom investeringstilskuddet til sykehjem og heldøgns omsorgsboliger, har regjeringen lagt til rette for bygging og renovering/utskifting av 13100 heldøgns omsorgsplasser siden 2014, i tillegg er det lagt til rette for ytterligere 1500 plasser i 2019. Investeringstilskuddet kan benyttes til alle brukergrupper med behov for heldøgns omsorgstjenester.

Spesialisthelsetjenesten har et lovpålagt veiledningsansvar overfor de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Dette ansvaret kan ivaretas gjennom for eksempel telefonsamtaler, møter kurs og andre undervisningstilbud. Helseforetakets habiliteringsavdelinger for barn, ungdom og voksne har personer med psykisk utviklingshemming som en stor brukergruppe. Habiliteringstjenestene bruker mye av sin tid på samarbeid og veiledning av pårørende og av ansatte i kommunale boliger, arbeid-

splasser og i andre tiltak for personer med psykisk utviklingshemming.

Jeg vil til slutt understreke at kommunene og de regionale helseforetakene har ansvar for å tilrettelegge virksomhetene slik at nasjonale retningslinjer og anbefalinger

følges opp. Jeg legger derfor til grunn at både, helseforetak og kommuner følger opp de anbefalinger som er gitt i rapporten fra det landsomfattende tilsynet i 2016 med kommunale helse- og omsorgstjenester til personer med utviklingshemming.

SPØRSMÅL NR. 883

Innlevert 2. februar 2019 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 11. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

I sitt svar på skriftlig spørsmål, Dokument nr. 15:710 (2018-2019) innlevert 10.01.2019, skriver statsråden at utredning av istandsetting av Tinnosbanen ikke har blitt prioritert til å følge de tidsfrister som stortingsvedtak nr. 646 av 24. april 2018 fastslo.

Kan Stortinget være trygg på at regjeringen vil prioritere dette arbeidet i fremtiden, og hvordan vurderer statsråden å følge opp rapporten som Jernbanedirektoratet skal levere i oktober 2019?

Svar:

Ved handsaminga av dokument nr. 8:125 S (2017-2018) Representantforslag om å utrede de samfunnsøkonomiske gevinstene og kostnadene ved istandsetting av verdensarvobjektet Tinnosbanen enten til ren museumsbane eller til jernbanestrekning som også kan transportere gods og tømmer fatta Stortinget vedtak 646: "Stortinget

ber regjeringen utrede de samfunnsøkonomiske gevinstene og kostnadene ved istandsetting av verdensarvobjektet Tinnosbanen enten til ren museumsbane eller til en jernbanestrekning som også kan transportere gods og tømmer".

Samferdselsdepartementet har fulgt opp Stortingets vedtak gjennom ei bestilling til Jernbanedirektoratet, som eg gjorde greie for i svar på dokument. Nr. 15:710 (2018-2019). Vedtak 646 gir, som det kjem fram frå sitatet over, ei føring om å greie ut ei istandsetjing av Tinnosbanen.

For å få ei god utgreiing av problemstillinga, er det mi vurdering at det er naudsynt å gi Jernbanedirektoratet nok tid til å handsame saka på ei skikkelig måte. Då det ikkje er prioritert midlar til tiltak på Tinnosbanen i den inneverande transportplanperioden, er det imidlertid formålstenleg at utgreiinga blir ferdig slik at eventuelle tiltak kan vurderast ved rulleringa av planen. Oppdraget til Jernbanedirektoratet legg som nevnt i mitt tidligare svar opp til det.

SPØRSMÅL NR. 884

Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 13. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Regjeringa og ministeren sier at for de som fremdeles har bruk for posten, skal vi ha et godt og likeverdig tilbud i hele landet. Samtidig flytter Posten postkasser langt bort

fra der folk, og hvis folk likevel krever sin rett til tjenesten, viser det seg at Posten skyver kostnadene ved levering på andre. Fylkeskommuner, kommuner og privatpersoner skal bære kostnadene med å få posten fram.

Er det slik at andre enn Posten skal ta kostnadene for tjenestene ministeren lover på vegne av Posten, hvem har ansvaret?

Svar:

Regjeringa skriv i Granavoldenerklæringa at ho vil sikre eit godt og likeverdig posttilbod over heile landet, tilpassa den endra etterspurnaden etter posttenester. Dette tyder at tilbodet skal vere tilpassa den reelle etterspurnaden etter tenestene.

Når det gjeld plassering av postkasser, vidarefører regjeringa tidlegare praksis om at Posten skal ha høve til å be folk sette opp kassene på stader som er tilpassa postboda sine ruter. Allereie i postkasseloven frå 1952 fekk Postverket denne moglegheita som har blitt nytta jamleg opp gjennom åra.

I den grad postdistribusjonen til ein stad skjer med rutegåande transport, vil ruta avgjere kor ofte og kvar postsendingane blir leverte. Transportselskapet kan stundom også krevje godtgjersle som gjer distribusjonen urimeleg kostnadskrevjande. I slike tilfelle må Posten sjå på alternative distribusjonsstader for postsendingane. Selskapet må likevel å freiste å få til ei løysing som er god for mottakarane, men innafor ein rimeleg kostnad.

Representanten Mossleth har vore særskilt opptatt av postgangen til Lonkan, Helgenes og Brottøy i Hadsel kommune. Denne saka har no løyst seg ved at postkassene til folket på øyane blir sett opp om bord på rutebåten. Posten leverer sendingane om bord på båten og folk kan hente sendingane sine når båten legg til kai der dei bur. Sjølv om denne saka har gått føre seg lenge, viser den også at Posten gjennom dialog med brukarane finn fram til gode løysingar.

SPØRSMÅL NR. 885

Innlevert 4. februar 2019 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 7. februar 2019 av helseminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil ministeren vurdere å inkludere naltrekson i LAR-behandlingen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen legger i sin nye politiske plattform vekt på en mangfoldig rusbehandling. Både gjennom videreføring av opptrappingsplanen for rus, utvidelse og styrking av LAR-behandling samt oppstart av ny rusreform. For meg er likevel det viktigste målet om at de som ønsker et liv i rusfrihet også skal få styrket hjelp og oppfølging til dette.

I en banebrytende studie har forskere ved SERAF, UiO under ledelse av prof. Tanum sammenliknet effekten av injeksjoner med langtidsvirkende naltrekson, med effekten av suboksone blant heroin- eller opioidavhengige personer som nylig har gjennomgått avrusning. Hovedfunnet er at behandling med langtidsvirkende naltrekson ga en betydelig større reduksjon i bruk av rusmidler enn suboksone.

I henhold til Tanum er fordelene med naltrekson blant annet at det ikke er vanedannende og at det ikke gir abstinenser. Naltrekson er heller ikke ment som en livslang behandling, slik annen LAR-medisin gjerne er. Disse sprøytene skal gi pasientene et tidsvindu med klart hode

som de skal bruke til å komme seg ut av det sporet de er i. Videre viser han til at det ikke er nok å bli edru eller nykter. Rusmestring er en ting men du skal mestre selve livet også. Derfor er oppfølgings- og rehabiliteringsbiten en av grunnene til at forskerne mener at Naltrekson skal inn i LAR-behandlingen.

Jeg har hatt møte med mange mennesker i og rundt prosjektet og har sett og hørt de positive resultatene etter den første 3-årige kliniske studien. Nå er en ny studie igangsatt, denne gang utvidet med fokus på psykisk og sosial oppfølging av deltakerne.

I regjeringserklæringen fremgår det at regjeringen vil inkludere flere legemidler og sørge for økt valgfrihet i LAR. Jeg tolker dette som et godt tegn for rusomsorgen og håper naltrekson kan bli tatt inn som tillegg i dagens LAR når de nasjonale retningslinjene skal revideres i løpet av 2019.

Svar:

Det er riktig som representanten Hjemdal viser til i begrunnelsen for spørsmålet at det er et eget punkt i den politiske plattformen om å "inkludere flere legemidler og sørge for økt valgfrihet i LAR". Som kjent arbeider Helse- og omsorgsdepartementet nå med å revidere gjeldende retningslinje for

LAR. Dette arbeidet skal etter planen være ferdig før sommeren 2019. I arbeidet inngår også å vurdere grunnlaget for å inkludere flere legemidler i LAR. Formålet med dette er nettopp å ivareta en større valgfrihet for den enkelte pasient. Innføring av nye medikamenter må imidlertid være basert på en grundig vurdering av all tilgjengelig kunnskap og forskning om det enkelte preparat.

Jeg er kjent med forskningsprosjektet om langtidsvirkende naltrekson og de foreløpige lovende resultatene dette prosjektet kan vise til. Det vil være opp til Helsedirektoratet å vurdere grunnlaget for eventuelt også å inkludere naltrekson i LAR.

SPØRSMÅL NR. 886

Innlevert 4. februar 2019 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 11. februar 2019 av klima- og miljøminister Ola Elvestuen

Spørsmål:

Hva er andelen av den årlige tilveksten i torv som taes ut i Norge, og hvor mye er dette sammenlignet med uttaket i Sverige både med deres andel og i absolutte tall?

Svar:

Bevaring av myr er viktig fordi myr er et stort karbonlager, og fordi myr er viktig for mange økosystemtjenester og leveområde for en rekke planter og dyr. I Granavolden-plattformen sier regjeringen derfor at vi vil legge til rette for økt bevaring av våtmarker, stoppe neddyrkingen av myr og restaurere ødelagt myr.

I de feltene/torvuttakene der torv tas ut i Norge, fjerner man et varig karbonlager i jorda som har bygget seg opp siden siste istid. Det fører til menneskeskapt utslipp som inngår i utslippsregnskapet. I areal hvor det pågår torvuttak er det ingen tilvekst hverken når torvuttaket er i gang eller i etterkant. Dette fordi det produktive laget er fjernet og områdene etterpå er så endret at de sjelden gror igjen med mosene som danner torv. Jeg mener derfor at spørsmål om den årlige tilveksten er større eller mindre enn årlig uttak ikke bør være avgjørende for forvaltningen av denne ressursen.

De fleste intakte myrer i Norge avsetter torv. Mengden varierer fra myr til myr, men er beregnet ca. 0,5-1 mm årlig. I perioden 1990-2015 var det gjennomsnittlige årlige uttaket av torv i Norge rundt 220 000 m³. De siste fem årene er det tatt ut rundt 330 000 m³ årlig.

Ifølge Statistiska centralbyrån (SCB) ble det i Sverige i 2017 høstet 2 749 000 m³ torv, hvorav 1 662 000 m³ var såkalt odlingstorv. Torvhøstingen skjer på tilsvarende måte som i Norge.

Det finnes etter det jeg kjenner til ikke noe godt anslag på samlet tilvekst av torv i alle myrer hverken i Norge eller Sverige. Etter det Miljødirektoratet opplyser ville det heller ikke være hensiktsmessig å forsøke å fastsette et estimat i Norge, da usikkerhetsmarginen vil bli svært stor. Dette siden det ikke finnes eksakte tall for hverken tilvekst eller totalt areal med myr. Jeg kan derfor ikke gi en oversikt over forholdet mellom tilvekst og uttak i Norge sammenlignet med Sverige.

SPØRSMÅL NR. 887**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 12. februar 2019 av olje- og energiminister Kjell-Børge Freiberg****Spørsmål:**

I Jeløya plattformen og Granavolden plattformen står det at det ikke skal iverksettes petroleumsvirksomhet på Mørefeltene. I TFO tildelingen 2018 gis det utvinningstillatelse på blokk 6305 som er en del av Mørefeltene.

Hvordan kan statsråden forsvare at det iverksettes petroleumsvirksomhet på Mørefeltene når det i regjeringens plattform både før og etter at utvinningstillatelsen gis står at det ikke skal igangsettes petroleumsvirksomhet her?

BEGRUNNELSE:

I Jeløya plattformen står følgende:

"Ikke åpne for petroleumsvirksomhet, eller konsekvensutrede i henhold til petroleumsloven, i havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja i perioden 2017-2021, og ikke iverksette petroleumsvirksomhet ved Jan Mayen, iskanten, Skagerak eller på Mørefeltene. Fastslå definisjonen av iskanten i forbindelse med revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten, og i lys av anbefalinger fra Faglig forum."

I Granavolden plattformen står dette:

"Ikke åpne for petroleumsvirksomhet, eller konsekvensutrede i henhold til petroleumsloven, i havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja i perioden 2017-2021, og ikke iverksette petroleumsvirksomhet ved Jan Mayen, iskanten, Skagerak eller på Mørefeltene. Fastslå definisjonen av iskanten i forbindelse med revidering av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten, og i lys av anbefalinger fra Faglig forum."

Svar:

Olje- og gassnæringen er Norges største og viktigste næring. Virksomheten gir lønnsomme arbeidsplasser over hele landet og har siden starten bidratt til næringsutvikling, teknologiutvikling og samfunnsutvikling som har kommet hele landet til gode. Hensynet til det ytre miljø og andre næringer har fra starten vært en integrert del av forvaltningen av petroleumsressursene på norsk kontinental sokkel. Dette gjelder i alle faser av virksomheten – fra åpning av nye områder, via tildelinger av utvinningstillatelser og til gjennomføring av leting, utbygging, drift og avslutningen av felt.

Den forutsigbare og stabile petroleumspolitikken som er ført av skiftende regjeringer over lang tid har gitt svært gode resultater. For å nå målsetningene i petroleumspolitikken er det etablert en klar og tydelig ansvars-

fordeling mellom myndighetene og oljeselskapene. En viktig egenskap med reguleringen av virksomheten og et viktig konkurransefortrinn for norsk sokkel, har vært forutsigbarhet og faktabaserte vurderinger. Myndighetene regulerer sektoren ved å sette klare og forutsigbare rammer. Å skape usikkerhet rundt de sentrale rammene for næringen vil være svært uheldig for verdiskaping, sysselsetting og statlige inntekter.

Mørebankene og områdene nær Mørebankene er åpnet for petroleumsvirksomhet av Stortinget. I forkant av en åpningsbeslutning gjennomføres det en åpningsprosess med konsekvensutredninger. I områder som ikke er åpnet kan det ikke tildeles utvinningstillatelser.

Stortinget har i flere omganger etter åpningen av området for petroleumsvirksomhet behandlet spørsmålet om arealmessige rammer for petroleumsvirksomhet ved Mørebankene. Siden behandlingen av St. meld. nr. 37 (2008-2009) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplan), har det i et gitt geografisk område, definert som Mørebankene i stortingsmeldingen, ikke vært utlyst blokker i noen konsesjonsrunde. Stortingets behandling av Meld. St. 35 (2016-2017) Oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet, gjorde at denne praksisen ble videreført.

Områdene som er utlyst og arealene som er bestemt tildelt i TFO 2018, både ved Mørebankene generelt og i kvadrant 6305 spesielt, ligger utenfor det området som er definert som Mørebankene i St. meld. 37 (2008-2009).

Stortinget har bestemt det skal stilles ekstravilkår for å ivareta konkrete miljøverdier ved tildeling av areal blant annet ved Mørebankene. Formålet med slike ekstravilkår, for eksempel tidsbegrensninger for en gitt aktivitet, er å målrettet minimere risiko for skade på miljøverdier i tidsrom hvor naturressursene kan være særlig sårbare, for eksempel under gytevandring eller gyting. For utvinningstillatelser som omfatter areal hvor Stortinget har bestemt slike ekstravilkår tas disse eksplisitt inn i tillatelsene.

I tilknytning til behandling Dokument 8:180 S (2017-2018) avviste stortingsflertallet flere forslag om å endre tildelingspraksisen som er omtalt over.

Tildeling av utvinningstillatelser for petroleum er resultatet av en omfattende prosess som starter med Stortingets beslutning om åpning av områdene før de aktuelle blokkene lyses ut med eventuelle vilkår og selskapene inviteres til å søke tildelinger. Hver søknad blir deretter vurdert opp mot de kunngjorte tildelingskriterier før regjeringen tar stilling til tildeling. I denne prosessen

blir berørte interesser og departementer hørt og deltar på ulike stadier.

Tildelinger av nye utvinningstillatelser skjer i tråd med de avveininger Stortinget har gjort for å sikre at det skapes store verdier fra våre rike naturressurser samtidig som miljøhensyn blir ivaretatt. Tildelingen i TFO 2018 er i tråd med de arealmessige rammer Stortinget har fastsatt og den gjennomføring av konsesjonsrunder som Stortinget har sluttet seg til.

I henhold til Granavolden-plattformen vil regjeringen videreføre dagens praksis med jevnlig konsesjonsrunder for å gi næringen tilgang på nye letearealer. Dette er viktig for å nå hovedmålet i petroleumspolitikken som er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Tildelingen i TFO 2018 bryter ikke med plattformens punkt om ikke å tildele nye tillatelser på Mørefeltene.

SPØRSMÅL NR. 888

Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 12. februar 2019 av næringsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Kapitaltilgangsutvalget leverte sin rapport 1.mars 2018. Et velfungerende kapitalmarked er avgjørende for lønnsomme bedrifter. Utvalget kom med flere forslag om hvordan bedre kanalisering av den tilgjengelige kapital, samt hvordan få en mer effektiv kobling mellom gründere og bedrifter som søker finansiering og kapitaleiere som søker investering. På oversikten over saker fra regjeringen våren 2019 står ikke kapitaltilgangsrapporten oppført.

Når kan Stortinget forvente å få kapitaltilgang saken til behandling?

falinger og de tilhørende høringsinnspillene med tanke på egnet oppfølging. Samtidig vil jeg påpeke at det allerede foregår flere prosesser og arbeider som er knyttet opp mot utvalgets anbefalinger, slik som regelverksutvikling på finansmarkedsområdet og den helhetlige gjennomgangen av virkemiddelapparatet. Disse prosessene må sees i sammenheng med det videre arbeidet med å følge opp Kapitaltilgangsutvalgets utredning.

Vi tar sikte på å orientere Stortinget om oppfølgingen av utredningen i forbindelse med statsbudsjettet for 2020.

Svar:

Kapitaltilgangsutvalget leverte sin innstilling NOU 2018: 5 Kapital i omstillingens tid i mars 2018. Utvalget mener at det norske kapitalmarkedet i hovedsak fungerer godt. De aller fleste selskaper og prosjekter som forventes å være lønnsomme, har tilgang til finansiering til en pris som reflekterer deres risiko, det er konkurranse på tilbydersiden og myndighetene har i hovedsak fastsatt balanserte rammevilkår. Det mener likevel at det er rom for forbedring, særlig innenfor visse delmarkeder, og at informasjonsflyten mellom investorer og bedrifter bør bedres.

Utredningen har, etter at den ble levert til næringsministeren, vært på en bred offentlig høring. Det var god interesse, og det kom inn over 50 høringssvar. I tillegg har det vært holdt en høringskonferanse i fjor høst, for å få økt innsikt og forståelse for forslagene og høringsinnspillene.

Utredningen gir et godt grunnlag for å vurdere kapitalmarkedet og næringslivets tilgang på kapital. Berørte departementer arbeider nå med å vurdere utvalgets anbe-

SPØRSMÅL NR. 889**Innlevert 1. februar 2019 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 11. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

Foreldreansvaret for en liten jente er overført til bestemoren via rettssystemet, gjennom Supreme Court of Justice (høyesterett), i Paraguay. Jenta har vokst opp sammen med bestemoren og ektemannen fra Hamarøy. Jenta har vært deres barn siden hun var nyfødt, i slutten av 2012. Nå får ikke denne jenta oppholdstillatelse i Norge fordi overdragelsen av foreldreansvaret ikke godkjennes i Norge, alle opplysninger er tatt med i saken.

Hva kan ministeren gjøre for å at prosessen kan godkjennes og familien gjenforenes?

BEGRUNNELSE:

Viser til brev sendt til statsminister Erna Solberg, fra Hamarøy, datert 26.1.2019, og Avisa Nordlands forsidesak fredag 1.2.2019.

Bestemoren er gitt et foreldreansvar for sitt barnebarn gjennom en prosess med myndighetene og domstol i Paraguay. Bestemoren er gitt alle rettigheter og plikter som det norske begrepet foreldreansvar innebærer, jf. barneloven. Dette er den eneste måten Grunnloven i Paraguay tillater besteforeldre å ta over ansvaret for et barnebarn da adopsjon av barnebarn ikke er tillatt i Paraguay. Retten har gitt bestemoren tillatelse til å forlate Paraguay med jenta og la henne vokse opp på Skutvik i Hamarøy sammen med sin ektemann under full beskyttelse. Retten har avgjort at dette er til barnets beste ved høring av barnets mor og bestemor. Retten har ikke satt begrensninger for foreldreansvaret angående tid. Dommen er gitt i henhold til grunnlovens artikkel 3 (Superior interest of a child) i relasjon til Artikkel 6 NA (Code of childhood and adolescence) og dommen må forstås i Norge henhold til dette.

All dokumentasjon fra jurist i Paraguay der lovverk, kultur og begreper i Paraguays rettssystem beskrives, Norges Consul i Paraguay utsagn om at norske myndigheter har misforstått dommene, to rettskraftige dommer som klart beskriver foreldreansvaret; alt blir underkjent eller ikke hørt i søknaden om midlertidig oppholdstillatelse og etter hvert ankene til UDI og UNE i saken.

De fire avslag på søknad om midlertidig oppholdstillatelse for den lille jenta kom overraskende og fortøner seg merkelig med hensyn på begrunnelse.

1. avslag fra UDI

Årsak: relasjon barnebarn/besteforeldre omfattes ikke av reglene for familieinnvandring.

2. avslag fra UDI på anke:

UDI oppretter sitt avslag og sier at ansvaret er midlertidig og kan oppheves ved ny dom.

3. avslag fra UNE:

UNE avslår da de mener at referansepersonen ikke rettmessig utøver foreldre retten.

4. avslag fra UNE:

UNE oppretter sitt tidligere vedtak og sier at barnets beste er å leve i Paraguay samens med moren som har «patria potestas»

Svar:

La meg først understreke at det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som avgjør saker og klager etter utlendingsloven. Verken regjeringen eller jeg har myndighet til å gripe inn i eller påvirke utfallet av enkeltsaker som ikke gjelder hensynet til grunnleggende nasjonale interesser eller utenrikspolitiske hensyn. Jeg kan derfor ikke uttale meg om den konkrete saken representanten viser til. Jeg har imidlertid forståelse for at familien saken gjelder opplever situasjonen som vanskelig.

På generelt grunnlag vil jeg vise til at utlendingsloven § 49, jf. utlendingsforskriften § 9-7, åpner for at det kan gis oppholdstillatelse til fosterbarn under 18 år dersom sterke menneskelige hensyn tilsier det. Det stilles imidlertid strenge krav til sannsynliggjøringen av at barnet er referansepersonens fosterbarn. Formålet er å hindre at barn urettmessig blir skilt fra sine biologiske foreldre og sitt hjemland. Dette er i overensstemmelse med våre internasjonale forpliktelser etter FNs barnekonvensjon, som i artikkel 3 fastslår at hensynet til barnets beste skal være et grunnleggende hensyn i alle handlinger som berører barn. Per i dag ser jeg det ikke som aktuelt å gjøre endringer i regelverket om familieinnvandring for fosterbarn, herunder i kravene til dokumentasjon. Hensynene bak regelverket står sentralt i denne vurderingen. For øvrig har jeg tillit til at UDI og UNE gjør konkrete vurderinger i hver enkelt sak, i tråd med gjeldende regelverk og våre internasjonale forpliktelser.

SPØRSMÅL NR. 890**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 11. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Er norsk samferdselspolitikk nå er blitt helt avhengig av utenlandske selskaper med utenlandske kjøretøy og utenlandske sjåførere med utenlandske lønns- og arbeidsforhold for å fungere, og hvordan vil Samferdselsdepartementet stille seg til søknaden om å leie inn busser og sjåførere fra utlandet for å kjøre buss for tog til sommeren?

BEGRUNNELSE:

Forsinkelsene ved Follobanen og vedlikehold ved Drammensbanen fører at togpassasjerene må belage seg på mye buss for tog i sommer. NSB varsler en dobling av buss for tog fra i fjor. Selskapet søkt Samferdselsdepartementet om å få tillatelse til å leie inn busser fra utenlandske selskaper.

Svar:

NSB Persontog har i brev til Samferdselsdepartementet datert 20.12.2018 indikert at med det omfanget av stenging av banenettet i samband med vedlikehold som er planlagt for kommende sommar, vil omfanget av bussfor-tog-løysingar neppe kunne bli dekt av norske bussoperatører fullt ut. NSB meiner at det da kan bli behov for at NSB må leige inn utanlandske bussoperatører for å sikre eit tilfredsstillande transporttilbod for publikum. Ei slik løysing med kabotasjetransport krev dispensasjon frå departementet.

Etter fast forvaltningspraksis krev ein slik dispensasjon at det er godtgjort at den aktuelle transporten ikkje kan utførast av norske transportører anten fordi norske transportører ikkje har kapasitet til å ta på seg oppdraget, eller fordi transporten krev spesialutstyr som ikkje er tilgjengeleg hos norske transportører. Ein eventuell dispensasjon vil difor måtte knytast til den delen av produksjonen som norske transportører ikkje kan levere.

Departementet har på dette grunnlaget bedt NSB greie ut korleis desse vilkåra skal dokumenterast meir konkret før søknaden kan behandlast vidare. NSB er innforstått med dette. NSB har opplyst at dei i første omgang vil avklare kva som er mogleg å få levert frå norske bussoperatører, og har etter det eg er kjend med tatt kontakt med NHO Transport for å drøfte deira behov for busskapasitet til sommaren. Dersom det likevel skulle vise seg nødvendig med bussoperatører frå utlandet, vil søknaden på vanleg måte bli lagt fram for organisasjonane som representerer bussnæringa i Noreg før avgjerd blir tatt.

Eg kan elles opplyse at etter at Bane NOR presenterte endeleg plan for vedlikeholdet kommande sommar, har departementet fått vite at NSB har justert ned sitt behov for turbussar og at selskapet har innleia samtaler med bussnæringa i Noreg.

Når det gjeld lønns- og arbeidsforhold for sjåførar vil eg vise til at det med heimel i allmengjøringslova er fastsett minstelønn for sjåførar i Noreg som driv turbiltransport. Dette gjeld også for utanlandske bussoperatør når dei driv kabotasjetransport i Noreg.

SPØRSMÅL NR. 891**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 14. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

I forbindelse med at regjeringen skrinla planene om stasjon på Ringeriksbanen ved Avtjerna/Sollihøgda uttalte daværende samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen: «Regjeringen åpner for at lokale myndigheter og kollektivselskap sammen med staten ser på muligheten for å bruke

servicetunnelen til en fremtidig Ringeriksbane som trasé for høyteknologiske bussløsninger».

Hva er status i dette arbeidet og hva er statens rolle?

Svar:

Ringeriksbana er ein del av InterCity-utbygginga på Austlandet, og skal bidra til å knytte bu- og arbeidsmarknadene tettare saman. Bygginga vil redusere reisetida med tog mellom Oslo og Hønefoss og stasjonar vidare mot Bergen med om lag ein time.

Det er riktig som representanten Myrli peiker på at dåverande statsråd Ketil Solvik-Olsen ga uttrykk for at ein kunne tenke utprøving av heilt nye teknologiske løysingar for persontransport dersom arealreserva ved Avtjerna blir teke i bruk. Dette var ein invitasjon til lokale styresmakter om å ikkje la seg begrense av dagens teknologi når ein legg

framtidens arealplanar, samstundes som invitasjonen oppfordrar til kreativitet hos dei lokale kollektivtransport-selskapa.

Sidan Jernbanetunnelen med tilhørande servicetunnel er Bane NOR sin eigedom, ser eg det som naturleg at Bane NOR er med i ein slik prosess basert på lokale initiativ, ikkje minst av omsynet til tryggleik og ivaretaking av jernbana sine interesser.

Jernbanedirektoratet har i eigenskap av si koordinerende rolle i sektoren, med overblikk over relevant teknologisk utvikling, også grunnlaget for å kunne gi gode bidrag dersom ein slik prosess blir initiert lokalt.

SPØRSMÅL NR. 892

Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 13. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Det er vanskelig å reise og dyrt med nattog i Norge i dag, og umulig å reise med nattog mellom Oslo og Europa. For å kutte utslipp og gjøre nattog mer attraktivt vil MDG doble kapasiteten på sovekupéne mellom storbyene, tilby togvogn med sovekupé til kontinentet, f.eks. Oslo – Berlin. MDG vil også gjøre det mulig å dele sovekupé og redusere toprisene med 20 % i hele Norge.

Er samferdselsministeren enig i at nattogtilbudet bør bedres i Norge og til utlandet?

Svar:

Regjeringa har ei målsetjing om å skape eit attraktivt og tilgjengelig tilbud for alle som ynskjer å reise med tog. Dei siste åra har det vore ei jamn auke i talet på passasjerar, og sidan 2013 har talet på passasjerer auka med meir enn 10 millionar. Fleire bruker toget til og frå jobb, og på fritida. Dette er ei ynskt utvikling, og bidreg til eit berekraftig samfunn.

I 2019 brukar vi over 4,2 mrd. kroner på å kjøpe persontransport med tog. Dette gjer vi for å sikre eit godt og kunderetta togtilbod gjennom heile døgnet. Nattog på strekningane Oslo-Stavanger, Oslo-Bergen, Oslo-Trondheim og Trondheim-Bodø er blant dei togtenestene staten løyver pengar til.

Norske tog AS disponerer totalt 20 sovevogner. Sovevognene er nytta fullt ut i dei nattoga som går i dag. Det er ikkje mogleg å utvide sovevognstilbodet utan å

skaffe fleire vogner. Om ein skulle kjøpe nye sovevogner, vil dette vere ein prosess som tek tid. Marknaden for å leige inn sovevogner frå andre jernbaneføretak er avgrensa, og Jernbanedirektoratet vurderer at det ikkje er eit passande alternativ på noverande tidspunkt.

Etterspurnad etter soveplassar har store variasjonar for dei enkelte strekningane og etter sesong. Ved konkurranseutsetjing av trafikkpakkar er sovevognene fordelt ut frå venta etterspurnad og dette er i samsvar med slik NSB disponerer vognene i eksisterande trafikkavtale. Jernbanedirektoratet har orientert Samferdselsdepartementet om at det i Trafikkpakkane Sør, Nord og Vest er krav om vidareføring av sovevognstilbodet, og togoperatørane har ansvaret og incitamentet for å utvikle tilbodet til det beste for dei reisande. Staten regulerer ikkje pris for sovekupé, fordi vi meiner at togoperatørane er betre i stand til å vurdere marknaden for denne type produkttilbod.

Jernbanedirektoratet er i gang med ei utgreiing av fjerntogtilbodet i Noreg og mellom Noreg og Sverige. Nattogtilbodet er ein del av dette arbeidet. Utgreiinga, som snart ferdigstillast, vil vere eit viktig underlag for tilrådingar om den vidare utviklinga av tilbodet framover.

SPØRSMÅL NR. 893**Innlevert 6. februar 2019 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 13. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara****Spørsmål:**

26 % av de som soner i kriminalomsorgen region Vest er seksualforbrytere. Nasjonalt utgjør de 18 %. Oppfølgingen er kunnskapskrevende. Siden 1998 har region Vest utviklet et gruppebehandlingstilbud. Det er satt av 18 millioner over helsebudsjettet til behandling av seksualforbrytere, men ingenting over kriminalomsorgen. Med "Dark Room" og generell mer kunnskap om overgrep er det forventet økning av antall seksualforbrytere.

Hvilke konkrete tiltak og mål har ministeren for å bruke soningstiden til å forebygge nye seksualovergrep?

Svar:

Kriminalomsorgen skal legge til rette for at innsatte med behov for helsehjelp får tilgang til dette, men behandlingstilbudet til innsatte i fengsel er helsetjenestens ansvar. I praksis er det utstrakt samarbeid mellom helsetjenesten og kriminalomsorgen for å gi tilbud om behandling i

fengsel for personer dømt for seksuallovbrudd. Det følger av Helse- og omsorgsdepartementets budsjettproposisjon for 2019 at Helsedirektoratet, i samarbeid med de regionale helseforetakene og Kriminalomsorgen, skal etablere et landsdekkende behandlingstilbud for personer som er dømt for å ha utført seksuelle overgrep, etter modell av det pågående prosjektet utviklet av Helsedirektoratet, Kompetansesenter for sikkerhets-, fengsels- og rettspsykiatri, Fængselspsykiatrisk poliklinikk ved Oslo universitetssykehus, Kriminalomsorgen og Helse Sør-Øst RHF. Det er bevilget 19 millioner kroner til dette i 2019.

Vi følger også opp regjeringens tilbakeføringsstrategi som inneholder en rekke tiltak for å bedre samordningen mellom ulike sektorer og forvaltningsnivå om tilbakeføring av innsatte til samfunnet etter endt soning. Dette vil også gjelde de som er dømt for seksuallovbrudd.

Tematikken vil og gis en egen omtale i regjeringens kommende handlingsplan mot voldtekt. Handlingsplanen lanseres i mars 2019 og vil inneholde flere tiltak som er relevant for det representanten etterspør.

SPØRSMÅL NR. 894**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 14. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Ifølge oppslag i nyhetene vil det ikke bli streknings- ATK i Ryfasttunnelen. Dette kan tolkes som en avgjørelse i henhold til Granavolden-plattformen, der det sies at man vil "begrense bruken av streknings- ATK (automatisk trafikkontroll).

Er dette forstått riktig, og hvordan vil statsråden gjennomføre dette punktet i plattformen i lys av vedtaket i Stortinget i 2015, der regjeringen bes å "sørge for at det etableres streknings- ATK på særlig ulykkesutsatte strekninger og i lengre tunneler...?"

Svar:

Strekning-ATK kan nyttast på strekningar med høg gjennomsnittsfart, høg forventa skadekostnad og stor trafiktryggleiksgevinst, der det etter ei konkret vurdering synast som det beste og mest kostnadseffektive tiltaket.

I tunnelar med høg fart kan det vere aktuelt med streknings-ATK. Også på vegstrekningar der politiet har vanskar med å gjennomføre kontrollar og risikoen for alvorlege fartsrelaterte ulykker er vurdert til å vere stor, kan streknings-ATK i et fåtalls tilfeller vere aktuelt. Ryfast er ein heilt ny tunnel, og vi har ikkje erfaringar med trafikksituasjonen i tunnelen. Statens vegvesen vil følge utviklinga i fartsnivået etter trafikkopning, og gjere ei vurdering dersom det blir registrert altfor høg fart eller

ulukker i tunnelen. Regjeringens politikk er en restriktiv bruk av S-ATK.

SPØRSMÅL NR. 895

Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 13. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale

Spørsmål:

Kan statsråden gi en avklaring på framdrift for forhandlinger om byvekstavtale for Nedre Glomma?

BEGRUNNELSE:

Fremdrift for byvekstavtaler og mindre byråkrati har vært en viktig sak for regjeringen. Det er avgjørende for Østfold fylkeskommune, Fredrikstad og Sarpsborg kommune å komme i gang med forhandlingene av byvekstavtale av hensyn til næringsliv, bostedsattraktivitet og innbyggere.

Så langt har forhandlinger blitt skjøvet på av samferdselsdepartementet. Krav om nye bompengvedtak, til tross for at dette ble vedtatt i 2013, har blant annet forsinket prosessen.

Østfold fylkeskommune, Fredrikstad og Sarpsborg kommune har tidligere blitt informert om at forhandlingene skulle starte opp i 2018. Etter manglende tilbakemeldinger fra statsråden har partene i Nedre Glomma nå sendt et brev for å avklare framdrift for forhandlinger om byvekstavtale.

Svar:

Det føreligg eit fagleg grunnlag for ein bompengeproposisjon for Bypakke Nedre Glomma. I tråd med vanleg praksis må det gjennomførast ekstern kvalitetssikring (KS2) av finansieringsgrunnlag og underliggjande føresetnader for tiltak og prosjekt i pakka. Regjeringa vil i etterkant av KS2 gjere sine vurderingar av det lokalpolitiske initiativet om bypakka. Det er naturleg at framdrifta på byvekstavtalane og proposisjonen vert sett i samanheng.

SPØRSMÅL NR. 896

Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 11. februar 2019 av justis- og innvandringsminister Tor Mikkel Wara

Spørsmål:

Stortinget har vedtatt 13. juni 2017 (vedtak 885) at regjeringen skal legge frem forslag til ny hundelov. Når kan vi forvente at forslag til ny lov sendes på høring?

imidlertid for tidlig å si når forslag til ny lov vil sendes på høring.

Svar:

Regjeringen følger opp anmodningsvedtak nr. 885, 13. juni 2017, og vil fremme forslag til ny hundelov. Det er

SPØRSMÅL NR. 897**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 12. februar 2019 av fiskeriminister Harald T. Nesvik****Spørsmål:**

Som følge av at det trolig vil kunne bli et overskudd på torskekvote etter avtalen fremforhandlet i november med EU, sett opp mot Brexit, vil statsråden øke antall tonnasje til rekrutteringsgrunnlag og åpen gruppe?

BEGRUNNELSE:

I januar fikk vi høre saken om en 25 år gamle fisker fra Svolve som ble fratatt sin rekrutteringskvote. Dagens ordning med rekrutteringskvote beskrives som en lot-totrekning. Det er veldig mange søkere sett opp mot antall rekrutteringskvoter som blir utdelt. Dagens ordning med rekrutteringskvoter gir heller ikke grunnlag for pantsetting. Dette kan være til hinder for fornying av fiskeflåten for de det angår. Det er også et behov fra næringen om å øke tonnasje til åpen gruppe, som har fått en kraftig redusert kvote ved tildelingen i 2019.

Svar:

Vi har inngått en kvoteavtale med EU for 2019. EU har fordelt deres andeler internt, også til Storbritannia. Vi har hatt som siktemål at denne avtalen skal gjelde for hele året selv om Storbritannia skulle tre ut av EU uten en

avtale. Så langt deler vi denne intensjonen med både EU og Storbritannia.

Kvotebytting har sin bakgrunn i rammeavtalen mellom EU og Norge fra 1980 og en brevveksling fra 1992, hvoretter Norge tilbyr Norge 4,14 % av torskekvoten i Barentshavet, mot at Norge kompenseres med andre fiskeslag.

Norge har siden 2016 arbeidet med hvordan det fremtidige samarbeidet mellom Norge, EU og Storbritannia kan innrettes. Når vi går over i en mer operativ forhandlingsfase mellom de tre kyststatene, vil kvotebytte også være en problemstilling vi vil diskutere.

I denne omgang vil det være for prematurt å gå inn på hva som vil være våre fremtidige posisjoner her.

Rekrutteringskvoteordningen har gjennom flere år blitt utviklet og innrettet på en slik måte at den målrettet treffer det som antas å være motiverte og dyktige unge fiskere. Siden ordningens første år i 2009 er det tildelt over 100 rekrutteringskvoter til unge fiskere.

Jeg har forståelse for at fiskerne opplever at konkurransen om rekrutteringskvotene er hard. Samtidig må jeg understreke at dette en ordning hvor jeg mener det er viktig å stille tydelige vilkår. Det vil alltid være ulike hensyn som spiller inn i vurderingen av hvordan ordninger bør utformes, og kriteriene for tildeling og omfang av ordningen besluttes for ett år av gangen. Jeg kan derfor ikke her og nå si noe om kriterier og omfang i fremtiden.

SPØRSMÅL NR. 898**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 14. februar 2019 av samferdselsminister Jon Georg Dale****Spørsmål:**

Tromsø kommune og Troms fylkeskommune har gjort alle nødvendige vedtak for å komme i gang med forhandlingene med staten om en byvekstavtale for Tromsø. En slik avtale vil vere helt nødvendig for å løse trafikk- og miljøutfordringene i Tromsø.

Når vil statsråden ta initiativ til å starte forhandlingene med Tromsø kommune og Troms fylkeskommune om ein byvekstavtale?

Svar:

Som det går fram av Meld. St. 33 (2016-2017) Nasjonal transportplan 2018-2029 skal det forhandlast om byvekstavtaler for ni byområde. Tromsø er blant dei ni.

Det pågår no reforhandlingar i dei fire største byområda, mens det ikkje er starta forhandlingar i dei fem mindre.

Det føreligg eit fagleg grunnlag for ein bompengeproposisjon samt naudsynte lokalpolitiske vedtak for Tenk Tromsø. Det er og gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS2) for bypakka. Regjeringa vil no gjere sine vurderingar av saka. Det er naturleg at framdrifta på forhandlingar om byvekstavtalen og bompengeproposisjonen vert sett i samanheng.

SPØRSMÅL NR. 899

Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 12. februar 2019 av samfunnssikkerhetsminister Ingvil Smines Tybring-Gjedde

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvilken tilgang norske redningskapasiteter har for øving på Bjørnøya, Svalbard og Hopen, og om de har fullstendig tilgang til øving i disse områdene?

Svar:

Stortinget har fastsatt høye miljømål for Svalbard, herunder også Bjørnøya og Hopen. Dette gjenspeiles også i regelverket og innebærer bl.a. at all aktivitet må forholde seg til de fastsatte krav når det gjelder for eksempel verneområder og motorferdsel. Innenfor disse rammene er det imidlertid rom for bl.a. nødvendig øvingsaktivitet.

Det er ikke gjort generelle unntak i lovverket for øvelses- og treningsflyvning på Svalbard. Hvilke begrensninger som ellers gjelder fremgår av svalbardmiljøloven med verneforskrifter. For øvelsesflyvning under tillatte minstehøyder, samt landinger utenfor godkjente landingssplasser kreves tillatelse fra miljøvernmyndighetene. Disse rammer gjelder uavhengig av hvilken operatør det er snakk om, m.a.o. også for øvelsesvirksomhet i regi av Sysselemannens beredskapsressurs. For ordens skyld gjøres oppmerksom på at gjennomføring av politioppgaver, utrykning for brann- og redningstjeneste samt tilsyn, kan om nødvendig skje uten hinder av reglene i svalbardmiljøloven, jf. loven § 77.

I praksis er det ofte forbudet mot lavtflyging over verneområder og forbudet mot landing med luftfartøy, som setter begrensninger for bl.a. øvingsaktivitet på Svalbard. Sysselemannen kan imidlertid gi dispensasjon fra disse forbud når det er forsvarlig innenfor rammene av miljømålene. Det er ingen motsetning mellom dette og nor-

ske redningskapasiteters behov for å øve med tanke på bistand i en eventuell akutt situasjon.

For å sikre forutsigbarhet og for å bidra til en smidig løsning for søker, kan Sysselemannen etter søknad gi årlige tillatelser som angir rammene for øvelsesflyvningen. Dette vil på samme måte som enkelttillatelser bl.a. sikre at det unngås ferdsel og aktivitet i særlige sårbare områder og på sårbare tidspunkter av året (typisk våren). I tillegg skal all flyvning på Svalbard inngå i årlig rapportering til Sysselemannen for senere bruk i statistikker.

For ordens skyld og som eksempel kan nevnes at Sysselemannen i fjor høst hadde dialog med bl.a. 330-skvadronen om de forhold som her er nevnt, og hvor 330-skvadronen etter søknad fikk tillatelse til øvingsaktivitet.

SPØRSMÅL NR. 900**Innlevert 5. februar 2019 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 11. februar 2019 av arbeids- og sosialminister Anniken Hauglie****Spørsmål:**

I sin rapport Dokument 3:5 (2017–2018) Riksrevisjonens undersøkelse av forvaltning og bruk av arbeidsmarkedstiltak i NAV ble det funnet flere alvorlige mangler ved tiltaksapparatet og Navs arbeid med tiltaksdeltakere.

Hva er gjort for å følge opp riksrevisjonens anbefalinger?

BEGRUNNELSE:

I sin rapport Dokument 3:5 (2017–2018) Riksrevisjonens undersøkelse av forvaltning og bruk av arbeidsmarkedstiltak i NAV fant flere alvorlige mangler ved tiltaksapparatet og Navs arbeid med tiltaksdeltakere. Riksrevisor, Per-Kristian Foss, uttalte at resultatene var nedslående.

Hovedfunnene i rapporten var:

- Mange tiltaksdeltakere kommer ikke i arbeid etter at de har avsluttet arbeidsmarkedstiltak
  - Arbeids- og velferdsetaten dokumenterer i varierende grad om arbeidsmarkedstiltaket er nødvendig og hensiktsmessig
  - En stor andel brukere har ikke aktivitetsplan ved oppstart på tiltak, som er en rettighet etter NAV-loven
  - Mangelfull oppfølging av tiltaksdeltakere fra NAV-kontorene
  - Svakheter ved myndighetenes styring og rapportering av bruken av arbeidsmarkedstiltakene
- Riksrevisjonen anbefalte i februar 2018 at Arbeids- og sosialdepartementet:
- Tar initiativ til å styrke NAVs arbeid slik at personer med behov for arbeidsrettet bistand fra NAV får nødvendige og hensiktsmessige tiltak uten unødvendig ventetid.

- Ber Arbeids- og velferdsdirektoratet om å iverksette tiltak som gir informasjon om i hvilken grad den innførte standarden fra 2016 for obligatorisk bruk av aktivitetsplan etterleveres i NAV-kontorenes oppfølgingsarbeid.

- Sørger for at arbeids- og velferdsetaten styrker oppfølgingen av deltakere på arbeidsmarkedstiltak, og iverksetter tiltak for å forbedre NAVs rapportering av oppfølgingen.

- Iverksetter nødvendige tiltak for å videreutvikle både departementets og direktoratets styring og rapportering, slik at det i større grad framskaffes relevant styringsinformasjon om arbeidsmarkedstiltakenes kvalitet og resultatoppnåelse.

I innstilling fra Stortingets Kontroll- og konstitusjonskomité, Innst. 311 S (2017-2018), støtter komiteen rapportens anbefalinger.

Svar:

På bakgrunn av Riksrevisjonens rapport har departementet i tildelingsbrev til Arbeids- og velferdsdirektoratet bedt om at etaten gjennomfører nødvendige tiltak for å følge opp Riksrevisjonens anbefalinger.

Det omfatter tiltak for å forbedre overgangen fra arbeidsmarkedstiltak til arbeid, og hvordan resultatene skal registreres og rapporteres. Videre gjelder det å få på plass saksbehandlingsrutiner som sikrer at alle brukere som har behov for arbeidsrettet bistand for å komme i arbeid, får utarbeidet en aktivitetsplan, og at vedtak om arbeidsmarkedstiltak oppfyller forvaltningslovens krav.

Etaten er også bedt om legge bedre til rette for at brukerne får nødvendig oppfølging i

tiltaksperioden. Direktoratet skal særlig vurdere om NAVs oppfølging av tiltaksdeltakere i bl.a. arbeidstreningstiltaket er blitt styrket som følge av nytt regelverk og økte ressurser.

Arbeids- og velferdsdirektoratet skal rapportere på status og framdrift for nødvendige forbedringstiltak i årsrapporten for 2018. Denne vil foreligge i mars i år.

I 2019 følger departementet opp saken gjennom etatsstyringsmøter med Arbeids- og velferdsdirektoratet, og ved at etaten rapporterer om videre framdrift i oppfølgingen av Riksrevisjonens anbefalinger gjennom etatsstyringsmøter og den løpende virksomhetsrapporteringen.

